Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2019. gada 11. aprīlī
(OR. en)

XT 21028/19

Starpiestāžu lieta:
2019/0097 (NLE)

BXT 45

LEĢISLATĪVIE AKTI UN CITI DOKUMENTI

Temats:	Līgums par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas

LĪGUMS
PAR LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀS KARALISTES IZSTĀŠANOS NO EIROPAS SAVIENĪBAS UN EIROPAS ATOMENERĢIJAS KOPIENAS

PREAMBULA

EIROPAS SAVIENĪBA UN EIROPAS ATOMENERĢIJAS KOPIENA

UN

LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀ KARALISTE,

ŅEMOT VĒRĀ, ka Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (turpmāk "Apvienotā Karaliste"), ievērojot Apvienotajā Karalistē notikušā referenduma rezultātu un tās suverēno lēmumu pamest Eiropas Savienību, 2017. gada 29. martā paziņoja par nodomu izstāties no Eiropas Savienības (turpmāk "Savienība") un Eiropas Atomenerģijas kopienas (turpmāk "*Euratom*") saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (turpmāk "LES") 50. pantu, kas *Euratom* piemērojams atbilstoši Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma (turpmāk "*Euratom* līgums") 106.a pantam,

VĒLĒDAMĀS noteikt kārtību, kādā Apvienotā Karaliste izstājas no Savienības un *Euratom*, ņemot vērā to turpmāko attiecību satvaru,

PIEŅEMOT ZINĀŠANAI Eiropadomes sniegtās 2017. gada 29. aprīļa un 15. decembra un 2018. gada 23. marta nostādnes, ievērojot kuras Savienībai būtu jānoslēdz līgums, kurā nosaka kārtību, kādā Apvienotā Karaliste izstājas no Savienības un *Euratom*,

ATGĀDINOT, ka saskaņā ar LES 50. pantu saistībā ar *Euratom* līguma 106.a pantu, un ievērojot šajā līgumā noteikto kārtību, no šā līguma spēkā stāšanās dienas Apvienotajai Karalistei pilnībā pārstāj piemērot Savienības un *Euratom* tiesības,

UZSVEROT, ka šā līguma mērķis ir nodrošināt sakārtotu Apvienotās Karalistes izstāšanos no Savienības un *Euratom*,

ATZĪSTOT, ka ir nepieciešams paredzēt abpusēju aizsardzību Savienības pilsoņiem un Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem, kā arī viņu attiecīgajiem ģimenes locekļiem, ja viņi ir izmantojuši brīvas pārvietošanās tiesības līdz šajā līgumā noteiktajam datumam, un nodrošināt, ka viņu tiesības saskaņā ar šo līgumu ir īstenojamas un balstās uz nediskriminēšanas principu; atzīstot arī to, ka būtu jāaizsargā tiesības, kas izriet no sociālā nodrošinājuma apdrošināšanas periodiem,

APŅĒMUŠĀS panākt sakārtotu izstāšanos, izmantojot dažādus atdalīšanās noteikumus ar mērķi novērst traucējumus un nodrošināt juridisko noteiktību Savienības un Apvienotās Karalistes pilsoņiem un ekonomikas dalībniekiem, kā arī tiesu un administratīvajām iestādēm, vienlaikus neizslēdzot iespēju, ka noteiktus atdalīšanās noteikumus vēlāk aizstāj līgums(-i) par turpmākajām attiecībām,

ŅEMOT VĒRĀ, ka gan Savienības, gan Apvienotās Karalistes interesēs ir noteikt pārejas jeb īstenošanas periodu, kurā – neatkarīgi no visām sekām, ko Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības radīs attiecībā uz Apvienotās Karalistes dalību Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās, jo īpaši no tā, ka šā līguma spēkā stāšanās dienā izbeidzas pilnvaras visiem Savienības iestāžu, struktūru un aģentūru locekļiem, kuri izvirzīti, iecelti vai ievēlēti saistībā ar Apvienotās Karalistes dalību Savienībā, – Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā (un parasti ar tādām pašām sekām kā dalībvalstīs) būtu jāpiemēro Savienības tiesības, ieskaitot starptautiskos nolīgumus, lai novērstu traucējumus periodā, kad tiek risinātas sarunas par līgumu(-iem) par turpmākajām attiecībām,

ATZĪSTOT, ka, pat ja Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā pārejas periodā būs piemērojamas Savienības tiesības, Apvienotās Karalistes kā no Savienības izstājušās valsts specifika nozīmē, ka Apvienotajai Karalistei būs svarīgi, lai tā varētu veikt pasākumus nolūkā sagatavot un pati veidot jaunas starptautiskās attiecības, tostarp Savienības ekskluzīvās kompetences jomās, ar nosacījumu, ka attiecīgie nolīgumi nestājas spēkā vai tos nesāk piemērot minētajā periodā, izņemot, ja Savienība to atļauj,

ATGĀDINOT, ka Savienība un Apvienotā Karaliste ir vienojušās, ka savstarpējās saistības, kas uzņemtas laikā, kad Apvienotā Karaliste bija Savienības dalībvalsts, tiek nokārtotas, izmantojot vienotu finansiālu norēķinu,

ŅEMOT VĒRĀ, ka, lai nodrošinātu šā līguma pareizu interpretāciju un piemērošanu un šajā līgumā paredzēto pienākumu ievērošanu, ir būtiski izstrādāt noteikumus, kas nodrošina vispārējo pārvaldību, jo īpaši saistošus strīdu izšķiršanas un īstenošanas noteikumus, kuros pilnībā ievērota attiecīgo Savienības un Apvienotās Karalistes tiesību sistēmu autonomija, kā arī Apvienotās Karalistes kā trešās valsts statuss,

ATZĪSTOT, ka Apvienotās Karalistes sakārtotai izstājai no Savienības turklāt ir nepieciešams atsevišķos šā līguma protokolos noteikt noturīgu kārtību attiecībā uz izteikti specifisko situāciju saistībā ar Īriju/Ziemeļīriju un suverēnajām bāzu teritorijām Kiprā,

ATZĪSTOT arī, ka Apvienotās Karalistes sakārtotai izstājai no Savienības ir nepieciešams atsevišķā šā līguma protokolā noteikt īpašu kārtību attiecībā uz Gibraltāru, ko jo īpaši piemēro pārejas periodā,

UZSVEROT, ka šā līguma pamatā ir vispārējs Savienības un Apvienotās Karalistes ieguvumu, tiesību un pienākumu līdzsvars,

ATZĪMĒJOT, ka paralēli šim līgumam Puses ir izstrādājušas Politisko deklarāciju, kurā izklāstīts Eiropas Savienības un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes turpmāko attiecību satvars,

ŅEMOT VĒRĀ to, ka gan Apvienotajai Karalistei, gan Savienībai ir jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai pēc iespējas drīz pēc šā līguma spēkā stāšanās datuma sāktu oficiālas sarunas par vienu vai vairākiem līgumiem, kas reglamentē to turpmākās attiecības, lai nodrošinātu, ka šos līgumus, cik vien iespējams, sāk piemērot no pārejas perioda beigām,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

PIRMĀ DAĻA

KOPĒJIE NOTEIKUMI

1. PANTS

Mērķis

Šajā līgumā ir noteikta kārtība, kādā Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (turpmāk "Apvienotā Karaliste") izstājas no Eiropas Savienības (turpmāk "Savienība") un Eiropas Atomenerģijas kopienas (turpmāk "*Euratom*").

2. PANTS

Definīcijas

Šajā līgumā piemēro šādas definīcijas:

a) "Savienības tiesības" ir:

i) Līgums par Eiropas Savienību ("LES"), Līgums par Eiropas Savienības darbību ("LESD") un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgums ("*Euratom* līgums") ar attiecīgajiem grozījumiem un papildinājumiem, kā arī pievienošanās līgumi un Eiropas Savienības Pamattiesību harta; visi kopā – "Līgumi";

ii) Savienības tiesību vispārējie principi;

iii) Savienības iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru pieņemtie akti;

iv) starptautiskie nolīgumi, kuros Savienība ir viena no pusēm, un starptautiskie nolīgumi, kurus dalībvalstis noslēgušas Savienības vārdā;

v) nolīgumi starp dalībvalstīm, ko tās noslēgušas kā Savienības dalībvalstis;

vi) akti, ko pieņēmuši Eiropadomē vai Eiropas Savienības Padomē (turpmāk "Padome") sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvji;

vii) Līgumus pieņēmušo starpvaldību konferenču ietvaros formulētās deklarācijas;

b) "dalībvalstis" ir Beļģijas Karaliste, Bulgārijas Republika, Čehijas Republika, Dānijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika, Igaunijas Republika, Īrija, Grieķijas Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Horvātijas Republika, Itālijas Republika, Kipras Republika, Latvijas Republika, Lietuvas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Ungārija, Maltas Republika, Nīderlandes Karaliste, Austrijas Republika, Polijas Republika, Portugāles Republika, Rumānija, Slovēnijas Republika, Slovākijas Republika, Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste;

c) "Savienības pilsonis" ir ikviena persona, kurai ir kādas dalībvalsts pilsonība;

d) “Apvienotās Karalistes valstspiederīgais” ir Apvienotās Karalistes valstspiederīgais atbilstoši definīcijai, kas sniegta Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes 1982. gada 31. decembra Jaunajā deklarācijā par termina “valstspiederīgais”[1] definīciju, kopā ar Lisabonas līgumu[2] pieņēmušās starpvaldību konferences Nobeiguma aktam pievienoto deklarāciju Nr. 63;

e) “pārejas periods” ir 126. pantā paredzētais pārejas periods;

f) “diena” ir kalendārā diena, ja vien šajā līgumā vai Savienības tiesību noteikumos, kas padarīti piemērojami ar šo līgumu, nav paredzēts citādi.

3. PANTS

Teritoriālā darbības joma

1. Ja vien šajā līgumā vai Savienības tiesībās, kas padarītas piemērojamas ar šo līgumu, nav paredzēts citādi, visur, kur šajā līgumā minēta Apvienotā Karaliste vai tās teritorija, ar to saprot:

a) Apvienoto Karalisti;

[1] OV C 23, 28.1.1983., 1. lpp.
[2] OV C 306, 17.12.2007., 270. lpp.

b) Gibraltāru, ciktāl Savienības tiesības tam bija piemērojamas līdz šā līguma spēkā stāšanās dienai;

c) Normandijas salas un Menas Salu, ciktāl Savienības tiesības tām bija piemērojamas līdz šā līguma spēkā stāšanās dienai;

d) Akrotiri un Dekelijas suverēnās bāzu teritorijas Kiprā, ciktāl nepieciešams to pasākumu īstenošanai, kas noteikti Protokolā par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes Suverēnajām bāzu teritorijām Kiprā, kurš pievienots Aktam par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem;

e) LESD II pielikumā uzskaitītās aizjūras zemes un teritorijas, kas uztur īpašas attiecības ar Apvienoto Karalisti[1], ja šā līguma noteikumi attiecas uz īpašo kārtību, saskaņā ar kuru aizjūras zemes un teritorijas asociē ar Savienību.

[1] Angilja, Bermudu Salas, Britu Antarktikas teritorija, Britu Indijas Okeāna Teritorija, Britu Virdžīnu Salas, Kaimanu Salas, Folklenda Salas, Montserrata, Pitkērna, Svētās Helēnas, Debesbraukšanas un Tristana da Kuņas Salas, Dienviddžordžija un Dienvidsendviču Salas un Tērksas un Kaikosas Salas.

2. Ja vien šajā līgumā vai Savienības tiesībās, kas padarītas piemērojamas ar šo līgumu, nav paredzēts citādi, visur, kur šajā līgumā minētas dalībvalstis vai to teritorija, ar to saprot, ka ir ietvertas dalībvalstu teritorijas, kurām ir piemērojami Līgumi, kā paredzēts LESD 355. pantā.

4. PANTS

Metodes un principi attiecībā uz šā līguma sekām, īstenošanu un piemērošanu

1. Šā līguma noteikumi un Savienības tiesību noteikumi, kas padarīti piemērojami ar šo līgumu, attiecībā uz Apvienoto Karalisti un Apvienotajā Karalistē rada tādas pašas tiesiskās sekas kā Savienībā un tās dalībvalstīs.

Attiecīgi juridiskām vai fiziskām personām jo īpaši ir iespēja tieši paļauties uz noteikumiem, kas ietverti vai minēti šajā līgumā un kas atbilst tiešas iedarbības nosacījumiem saskaņā ar Savienības tiesībām.

2. Apvienotā Karaliste, izmantojot iekšzemes primāros tiesību aktus, nodrošina atbilstību 1. punktam, tostarp attiecībā uz tās tiesu un administratīvo iestāžu nepieciešamajām pilnvarām nepiemērot nesaskanīgus vai nesaderīgus valsts noteikumus.

3. Šā līguma noteikumus, kas attiecas uz Savienības tiesībām vai to jēdzieniem vai noteikumiem, interpretē un piemēro saskaņā ar Savienības tiesību metodēm un vispārējiem principiem.

4. Šā līguma noteikumus, kas attiecas uz Savienības tiesībām vai to jēdzieniem vai noteikumiem, to īstenošanā un piemērošanā interpretē saskaņā ar attiecīgo Eiropas Savienības Tiesas judikatūru, kas pieņemta pirms pārejas perioda beigām.

5. Šā līguma interpretācijā un piemērošanā Apvienotās Karalistes tiesu un administratīvās iestādes pienācīgi ņem vērā attiecīgo Eiropas Savienības Tiesas judikatūru, kas pieņemta pēc pārejas perioda beigām.

5. PANTS

Labticība

Savienība un Apvienotā Karaliste ar patiesu savstarpējo cieņu labticīgi palīdz viena otrai izpildīt uzdevumus, kas izriet no šā līguma.

Tās veic visus attiecīgos vispārīgos vai konkrētos pasākumus, lai nodrošinātu no šā līguma izrietošo pienākumu izpildi, un atturas no jebkādiem pasākumiem, kas varētu apdraudēt līguma mērķu sasniegšanu.

Šis pants neskar Savienības tiesību piemērošanu saskaņā ar šo līgumu, jo īpaši attiecībā uz lojālas sadarbības principu.

6. PANTS

Atsauces uz Savienības tiesībām

1. Ja vien šajā līgumā nav paredzēts citādi, ar visām atsaucēm uz Savienības tiesībām šajā līgumā, izņemot tā Ceturto un Piekto Daļu, saprot Savienības tiesības – ieskaitot izdarītos grozījumus un aizstāšanu –, kas ir piemērojamas pārejas perioda pēdējā dienā.

2. Ja šajā līgumā ir izdarīta atsauce uz Savienības aktiem vai to noteikumiem, attiecīgā gadījumā to saprot tā, ka šī atsauce ietver atsauci uz Savienības aktiem vai to noteikumiem, kuri, kaut arī aizstāti ar aktu, uz kuru izdarīta atsauce, joprojām ir piemērojami saskaņā ar minēto aktu.

3. Šā līguma nolūkos atsauces uz Savienības tiesību noteikumiem, kas padarīti piemērojami ar šo līgumu, saprot tā, ka tās ietver atsauces uz attiecīgajiem Savienības aktiem, ar kuriem minētie noteikumi tiek papildināti vai īstenoti.

7. PANTS

Atsauces uz Savienību un dalībvalstīm

1. Šā līguma nolūkos visas atsauces uz dalībvalstīm un dalībvalstu kompetentajām iestādēm Savienības tiesību noteikumos, kas padarīti piemērojami ar šo līgumu, saprot kā atsauces, kas ietver Apvienoto Karalisti un tās kompetentās iestādes, izņemot attiecībā uz:

a) Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru locekļu izvirzīšanu, iecelšanu vai ievēlēšanu, kā arī dalību iestāžu lēmumu pieņemšanā un iestāžu sanāksmju apmeklēšanu;

b) dalību Savienības struktūru, biroju un aģentūru lēmumu pieņemšanā un pārvaldībā;

c) sanāksmju apmeklēšanu komitejās, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011[1] 3. panta 2. punktā, Komisijas ekspertu grupās vai citās līdzīgās vienībās vai sanāksmju apmeklēšanu Savienības struktūru, biroju un aģentūru ekspertu grupās vai līdzīgās vienībās, ja vien šajā līgumā nav paredzēts citādi.

2. Ja vien šajā līgumā nav paredzēts citādi, visas atsauces uz Savienību saprot kā atsauces, kas ietver *Euratom*.

8. PANTS

Piekļuve tīkliem, informācijas sistēmām un datubāzēm

Ja vien šajā līgumā nav paredzēts citādi, pēc pārejas perioda beigām Apvienotajai Karalistei beidzas tiesības piekļūt visiem tīkliem, informācijas sistēmām un datubāzēm, kas izveidotas uz Savienības tiesību pamata. Apvienotā Karaliste veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tai nav piekļuves tīkliem, informācijas sistēmām un datubāzēm, kuriem tai vairs nav tiesību piekļūt.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

OTRĀ DAĻA

PILSOŅU TIESĪBAS

I SADAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

9. PANTS

Definīcijas

Šajā Daļā, neskarot III sadaļu, piemēro šādas definīcijas:

a) "ģimenes locekļi" ir šādas personas neatkarīgi no to valstspiederības, kuras ietilpst šā līguma 10. pantā attiecībā uz personām paredzētajā darbības jomā:

i) Savienības pilsoņu ģimenes locekļi vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgo ģimenes locekļi atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/38/EK[1] 2. panta 2. punkta definīcijai;

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.).

ii) personas, kuras nav Direktīvas 2004/38/EK 3. panta 2. punktā noteiktās personas, un kuru klātbūtne Savienības pilsoņiem vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem nepieciešama, lai minētajiem Savienības pilsoņiem vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem neliegtu uzturēšanās tiesības, kas paredzētas šajā Daļā;

b) "pārrobežu darbinieki" ir Savienības pilsoņi vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgie, kas saskaņā ar LESD 45. vai 49. pantu veic saimniecisko darbību vienā vai vairākās dalībvalstīs, kurās viņi neuzturas;

c) "uzņēmējvalsts" ir:

i) Apvienotā Karaliste attiecībā uz Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem, ja viņi līdz pārejas perioda beigām izmantoja tiesības uzturēties tur saskaņā ar Savienības tiesībām un turpina uzturēties tur arī pēc tam;

ii) attiecībā uz Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem un viņu ģimenes locekļiem – dalībvalsts, kurā viņi līdz pārejas perioda beigām izmantoja tiesības uzturēties saskaņā ar Savienības tiesībām un turpina uzturēties tur arī pēc tam;

d) “darba vietas valsts” ir:

i) attiecībā uz Savienības pilsoņiem – Apvienotā Karaliste, ja viņi līdz pārejas perioda beigām tur veica saimniecisko darbību kā pārrobežu darbinieki un turpina to darīt arī pēc tam;

ii) attiecībā uz Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem – dalībvalsts, kurā viņi līdz pārejas perioda beigām veica saimniecisko darbību kā pārrobežu darbinieki un turpina to darīt arī pēc tam;

e) “aizgādības tiesības” ir uzraudzības tiesības Padomes Regulas (EK) Nr. 2201/2003[1] 2. panta 9. punkta nozīmē, ieskaitot aizgādības tiesības, kas iegūtas ar spriedumu, likumu izpildi vai nolīgumu, kam ir juridisks spēks.

[1] Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV L 338, 23.12.2003., 1. lpp.).

10. PANTS

Darbības joma attiecībā uz personām

1. Neskarot III sadaļu, šo Daļu piemēro šādām personām:

a) Savienības pilsoņi, kuri līdz pārejas perioda beigām izmantoja tiesības uzturēties Apvienotajā Karalistē saskaņā ar Savienības tiesībām un turpina uzturēties tur arī pēc tam;

b) Apvienotās Karalistes valstspiederīgie, kuri līdz pārejas perioda beigām izmantoja tiesības uzturēties kādā dalībvalstī saskaņā ar Savienības tiesībām un turpina uzturēties tur arī pēc tam;

c) Savienības pilsoņi, kuri līdz pārejas perioda beigām Apvienotajā Karalistē izmantoja tiesības kā pārrobežu darbinieki saskaņā ar Savienības tiesībām un turpina tās izmantot arī pēc tam;

d) Apvienotās Karalistes valstspiederīgie, kuri līdz pārejas perioda beigām vienā vai vairākās dalībvalstīs izmantoja tiesības kā pārrobežu darbinieki saskaņā ar Savienības tiesībām un turpina tās izmantot arī pēc tam;

e) šā punkta a) līdz d) apakšpunktā minēto personu ģimenes locekļi ar nosacījumu, ka viņi atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:

i) viņi līdz pārejas perioda beigām uzturējās uzņēmējvalstī saskaņā ar Savienības tiesībām un turpina uzturēties tur arī pēc tam;

ii) viņi līdz pārejas perioda beigām bija tiešās radniecības saitēs ar kādu a) līdz d) apakšpunktā minēto personu un uzturējās ārpus uzņēmējvalsts, ja vien viņi laikā, kad cenšas iegūt uzturēšanās tiesības saskaņā ar šo Daļu, lai pievienotos šā punkta a) līdz d) apakšpunktā minētajai personai, atbilst Direktīvas 2004/38/EK 2. panta 2. punkta nosacījumiem;

iii) viņi pēc pārejas perioda beigām uzņēmējvalstī vai ārpus tās dzimuši a) līdz d) apakšpunktā minētajām personām vai šīs personas viņus uzņēmējvalstī vai ārpus tās likumīgi adoptējušas un viņi laikā, kad cenšas iegūt uzturēšanās tiesības saskaņā ar šo Daļu, lai pievienotos šā punkta a) līdz d) apakšpunktā minētajai personai, atbilst Direktīvas 2004/38/EK 2. panta 2. punkta c) apakšpunkta nosacījumiem un vienam no šādiem nosacījumiem:

– abi vecāki ir a) līdz d) apakšpunktā minētās personas;

– viens no vecākiem ir a) līdz d) apakšpunktā minētā persona un otrs ir uzņēmējvalsts valstspiederīgais; vai

– viens no vecākiem ir a) līdz d) apakšpunktā minētā persona, un tai ir bērna atsevišķās vai kopīgās aizgādības tiesības saskaņā ar piemērojamajiem dalībvalsts vai Apvienotās Karalistes ģimenes tiesību noteikumiem, ieskaitot piemērojamos starptautisko privāttiesību noteikumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstī vai Apvienotajā Karalistē tiek atzītas atbilstoši trešās valsts tiesībām noteiktās aizgādības tiesības, jo īpaši ņemot vērā bērna intereses un neskarot šādu piemērojamo starptautisko privāttiesību noteikumu[1] normālu darbību;

f) ģimenes locekļi, kas līdz pārejas perioda beigām uzturējās uzņēmējvalstī saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 12. un 13. pantu, 16. panta 2. punktu un 17. un 18. pantu un turpina uzturēties tur arī pēc tam.

2. Personas, uz kurām attiecas Direktīvas 2004/38/EK 3. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts un kuru uzturēšanos uzņēmējvalsts saskaņā ar tās tiesību aktiem līdz pārejas perioda beigām veicināja saskaņā ar minētās direktīvas 3. panta 2. punktu, patur tiesības uzturēties uzņēmējvalstī saskaņā ar šo Daļu, ja tās turpina uzturēties uzņēmējvalstī pēc pārejas perioda beigām.

[1] Jēdziens "aizgādības tiesības" ir jāinterpretē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2201/2003 2. panta 9. punktu. Tādējādi tas ietver aizgādības tiesības, kas iegūtas ar spriedumu, likumu izpildi vai nolīgumu, kam ir juridisks spēks.

3. Šā panta 2. punktu piemēro arī personām, uz kurām attiecas Direktīvas 2004/38/EK 3. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts, kuras līdz pārejas perioda beigām ir pieteikušās uz ieceļošanas un uzturēšanās veicināšanu un kuru uzturēšanos pēc pārejas perioda beigām attiecīgā uzņēmējvalsts veicina saskaņā ar tās tiesību aktiem.

4. Neskarot uzturēšanās tiesības, kas attiecīgajām personām ir pašām, uzņēmējvalsts saskaņā ar tās tiesību aktiem un Direktīvas 2004/38/EK 3. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu veicina ieceļošanu un uzturēšanos partnerim, ar kuru šā panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā minētajai personai ir ilgstošas, pienācīgi apliecinātas attiecības, ja minētais partneris līdz pārejas perioda beigām uzturējās ārpus uzņēmējvalsts, ar nosacījumu, ka attiecības bija ilgstošas līdz pārejas perioda beigām un turpinās laikā, kad partneris cenšas iegūt uzturēšanās tiesības saskaņā ar šo Daļu.

5. Gadījumos, kas minēti 3. un 4. punktā, uzņēmējvalsts sīki pārbauda attiecīgo personu personiskos apstākļus un pamato aizliegumu šīm personām ieceļot vai uzturēties.

11. PANTS

Uzturēšanās nepārtrauktība

Uzturēšanās nepārtrauktību 9. un 10. panta nolūkos neietekmē 15. panta 2. punktā minētās prombūtnes.

Pastāvīgas uzturēšanās tiesības, kas saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK iegūtas līdz pārejas perioda beigām, neuzskata par zaudētām, ja prombūtne no uzņēmējvalsts ir bijusi uz periodu, kurš norādīts 15. panta 3. punktā.

12. PANTS

Nediskriminēšana

Ievērojot šīs Daļas darbības jomu un neskarot tajā ietvertos īpašos noteikumus, attiecībā uz šā līguma 10. pantā minētajām personām uzņēmējvalstī un darba vietas valstī ir aizliegta jebkāda diskriminācija valstspiederības dēļ LESD 18. panta pirmās daļas nozīmē.

II SADAĻA

TIESĪBAS UN PIENĀKUMI

1. NODAĻA

AR UZTURĒŠANOS UN UZTURĒŠANĀS DOKUMENTIEM SAISTĪTĀS TIESĪBAS

13. PANTS

Uzturēšanās tiesības

1. Savienības pilsoņiem un Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem ir tiesības uzturēties uzņēmējvalstī saskaņā ar ierobežojumiem un nosacījumiem, kas noteikti LESD 21., 45. vai 49. pantā un Direktīvas 2004/38/EK 6. panta 1. punktā, 7. panta 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā, 7. panta 3. punktā, 14. pantā, 16. panta 1. punktā vai 17. panta 1. punktā.

2. Ģimenes locekļiem, kas ir Savienības pilsoņi vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgie, ir tiesības uzturēties uzņēmējvalstī, kā noteikts LESD 21. pantā un Direktīvas 2004/38/EK 6. panta 1. punktā, 7. panta 1. punkta d) apakšpunktā, 12. panta 1. vai 3. punktā, 13. panta 1. punktā, 14. pantā, 16. panta 1. punktā vai 17. panta 3. un 4. punktā, ievērojot minētajos noteikumos noteiktos ierobežojumus un nosacījumus.

3. Ģimenes locekļiem, kas nav ne Savienības pilsoņi, ne Apvienotās Karalistes valstspiederīgie, ir tiesības uzturēties uzņēmējvalstī saskaņā ar LESD 21. pantu un kā noteikts Direktīvas 2004/38/EK 6. panta 2. punktā, 7. panta 2. punktā, 12. panta 2. vai 3. punktā, 13. panta 2. punktā, 14. pantā, 16. panta 2. punktā, 17. panta 3. vai 4. punktā vai 18. pantā, ievērojot minētajos noteikumos noteiktos ierobežojumus un nosacījumus.

4. Uzņēmējvalsts nevar noteikt nekādus ierobežojumus un nosacījumus attiecībā uz 1., 2. un 3. punktā minēto personu uzturēšanās tiesību iegūšanu, paturēšanu vai zaudēšanu, izņemot tos, kuri ir paredzēti šajā sadaļā. Šajā sadaļā paredzēto ierobežojumu un nosacījumu piemērošanā nav nekādas rīcības brīvības, izņemot, ja tā ir attiecīgās personas labā.

14. PANTS

Izceļošanas un ieceļošanas tiesības

1. Savienības pilsoņiem un Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem, viņu attiecīgajiem ģimenes locekļiem un citām personām, kuras uzturas uzņēmējvalsts teritorijā saskaņā ar šajā sadaļā noteiktajiem nosacījumiem, ir tiesības atstāt uzņēmējvalsti un tiesības ieceļot tajā, kā noteikts Direktīvas 2004/38/EK 4. panta 1. punktā un 5. panta 1. punkta pirmajā daļā, ar derīgu pasi vai valsts izdotu personas apliecību Savienības pilsoņu un Apvienotās Karalistes valstspiederīgo gadījumā un ar derīgu pasi viņu attiecīgo ģimenes locekļu un to personu gadījumā, kuras nav Savienības pilsoņi vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgie.

Kad pagājuši pieci gadi no pārejas perioda beigām, uzņēmējvalsts var nolemt vairs nepieņemt valsts izdotas personas apliecības ieceļošanai tās teritorijā vai izceļošanai no tās, ja šajās apliecībās nav iestrādāta mikroshēma, kas atbilst piemērojamajiem Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas standartiem biometriskās identifikācijas jomā.

2. Personām, kurām ir derīgs dokuments, kas izdots saskaņā ar 18. vai 26. pantu, nepieprasa izceļošanas vīzu, ieceļošanas vīzu vai līdzvērtīgu formalitāšu ievērošanu.

3. Ja uzņēmējvalsts pieprasa ieceļošanas vīzu ģimenes locekļiem, kas Savienības pilsonim vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgajam pievienojas pēc pārejas perioda beigām, šī uzņēmējvalsts attiecīgajām personām nodrošina visas iespējas iegūt vajadzīgās vīzas. Šīs vīzas izdod bez maksas pēc iespējas drīz un izmantojot paātrinātu procedūru.

15. PANTS

Pastāvīgas uzturēšanās tiesības

1. Tiesības pastāvīgi uzturēties uzņēmējvalstī atbilstoši Direktīvas 2004/38/EK 16., 17. un 18. panta nosacījumiem ir Savienības pilsoņiem un Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem, un viņu attiecīgajiem ģimenes locekļiem, kas uzņēmējvalstī saskaņā ar Savienības tiesībām ir likumīgi un nepārtraukti uzturējušies 5 gadus vai Direktīvas 2004/38/EK 17. pantā noteikto periodu. Aprēķinā par pastāvīgas uzturēšanās tiesību iegūšanai nepieciešamo periodu ietver periodus līdz pārejas perioda beigām un pēc tam, kuros persona likumīgi uzturējusies vai strādājusi saskaņā ar Savienības tiesībām.

2. Uzturēšanās nepārtrauktību pastāvīgas uzturēšanās tiesību iegūšanas nolūkos nosaka saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 16. panta 3. punktu un 21. pantu.

3. Kad pastāvīgas uzturēšanās tiesības ir iegūtas, tās var zaudēt tikai tad, ja prombūtne no uzņēmējvalsts ir ilgāka par 5 secīgiem gadiem.

16. PANTS

Periodu summēšana

Savienības pilsoņiem un Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem, un viņu attiecīgajiem ģimenes locekļiem, kas uzņēmējvalstī saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 7. panta nosacījumiem līdz pārejas perioda beigām ir likumīgi uzturējušies mazāk nekā 5 gadus, ir tiesības iegūt pastāvīgas uzturēšanās tiesības atbilstoši šā līguma 15. panta nosacījumiem, kad viņi ir savākuši nepieciešamos uzturēšanās periodus. Aprēķinā par pastāvīgas uzturēšanās tiesību iegūšanai nepieciešamo periodu ietver periodus līdz pārejas perioda beigām un pēc tam, kuros persona likumīgi uzturējusies vai strādājusi saskaņā ar Savienības tiesībām.

17. PANTS

Statuss un izmaiņas

1. Savienības pilsoņu un Apvienotās Karalistes valstspiederīgo, un viņu attiecīgo ģimenes locekļu tiesības tiešā veidā atsaukties uz šo Daļu netiek ietekmētas, ja mainās šo personu statuss, piemēram, no studenta, darba ņēmēja, pašnodarbinātās personas un ekonomiski neaktīvas personas statusa uz kādu citu. Personas, kurām pārejas perioda beigās ir uzturēšanās tiesības kā Savienības pilsoņu vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgo ģimenes locekļiem, nevar kļūt par personām, kas minētas 10. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā.

2. Tiesības, kas šajā sadaļā paredzētas ģimenes locekļiem, kuri līdz pārejas perioda beigām ir Savienības pilsoņu vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgo apgādājamie, saglabājas arī pēc tam, kad viņi vairs nav apgādājamie.

18. PANTS

Uzturēšanās dokumentu izdošana

1. Uzņēmējvalsts var Savienības pilsoņiem vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem, viņu attiecīgajiem ģimenes locekļiem un citām personām, kuras uzturas uzņēmējvalsts teritorijā saskaņā ar šajā sadaļā noteiktajiem nosacījumiem, pieprasīt pieteikties uz jaunu uzturēšanās statusu, kas nodrošina šajā sadaļā paredzētās tiesības, un uz dokumentu, kurš apliecina šo statusu un var būt elektronisks.

Uz pieteikšanos šāda uzturēšanās statusa iegūšanai attiecas šādi nosacījumi:

a) pieteikšanās procedūras nolūks ir pārbaudīt, vai pieteikuma iesniedzējam ir tiesības uz šajā sadaļā noteiktajām uzturēšanās tiesībām. Ja tā ir, pieteikuma iesniedzējam ir tiesības saņemt attiecīgo uzturēšanās statusu un dokumentu, kurš apliecina šo statusu;

b) personām, kuras uzņēmējvalstī ir uzturējušās līdz pārejas perioda beigām, pieteikuma iesniegšanas termiņš ir vismaz 6 mēneši no pārejas perioda beigām.

Personām, kurām saskaņā ar šo sadaļu ir tiesības sākt uzturēties uzņēmējvalstī pēc pārejas perioda beigām, pieteikuma iesniegšanas termiņš ir 3 mēneši no to ierašanās dienas vai no dienas, kad beidzas pirmajā daļā minētais termiņš (atkarībā no tā, kura diena iestājas vēlāk).

Apliecību par pieteikšanos uz uzturēšanās statusu izsniedz nekavējoties;

c) šā punkta b) apakšpunktā minēto pieteikuma iesniegšanas termiņu automātiski pagarina par 1 gadu, ja Savienība Apvienotajai Karalistei vai Apvienotā Karaliste Savienībai paziņo, ka tehniskas problēmas uzņēmējvalstij liedz vai nu reģistrēt pieteikumu, vai izdot b) apakšpunktā minēto pieteikšanās apliecību. Uzņēmējvalsts publicē minēto paziņojumu un laikus sniedz attiecīgajām personām atbilstīgu publisko informāciju;

d) ja attiecīgās personas neievēro b) apakšpunktā minēto pieteikuma iesniegšanas termiņu, kompetentās iestādes izvērtē termiņa neievērošanas apstākļus un iemeslus un gadījumā, ja termiņa neievērošanai ir saprātīgs pamatojums, ļauj minētajām personām pieteikumu iesniegt saprātīgā papildu termiņā;

e) uzņēmējvalsts nodrošina, ka pieteikšanās administratīvās procedūras ir raitas, pārredzamas un vienkāršas un ka ir novērsts nevajadzīgs administratīvais slogs;

f) pieteikuma veidlapas ir īsas, vienkāršas, lietotājdraudzīgas un pielāgotas šā līguma kontekstam; ģimeņu vienlaikus iesniegtos pieteikumus izskata kopā;

g) statusu apliecinošo dokumentu izsniedz bez maksas vai par tādu maksu, kas nepārsniedz uzņēmējvalsts pilsoņiem vai valstspiederīgajiem par līdzīgu dokumentu izsniegšanu piemēroto maksu;

h) personām, kurām līdz pārejas perioda beigām ir derīgs pastāvīgas uzturēšanās dokuments, kas izdots saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 19. vai 20. pantu, vai derīgs iekšzemes imigrācijas dokuments, kas piešķir pastāvīgas tiesības uzturēties uzņēmējvalstī, ir tiesības šā punkta b) apakšpunktā minētajā termiņā nomainīt attiecīgo dokumentu uz jaunu uzturēšanās dokumentu, pamatojoties uz pieteikumu, pēc tam, kad ir pārbaudīta šo personu identitāte, saskaņā ar šā punkta p) apakšpunktu veikta sodāmības un drošības pārbaude un apliecināta uzturēšanās turpināšanās; šādus jaunos uzturēšanās dokumentus izdod bez maksas;

i) lai pārbaudītu pieteikuma iesniedzēju identitāti, Savienības pilsoņiem un Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem prasa uzrādīt derīgu pasi vai valsts izdotu personas apliecību, bet viņu attiecīgajiem ģimenes locekļiem un citām personām, kuras nav Savienības pilsoņi vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgie, – derīgu pasi; šo personu apliecinošo dokumentu pieņemšanai neizvirza nekādus kritērijus, izņemot dokumenta derīgumu. Ja uzņēmējvalsts kompetentās iestādes pieteikuma izskatīšanas laikā patur personu apliecinošo dokumentu, uzņēmējvalsts pēc pieprasījuma nekavējoties atgriež minēto dokumentu, pirms pieņemts lēmums par pieteikumu;

j) apliecinošos dokumentus, kas nav personu apliecinoši dokumenti, piemēram, civilstāvokļa dokumentus, var iesniegt kopijas veidā. Apliecinošo dokumentu oriģinālus var pieprasīt vienīgi īpašos gadījumos, ja ir pamatotas šaubas par iesniegto apliecinošo dokumentu autentiskumu;

k) uzņēmējvalsts Savienības pilsoņiem un Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem papildus šā punkta i) apakšpunktā minētajiem personu apliecinošajiem dokumentiem var pieprasīt tikai šādus Direktīvas 2004/38/EK 8. panta 3. punktā minētos apliecinošos dokumentus:

i) ja viņi uzturas uzņēmējvalstī saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu kā darba ņēmēji vai pašnodarbinātie – darba devēja apstiprinājums par nodarbinātību vai nodarbinātības apliecība, vai pierādījums, ka viņi ir pašnodarbināti;

ii) ja viņi uzturas uzņēmējvalstī saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu kā ekonomiski neaktīvas personas – pierādījumi, ka viņiem ir pietiekami līdzekļi viņiem pašiem un viņu ģimenes locekļiem, lai uzturēšanās laikā nekļūtu par slogu uzņēmējvalsts sociālās palīdzības sistēmai, un ka viņiem uzņēmējvalstī ir visaptveroša veselības apdrošināšana; vai

iii) ja viņi uzturas uzņēmējvalstī saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu kā studenti – pierādījumi par uzņemšanu iestādē, kuru uzņēmējvalsts akreditējusi vai finansē atbilstoši saviem tiesību aktiem vai administratīvajai praksei, pierādījumi par visaptverošu veselības apdrošināšanu un deklarācija vai līdzvērtīgi pierādījumi, ka viņiem ir pietiekami līdzekļi viņiem pašiem un viņu ģimenes locekļiem, lai uzturēšanās laikā nekļūtu par slogu uzņēmējvalsts sociālās palīdzības sistēmai. Uzņēmējvalsts nevar pieprasīt, lai šajās deklarācijās būtu norādīta kāda konkrēta līdzekļu summa.

Attiecībā uz nosacījumu par pietiekamiem līdzekļiem piemēro Direktīvas 2004/38/EK 8. panta 4. punktu;

l) uzņēmējvalsts tiem ģimenes locekļiem, uz kuriem attiecas šā līguma 10. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punkts vai 10. panta 2. vai 3. punkts un kuri uzturas uzņēmējvalstī saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 7. panta 1. punkta d) apakšpunktu vai 7. panta 2. punktu, papildus šā punkta i) apakšpunktā minētajiem personu apliecinošajiem dokumentiem var pieprasīt tikai šādus Direktīvas 2004/38/EK 8. panta 5. punktā vai 10. panta 2. punktā minētos apliecinošos dokumentus:

i) dokuments, kas apliecina ģimenes attiecības vai reģistrētas partnerattiecības;

ii) reģistrācijas apliecība vai, ja reģistrācijas sistēmas nav, citi pierādījumi par to, ka Savienības pilsonis vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgais, ar ko kopā viņi uzturas, faktiski uzturas uzņēmējvalstī;

iii) attiecībā uz Savienības pilsoņu vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgo un viņu laulāto vai reģistrēto partneru tiešajiem pēcnācējiem, kas ir jaunāki par 21 gadu vai ir apgādājami, un apgādājamiem tiešajiem augšupējiem radiniekiem – dokumentāri pierādījumi par to, ka ir izpildīti Direktīvas 2004/38/EK 2. panta 2. punkta c) vai d) apakšpunkta nosacījumi;

iv) attiecībā uz šā līguma 10. panta 2. vai 3. punktā minētajām personām – dokuments, kuru uzņēmējvalsts attiecīgā iestāde izdevusi saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 3. panta 2. punktu.

Attiecībā uz nosacījumu par pietiekamiem līdzekļiem attiecībā uz ģimenes locekļiem, kuri ir Savienības pilsoņi vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgie, piemēro Direktīvas 2004/38/EK 8. panta 4. punktu;

m) uzņēmējvalsts tiem ģimenes locekļiem, uz kuriem attiecas šā līguma 10. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkts vai 10. panta 4. punkts, papildus šā punkta i) apakšpunktā minētajiem personu apliecinošajiem dokumentiem var pieprasīt tikai šādus Direktīvas 2004/38/EK 8. panta 5. punktā un 10. panta 2. punktā minētos apliecinošos dokumentus:

i) dokuments, kas apliecina ģimenes attiecības vai reģistrētas partnerattiecības;

ii) Savienības pilsoņa vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgā, kuram viņi pievienojas uzņēmējvalstī, reģistrācijas apliecība vai, ja reģistrācijas sistēmas nav, citi pierādījumi par uzturēšanos uzņēmējvalstī;

iii) attiecībā uz laulātajiem vai reģistrētajiem partneriem – dokuments, kas apliecina, ka līdz pārejas perioda beigām pastāvēja ģimenes attiecības vai reģistrētas partnerattiecības;

iv) attiecībā uz Savienības pilsoņu vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgo un viņu laulāto vai reģistrēto partneru tiešajiem pēcnācējiem, kas ir jaunāki par 21 gadu vai ir apgādājami, un apgādājamiem tiešajiem augšupējiem radiniekiem – dokumentāri pierādījumi par to, ka viņi līdz pārejas perioda beigām bija radniecības saitēs ar Savienības pilsoņiem vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem un ka ir izpildīti Direktīvas 2004/38/EK 2. panta 2. punkta c) vai d) apakšpunkta nosacījumi par vecumu vai apgādājamību;

v) attiecībā uz šā līguma 10. panta 4. punktā minētajām personām – pierādījums, ka līdz pārejas perioda beigām pastāvēja un arī pēc tam turpina pastāvēt ilgstošas attiecības ar Savienības pilsoņiem vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem;

n) gadījumos, kas nav paredzēti k), l) un m) apakšpunktā, uzņēmējvalsts pieteikuma iesniedzējiem neprasa iesniegt apliecinošos dokumentus, pārsniedzot to, kas ir strikti nepieciešams un samērīgs pierādījumu sniegšanai par šajā sadaļā paredzēto uzturēšanās tiesību nosacījumu izpildi;

o) uzņēmējvalsts kompetentās iestādes palīdz pieteikuma iesniedzējiem pierādīt viņu atbilstību kritērijiem un izvairīties no kļūdām vai izlaidumiem viņu pieteikumos; tās dod pieteikuma iesniedzējiem iespēju iesniegt papildu pierādījumus un novērst nepilnības, kļūdas vai izlaidumus;

p) pieteikuma iesniedzējiem var sistemātiski piemērot sodāmības un drošības pārbaudes, kuru vienīgais mērķis ir pārbaudīt, vai varētu būt piemērojami šā līguma 20. pantā noteiktie ierobežojumi. Tālab pieteikuma iesniedzējiem var pieprasīt deklarēt iepriekšēju krimināLsodāmību, kas pieteikuma iesniegšanas laikā uzrādās krimināLsodāmības reģistrā saskaņā ar sprieduma pasludināšanas valsts tiesībām. Ja uzņēmējvalsts to uzskata par būtisku, tā var piemērot Direktīvas 2004/38/EK 27. panta 3. punktā noteikto procedūru attiecībā uz pieprasījumiem citām valstīm sniegt informāciju par iepriekšēju krimināLsodāmību;

q) jaunajā uzturēšanās dokumentā iekļauj norādi, ka tas izdots saskaņā ar šo līgumu;

r) pieteikuma iesniedzējam uzņēmējvalstī ir piekļuve tiesu un vajadzības gadījumā administratīvajām pārsūdzības procedūrām attiecībā uz lēmumu, ar ko atteikts piešķirt uzturēšanās statusu. Pārsūdzības procedūrās tiek pārbaudīta lēmuma likumība, kā arī fakti un apstākļi, ar kuriem pamatots ierosinātais lēmums. Šādas pārsūdzības procedūras nodrošina, ka lēmums nav nesamērīgs.

2. Periodā, kas minēts šā panta 1. punkta b) apakšpunktā, un tā iespējamajā viena gada pagarinājumā saskaņā ar minētā punkta c) apakšpunktu tiek uzskatīts, ka Savienības pilsoņiem vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem, viņu attiecīgajiem ģimenes locekļiem un citām personām, kuras uzturas uzņēmējvalstī, ir piemērojamas visas šajā Daļā paredzētās tiesības saskaņā ar attiecīgajiem nosacījumiem un ievērojot ierobežojumus, kas noteikti 20. pantā.

3. Tiek uzskatīts, ka laikā, kamēr nav pieņemts kompetento iestāžu galīgais lēmums par 1. punktā minēto pieteikumu un nav pasludināts galīgais tiesas spriedums pārsūdzības lietā par šāda pieteikuma noraidīšanu kompetentajās administratīvajās iestādēs, pieteikuma iesniedzējam ir piemērojamas visas šajā Daļā paredzētās tiesības, tostarp 21. pants par garantijām un pārsūdzības tiesībām, ievērojot 20. panta 4. punkta nosacījumus.

4. Ja uzņēmējvalsts ir izvēlējusies Savienības pilsoņiem vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem, viņu ģimenes locekļiem un citām personām, kuras uzturas uzņēmējvalsts teritorijā saskaņā ar šīs sadaļas nosacījumiem, nepieprasīt pieteikties uz 1. punktā minēto jauno uzturēšanās statusu kā likumīgas uzturēšanās priekšnosacījumu, tiem, kuriem ir tiesības uz uzturēšanās tiesībām saskaņā ar šo sadaļu, ir tiesības saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK nosacījumiem saņemt uzturēšanās dokumentu, kurš var būt elektronisks un kurā ir iekļauta norāde, ka tas izdots saskaņā ar šo līgumu.

19. PANTS

Uzturēšanās dokumentu izdošana pārejas periodā

1. Pārejas periodā uzņēmējvalsts var atļaut brīvprātīgi pieteikties uz 18. panta 1. un 4. punktā minētajiem uzturēšanās statusa vai uzturēšanās dokumentiem no šā līguma spēkā stāšanās dienas.

2. Lēmumus par šo pieteikumu apstiprināšanu vai noraidīšanu pieņem saskaņā ar 18. panta 1. un 4. punktu. Lēmumi saskaņā ar 18. panta 1. punktu stājas spēkā tikai pēc pārejas perioda beigām.

3. Ja pieteikums saskaņā ar 18. panta 1. punktu ir apstiprināts līdz pārejas perioda beigām, uzņēmējvalsts līdz pārejas perioda beigām nevar nekādu iemeslu dēļ atsaukt lēmumu par uzturēšanās statusa piešķiršanu, izņemot Direktīvas 2004/38/EK VI nodaļā un 35. pantā noteiktos iemeslus.

4. Ja pieteikums līdz pārejas perioda beigām tiek noraidīts, pieteikuma iesniedzējs var jebkurā laikā pirms 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktā termiņa beigām pieteikties atkal.

5. Neskarot 4. punktu, 18. panta 1. punkta r) apakšpunktā minētās pārsūdzības procedūras ir pieejamas no dienas, kad pieņemts lēmums noraidīt šā panta 2. punktā minēto pieteikumu.

20. PANTS

Uzturēšanās un ieceļošanas tiesību ierobežojumi

1. Darbības, kuras Savienības pilsoņi vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgie, viņu ģimenes locekļi un citas personas, kas izmanto šajā sadaļā paredzētās tiesības, veikuši līdz pārejas perioda beigām, izvērtē saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK VI nodaļu.

2. Darbības, kuras Savienības pilsoņi vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgie, viņu ģimenes locekļi un citas personas, kas izmanto šajā sadaļā paredzētās tiesības, veikuši pēc pārejas perioda beigām, var būt par pamatu tam, lai, ievērojot valsts tiesību aktus, uzņēmējvalsts ierobežotu uzturēšanās tiesības vai lai ierobežotu tiesības ieceļot darba vietas valstī.

3. Uzņēmējvalsts vai darba vietas valsts var noteikt vajadzīgos pasākumus, lai atteiktu, izbeigtu vai atsauktu jebkuras šajā sadaļā paredzētās tiesības to ļaunprātīgas izmantošanas vai krāpšanas gadījumā, kā noteikts Direktīvas 2004/38/EK 35. pantā. Uz šiem pasākumiem attiecas šā līguma 21. pantā paredzētās procesuālās garantijas.

4. Uzņēmējvalsts vai darba vietas valsts var saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK un īpaši tās 31. un 35. panta nosacījumiem piespiedu kārtā no savas teritorijas izraidīt pieteikuma iesniedzējus, kuri ir iesnieguši krāpnieciskus vai ļaunprātīgus pieteikumus, pat pirms tam, kad pasludināts galīgais spriedums lietā par pārsūdzību tiesā attiecībā uz šāda pieteikuma noraidīšanu.

21. PANTS

Garantijas un pārsūdzības tiesības

Uz visiem uzņēmējvalsts lēmumiem, ar kuriem tiek ierobežotas šā līguma 10. pantā minēto personu uzturēšanās tiesības, attiecas Direktīvas 2004/38/EK 15. pantā un VI nodaļā noteiktās garantijas.

22. PANTS

Blakustiesības

Saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 23. pantu tiem Savienības pilsoņa vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgā ģimenes locekļiem, kam ir tiesības uzturēties vai pastāvīgi uzturēties uzņēmējvalstī vai darba vietas valstī, neatkarīgi no valstspiederības ir tiesības uz nodarbinātību vai pašnodarbinātību šajā valstī.

23. PANTS

Vienlīdzīga attieksme

1. Saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 24. pantu, ievērojot šajā sadaļā un šīs Daļas I un IV sadaļā paredzētos īpašos noteikumus, attieksme pret visiem Savienības pilsoņiem vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem, kas uzturas uzņēmējvalsts teritorijā uz šā līguma pamata, šīs Daļas darbības jomā ir līdzvērtīga tai, kāda ir pret minētās valsts valstspiederīgajiem. Priekšrocības, ko sniedz šīs tiesības, attiecas arī uz Savienības pilsoņu vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgo ģimenes locekļiem, kam ir uzturēšanās vai pastāvīgas uzturēšanās tiesības.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, uzņēmējvalstij nav pienākuma piešķirt tiesības uz sociālo palīdzību uzturēšanās periodos, kas paredzēti Direktīvas 2004/38/EK 6. pantā vai 14. panta 4. punkta b) apakšpunktā, kā arī tai nav pienākuma pirms pastāvīgas uzturēšanās tiesību iegūšanas saskaņā ar šā līguma 15. pantu piešķirt līdzekļus mācībām, tostarp arodapmācībai, ja šie līdzekļi ir stipendijas vai studiju kredīti personām, kas nav darba ņēmēji, pašnodarbinātas personas, personas, kuras saglabā šādu statusu, vai to ģimenes locekļiem.

2. NODAĻA

DARBA ŅĒMĒJU UN PAŠNODARBINĀTU PERSONU TIESĪBAS

24. PANTS

Darba ņēmēju tiesības

1. Ievērojot LESD 45. panta 3. un 4. punktā noteiktos ierobežojumus, darba ņēmējiem uzņēmējvalstī un pārrobežu darbiniekiem darba vietas valstī vai valstīs ir tiesības, ko garantē LESD 45. pants un paredz Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 492/2011[1]. Šīs tiesības ietver:

a) tiesības netikt diskriminētam valstspiederības dēļ attiecībā uz nodarbinātību, darba samaksu un citiem darba un nodarbinātības nosacījumiem;

b) tiesības pieņemt un strādāt algotu darbu saskaņā ar noteikumiem, kas piemērojami uzņēmējvalsts vai darba vietas valsts valstspiederīgajiem;

c) tiesības uz tādu pašu palīdzību, kādu uzņēmējvalsts vai darba vietas valsts nodarbinātības dienesti piedāvā saviem valstspiederīgajiem;

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā (OV L 141, 27.5.2011., 1. lpp.).

d) tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi nodarbinātības un darba nosacījumu ziņā, jo īpaši attiecībā uz darba samaksu, atlaišanu un bezdarba gadījumā – atjaunošanu darbā vai atkārtotu pieņemšanu darbā;

e) tiesības uz sociālajām un nodokļu priekšrocībām;

f) kolektīvās tiesības;

g) tiesības un priekšrocības, kādas valsts darba ņēmējiem piešķir attiecībā uz mājokli;

h) tiesības viņu bērniem tikt uzņemtiem vispārējās izglītības, mācekļa un profesionālās izglītības programmās ar tādiem pašiem nosacījumiem kā uzņēmējvalsts vai darba vietas valsts valstspiederīgajiem, ja šie bērni uzturas tajā teritorijā, kur darba ņēmējs strādā.

2. Ja uzņēmējvalstī uzturēties beiguša darba ņēmēja tiešais pēcnācējs mācās minētajā valstī, šā pēcnācēja primārajam aprūpētājam ir tiesības uzturēties minētajā valstī, līdz pēcnācējs sasniedz pilngadību, un arī pēc pilngadības sasniegšanas, ja pēcnācējam nolūkā turpināt un pabeigt mācības ir joprojām nepieciešama primārā aprūpētāja klātbūtne un aprūpe.

3. Nodarbinātiem pārrobežu darbiniekiem ir tiesības ieceļot darba vietas valstī un izceļot no tās saskaņā ar šā līguma 14. pantu, un viņiem saglabājas tiesības, kas viņiem tur bija kā darba ņēmējiem, ar nosacījumu, ka uz viņiem attiecas kāds no Direktīvas 2004/38/EK 7. panta 3. punkta a), b), c) vai d) apakšpunktā minētajiem apstākļiem, pat ja viņi pārceļ savu uzturēšanās vietu uz darba vietas valsti.

25. PANTS

Pašnodarbinātu personu tiesības

1. Ievērojot LESD 51. un 52. pantā noteiktos ierobežojumus, pašnodarbinātām personām uzņēmējvalstī un pašnodarbinātiem pārrobežu darbiniekiem darba vietas valstī vai valstīs ir tiesības, ko garantē LESD 49. un 55. pants. Šīs tiesības ietver:

a) tiesības sākt un veikt darbības kā pašnodarbinātām personām un izveidot un pārvaldīt uzņēmumus saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādus saviem valstspiederīgajiem noteikusi uzņēmējvalsts, kā noteikts LESD 49. pantā;

b) tiesības, kas noteiktas šā līguma 24. panta 1. punkta c) līdz h) apakšpunktā.

2. Pašnodarbināto personu tiešajiem pēcnācējiem piemēro 24. panta 2. punktu.

3. Pašnodarbinātiem pārrobežu darbiniekiem piemēro 24. panta 3. punktu.

26. PANTS

Pārrobežu darbinieku tiesības apliecinoša dokumenta izdošana

Darba vietas valsts var Savienības pilsoņiem un Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem, kuriem ir pārrobežu darbinieku tiesības saskaņā ar šo sadaļu, pieprasīt pieteikties uz dokumentu, kas apliecina, ka viņiem ir šādas tiesības saskaņā ar šo sadaļu. Šiem Savienības pilsoņiem un Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem ir tiesības saņemt šādu dokumentu.

3. NODAĻA

PROFESIONĀLĀS KVALIFIKĀCIJAS

27. PANTS

Atzītas profesionālās kvalifikācijas

1. Līdz pārejas perioda beigām izdarīta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/36/EK[1] 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā definēto profesionālo kvalifikāciju atzīšana attiecībā uz Savienības pilsoņiem vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem un viņu ģimenes locekļiem, ko veikusi viņu uzņēmējvalsts vai darba vietas valsts, paliek spēkā attiecīgajā valstī, ieskaitot tiesības strādāt profesijā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā valstspiederīgie, ja šī atzīšana notikusi saskaņā ar kādu no šādiem noteikumiem:

a) Direktīvas 2005/36/EK III sadaļa attiecībā uz profesionālo kvalifikāciju atzīšanu saistībā ar brīvības veikt uzņēmējdarbību izmantošanu, ja šī atzīšana ietilpa vispārējā sistēmā attiecībā uz apmācības apliecinājumu atzīšanu, sistēmā attiecībā uz profesionālās pieredzes atzīšanu vai sistēmā attiecībā uz atzīšanu, kas pamatojas uz minimālo apmācības nosacījumu saskaņošanu;

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.).

b) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/5/EK[1] 10. panta 1. un 3. punkts attiecībā uz atļaujas saņemšanu darbam advokāta profesijā uzņēmējvalstī vai darba vietas valstī;

c) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/43/EK[2] 14. pants attiecībā uz citas dalībvalsts obligāto revidentu apstiprināšanu;

d) Padomes Direktīva 74/556/EEK[3] attiecībā uz pierādījumu pieņemšanu par tādām zināšanām un prasmēm, kas ir nepieciešamas, lai sāktu vai veiktu darbības kā pašnodarbinātām personām un starpniekiem, kas iesaistīti toksisku produktu tirdzniecībā un izplatīšanā vai darbībās, kuras ietver toksisku produktu profesionālu izmantošanu.

---

1 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/5/EK (1998. gada 16. februāris) attiecībā uz pasākumiem, lai atvieglotu advokāta profesijas pastāvīgu praktizēšanu dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija (OV L 77, 14.3.1998., 36. lpp.).

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/43/EK (2006. gada 17. maijs), ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK (OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.).

3 Padomes Direktīva 74/556/EEK (1974. gada 4. jūnijs), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus pagaidu pasākumiem attiecībā uz darbībām ar toksiskiem produktiem, to tirdzniecību un izplatīšanu, kā arī attiecībā uz darbībām saistībā ar šādu produktu profesionālu izmantošanu, tostarp starpniecību (OV L 307, 18.11.1974., 1. lpp.).

2. Profesionālo kvalifikāciju atzīšana šā panta 1. punkta a) apakšpunkta nolūkā ietver:

a) profesionālo kvalifikāciju atzīšanu saskaņā ar Direktīvas 2005/36/EK 3. panta 3. punktu;

b) lēmumus, ar kuriem piešķir daļēju piekļuvi profesionālajai darbībai saskaņā ar 2005/36/EK 4.f pantu;

c) profesionālo kvalifikāciju atzīšanu uzņēmējdarbības veikšanai saskaņā ar Direktīvas 2005/36/EK 4.d pantu.

28. PANTS

Notiekošās procedūras attiecībā uz profesionālo kvalifikāciju atzīšanu

Uzņēmējvalsts vai darba vietas valsts kompetentā iestāde tādu pieteikumu izskatīšanai, ko Savienības pilsoņi vai Apvienotās Karalistes valstspiederīgie attiecībā uz profesionālo kvalifikāciju atzīšanu iesnieguši līdz pārejas perioda beigām, un lēmumiem par šādiem pieteikumiem piemēro Direktīvas 2005/36/EK 4. pantu, 4.d pantu attiecībā uz profesionālo kvalifikāciju atzīšanu uzņēmējdarbības veikšanai, 4.f pantu un III sadaļu, Direktīvas 98/5/EK 10. panta 1., 3. un 4. punktu, Direktīvas 2006/43/EK 14. pantu un Direktīvu 74/556/EEK.

Tiktāl, cik tas attiecas uz profesionālo kvalifikāciju atzīšanas procedūru pabeigšanu uzņēmējdarbības veikšanas nolūkā saskaņā ar Direktīvas 2005/36/EK 4.d pantu, piemēro arī minētās direktīvas 4.a, 4.b un 4.e pantu.

29. PANTS

Administratīvā sadarbība profesionālo kvalifikāciju atzīšanas jomā

1. Attiecībā uz 28. pantā minētajiem izskatīšanā esošajiem pieteikumiem Apvienotā Karaliste un dalībvalstis sadarbojas, lai atvieglotu 28. panta piemērošanu. Sadarbība var ietvert informācijas apmaiņu, ieskaitot informāciju par veiktajiem disciplinārajiem pasākumiem vai piemērotajiem krimināls odiem, vai jebkādiem citiem nopietniem un konkrētiem apstākļiem, kuriem, visticamāk, būtu sekas attiecībā uz to darbību veikšanu, kurām piemērojamas 28. pantā minētās direktīvas.

2. Atkāpjoties no 8. panta, Apvienotajai Karalistei ir tiesības ilgākais 9 mēnešus no pārejas perioda beigām izmantot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu attiecībā uz 28. pantā minētajiem pieteikumiem, ja šie pieteikumi attiecas uz profesionālo kvalifikāciju atzīšanu uzņēmējdarbības veikšanas nolūkā saskaņā ar Direktīvas 2005/36/EK 4.d pantu.

III SADAĻA

SOCIĀLĀ NODROŠINĀJUMA SISTĒMU KOORDINĀCIJA

30. PANTS

Attiecīgās personas

1. Šo sadaļu piemēro šādām personām:

a) Savienības pilsoņi, uz kuriem pārejas perioda beigās attiecas Apvienotās Karalistes tiesību akti, kā arī viņu ģimenes locekļi un apgādību zaudējušās personas;

b) Apvienotās Karalistes valstspiederīgie, uz kuriem pārejas perioda beigās attiecas kādas dalībvalsts tiesību akti, kā arī viņu ģimenes locekļi un apgādību zaudējušās personas;

c) Savienības pilsoņi, kuri pārejas perioda beigās uzturas Apvienotajā Karalistē un uz kuriem attiecas kādas dalībvalsts tiesību akti, kā arī viņu ģimenes locekļi un apgādību zaudējušās personas;

d) Apvienotās Karalistes valstspiederīgie, kuri pārejas perioda beigās uzturas kādā dalībvalstī un uz kuriem attiecas Apvienotās Karalistes tiesību akti, kā arī viņu ģimenes locekļi un apgādību zaudējušās personas;

e) personas, uz kurām a) līdz d) apakšpunkts neattiecas, bet kuras ir:

i) Savienības pilsoņi, kuri pārejas perioda beigās veic darbību kā nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas Apvienotajā Karalistē un uz kuriem, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004[1] II sadaļu, attiecas kādas dalībvalsts tiesību akti, kā arī viņu ģimenes locekļi un apgādību zaudējušās personas; vai

ii) Apvienotās Karalistes valstspiederīgie, kuri pārejas perioda beigās veic darbību kā nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas vienā vai vairākās dalībvalstīs un uz kuriem, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 883/2004 II sadaļu, attiecas Apvienotās Karalistes tiesību akti, kā arī viņu ģimenes locekļi un apgādību zaudējušās personas;

f) bezvalstnieki un bēgļi, kuri uzturas kādā dalībvalstī vai Apvienotajā Karalistē un ir kādā no situācijām, kas aprakstītas a) līdz e) apakšpunktā, kā arī viņu ģimenes locekļi un apgādību zaudējušās personas;

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.).

g) trešo valstu valstspiederīgie, kā arī viņu ģimenes locekļi un apgādību zaudējušās personas, kuri ir kādā no situācijām, kas aprakstītas a) līdz e) apakšpunktā, ar nosacījumu, ka viņi atbilst Padomes Regulas (EK) Nr. 859/2003[1] nosacījumiem.

2. Noteikumi uz 1. punktā minētajām personām attiecas tikmēr, kamēr tās bez pārtraukuma ir kādā no situācijām, kuras paredzētas minētajā punktā un kurās vienlaikus iesaistīta gan kāda dalībvalsts, gan Apvienotā Karaliste.

3. Šo sadaļu piemēro arī personām, uz kurām neattiecas vai vairs neattiecas šā panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunkts, bet uz kurām attiecas šā līguma 10. pants, kā arī uz to ģimenes locekļiem un apgādību zaudējušām personām.

4. Noteikumi uz 3. punktā minētajām personām attiecas tikmēr, kamēr tām ir tiesības uzturēties uzņēmējā valstī saskaņā ar šā līguma 13. pantu vai tiesības strādāt savā darba vietas valstī saskaņā ar šā līguma 24. vai 25. pantu.

5. Ja šajā pantā minēti ģimenes locekļi un apgādību zaudējušas personas, šī sadaļa attiecas uz minētajām personām tikai tiktāl, ciktāl tās iegūst tiesības un pienākumus šajā statusā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 883/2004.

---

[1] Padomes Regula (EK) Nr. 859/2003 (2003. gada 14. maijs), ar ko Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumus attiecina arī uz tiem trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem minētie noteikumi neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ (OV L 124, 20.5.2003., 1. lpp.).

31. PANTS

Sociālā nodrošinājuma koordinācijas noteikumi

1. Personām, uz kurām attiecas šī sadaļa, ir piemērojami noteikumi un mērķi, kas noteikti LESD 48. pantā, Regulā (EK) Nr. 883/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 987/2009[1].

Savienība un Apvienotā Karaliste pienācīgi ņem vērā šā līguma I pielikuma I daļā uzskaitītos lēmumus un ieteikumus, ko pieņēmusi Eiropas Komisijai piesaistītā Administratīvā komisija sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācijai, kas izveidota saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 883/2004 ("Administratīvā komisija").

2. Atkāpjoties no šā līguma 9. panta, šīs sadaļas vajadzībām ir piemērojamas Regulas (EK) Nr. 883/2004 1. pantā sniegtās definīcijas.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 987/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 284, 30.10.2009., 1. lpp.).

3. Attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri atbilst Regulas (EK) Nr. 859/2003 nosacījumiem, kā arī viņu ģimenes locekļiem vai apgādību zaudējušajām personām šīs sadaļas darbības jomā, atsauces uz Regulu (EK) Nr. 883/2004 un Regulu (EK) Nr. 987/2009 saprot kā attiecīgi atsauces uz Padomes Regulu (EEK) Nr. 1408/71[1] un Padomes Regulu (EEK) Nr. 574/72[2]. Atsauces uz Regulas (EK) Nr. 883/2004 un Regulas (EK) Nr. 987/2009 konkrētiem noteikumiem saprot kā atsauces uz atbilstīgajiem Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumiem.

---

[1] Padomes Regula (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 5.7.1971., 2. lpp.).

[2] Padomes Regula (EEK) Nr. 574/72 (1972. gada 21. marts), ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 74, 27.3.1972., 1. lpp.).

32. PANTS

Attiecīgās īpašās situācijas

1. Šādās situācijās šajā pantā noteiktajā apjomā, ciktāl tās attiecas uz personām, uz kurām neattiecas vai vairs neattiecas 30. pants, piemēro šādus noteikumus:

a) atsaucoties uz apdrošināšanas, nodarbinātības, pašnodarbinātības vai uzturēšanās periodiem un summējot tos, ieskaitot tiesības un pienākumus, kas izriet no šiem periodiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 883/2004, šī sadaļa attiecas uz šādām personām:

   i) Savienības pilsoņi, kā arī bezvalstnieki un bēgļi, kas uzturas kādā dalībvalstī, un trešo valstu valstspiederīgie, kuri atbilst Regulas (EK) Nr. 859/2003 nosacījumiem un uz kuriem līdz pārejas perioda beigām attiecās Apvienotās Karalistes tiesību akti, kā arī viņu ģimenes locekļi un apgādību zaudējušās personas;

   ii) Apvienotās Karalistes valstspiederīgie, kā arī bezvalstnieki un bēgļi, kas uzturas Apvienotajā Karalistē, un trešo valstu valstspiederīgie, kuri atbilst Regulas (EK) Nr. 859/2003 nosacījumiem un uz kuriem līdz pārejas perioda beigām attiecās kādas dalībvalsts tiesību akti, kā arī viņu ģimenes locekļi un apgādību zaudējušās personas.

Periodu summēšanas nolūkā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 883/2004 ņem vērā periodus, kas savākti pirms un pēc pārejas perioda beigām;

b) Regulas (EK) Nr. 883/2004 20. un 27. panta noteikumus līdz ārstēšanas beigām turpina piemērot personām, kuras līdz pārejas perioda beigām bija pieprasījušas atļauju iziet plānotas ārstēšanas kursu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 883/2004. Arī attiecīgās atlīdzināšanas procedūras ir piemērojamas pat pēc ārstēšanas noslēgšanās. Šādām personām un tās pavadošajām personām *mutatis mutandis* ir tiesības ieceļot ārstēšanas valstī un izceļot no tās saskaņā ar 14. pantu;

c) Regulas (EK) Nr. 883/2004 19. un 27. panta noteikumus līdz pagaidu uzturēšanās beigām turpina piemērot personām, uz kurām attiecas Regula (EK) Nr. 883/2004 un kuras pārejas perioda beigās pagaidu kārtā uzturas dalībvalstī vai Apvienotajā Karalistē. Arī attiecīgās atlīdzināšanas procedūras ir piemērojamas pat pēc pagaidu uzturēšanās vai ārstēšanas noslēgšanās;

d) Regulas (EK) Nr. 883/2004 67., 68. un 69. panta noteikumus tikmēr, kamēr ir izpildīti nosacījumi, turpina piemērot tādu ģimenes pabalstu piešķiršanai, uz kuriem ir tiesības pārejas perioda beigās, šādām personām:

i) Savienības pilsoņi, bezvalstnieki un bēgļi, kas uzturas kādā dalībvalstī, kā arī trešo valstu valstspiederīgie, kuri pārejas perioda beigās atbilst Regulas (EK) Nr. 859/2003 nosacījumiem un uzturas kādā dalībvalstī, uz kuriem attiecas dalībvalsts tiesību akti un kuriem ir ģimenes locekļi, kas uzturas Apvienotajā Karalistē;

ii) Apvienotās Karalistes valstspiederīgie, kā arī bezvalstnieki un bēgļi, kas uzturas Apvienotajā Karalistē, un trešo valstu valstspiederīgie, kuri pārejas perioda beigās atbilst Regulas (EK) Nr. 859/2003 nosacījumiem un uzturas Apvienotajā Karalistē, uz kuriem attiecas Apvienotās Karalistes tiesību akti un kuriem ir ģimenes locekļi, kas uzturas kādā dalībvalstī;

e) situācijās, kas paredzētas šā punkta d) apakšpunkta i) un ii) punktā, personām, kurām pārejas perioda beigās saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 883/2004 ir tiesības kā ģimenes locekļiem, piemēram, atvasinātās tiesības uz slimības pabalstu natūrā, minēto regulu un atbilstīgos Regulas (EK) Nr. 987/2009 noteikumus turpina piemērot tikmēr, kamēr ir izpildīti tur paredzētie nosacījumi.

2. Personām, kuras saņem pabalstus saskaņā ar šā panta 1. punkta a) apakšpunktu, attiecībā uz slimības pabalstiem ir piemērojami Regulas (EK) Nr. 883/2004 III sadaļas 1. nodaļas noteikumi.

Šo punktu *mutatis mutandis* piemēro ģimenes pabalstiem, kas pamatojas uz Regulas (EK) Nr. 883/2004 67., 68. un 69. pantu.

33. PANTS

Islandes, Lihtenšteinas, Norvēģijas un Šveices valstspiederīgie

1. Šīs sadaļas noteikumi, kas ir piemērojami Savienības pilsoņiem, attiecas uz Islandes, Lihtenšteinas Firstistes, Norvēģijas Karalistes un Šveices Konfederācijas valstspiederīgajiem ar nosacījumu, ka:

a) Islande, Lihtenšteinas Firstiste, Norvēģijas Karaliste un Šveices Konfederācija attiecīgi ir noslēgušas un piemēro attiecīgus nolīgumus ar Apvienoto Karalisti, kuri attiecas uz Savienības pilsoņiem; un

b) Islande, Lihtenšteinas Firstiste, Norvēģijas Karaliste un Šveices Konfederācija attiecīgi ir noslēgušas un piemēro attiecīgus nolīgumus ar Savienību, kuri attiecas uz Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem.

2. Pēc Apvienotās Karalistes un Savienības paziņojuma par šā panta 1. punktā minēto nolīgumu spēkā stāšanās dienu Apvienotā komiteja, kas izveidota ar 164. pantu ("Apvienotā komiteja"), nosaka dienu, no kuras šīs sadaļas noteikumi piemērojami attiecīgi Islandes, Lihtenšteinas Firstistes, Norvēģijas Karalistes un Šveices Konfederācijas valstspiederīgajiem.

34. PANTS

Administratīvā sadarbība

1. Atkāpjoties no 7. panta un 128. panta 1. punkta, Apvienotajai Karalistei no šā līguma spēkā stāšanās dienas Administratīvajā komisijā ir novērotājas statuss. Ja darba kārtībā iekļautie jautājumi attiecībā uz šo sadaļu attiecas uz Apvienoto Karalisti, tā var uz Administratīvās komisijas sanāksmēm un uz Regulas (EK) Nr. 883/2004 73. un 74. pantā minēto struktūru sanāksmēm, kurās tiek apspriesti šādi jautājumi, nosūtīt pārstāvi, kas piedalās padomdevēja statusā.

2. Atkāpjoties no 8. panta, Apvienotā Karaliste piedalās sociālā nodrošinājuma informācijas elektroniskajā apmaiņā (EESSI) un sedz attiecīgās izmaksas.

35. PANTS

Atmaksa, atgūšana un ieskaits

Regulu (EK) Nr. 883/2004 un (EK) Nr. 987/2009 noteikumus par atmaksu, atgūšanu un ieskaitu turpina piemērot attiecībā uz notikumiem, ciktāl tie attiecas uz personām, uz kurām neattiecas 30. pants, un kas:

a) notikuši pirms pārejas perioda beigām vai

b) notiek pēc pārejas perioda beigām un attiecas uz personām, uz kurām notikuma brīdī attiecas 30. vai 32. pants.

36. PANTS

Tiesību aktu attīstība un Savienības aktu pielāgojumi

1. Ja Regulas (EK) Nr. 883/2004 un (EK) Nr. 987/2009 pēc pārejas perioda beigām tiek grozītas vai aizstātas, šajā līgumā sniegtās atsauces uz minētajām regulām saprot kā atsauces uz minētajām regulām, ievērojot to grozījumus vai aizstāšanu, saskaņā ar šā līguma I pielikuma II daļā uzskaitītajiem aktiem.

Apvienotā komiteja pārskata šā līguma I pielikuma II daļu un saskaņo to ar iespējamiem Regulas (EK) Nr. 883/2004 un (EK) Nr. 987/2009 grozošajiem vai aizstājošajiem aktiem, kolīdz Savienība pieņem šādus aktus. Tālab Savienība pēc iespējas drīz pēc minētās regulas grozošo vai aizstājošo aktu pieņemšanas informē Apvienoto Karalisti Apvienotajā komitejā.

2. Atkāpjoties no 1. punkta otrās daļas, Apvienotā komiteja izvērtē Regulas (EK) Nr. 883/2004 un (EK) Nr. 987/2009 grozošā vai aizstājošā akta sekas, ja minētais akts:

a) groza vai aizstāj jautājumus, uz kuriem attiecas Regulas (EK) Nr. 883/2004 3. pants; vai

b) naudas pabalstu padara pārvedamu, ja attiecīgais naudas pabalsts pārejas perioda beigās saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 883/2004 bija nepārvedams, vai naudas pabalstu padara nepārvedamu, ja attiecīgais naudas pabalsts pārejas perioda beigās bija pārvedams; vai

c) naudas pabalstu padara pārvedamu uz neierobežotu laiku, ja attiecīgais naudas pabalsts pārejas perioda beigās saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 883/2004 bija pārvedams tikai uz ierobežotu laiku, vai naudas pabalstu padara pārvedamu tikai uz ierobežotu laiku, ja attiecīgais naudas pabalsts pārejas perioda beigās saskaņā ar minēto regulu bija pārvedams uz neierobežotu laiku.

Veicot izvērtējumu, Apvienotā komiteja labticīgi ņem vērā šā punkta pirmajā daļā minēto izmaiņu apmēru, kā arī to, ka ir svarīgi, lai Regulas (EK) Nr. 883/2004 un (EK) Nr. 987/2009 starp Savienību un Apvienoto Karalisti turpinātu darboties pienācīgi, un to, ka ir svarīgi, lai attiecībā uz personām, kuras ietilpst Regulas (EK) Nr. 883/2004 darbības jomā, būtu kompetentā valsts.

Ja Apvienotā komiteja tā nolemj 6 mēnešu laikā no dienas, kad Savienība sniegusi informāciju saskaņā ar 1. punktu, šā līguma I pielikuma II daļu nesaskaņo ar aktu, kas minēts šā punkta pirmajā daļā.

Šajā punktā:

a) “pārvedams” ir saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 883/2004 izmaksājams personai vai attiecībā uz personu, kas uzturas dalībvalstī vai Apvienotajā Karalistē, ja par pabalsta nodrošināšanu atbildīgā iestāde neatrodas tur; “nepārvedams” interpretē attiecīgi; un

b) “pārvedams uz neierobežotu laiku” ir pārvedams tikmēr, kamēr ir izpildīti attiecīgās tiesības pamatojošie nosacījumi.

3. Šā līguma nolūkos uzskata, ka Regulas (EK) Nr. 883/2004 un (EK) Nr. 987/2009 ietver šā līguma I pielikuma III daļā uzskaitītos pielāgojumus. Pēc iespējas drīz pēc tam, kad pieņemtas jebkādas izmaiņas valsts noteikumos, kas ir nozīmīgi saistībā ar šā līguma I pielikuma III daļu, Apvienotā Karaliste par to informē Savienību Apvienotajā komitejā.

4. Administratīvās komisijas lēmumus un ieteikumus šā līguma vajadzībām saprot kā tādus, kas ietver I pielikuma I daļā minētos lēmumus un ieteikumus. Apvienotā komiteja groza I pielikuma I daļu, lai atspoguļotu Administratīvās komisijas jaunpieņemtos lēmumus vai ieteikumus. Tālab, cik drīz vien iespējams pēc Administratīvās komisijas lēmumu un ieteikumu pieņemšanas, Savienība par to informē Apvienoto Karalisti Apvienotajā komitejā. Šādus grozījumus veic Apvienotā komiteja, pamatojoties uz Savienības vai Apvienotās Karalistes priekšlikumu.

IV SADAĻA

CITI NOTEIKUMI

37. PANTS

Publicitāte

Dalībvalstis un Apvienotā Karaliste izplata informāciju par to personu tiesībām un pienākumiem, uz kurām attiecas šī Daļa, jo īpaši rīkojot izpratnes veicināšanas kampaņas attiecīgi valsts un vietējos medijos un ar citu komunikācijas līdzekļu palīdzību.

38. PANTS

Labvēlīgāki noteikumi

1. Šī Daļa neietekmē uzņēmējvalstī vai darba vietas valstī piemērojamos normatīvo un administratīvo aktu noteikumus, kas attiecīgajām personām būtu labvēlīgāki. Šo punktu nepiemēro III sadaļai.

2. Šā līguma 12. pants un 23. panta 1. punkts neskar Apvienotās Karalistes un Īrijas savstarpējos pasākumus kopējā ceļošanas telpā attiecībā uz labvēlīgāku attieksmi, kas attiecīgajām personām var izrietēt no šiem pasākumiem.

39. PANTS

Aizsardzība mūža garumā

Personām, uz kurām attiecas šī Daļa, šīs Daļas attiecīgajās sadaļās paredzētās tiesības ir visu mūžu, izņemot, ja šīs personas vairs neatbilst minēto sadaļu nosacījumiem.

TREŠĀ DAĻA

ATDALĪŠANĀS NOTEIKUMI

I SADAĻA

TIRGŪ LAISTĀS PRECES

40. PANTS

Definīcijas

Šajā sadaļā piemēro šādas definīcijas:

a) "darīt pieejamu tirgū" nozīmē, veicot komercdarbību, par samaksu vai bez maksas piegādāt preci izplatīšanai, patēriņam vai izmantošanai tirgū;

b) "laist tirgū" nozīmē preci pirmoreiz darīt pieejamu tirgū Savienībā vai Apvienotajā Karalistē;

c) “piegādāt preci izplatīšanai, patēriņam vai izmantošanai” nozīmē, ka pastāvoša un individuāli identificējama prece pēc ražošanas posma beigām ir divu vai vairāku juridisko vai fizisko personu rakstiskas vai mutiskas vienošanās priekšmets attiecībā uz īpašumtiesību, jebkādu citu īpašuma tiesību vai valdījuma nodošanu saistībā ar attiecīgo preci vai ir priekšmets piedāvājumā juridiskai vai fiziskai personai noslēgt šādu vienošanos;

d) “nodošana ekspluatācijā” ir pirmā reize, kad galalietotājs preci Savienībā vai Apvienotajā Karalistē izmanto tās paredzētajam mērķim, vai attiecībā uz kuģu aprīkojumu – uzstādīšana uz kuģa;

e) “tirgus uzraudzība” ir darbības un pasākumi, ko tirgus uzraudzības iestādes veic, lai nodrošinātu, ka preces atbilst piemērojamajām prasībām un ka tās neapdraud veselību, drošību vai jebkuru citu sabiedrības interešu aizsardzības aspektu;

f) “tirgus uzraudzības iestāde” ir dalībvalsts vai Apvienotās Karalistes iestāde, kas ir atbildīga par tirgus uzraudzības veikšanu tās teritorijā;

g) “preču tirdzniecības nosacījumi” ir prasības attiecībā uz tādām preču īpašībām kā kvalitātes līmenis, sniegums, drošums vai izmēri, tostarp attiecībā uz šo preču sastāvu vai attiecībā uz šīm precēm izmantoto terminoloģiju, simboliem, testēšanu un testēšanas metodēm, iepakojumu, marķēšanu, etiķetēšanu un atbilstības novērtēšanas procedūrām; šis termins attiecas arī uz prasībām attiecībā uz ražošanas metodēm un procesiem, ja tie ietekmē produktu īpašības;

h) “atbilstības novērtēšanas struktūra” ir struktūra, kas veic atbilstības novērtēšanas darbības, tostarp kalibrēšanu, testēšanu, sertificēšanu un inspicēšanu;

i) “paziņotā struktūra” ir atbilstības novērtēšanas struktūra, kas ir pilnvarota veikt neatkarīgas atbilstības novērtēšanas uzdevumus saskaņā ar Savienības tiesībām, ar ko tiek saskaņoti preču tirdzniecības nosacījumi;

j) “dzīvnieku produkti” ir dzīvnieku izcelsmes produkti, dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti un atvasinātie produkti, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/429[1] attiecīgi 4. panta 29., 30. un 31. punktā, dzīvnieku izcelsmes barība un pārtika un barība, kas satur dzīvnieku izcelsmes produktus.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/429 (2016. gada 9. marts) par pārnēsājamām dzīvnieku slimībām un ar ko groza un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku veselības jomā (“Dzīvnieku veselības tiesību akts”) (OV L 84, 31.3.2016., 1. lpp.).

41. PANTS

Tirgū laisto preču apgrozības turpināšana

1. Jebkuru preci, kas likumīgi laista tirgū Savienībā vai Apvienotajā Karalistē līdz pārejas perioda beigām, var:

a) turpināt darīt pieejamu Savienības vai Apvienotās Karalistes tirgū un turpināt tās apgrozību starp šiem diviem tirgiem, līdz tā nonāk pie galalietotāja;

b) ja tas paredzēts piemērojamajos Savienības tiesību noteikumos – nodot ekspluatācijā Savienībā vai Apvienotajā Karalistē.

2. Precēm, kas minētas 1. punktā, ir piemērojamas LESD 34. un 35. panta prasības un attiecīgās Savienības tiesības, kas reglamentē preču tirdzniecību, ieskaitot preču tirdzniecības nosacījumus, kuri piemērojami attiecīgajām precēm.

3. Šā panta 1. punkts ir piemērojams visām pastāvošajām un individuāli identificējamajām precēm LESD trešās daļas II sadaļas nozīmē, izņemot apgrozību starp Savienības tirgu un Apvienotās Karalistes tirgu attiecībā uz:

a) dzīviem dzīvniekiem un reproduktīvajiem produktiem;

b) dzīvnieku produktiem.

4. Attiecībā uz dzīvu dzīvnieku vai reproduktīvo produktu pārvietošanu starp dalībvalsti un Apvienoto Karalisti piemēro II pielikumā uzskaitītos Savienības tiesību noteikumus, ja vien izvešanas datums bija līdz pārejas perioda beigām.

5. Šis pants neskar Apvienotās Karalistes, dalībvalsts vai Savienības iespēju veikt pasākumus, lai aizliegtu vai ierobežotu to, ka tās tirgū tiek darīta pieejama kāda 1. punktā minētā prece vai šādu preču kategorija, ja un ciktāl to atļauj Savienības tiesības.

6. Šīs sadaļas noteikumi neskar piemērojamos noteikumus par pārdošanas kārtību, intelektuālo īpašumu, muitas procedūrām, tarifiem un nodokļiem.

42. PANTS

Pierādījumi par laišanu tirgū

Ja ekonomikas dalībnieks attiecībā uz konkrētu preci atsaucas uz 41. panta 1. punktu, šim dalībniekam ir pienākums uz jebkāda attiecīgā dokumenta pamata pierādīt, ka šī prece tika laista tirgū Savienībā vai Apvienotajā Karalistē līdz pārejas perioda beigām.

43. PANTS

Tirgus uzraudzība

1. Dalībvalstu tirgus uzraudzības iestādes un Apvienotās Karalistes tirgus uzraudzības iestādes nekavējoties apmainās ar visu attiecīgo informāciju, kas par 41. panta 1. punktā minētajām precēm savākta, veicot attiecīgās tirgus uzraudzības darbības. Tās jo īpaši paziņo viena otrai un Eiropas Komisijai visu informāciju, kas attiecas uz tām precēm, kuras rada nopietnu risku, kā arī par visiem pasākumiem, kas veikti attiecībā uz neatbilstīgām precēm, tostarp attiecīgo informāciju, kura par minētajām precēm iegūta no tīkliem, informācijas sistēmām un datubāzēm, kas izveidotas saskaņā ar Savienības vai Apvienotās Karalistes tiesībām.

2. Dalībvalstis un Apvienotā Karaliste nekavējoties pārsūta attiecīgi Apvienotās Karalistes vai dalībvalsts tirgus uzraudzības iestāžu pieprasījumu atbilstības novērtēšanas struktūrai, kas darbojas to teritorijā, ja šis pieprasījums attiecas uz atbilstības novērtējumu, ko minētā struktūra paziņotās struktūras statusā veikusi līdz pārejas perioda beigām. Dalībvalstis un Apvienotā Karaliste nodrošina, ka atbilstības novērtēšanas struktūra nekavējoties izskata ikvienu šādu pieprasījumu.

44. PANTS

Lietu un dokumentu nodošana attiecībā uz notiekošajām procedūrām

Apvienotā Karaliste dalībvalsts kompetentajai iestādei, kas iecelta saskaņā ar piemērojamajās Savienības tiesībās paredzētajām procedūrām, nekavējoties nodod visas attiecīgās lietas vai dokumentus attiecībā uz novērtējuma, apstiprinājuma un atļauju procedūrām, kuras noritēja dienā pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas un kuras Apvienotās Karalistes kompetentā iestāde vada saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 528/2012[1], Regulu (EK) Nr. 1107/2009[2], Direktīvu 2001/83/EK[3] un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/82/EK[4].

---

1 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 528/2012 (2012. gada 22. maijs) par biocīdu piedāvāšanu tirgū un lietošanu (OV L 167, 27.6.2012., 1. lpp.).

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.).

3 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.).

4 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/82/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz veterinārajām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.).

45. PANTS

Informācijas pieejamības nodrošināšana par iepriekšējām atļauju piešķiršanas procedūrām attiecībā uz zālēm

1. Apvienotā Karaliste pēc dalībvalsts vai Eiropas Zāļu aģentūras argumentēta pieprasījuma nekavējoties dara pieejamu tirdzniecības atļaujas dokumentāciju par zālēm, kuras Apvienotās Karalistes kompetentā iestāde atļāvusi līdz pārejas perioda beigām, ja šī dokumentācija ir nepieciešama tirdzniecības atļaujas pieteikuma novērtēšanai saskaņā ar Direktīvas 2001/83/EK 10. un 10.a pantu vai Direktīvas 2001/82/EK 13. un 13.a pantu.

2. Dalībvalsts pēc Apvienotās Karalistes argumentēta pieprasījuma nekavējoties dara pieejamu tirdzniecības atļaujas dokumentāciju par zālēm, kuras šīs dalībvalsts kompetentā iestāde atļāvusi līdz pārejas perioda beigām, ja šī dokumentācija ir nepieciešama tirdzniecības atļaujas pieteikuma novērtēšanai Apvienotajā Karalistē saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktu prasībām, ciktāl minētās tiesību aktu prasības sakrīt ar Direktīvas 2001/83/EK 10. un 10.a pantā vai Direktīvas 2001/82/EK 13. un 13.a pantā paredzētajiem apstākļiem.

46. PANTS

Pieejamības nodrošināšana informācijai, kura ir paziņoto struktūru, kas izveidotas Apvienotajā Karalistē vai kādā dalībvalstī, rīcībā

1. Apvienotā Karaliste nodrošina, ka informāciju, kura ir atbilstības novērtēšanas struktūras, kas ir izveidota Apvienotajā Karalistē, rīcībā saistībā ar darbībām, kuras tā veikusi kā paziņotā struktūra atbilstoši Savienības tiesībām līdz pārejas perioda beigām, pēc sertifikāta turētāja pieprasījuma nekavējoties dara pieejamu sertifikāta turētāja norādītajai paziņotajai struktūrai, kura izveidota dalībvalstī.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka informāciju, kura ir paziņotās struktūras, kas izveidota attiecīgajā dalībvalstī, rīcībā saistībā ar tās darbībām līdz pārejas perioda beigām, pēc sertifikāta turētāja pieprasījuma nekavējoties dara pieejamu sertifikāta turētāja norādītajai atbilstības novērtēšanas struktūrai, kura izveidota Apvienotajā Karalistē.

II SADAĻA

NOTIEKOŠĀS MUITAS PROCEDŪRAS

47. PANTS

Preču Savienības statuss

1. Savienības precēm, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013[1] 5. panta 23. punktā, minēto regulu piemēro, ja šīs preces pārvieto no Apvienotās Karalistes muitas teritorijas uz Savienības muitas teritoriju vai otrādi, ar nosacījumu, ka pārvietošana sākās pirms pārejas perioda beigām un noslēdzās pēc tā beigām. Attiecībā uz Savienības tiesībās paredzētajām importa un eksporta licencēšanas prasībām uzskata, ka preču pārvietošana, kas sākās pirms pārejas perioda beigām un noslēdzas pēc tā beigām, ir pārvietošana Savienības teritorijā.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.).

2. Šā panta 1. punkta nolūkos nepiemēro Regulas (ES) Nr. 952/2013 153. panta 1. punktā minēto prezumpciju, ka precēm ir Savienības preču muitas statuss. Šo preču kā Savienības preču muitas statusu, kā arī faktu, ka 1. punktā minētā pārvietošana sākusies pirms pārejas perioda beigām, attiecīgajai personai par katru pārvietošanu ir nepieciešams pierādīt ar jebkuru no līdzekļiem, kas minēti Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/2447[1] 199. pantā. Pārvietošanas sākumu pierāda ar attiecīgo preču pārvadājuma dokumentu.

3. Šā panta 2. punktu nepiemēro Savienības precēm, kuras pārvadā pa gaisu un kuras iekrauj vai pārkrauj lidostā Apvienotās Karalistes muitas teritorijā nosūtīšanai uz Savienības muitas teritoriju vai kuras iekrauj vai pārkrauj lidostā Savienības muitas teritorijā nosūtīšanai uz Apvienotās Karalistes muitas teritoriju, ja šīs preces tiek pārvadātas, izmantojot vienoto pārvadājuma dokumentu, kas izdots vienā vai otrā attiecīgajā muitas teritorijā, ar nosacījumu, ka pārvietošana pa gaisu sākās pirms pārejas perioda beigām un pārvietošana noslēdzās pēc tā beigām.

[1] Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/2447 (2015. gada 24. novembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu konkrētus noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 343, 29.12.2015., 558. lpp.).

4. Šā panta 2. punktu nepiemēro Savienības precēm, kuras pārvadā pa jūru un kuras pārvietotas starp ostām Apvienotās Karalistes muitas teritorijā un ostām Savienības muitas teritorijā, izmantojot regulāro kuģu satiksmi, kā tas minēts Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/2446[1] 120. pantā, ar nosacījumu, ka:

a) reiss starp ostām Apvienotās Karalistes muitas teritorijā un ostām Savienības muitas teritorijā sākās pirms pārejas perioda beigām un noslēdzās pēc tā beigām; un

b) regulārās kuģu satiksmes kuģis piestāja vienā vai vairākās ostās Apvienotās Karalistes muitas teritorijā vai Savienības muitas teritorijā pirms pārejas perioda beigām.

5. Ja 4. punkta a) apakšpunktā minētā reisa laikā regulārās kuģu satiksmes kuģis piestāj vienā vai vairākās ostās Apvienotās Karalistes muitas teritorijā pēc pārejas perioda beigām:

a) attiecībā uz precēm, kas iekrautas pirms pārejas perioda beigām un izkrautas minētajās ostās, Savienības preču muitas statuss nemainās;

[1] Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/2446 (2015. gada 28. jūlijs), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kuri attiecas uz dažiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem (OV L 343, 29.12.2015., 1. lpp.).

b) attiecībā uz precēm, kas iekrautas ostās, kurās piestāts pēc pārejas perioda beigām, Savienības preču muitas statuss nemainās ar nosacījumu, ka tas pierādīts saskaņā ar 2. punktu.

48. PANTS

Ievešanas kopsavilkuma deklarācija un pirmsizvešanas deklarācija

1. Ievešanas kopsavilkuma deklarācijām, kas pirmajā ievešanas muitas iestādē saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 952/2013 IV sadaļas I nodaļu iesniegtas līdz pārejas perioda beigām, piemēro minēto regulu, un minētajām deklarācijām pēc pārejas perioda beigām ir vienādas tiesiskās sekas Savienības muitas teritorijā un Apvienotās Karalistes muitas teritorijā.

2. Pirmsizvešanas deklarācijām, kas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 952/2013 VIII sadaļas I nodaļu iesniegtas līdz pārejas perioda beigām, un, ja attiecīgā gadījumā preces saskaņā ar minētās regulas 194. pantu izlaistas līdz pārejas perioda beigām, piemēro minēto regulu. Minētajām deklarācijām pēc pārejas perioda beigām ir vienādas tiesiskās sekas Savienības muitas teritorijā un Apvienotās Karalistes muitas teritorijā.

49. PANTS

Pagaidu uzglabāšanas vai muitas procedūru izbeigšana

1. Ārpussavienības precēm, kuras pārejas perioda beigās bija pagaidu uzglabāšanā, kas minēta Regulas (ES) Nr. 952/2013 5. panta 17. punktā, un precēm, kurām pārejas perioda beigās Apvienotās Karalistes muitas teritorijā tika piemērota jebkura no muitas procedūrām, kas minētas attiecīgās regulas 5. panta 16. punktā, piemēro minēto regulu, līdz beidzas pagaidu uzglabāšana, līdz noslēdzas viena no īpašajām muitas procedūrām, līdz preces tiek laistas brīvā apgrozībā vai līdz preces tiek izvestas no attiecīgās teritorijas, ja vien tas notiek pēc pārejas perioda beigām, bet ne vēlāk kā attiecīgajā termiņā, kurš minēts III pielikumā.

Tomēr Regulas (ES) Nr. 952/2013 148. panta 5. punkta b) un c) apakšpunktu un 219. pantu nepiemēro tādai preču pārvietošanai starp Apvienotās Karalistes muitas teritoriju un Savienības muitas teritoriju, kas beidzas pēc pārejas perioda beigām.

2. Muitas parādiem, kas saistībā ar 1. punktā minēto pagaidu uzglabāšanas beigšanos vai noslēgšanos radušies pēc pārejas perioda beigām, piemēro Regulu (ES) Nr. 952/2013, Padomes Lēmumu 2014/335/ES, Euratom[1], Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 608/2014[2] un Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 609/2014[3].

3. Īstenošanas regulas (ES) 2015/2447 II sadaļas 1. nodaļas 1. iedaļu piemēro tiem pieprasījumiem atļaut izmantot tarifu kvotas, kurus muitas dienesti pieņēmuši Apvienotās Karalistes muitas teritorijā, un ja muitas dienesti Apvienotās Karalistes muitas teritorijā visus prasītos pavaddokumentus saskaņā ar minētās regulas 50. pantu ir iesnieguši līdz pārejas perioda beigām, un piemēro pieprasījumu atcelšanai un neizmantoto piešķirto daudzumu atgriešanai saistībā ar šādiem pieprasījumiem.

---

1 Padomes Lēmums 2014/335/ES, Euratom (2014. gada 26. maijs) par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu (OV L 168, 7.6.2014., 105. lpp.).

2 Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 608/2014 (2014. gada 26. maijs), ar ko nosaka Eiropas Savienības pašu resursu sistēmas īstenošanas pasākumus (OV L 168, 7.6.2014., 29. lpp.).

3 Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 609/2014 (2014. gada 26. maijs) par metodēm un procedūru, lai darītu pieejamus tradicionālos, PVN un NKI pašu resursus, un par pasākumiem, lai izpildītu kases vajadzības (OV L 168, 7.6.2014., 39. lpp.).

50. PANTS

Piekļuve attiecīgajiem tīkliem, informācijas sistēmām un datubāzēm

Atkāpjoties no 8. panta, Apvienotajai Karalistei ir piekļuve IV pielikumā uzskaitītajiem tīkliem, informācijas sistēmām un datubāzēm tādā apmērā, ciktāl šāda piekļuve ir noteikti nepieciešama tās pienākumu izpildei saskaņā ar šo sadaļu. Apvienotā Karaliste atlīdzina Savienībai faktiskās izmaksas, kas Savienībai radušās, atvieglojot šo piekļuvi. Līdz IV pielikumā minētā perioda beigām Savienība katru gadu līdz 31. martam paziņo Apvienotajai Karalistei šo izmaksu summu par katru gadu. Ja paziņotā faktiski radušos izmaksu summaievērojami atšķiras no vislabākās aplēses apjoma, kuru Savienība ir paziņojusi Apvienotajai Karalistei pirms šā līguma parakstīšanas, Apvienotā Karaliste nekavējoties maksā Savienībai vislabākās aplēses summu, un Apvienotā komiteja nosaka, kā rīkoties ar starpību starp faktiskajām izmaksām, kas radušās, un vislabāko aplēsi.

III SADAĻA

NOTIEKOŠĀS DARBĪBAS PIEVIENOTĀS VĒRTĪBAS NODOKĻA UN AKCĪZES NODOKĻA JOMĀ

51. PANTS

Pievienotās vērtības nodoklis (PVN)

1. Precēm, kuras no Apvienotās Karalistes teritorijas nosūta vai transportē uz kādas dalībvalsts teritoriju un otrādi, piemēro Padomes Direktīvu 2006/112/EK[1] ar nosacījumu, ka nosūtīšana vai transportēšana sākās pirms pārejas perioda beigām un noslēdzās pēc tā beigām.

2. Attiecībā uz nodokļa maksātāja tiesībām un pienākumiem saistībā ar darījumiem ar pārrobežu elementu starp Apvienoto Karalisti un kādu no dalībvalstīm, kas veikti līdz pārejas perioda beigām, un attiecībā uz darījumiem, uz kuriem attiecas šā panta 1. punkts, Direktīvu 2006/112/EK turpina piemērot 5 gadus no pārejas perioda beigām.

[1] Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

3. Atkāpjoties no šā panta 2. punkta un no Padomes Direktīvas 2008/9/EK[1] 15. panta, atmaksas pieteikumus par PVN, ko nodokļa maksātājs, kas veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē, samaksājis kādā dalībvalstī vai ko nodokļa maksātājs, kas veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī, samaksājis Apvienotajā Karalistē, saskaņā ar minētās direktīvas nosacījumiem iesniedz ne vēlāk kā 2021. gada 31. martā.

4. Atkāpjoties no šā panta 2. punkta un Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 282/2011[2] 61. panta 2. punkta, grozījumus PVN deklarācijās, kas saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 364. vai 369.f pantu iesniegtas vai nu Apvienotajā Karalistē attiecībā uz patēriņa dalībvalstīs līdz pārejas perioda beigām sniegtajiem pakalpojumiem, vai kādā dalībvalstī attiecībā uz Apvienotajā Karalistē līdz pārejas perioda beigām sniegtajiem pakalpojumiem, iesniedz ne vēlāk kā 2021. gada 31. decembrī.

---

1 Padomes Direktīva 2008/9/EK (2008. gada 12. februāris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Direktīvā 2006/112/EK paredzētajai pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī (OV L 44, 20.2.2008., 23. lpp.).

2 Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 77, 23.3.2011., 1. lpp.).

52. PANTS

Akcīzes preces

Tādu akcīzes preču pārvietošanai, uz kurām attiecas atliktās nodokļa maksāšanas režīms, un akcīzes preču pārvietošanai pēc nodošanas patēriņam no Apvienotās Karalistes teritorijas uz kādas dalībvalsts teritoriju vai otrādi, piemēro Padomes Direktīvu 2008/118/EK[1] ar nosacījumu, ka pārvietošana sākās pirms pārejas perioda beigām un noslēdzās pēc tā beigām.

53. PANTS

Piekļuve attiecīgajiem tīkliem, informācijas sistēmām un datubāzēm

Atkāpjoties no 8. panta, Apvienotajai Karalistei ir piekļuve IV pielikumā uzskaitītajiem tīkliem, informācijas sistēmām un datubāzēm tādā apmērā, ciktāl šāda piekļuve ir noteikti nepieciešama tās pienākumu izpildei saskaņā ar šo sadaļu. Apvienotā Karaliste atlīdzina Savienībai faktiskās izmaksas, kas Savienībai radušās, atvieglojot šo piekļuvi. Līdz IV pielikumā minētā perioda beigām Savienība katru gadu līdz 31. martam paziņo Apvienotajai Karalistei šo izmaksu summu par katru gadu. Ja paziņotā faktiski radušos izmaksu summa ievērojami atšķiras no vislabākās aplēses apjoma, kuru Savienība ir paziņojusi Apvienotajai Karalistei pirms šā līguma parakstīšanas, Apvienotā Karaliste nekavējoties maksā Savienībai vislabākās aplēses summu, un Apvienotā komiteja nosaka, kā rīkoties ar starpību starp faktiskajām izmaksām, kas radušās, un vislabāko aplēsi.

[1] Padomes Direktīva 2008/118/EK (2008. gada 16. decembris) par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK (OV L 9, 14.1.2009., 12. lpp.).

IV SADAĻA

INTELEKTUĀLAIS ĪPAŠUMS

54. PANTS

Reģistrēto vai piešķirto tiesību aizsardzības turpināšana Apvienotajā Karalistē

1. Jebkuru turpmāk minēto intelektuālā īpašuma tiesību, kuras reģistrētas vai piešķirtas līdz pārejas perioda beigām, īpašnieks bez jebkādas pārskatīšanas kļūst par salīdzināmu reģistrētu un īstenojamu intelektuālā īpašuma tiesību īpašnieku Apvienotajā Karalistē saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem:

a) Eiropas Savienības preču zīmes, kas reģistrēta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001[1], īpašnieks kļūst par preču zīmes īpašnieku Apvienotajā Karalistē, ar to pašu apzīmējumu un tām pašām precēm vai pakalpojumiem;

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV L 154, 16.6.2017., 1. lpp.).

b) Kopienas dizainparauga, kas reģistrēts un attiecīgā gadījumā publicēts pēc publicēšanas atlikšanas saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 6/2002[1], īpašnieks kļūst par reģistrēta dizainparauga tiesību īpašnieku Apvienotajā Karalistē tam pašam dizainparaugam;

c) Kopienas augu šķirņu aizsardzības tiesību, kuras piešķirtas saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2100/94[2], īpašnieks kļūst par augu šķirņu aizsardzības tiesību īpašnieku Apvienotajā Karalistē tai pašai augu šķirnei.

---

[1] Padomes Regula (EK) Nr. 6/2002 (2001. gada 12. decembris) par Kopienas dizainparaugiem (OV L 3, 5.1.2002., 1. lpp.).

[2] Padomes Regula (EK) Nr. 2100/94 (1994. gada 27. jūlijs) par Kopienas augu šķirņu aizsardzību (OV L 227, 1.9.1994., 1. lpp.).

2. Ja ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, cilmes vietas nosaukums vai tradicionālā īpatnība, kas garantēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1151/2012[1] nozīmē, ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, cilmes vietas nosaukums vai vīna tradicionāls apzīmējums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013[2] nozīmē, ģeogrāfiskās izcelsmes norāde Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 110/2008[3] nozīmē vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 251/2014[4] nozīmē Savienībā tiek aizsargāta pārejas perioda pēdējā dienā saskaņā ar minētajām regulām, personām, kurām ir tiesības izmantot attiecīgo ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, cilmes vietas nosaukumu, garantētas tradicionālās īpatnības vai vīna tradicionālo apzīmējumu, no pārejas perioda beigām, neveicot nekādu atkārtotu pārskatīšanu, ir tiesības izmantot attiecīgo ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, cilmes vietas nosaukumu, garantētas tradicionālās īpatnības vai vīna tradicionālo apzīmējumu Apvienotajā Karalistē un saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesībām tiem piešķir vismaz tādu pašu aizsardzības līmeni kā saskaņā ar šādiem Savienības tiesību noteikumiem:

---

1 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1151/2012 (2012. gada 21. novembris) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.).

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

3 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 110/2008 (2008. gada 15. janvāris) par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1576/89 (OV L 39, 13.2.2008., 16. lpp.).

4 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 251/2014 (2014. gada 26. februāris) par aromatizētu vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1601/91 (OV L 84, 20.3.2014., 14. lpp.).

a) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2436[1] 4. panta 1. punkta i), j) un k) apakšpunkti; un

b) attiecībā uz attiecīgo ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, cilmes vietas nosaukumu, garantētu tradicionālo īpatnību vai vīna tradicionālo apzīmējumu, Regulas (ES) Nr. 1151/2012 13. pants, 14. panta 1. punkts, 24. pants, 36. panta 3. punkts, 38. un 44. pants un 45. panta 1. punkta b) apakšpunkts; Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013[2] 90. panta 1. punkts; Regulas (ES) Nr. 1308/2013 100. panta 3. punkts, 102. panta 1. punkts, 103. un 113. pants un 157. panta 1. punkta c) apakšpunkta x) punkts; Komisijas Regulas (EK) Nr. 607/2009[3] 62. panta 3. un 4. punkts; Regulas (EK) Nr. 110/2008 15. panta 3. punkta pirmā daļa, 16. pants un 23. panta 1. punkts un, ciktāl tas attiecas uz atbilstību minētās regulas minētajiem noteikumiem, minētās regulas 24. panta 1. punkts; vai Regulas (ES) Nr. 251/2014 19. panta 1. punkts un 20. pants.

---

1 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2436 (2015. gada 16. decembris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 336, 23.12.2015., 1. lpp.).

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

3 Komisijas Regula (EK) Nr. 607/2009 (2009. gada 14. jūlijs), ar ko paredz konkrētus sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 479/2008 piemērošanai attiecībā uz aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, tradicionālajiem apzīmējumiem, konkrētu vīna nozares produktu marķēšanu un noformēšanu (OV L 193, 24.7.2009., 60. lpp.).

Ja pirmajā daļā minēto ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, cilmes vietas nosaukumu, garantētu tradicionālo īpatnību vai vīna tradicionālo apzīmējumu pēc pārejas perioda beigām Savienībā vairs neaizsargā, pirmo daļu pārstāj piemērot attiecībā uz minēto ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, cilmes vietas nosaukumu, garantētu tradicionālo īpatnību vai vīna tradicionālo apzīmējumu.

Pirmo daļu nepiemēro, ja aizsardzība Savienībā ir iegūta no starptautiskiem nolīgumiem, kuros Savienība ir līgumslēdzēja puse.

Šo punktu piemēro, ja vien un kamēr nav spēkā vai kļūst piemērojams līgums, kas minēts 184. pantā un aizstāj šo punktu.

3. Neatkarīgi no 1. punkta, ja tajā punktā minētās intelektuālā īpašuma tiesības Savienībā tiek paziņotas par spēkā neesošām vai atceltām, vai – attiecībā uz Kopienas augu šķirņu aizsardzības tiesībām – tiek atzītas par spēkā neesošām vai tiek atceltas tādas administratīvas vai tiesas procedūras rezultātā, kura pārejas perioda pēdējā dienā vēl turpinājās, attiecīgās tiesības Apvienotajā Karalistē arī attiecīgi paziņo par spēkā neesošām vai atceltām vai atzīst par spēkā neesošām vai atceļ. Paziņošanas vai atsaukšanas, vai atcelšanas datums Apvienotajā Karalistē ir tāds pats kā Savienībā.

Atkāpjoties no pirmās daļas, Apvienotajai Karalistei nav pienākuma paziņot par spēkā neesošām vai atcelt attiecīgās tiesības Apvienotajā Karalistē, ja Eiropas Savienības preču zīmes vai reģistrētā Kopienas dizainparauga spēkā neesības vai atcelšanas pamatojums Apvienotajā Karalistē nav piemērojams.

4. Preču zīmes vai reģistrēta dizainparauga tiesībām, kas Apvienotajā Karalistē rodas saskaņā ar 1. punkta a) vai b) apakšpunktu, pirmās atjaunošanas datums ir atbilstošo saskaņā ar Savienības tiesībām reģistrēto intelektuālā īpašuma tiesību atjaunošanas datums.

5. Attiecībā uz šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām preču zīmēm Apvienotajā Karalistē piemēro sekojošo:

a) attiecīgajai preču zīmei ir Eiropas Savienības preču zīmes pieteikuma datums vai prioritātes datums un, ja vajadzīgs, Apvienotās Karalistes preču zīmes senioritāte, kuru prasīts atzīt saskaņā ar Regulas (ES) 2017/1001 39. vai 40. pantu;

b) preču zīmi nevar atcelt, pamatojoties uz to, ka attiecīgā Eiropas Savienības preču zīme Apvienotās Karalistes teritorijā līdz pārejas perioda beigām nav faktiski lietota;

c) tādas Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieks, kas Savienībā ir ieguvusi reputāciju, ir tiesīgs Apvienotajā Karalistē izmantot tiesības, kas ir līdzvērtīgas Regulas (ES) 2017/1001 9. panta 2. punkta c) apakšpunktā un Direktīvas (ES) 2015/2436 5. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzētajām tiesībām attiecībā uz attiecīgo preču zīmi, pamatojoties uz reputāciju, kas Savienībā iegūta līdz pārejas perioda beigām, un pēc tam minētās preču zīmes turpmākās reputācijas pamatā ir zīmes lietošana Apvienotajā Karalistē.

6. Attiecībā uz šā panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajām reģistrēto dizainparaugu tiesībām un augu šķirņu aizsardzības tiesībām Apvienotajā Karalistē piemēro sekojošo:

a) aizsardzības periods saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesībām ir vismaz vienāds ar atlikušo aizsardzības periodu, kāds attiecīgajām reģistrētā Kopienas dizainparauga vai Kopienas augu šķirņu aizsardzības tiesībām ir saskaņā ar Savienības tiesībām;

b) iesniegšanas datums vai prioritātes datums ir konkrētā reģistrētā Kopienas dizainparauga vai konkrēto Kopienas augu šķirņu aizsardzības tiesību attiecīgi iesniegšanas vai prioritātes datums.

55. PANTS

Reģistrācijas procedūra

1. Saskaņā ar šā līguma 54. panta 1. un 2. punktu reģistrāciju, piešķiršanu vai aizsardzību bez maksas veic attiecīgās iestādes Apvienotajā Karalistē, izmantojot datus, kas pieejami Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja, Kopienas Augu šķirņu biroja un Eiropas Komisijas reģistros. Šā panta vajadzībām Regulas (EK) Nr. 110/2008 III pielikumu uzskata par reģistru.

2. 1. punkta nolūkā 54. panta 1. punktā minēto intelektuālā īpašuma tiesību īpašniekiem un personām, kam ir tiesības lietot 54. panta 2. punktā minēto ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, cilmes vietas nosaukumu, garantētas tradicionālās īpatnības vai vīna tradicionālo apzīmējumu, neprasa iesniegt pieteikumu vai veikt kādu konkrētu administratīvu procedūru. 54. panta 1. punktā minēto intelektuālā īpašuma tiesību īpašniekiem trīs gadu garumā pēc pārejas perioda beigām netiek izvirzīta prasība, lai tiem būtu korespondences adrese Apvienotajā Karalistē.

3. Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, Kopienas Augu šķirņu birojs un Eiropas Komisija Apvienotajās Karalistes attiecīgajām vienībām sniedz informāciju, kas vajadzīga reģistrācijai, piešķiršanai vai aizsardzībai Apvienotajā Karalistē saskaņā ar 54. panta 1. vai 2. punktu.

4. Šis pants neskar maksu par uzturēšanu spēkā, kas var būt piemērojama tiesību atjaunošanas laikā, vai iespēju attiecīgajiem īpašniekiem nodot savas intelektuālā īpašuma tiesības Apvienotajā Karalistē saskaņā ar attiecīgo procedūru, kas noteikta Apvienotās Karalistes tiesībās.

56. PANTS

Starptautisku reģistrāciju, kuras attiecina uz Savienību, aizsardzības turpināšana Apvienotajā Karalistē

Apvienotā Karaliste veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka fiziskas vai juridiskas personas, kas līdz pārejas perioda beigām ir ieguvušas aizsardzību starptautiski reģistrētām preču zīmēm vai dizainparaugiem, kuras attiecina uz Savienību atbilstoši preču zīmju starptautiskajai reģistrācijai Madrides sistēmā vai rūpniecisko dizainparaugu starptautiskajai reģistrācijai Hāgas sistēmā, Apvienotajā Karalistē bauda savu preču zīmju vai rūpniecisko dizainparaugu aizsardzību saistībā ar minētajām starptautiskajām reģistrācijām.

57. PANTS

Nereģistrētu Kopienas dizainparaugu aizsardzības turpināšana Apvienotajā Karalistē

Tādu tiesību turētājs attiecībā uz nereģistrētu Kopienas dizainparaugu, kuras līdz pārejas perioda beigām radušās saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 6/2002, attiecībā uz minēto nereģistrēto Kopienas dizainparaugu *ipso iure* kļūst par tādu īstenojamu intelektuālā īpašuma tiesību turētāju Apvienotajā Karalistē saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesībām, kuras nodrošina tādu pašu aizsardzības līmeni, kāds paredzēts Regulā (EK) Nr. 6/2002. Minēto tiesību aizsardzības periods saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesībām ir vismaz vienāds ar attiecīgā nereģistrētā Kopienas dizainparauga atlikušo aizsardzības periodu saskaņā ar minētās regulas 11. panta 1. punktu.

58. PANTS

Datubāzu aizsardzības turpināšana

1. Līdz pārejas perioda beigām radušos tiesību attiecībā uz datubāzi Apvienotajā Karalistē saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 96/9/EK[1] 7. pantu turētājs patur attiecībā uz minēto datubāzi īstenojamas intelektuālā īpašuma tiesības Apvienotajā Karalistē saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesībām, kuras nodrošina tādu pašu aizsardzības līmeni, kāds paredzēts Direktīvā 96/9/EK, ar nosacījumu, ka minēto tiesību turētājs turpina ievērot minētās direktīvas 11. panta prasības. Minēto tiesību aizsardzības periods saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesībām ir vismaz vienāds ar atlikušo aizsardzības periodu saskaņā ar Direktīvas 96/9/EK 10. pantu.

2. Uzskata, ka Direktīvas 96/9/EK 11. panta prasībām atbilst šādas personas un uzņēmumi:

a) Apvienotās Karalistes valstspiederīgie;

b) fiziskas personas, kuru parastā dzīvesvieta ir Apvienotajā Karalistē;

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/9/EK (1996. gada 11. marts) par datubāzu tiesisko aizsardzību (OV L 77, 27.3.1996., 20. lpp.).

c) uzņēmumi, kuri izveidoti Apvienotajā Karalistē, ar nosacījumu, ka tad, ja šādam uzņēmumam Apvienotajā Karalistē ir tikai juridiskā adrese, tā darbības faktiski un pastāvīgi ir saistītas ar Apvienotās Karalistes vai kādas dalībvalsts ekonomiku.

59. PANTS

Prioritātes tiesības attiecībā uz izskatīšanā esošiem pieteikumiem par Eiropas Savienības preču zīmēm, Kopienas dizainparaugiem un Kopienas augu šķirņu aizsardzības tiesībām

1. Ja persona līdz pārejas perioda beigām saskaņā ar Savienības tiesībām ir iesniegusi pieteikumu par Eiropas Savienības preču zīmi vai Kopienas dizainparaugu un ja minētajam pieteikumam ir piešķirts iesniegšanas datums, minētajai personai par to pašu preču zīmi attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas ir identiski tiem vai ietverti tajos, par kuriem iesniegts pieteikums Savienībā, vai par to pašu dizainparaugu ir tiesības 9 mēnešu laikā no pārejas perioda beigām iesniegt pieteikumu Apvienotajā Karalistē. Uzskata, ka saskaņā ar šo pantu noformētam pieteikumam ir tāds pats iesniegšanas datums un prioritātes datums kā attiecīgajam Savienībā iesniegtajam pieteikumam un attiecīgā gadījumā Apvienotās Karalistes preču zīmes senioritāte, kuru prasīts atzīt saskaņā ar Regulas (ES) 2017/1001 39. vai 40. pantu.

2. Ja persona līdz pārejas perioda beigām saskaņā ar Savienības tiesībām ir iesniegusi pieteikumu par Kopienas augu šķirņu aizsardzības tiesībām, minētajai personai attiecībā uz pieteikuma iesniegšanu Apvienotajā Karalistē par tām pašām augu šķirņu aizsardzības tiesībām ir *ad hoc* prioritātes tiesības Apvienotajā Karalistē 6 mēnešus no pārejas perioda beigām. Prioritātes tiesību rezultātā uzskata, ka, nosakot atšķirīgumu, jaunumu un tiesības uz augu šķirņu aizsardzību, Kopienas augu šķirņu aizsardzības tiesību pieteikuma prioritātes datums ir datums, kurā augu šķirņu aizsardzības tiesību pieteikums iesniegts Apvienotajā Karalistē.

60. PANTS

Apvienotajā Karalistē izskatīšanā esoši pieteikumi par papildu aizsardzības sertifikātiem

1. Pieteikumiem par augu aizsardzības līdzekļu un zāļu papildu aizsardzības sertifikātiem, kā arī pieteikumiem par šādu sertifikātu darbības termiņa pagarināšanu piemēro attiecīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1610/96[1] un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 469/2009[2], ja šie pieteikumi Apvienotās Karalistes iestādei iesniegti līdz pārejas perioda beigām un administratīvā procedūra attiecībā uz konkrētā sertifikāta piešķiršanu vai tā darbības termiņa pagarināšanu pārejas perioda beigās vēl nebija noslēgusies.

2. Sertifikāts, kas piešķirts saskaņā ar 1. punktu, nodrošina tādu pašu aizsardzības līmeni, kāds paredzēts Regulā (EK) Nr. 1610/96 vai Regulā (EK) Nr. 469/2009.

---

1 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1610/96 (1996. gada 23. jūlijs) par papildu aizsardzības sertifikāta ieviešanu attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļiem (OV L 198, 8.8.1996., 30. lpp.).

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 469/2009 (2009. gada 6. maijs) par papildu aizsardzības sertifikātu zālēm (OV L 152, 16.6.2009., 1. lpp.).

61. PANTS

Tiesību izsmelšana

Intelektuālā īpašuma tiesības, kas saskaņā ar Savienības tiesībāss paredzētajiem nosacījumiem līdz pārejas perioda beigām bija izsmeltas gan Savienībā, gan Apvienotajā Karalistē, paliek izsmeltas gan Savienībā, gan Apvienotajā Karalistē.

V SADAĻA

NOTIEKOŠĀ POLICIJAS UN TIESU IESTĀŽU SADARBĪBA KRIMINĀLLIETĀS

62. PANTS

Notiekošās tiesu iestāžu sadarbības procedūras krimināllietās

1. Apvienotajā Karalistē, kā arī dalībvalstīs situācijās, kurās ir iesaistīta Apvienotā Karaliste, turpmāk minētos tiesību aktus piemēro šādi:

a) konvenciju, ko Padome izstrādājusi saskaņā ar 34. pantu Līgumā par Eiropas Savienību par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās[1], un protokolu, ko Padome izstrādājusi saskaņā ar 34. pantu Līgumā par Eiropas Savienību, un kas pievienots Konvencijai par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās[2], piemēro savstarpējās tiesiskās palīdzības pieprasījumiem, kas saņemti saskaņā ar attiecīgo instrumentu pirms pārejas perioda beigām, ko veic centrālā iestāde vai tiesu iestāde;

[1] OV C 197, 12.7.2000., 3. lpp.
[2] OV C 326, 21.11.2001., 2. lpp.

b) Attiecībā uz Eiropas apcietināšanas orderiem piemēro Padomes Pamatlēmumu 2002/584/TI[1], ja pieprasītā persona tika apcietināta pirms pārejas perioda beigām, lai izpildītu Eiropas apcietināšanas orderi, neatkarīgi no izpildes tiesu iestādes lēmuma par to, vai pieprasītā persona paliek apcietinājumā vai tiek provizoriski atbrīvota;

c) Padomes Pamatlēmumu 2003/577/TI[2] piemēro iesaldēšanas rīkojumiem, kurus pirms pārejas perioda beigām ir saņēmusi centrālā iestāde vai kompetentā tiesu iestāde, vai tiesu iestāde izpildvalstī, kam nav jurisdikcijas, lai atzītu vai izpildītu iesaldēšanas rīkojumu, bet kas nosūta iesaldēšanas rīkojumu *ex officio* kompetentajai tiesu iestādei izpildei;

d) Padomes Pamatlēmumu 2005/214/TI[3] piemēro attiecībā uz lēmumiem, kurus pirms pārejas perioda beigām saņēmusi centrālā iestāde vai kompetentā iestāde izpildvalstī, vai izpildvalsts iestāde, kam nav jurisdikcijas atzīt vai izpildīt lēmumu, bet kas lēmumu *ex officio* nosūta kompetentajai iestādei izpildei;

---

1 Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp.).

2 Padomes Pamatlēmums 2003/577/TI (2003. gada 22. jūlijs) par to, kā Eiropas Savienībā izpilda īpašuma vai pierādījumu iesaldēšanas rīkojumus (OV L 196, 2.8.2003., 45. lpp.).

3 Padomes Pamatlēmums 2005/214/TI (2005. gada 24. februāris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz finansiālām sankcijām (OV L 76, 22.3.2005., 16. lpp.).

e) Padomes Pamatlēmumu 2006/783/TI[1] piemēro attiecībā uz konfiskācijas rīkojumiem, kurus pirms pārejas perioda beigām saņēmusi centrālā iestāde vai kompetentā iestāde izpildvalstī, vai izpildvalsts iestāde, kam nav jurisdikcijas atzīt vai izpildīt konfiskācijas rīkojumu, bet kas konfiskācijas rīkojumu e*x officio* nosūta kompetentajai iestādei izpildei;

f) Padomes Pamatlēmumu 2008/909/TI[2] piemēro:

i) attiecībā uz spriedumiem, kurus pirms pārejas perioda beigām ir saņēmusi izpildvalsts kompetentā iestāde vai izpildvalsts iestāde, kas nav kompetenta atzīt un izpildīt spriedumu, bet kas spriedumu *ex officio* nosūta kompetentajai iestādei izpildei;

ii) Pamatlēmuma 2002/584/TI 4. panta 6. punkta vai 5. panta 3. punkta nolūkos, ja minētais pamatlēmums ir piemērojams, pamatojoties uz šā punkta b) apakšpunktu.

---

1 Padomes Pamatlēmums 2006/783/TI (2006. gada 7. oktobris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu konfiskācijas rīkojumiem (OV L 328, 24.11.2006., 54. lpp.).

2 Padomes Pamatlēmums 2008/909/TI (2008. gada 27. novembris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā (OV L 327, 5.12.2008., p. 27).

g) Padomes Pamatlēmumu 2008/675/TI[1] piemēro attiecībā uz jaunām krimināllietām minētā pamatlēmuma 3. panta nozīmē, kas ir uzsāktas pirms pārejas perioda beigām;

h) Padomes Pamatlēmumu 2009/315/TI[2] piemēro attiecībā uz informācijas pieprasījumiem par notiesāšanu, ko centrālā iestāde saņēmusi pirms pārejas perioda beigām; tomēr pēc pārejas perioda beigām atbildes uz šādiem pieprasījumiem nenosūta, izmantojot Eiropas Sodāmības reģistru informācijas sistēmu, kas izveidota saskaņā ar Padomes Lēmumu 2009/316/TI[3];

i) Padomes Pamatlēmumu 2009/829/TI[4] piemēro attiecībā uz lēmumiem par uzraudzības pasākumiem, kurus pirms pārejas perioda beigām saņēmusi centrālā iestāde vai kompetentā iestāde izpildvalstī , vai izpildvalsts iestāde, kas nav kompetenta atzīt lēmumu, bet kas to *ex officio* pārsūta kompetentajai iestādei izpildei;

---

1 Padomes Pamatlēmums 2008/675/TI (2008. gada 24. jūlijs) par Eiropas Savienības dalībvalstīs pieņemtu spriedumu ņemšanu vērā jaunā kriminālprocesā (OV L 220, 15.8.2008., 32. lpp.).

2 Padomes Pamatlēmums 2009/315/TI (2009. gada 26. februāris) par organizatoriskiem pasākumiem un saturu no sodāmības reģistra iegūtas informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm (OV L 93, 7.4.2009., 23. lpp.).

3 Padomes Lēmums 2009/316/TI (2009. gada 6. aprīlis) par Eiropas Sodāmības reģistru informācijas sistēmas (*ECRIS*) izveidi, piemērojot Pamatlēmuma 2009/315/TI 11. pantu (OV L 93, 7.4.2009., 33. lpp.).

4 Padomes Pamatlēmums 2009/829/TI (2009. gada 23. oktobris), ar ko attiecībās starp Eiropas Savienības dalībvalstīm savstarpējas atzīšanas principu piemēro lēmumiem par uzraudzības pasākumiem kā alternatīvu pirmstiesas apcietinājumam (OV L 294, 11.11.2009., 20. lpp.).

j) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/93/ES[1] 10. panta 3. punktu piemēro attiecībā uz informācijas pieprasījumiem, kurus pirms pārejas perioda beigām saņēmusi centrālā iestāde; tomēr pēc pārejas perioda beigām atbildes uz šādiem pieprasījumiem nenosūta, izmantojot Eiropas Sodāmības reģistru informācijas sistēmu, kas izveidota saskaņā ar Lēmumu 2009/316/TI;

k) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/99/ES[2] piemēro attiecībā uz Eiropas aizsardzības rīkojumiem, kurus pirms pārejas perioda beigām saņēmusi centrālā iestāde vai kompetentā izpildvalsts iestāde, vai izpildvalsts iestāde, kas nav kompetenta atzīt Eiropas aizsardzības rīkojumu, bet kas to *ex officio* pārsūta kompetentajai iestādei izpildei;

l) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/99/ES[3] piemēro attiecībā uz Eiropas izmeklēšanas rīkojumiem, kurus pirms pārejas perioda beigām saņēmusi centrālā iestāde vai kompetentā izpildvalsts iestāde, vai izpildvalsts iestāde, kas nav kompetenta atzīt vai izpildīt Eiropas izmeklēšanas rīkojumu, bet kas to *ex officio* pārsūta kompetentajai iestādei izpildei.

---

1 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI (OV L 335, 17.12.2011., 1. lpp.).

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/99/ES (2011. gada 13. decembris) par Eiropas aizsardzības rīkojumu (OV L 338, 21.12.2011., 2. lpp.).

3 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/41/ES (2014. gada 3. aprīlis) par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu krimināllietās (OV L 130, 1.5.2014., 1. lpp.).

2. Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes var turpināt piedalīties kopējās izmeklēšanas grupās, kurās tās piedalījās pirms pārejas perioda beigām, ja šīs izmeklēšanas grupas tika izveidotas vai nu saskaņā ar 13. pantu Konvencijā par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās, ko Padome izstrādājusi saskaņā ar 34. pantu Līgumā par Eiropas Savienību, vai saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2002/465/TI[1].

Atkāpjoties no šā līguma 8. panta, Apvienotā Karaliste ir tiesīga izmantot drošas informācijas apmaiņas tīkla lietojumprogrammu (*SIENA*) ne ilgāk kā vienu gadu pēc pārejas perioda beigām, ciktāl tas ir noteikti nepieciešams, lai apmainītos ar informāciju kopējās izmeklēšanas grupās, kas minētas šā punkta pirmajā daļā. Apvienotā Karaliste atlīdzina Savienībai faktiskās izmaksas, kas Savienībai radušās, atvieglojot Apvienotajai Karalistei *SIENA* izmantošanu. Savienība paziņo šo izmaksu summu Apvienotajai Karalistei līdz 2021. gada 31. martam. Ja paziņotā faktiski radušos izmaksu summa ievērojami atšķiras no vislabākās aplēses apjoma, kuru Savienība ir paziņojusi Apvienotajai Karalistei pirms šā līguma parakstīšanas, Apvienotā Karaliste nekavējoties maksā Savienībai vislabākās aplēses summu, un Apvienotā komiteja nosaka, kā rīkoties ar starpību starp faktiskajām izmaksām, kas radušās, un vislabāko aplēsi.

[1] Padomes Pamatlēmums 2002/465/TI (2002. gada 13. jūnijs) par kopējām izmeklēšanas grupām (OV L 162, 20.6.2002., 1. lpp.).

3. Pēc Apvienotās Karalistes lūguma *Eurojust*, ar nosacījumu, ka tiek ievērots Padomes Lēmuma 2002/187/TI[1] 26.a panta 7. punkta a) apakšpunkts un 27. pants, var sniegt informāciju, tostarp personas datus, no savas Lietu pārvaldības sistēmas, ja tas ir nepieciešams, lai pabeigtu šā panta 1. punkta a), b), c), e) un l) apakšpunktā minētās notiekošās procedūras vai šā panta 2. punktā minēto kopējo izmeklēšanas grupu darbības. Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes pēc pieprasījuma var sniegt *Eurojust* savā rīcībā esošo informāciju, ja tas nepieciešams, lai pabeigtu šā panta 1. punkta a), b), c), e) un l) apakšpunktā minētās notiekošās procedūras vai šā panta 2. punktā minēto kopējo izmeklēšanas grupu darbības. Ja, piemērojot šo punktu, rodas ārkārtas izdevumi, Apvienotā komiteja nosaka, kā rīkoties ar šiem izdevumiem.

---

[1] Padomes Lēmums 2002/187/TI (2002. gada 28. februāris), ar ko izveido *Eurojust*, lai pastiprinātu cīņu pret smagiem noziegumiem (OV L 63, 6.3.2002., 1. lpp.).

63. PANTS

Notiekošās tiesībaizsardzības iestāžu sadarbības procedūras,
policijas sadarbība un informācijas apmaiņa

1. Apvienotajā Karalistē, kā arī dalībvalstīs situācijās, kurās ir iesaistīta Apvienotā Karaliste, turpmāk minētos tiesību aktus piemēro šādi:

a) Konvencijas, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas nolīgumu ("Šengenas nolīguma īstenošanas konvencija")[1], 39. un 40. pantu saistībā ar tās 42. un 43. pantu piemēro attiecībā uz:

i) pieprasījumiem saskaņā ar Šengenas nolīguma īstenošanas konvencijas 39. pantu, kurus pirms pārejas perioda beigām saņēmusi centrālā iestāde, kas Līgumslēdzējā pusē ir atbildīga par policijas starptautisko sadarbību, vai pieprasījuma saņēmējas Puses kompetentās iestādēs, vai pieprasījuma saņēmējas policijas iestādes, kurām nav pilnvaru izskatīt pieprasījumu, bet kuras šo pieprasījumu pārsūta kompetentajām iestādēm;

[1] Konvencija, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu (1985. gada 14. jūnijs) starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām (OV L 239, 22.9.2000., 19. lpp.).

ii) palīdzības pieprasījumiem saskaņā ar Šengenas nolīguma īstenošanas konvencijas 40. panta 1. punktu, kurus pirms pārejas perioda beigām saņēmusi iestāde, kuru izraudzījusies Puse;

iii) pārrobežu uzraudzību, kas tiek veikta bez iepriekšējas atļaujas saskaņā ar Šengenas nolīguma īstenošanas konvencijas 40. panta 2. punktu, ja minētā uzraudzība sākta pirms pārejas perioda beigām;

b) Konvenciju, kas izstrādāta, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. pantu, par muitas pārvalžu savstarpēju palīdzību un sadarbību[1], piemēro attiecībā uz:

i) informācijas pieprasījumiem, kurus pieprasījuma saņēmēja iestāde saņēmusi pirms pārejas perioda beigām;

ii) uzraudzības pieprasījumiem, kurus pieprasījuma saņēmēja iestāde saņēmusi pirms pārejas perioda beigām;

iii) pieprasījumiem veikt izmeklēšanu, kurus pieprasījuma saņēmēja iestāde saņēmusi pirms pārejas perioda beigām;

iv) paziņojuma pieprasījumiem, kurus pieprasījuma saņēmēja iestāde saņēmusi pirms pārejas perioda beigām;

[1] OV C 24, 23.1.1998., 2. lpp.

v) pieprasījumiem atļaut pārrobežu uzraudzību vai uzticēt novērošanu tās dalībvalsts amatpersonām, kuras teritorijā notiek novērošana, ko pirms pārejas perioda beigām ir saņēmusi pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts norīkota iestāde, kura ir pilnvarota piešķirt pieprasīto atļauju vai nodot pieprasījumu tālāk;

vi) pārrobežu uzraudzību, kas tiek veikta bez iepriekšējas atļaujas saskaņā ar Šengenas nolīguma īstenošanas konvencijas 40. panta 2. punktu, ja minētā uzraudzība sākta pirms pārejas perioda beigām;

vii) pieprasījumiem veikt kontrolētu piegādi, kurus pieprasījuma saņēmēja iestāde ir saņēmusi pirms pārejas perioda beigām;

viii) pieprasījumiem atļaut veikt slepenas izmeklēšanas, kurus pieprasījuma saņēmēja iestāde saņēmusi pirms pārejas perioda beigām;

ix) kopējām īpašas izmeklēšanas grupām, kas izveidotas saskaņā ar minētās konvencijas 24. pantu pirms pārejas perioda beigām;

c) Padomes Lēmumu 2000/642/TI[1] piemēro attiecībā uz pieprasījumiem, kurus pieprasījuma saņēmēja Finanšu izlūkošanas vienība saņēmusi pirms pārejas perioda beigām;

[1] Padomes Lēmums 2000/642/TI (2000. gada 17. oktobris) par sadarbības pasākumiem starp dalībvalstu finanšu ziņu vākšanas vienībām attiecībā uz informācijas apmaiņu (OV L 271, 24.10.2000., 4. lpp.).

d) Padomes Pamatlēmumu 2006/960/TI[1] piemēro attiecībā uz pieprasījumiem, kurus pieprasījuma saņēmēja kompetentā tiesībaizsardzības iestāde saņēmusi pirms pārejas perioda beigām;

e) Padomes Lēmumu 2007/533/TI[2] piemēro attiecībā uz papildinformācijas apmaiņu, ja pirms pārejas perioda beigām ir bijis trāpījums par brīdinājumu, kas izdots Šengenas Informācijas sistēmā, ar nosacījumu, ka tās noteikumi attiecas uz Apvienoto Karalisti pārejas perioda pēdējā dienā. Atkāpjoties no šā līguma 8. panta, Apvienotajai Karalistei ir tiesības ne ilgāk kā trīs mēnešus pēc pārejas perioda beigām izmantot komunikācijas infrastruktūru, kā minēts Lēmuma 2007/533/TI 8. panta 1. punktā, ciktāl tas ir noteikti nepieciešams, lai apmainītos ar šādu papildinformāciju. Apvienotā Karaliste atlīdzina Savienībai faktiskās izmaksas, kas Savienībai radušās, atvieglojot to, ka Apvienotā Karaliste izmanto komunikācijas infrastruktūru. Savienība paziņo šo izmaksu summu Apvienotajai Karalistei līdz 2021. gada 31. martam. Ja paziņotā faktiski radušos izmaksu summa ievērojami atšķiras no vislabākās aplēses apjoma, kuru Savienība ir paziņojusi Apvienotajai Karalistei pirms šā līguma parakstīšanas, Apvienotā Karaliste nekavējoties maksā Savienībai vislabākās aplēses summu, un Apvienotā komiteja nosaka, kā rīkoties ar starpību starp faktiskajām izmaksām, kas radušās, un vislabāko aplēsi.

---

[1] Padomes Pamatlēmums 2006/960/TI (2006. gada 18. decembris) par Eiropas Savienības dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu informācijas un izlūkdatu apmaiņas vienkāršošanu (OV L 386, 29.12.2006., 89. lpp.).

[2] Padomes Lēmums 2007/533/TI (2007. gada 12. jūnijs) par otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (*SIS* II) izveidi, darbību un izmantošanu (OV L 205, 7.8.2007., 63. lpp.).

f) Padomes Lēmumu 2007/845/TI[1] piemēro attiecībā uz pieprasījumiem, kurus līdzekļu atguves dienesti saņēmuši pirms pārejas perioda beigām;

g) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/681[2] piemēro attiecībā uz pieprasījumiem, kurus pasažieru informācijas nodaļa saņēmusi pirms pārejas perioda beigām saskaņā ar minētās direktīvas 9. un 10. pantu.

2. Atkāpjoties no šā līguma 8. panta, Apvienotā Karaliste ir tiesīga izmantot drošas informācijas apmaiņas tīkla lietojumprogrammu (*SIENA*) ne ilgāk kā vienu gadu pēc pārejas perioda beigām, ciktāl tas ir noteikti nepieciešams šā panta 1. punkta c), d), f) un g) apakšpunktā minēto noteikto procedūru pabeigšanai. Apvienotā Karaliste atlīdzina Savienībai faktiskās izmaksas, kas Savienībai radušās, atvieglojot Apvienotajai Karalistei *SIENA* izmantošanu. Savienība paziņo šo izmaksu summu Apvienotajai Karalistei līdz 2021. gada 31. martam. Ja paziņotā faktiski radušos izmaksu summa ievērojami atšķiras no vislabākās aplēses apjoma, kuru Savienība ir paziņojusi Apvienotajai Karalistei pirms šā līguma parakstīšanas, Apvienotā Karaliste nekavējoties maksā Savienībai vislabākās aplēses summu, un Apvienotā komiteja nosaka, kā rīkoties ar starpību starp faktiskajām izmaksām, kas radušās, un vislabāko aplēsi.

---

[1] Padomes Lēmums 2007/845/TI (2007. gada 6. decembris) attiecībā uz sadarbību starp dalībvalstu līdzekļu atguves dienestiem noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai citu īpašumu meklēšanas un identificēšanas jomā (OV L 332, 18.12.2007., 103. lpp.).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/681 (2016. gada 27. aprīlis) par pasažieru datu reģistra (PDR) datu izmantošanu teroristu nodarījumu un smagu noziegumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai un saukšanai pie atbildības par tiem (OV L 119, 4.5.2016., 132. lpp.).

64. PANTS

Saņemšanas vai apcietināšanas apstiprinājums

1. Kompetentā izdevējiestāde vai pieprasījuma iesniedzēja iestāde var 10 dienu laikā no pārejas perioda beigām pieprasīt apstiprinājumu par tādu tiesas nolēmumu vai pieprasījumu saņemšanu, kas minēti 62. panta 1. punkta a), c) līdz e) un f), i) un h) līdz l) apakšpunktā un 63. panta 1. panta a) punkta i) un ii) apakšpunktā, b) punkta i) līdz v) un vii), viii) un ix) apakšpunktā un c), d), f) un g) apakšpunktā, ja tai ir šaubas par to, vai izpildes vai pieprasījuma saņēmēja iestāde attiecīgo tiesas nolēmumu vai pieprasījumu ir saņēmusi līdz pārejas perioda beigām.

2. Gadījumos, kas minēti 62. panta 1. punkta b) apakšpunktā, ja kompetentajai tiesu izdevējiestādei ir šaubas par to, vai pieprasītā persona ir saskaņā ar Pamatlēmuma 2002/584/TI 11. pantu apcietināta līdz pārejas perioda beigām, tā var 10 dienu laikā no pārejas perioda beigām pieprasīt kompetentajai tiesu izpildes iestādei apcietināšanas apstiprinājumu.

3. Ja vien apstiprinājums jau nav sniegts saskaņā ar piemērojamajiem Savienības tiesību noteikumiem, 1. un 2. punktā minētā izpildes vai pieprasījuma saņēmēja iestāde uz saņemšanas vai apcietināšanas apstiprinājuma pieprasījumu atbild 10 dienu laikā no pieprasījuma saņemšanas.

65. PANTS

Citi piemērojamie Savienības akti

Procedūrām, kas minētas šā līguma 62. panta 1. punkta b) apakšpunktā, piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/64/ES[1] un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/13/ES[2].

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/64/ES (2010. gada 20. oktobris) par tiesībām uz mutisko un rakstisko tulkojumu kriminālprocesā (OV L 280, 26.10.2010., 1. lpp.).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā (OV L 142, 1.6.2012., 1. lpp.).

VI SADAĻA

NOTIEKOŠĀ TIESU IESTĀŽU SADARBĪBA CIVILLIETĀS UN KOMERCLIETĀS

66. PANTS

Līgumiskajos un ārpuslīgumiskajos jautājumos piemērojamie tiesību akti

Apvienotajā Karalistē turpmāk minētos aktus piemēro šādi:

a) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 593/2008[1] piemēro līgumiem, kas noslēgti līdz pārejas perioda beigām;

b) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 864/2007[2] piemēro notikumiem, kas rada kaitējumu un kas notikuši līdz pārejas perioda beigām.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) (OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 864/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (“Roma II”), (OV L 199, 31.7.2007., 40. lpp.).

67. PANTS

Jurisdikcija, tiesas nolēmumu atzīšana un izpilde un saistītā centrālo iestāžu sadarbība

1. Apvienotajā Karalistē, kā arī dalībvalstīs situācijās, kurās ir iesaistīta Apvienotā Karaliste, attiecībā uz tiesvedību, kas sākta līdz pārejas perioda beigām, un attiecībā uz tiesvedību vai prasībām, kas ir saistītas ar šādu tiesvedību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012[1] 29., 30. un 31. pantu, Regulas (EK) Nr. 2201/2003 19. pantu vai Padomes Regulas (EK) Nr. 4/2009[2] 12. un 13. pantu, piemēro šādus tiesību aktus vai noteikumus:

a) Regulas (ES) Nr. 1215/2012 noteikumus par jurisdikciju;

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV L 351, 20.12.2012., 1. lpp.).

[2] Padomes Regula (EK) Nr. 4/2009 (2008. gada 18. decembris) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās (OV L 7, 10.1.2009., 1. lpp.).

b) Regulas (ES) 2017/1001, Regulas (EK) Nr. 6/2002, Regulas (EK) Nr. 2100/94, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679[1] un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 96/71/EK[2] noteikumus par jurisdikciju;

c) Regulas (EK) Nr. 2201/2003 noteikumus par jurisdikciju;

d) Regulas (EK) Nr. 4/2009 noteikumus par jurisdikciju.

2. Apvienotajā Karalistē, kā arī dalībvalstīs situācijās, kurās ir iesaistīta Apvienotā Karaliste, attiecībā uz spriedumu, nolēmumu, publisku aktu, tiesas izlīgumu un nolīgumu atzīšanu un izpildi turpmāk minētos tiesību aktus vai noteikumus piemēro šādi:

a) Regulu (ES) Nr. 1215/2012 piemēro līdz pārejas perioda beigām sāktajās tiesvedībās pasludināto spriedumu atzīšanai un izpildei un līdz pārejas perioda beigām oficiāli sagatavotajiem vai reģistrētajiem publiskajiem aktiem un apstiprinātajiem vai panāktajiem tiesas izlīgumiem;

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.).

b) Regulas (EK) Nr. 2201/2003 noteikumus par atzīšanu un izpildi piemēro līdz pārejas perioda beigām sāktajās tiesvedībās pasludinātajiem spriedumiem un līdz pārejas perioda beigām oficiāli sagatavotajiem vai reģistrētajiem dokumentiem ar publisko aktu statusu un noslēgtajiem nolīgumiem;

c) Regulas (EK) Nr. 4/2009 noteikumus par atzīšanu un izpildi piemēro līdz pārejas perioda beigām sāktajās tiesvedībās pieņemtajiem nolēmumiem un līdz pārejas perioda beigām apstiprinātajiem vai panāktajiem tiesas izlīgumiem un izdotajiem publiskajiem aktiem;

d) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 805/2004[1] piemēro līdz pārejas perioda beigām sāktajās tiesvedībās pasludinātajiem spriedumiem un līdz pārejas perioda beigām apstiprinātajiem vai panāktajiem tiesas izlīgumiem un sagatavotajiem publiskajiem aktiem ar nosacījumu, ka pieprasījums par Eiropas izpildes rīkojuma apstiprinājumu iesniegts līdz pārejas perioda beigām.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 805/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem (OV L 143, 30.4.2004., 15. lpp.).

3. Apvienotajā Karalistē, kā arī dalībvalstīs situācijās, kurās ir iesaistīta Apvienotā Karaliste, turpmāk minētos noteikumus piemēro šādi:

a) Regulas (EK) Nr. 2201/2003 IV nodaļu piemēro pieprasījumiem un pieteikumiem, kurus pieprasījuma saņēmējas valsts centrālā iestāde vai cita kompetentā iestāde saņēmusi līdz pārejas perioda beigām;

b) Regulas (EK) Nr. 4/2009 VII nodaļu piemēro pieteikumiem par šā panta 2. punkta c) apakšpunktā minēto atzīšanu vai izpildi un pieprasījumiem, kurus pieprasījuma saņēmējas valsts centrālā iestāde saņēmusi līdz pārejas perioda beigām;

c) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 2015/848[1] piemēro maksātnespējas procedūrām un minētās regulas 6. panta 1. punktā minētajām prasībām ar nosacījumu, ka tiesvedība pamatlietā sākta līdz pārejas perioda beigām;

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/848 (2015. gada 20. maijs) par maksātnespējas procedūrām (OV L 141, 5.6.2015., 19. lpp.).

d) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1896/2006[1] piemēro Eiropas maksājuma rīkojumiem, par kuriem pieteikums iesniegts līdz pārejas perioda beigām; ja pēc šāda pieteikuma iesniegšanas tiesvedība tiek pārcelta saskaņā ar minētās regulas 17. panta 1. punktu, uzskata, ka tiesvedība sākta līdz pārejas perioda beigām;

e) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 861/2007[2] piemēro maza apmēra prasībām, par kurām pieteikums iesniegts līdz pārejas perioda beigām;

f) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 606/2013[3] piemēro apliecībām, kas izdotas līdz pārejas perioda beigām.

---

1 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1896/2006 (2006. gada 12. decembris), ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru (OV L 399, 30.12.2006., 1. lpp.).

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 861/2007 (2007. gada 11. jūlijs), ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām (OV L 199, 31.7.2007., 1. lpp.).

3 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 606/2013 (2013. gada 12. jūnijs) par aizsardzības pasākumu savstarpēju atzīšanu civillietās (OV L 181, 29.6.2013., 4. lpp.).

68. PANTS

Notiekošās tiesu iestāžu sadarbības procedūras

Apvienotajā Karalistē, kā arī dalībvalstīs situācijās, kurās ir iesaistīta Apvienotā Karaliste, turpmāk minētos tiesību aktus piemēro šādi:

a) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1393/2007[1] piemēro tādiem tiesas un ārpustiesas dokumentiem, kurus izsniegšanas nolūkā līdz pārejas perioda beigām saņēmis kāds no šiem:

   i) saņēmēja struktūra;

   ii) centrālā struktūra valstī, kurā paredzēta izsniegšana; vai

   iii) minētās regulas 13., 14. un 15. pantā minētie diplomātiskie vai konsulārie pārstāvji, pasta pakalpojumu sniedzēji vai tiesu varas amatpersonas, ierēdņi vai citas kompetentās personas;

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs ("dokumentu izsniegšana"), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000 (OV L 324, 10.12.2007., 79. lpp.).

b) Padomes Regulu (EK) Nr. 1206/2001[1] piemēro tādiem pieprasījumiem, kurus līdz pārejas perioda beigām saņēmis kāds no šiem:

i) tiesa, kas saņem pieprasījumu;

ii) centrālā institūcija valstī, kurā iesniegts pieprasījums par pierādījumu iegūšanu; vai

iii) minētās regulas 17. panta 1. punktā minētā centrālā institūcija vai kompetentā iestāde;

c) Padomes Lēmumu 2001/470/EK[2] piemēro pieprasījumiem, kuri saņemti līdz pārejas perioda beigām; pieprasījumu iesniegušais kontaktpunkts var 7 dienu laikā no pārejas perioda beigām pieprasīt saņemšanas apstiprinājumu, ja tam ir šaubas par to, vai pieprasījums ir saņemts līdz pārejas perioda beigām.

[1] Padomes Regula (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un krimināllietās (OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.).

[2] Padomes Lēmums 2001/470/EK (2001. gada 28. maijs), ar ko izveido Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās (OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.).

69. PANTS

Citi piemērojamie noteikumi

1. Apvienotajā Karalistē, kā arī dalībvalstīs situācijās, kurās ir iesaistīta Apvienotā Karaliste, turpmāk minētos tiesību aktus piemēro šādi:

a) Padomes Direktīvu 2003/8/EK[1] piemēro juridiskās palīdzības pieprasījumiem, kurus saņēmēja iestāde saņēmusi līdz pārejas perioda beigām. Pieprasījumu iesniegusī iestāde var 7 dienu laikā no pārejas perioda beigām pieprasīt saņemšanas apstiprinājumu, ja tai ir šaubas par to, vai pieprasījums ir saņemts līdz minētajam datumam;

b) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/52/EK[2] piemēro, ja līdz pārejas perioda beigām:

i) Puses ir vienojušās izmantot mediāciju pēc strīda rašanās;

[1] Padomes Direktīva 2003/8/EK (2003. gada 27. janvāris) par to, kā uzlabot tiesu pieejamību pār-robežu strīdos, nosakot kopīgus obligātus noteikumus attiecībā uz juridisko palīdzību šādos strīdos (OV L 26, 31.1.2003., 41. lpp.).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/52/EK (2008. gada 21. maijs) par konkrētiem mediācijas aspektiem civillietās un komerclietās (OV L 136, 24.05.2008., 3. lpp.).

ii) mediāciju ir noteikusi tiesa; vai

iii) tiesa ir aicinājusi Puses izmantot mediāciju;

c) Padomes Direktīvu 2004/80/EK[1] piemēro pieteikumiem, ko lēmējiestāde saņēmusi līdz pārejas perioda beigām.

2. Šā līguma 67. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 2. punkta a) apakšpunktu piemēro arī attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 1215/2012 noteikumiem, kas piemērojami saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Dānijas Karalisti par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās[2].

3. Šā līguma 68. panta a) punktu piemēro arī attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 1393/2007 noteikumiem, kas piemērojami saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Dānijas Karalisti par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu[3].

---

1 Padomes Direktīva 2004/80/EK (2004. gada 29. aprīlis) par kompensāciju noziegumos cietušajiem (OV L 261, 6.8.2004., 15. lpp.).

2 OV L 299, 16.11.2005., 62. lpp.

3 OV L 300, 17.11.2005., 55. lpp.

VII SADAĻA

DATI UN INFORMĀCIJA, KAS APSTRĀDĀTA VAI IEGŪTA
LĪDZ PĀREJAS PERIODA BEIGĀM
VAI UZ ŠĀ LĪGUMA PAMATA

70. PANTS

Definīcija

Šajā sadaļā "Savienības tiesības personas datu aizsardzības jomā" ir:

a) Regula (ES) 2016/679, izņemot tās VII nodaļu;

b) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680[1];

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

c) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK[1];

d) visi citi Savienības tiesību noteikumi, kas reglamentē personas datu aizsardzību.

71. PANTS

Personas datu aizsardzība

1. Apvienotajā Karalistē Savienības tiesības personas datu aizsardzības jomā piemēro ārpus Apvienotās Karalistes esošo datu subjektu personas datu apstrādei ar nosacījumu, ka attiecīgie personas dati:

a) tika saskaņā ar Savienības tiesībām apstrādāti Apvienotajā Karalistē līdz pārejas perioda beigām; vai

b) tiek uz šā līguma pamata apstrādāti Apvienotajā Karalistē pēc pārejas perioda beigām.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ciktāl tajā minētajai personas datu apstrādei piemēro pietiekamu aizsardzības līmeni, kāds noteikts piemērojamajos lēmumos saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 45. panta 3. punktu vai Direktīvas (ES) 2016/680 36. panta 3. punktu.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

3. Ciktāl 2. punktā minētais lēmums vairs nav piemērojams, Apvienotā Karaliste attiecībā uz 1. punktā minēto datu subjektu personas datu apstrādi nodrošina tādu personas datu aizsardzības līmeni, kas būtībā ir līdzvērtīgs līmenim, ko nodrošina Savienības tiesības personas datu aizsardzības jomā.

72. PANTS

Datu un informācijas konfidencialitātes ievērošana un ierobežota izmantošana Apvienotajā Karalistē

Neskarot 71. pantu, datiem un informācijai, ko ieguvušas Apvienotās Karalistes izcelsmes vai tajā esošas iestādes vai oficiālās struktūras vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/25/ES[1] 4. pantā definētie līgumslēdzēji, kuri atrodas vai kuru izcelsme ir Apvienotajā Karalistē, papildus Savienības personas datu aizsardzības tiesībām piemēro Savienības tiesību noteikumus par datu un informācijas konfidencialitātes ievērošanu, izmantošanas ierobežojumiem, glabāšanas ierobežojumiem un dzēšanas prasībām:

a) līdz pārejas perioda beigām; vai

b) uz šā līguma pamata.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.).

73. PANTS

Attieksme pret datiem un informāciju, kas iegūti no Apvienotās Karalistes

Savienība pret datiem un informāciju, kas no Apvienotās Karalistes iegūti līdz pārejas perioda beigām vai kas iegūti pēc pārejas perioda beigām uz šā līguma pamata, neattiecas citādi kā pret datiem un informāciju, kas iegūti no kādas dalībvalsts, tikai tādēļ, ka Apvienotā Karaliste ir izstājusies no Savienības.

74. PANTS

Informācijas drošība

1. Klasificētajai informācijai, kuru ieguvusi Apvienotā Karaliste vai nu pirms pārejas perioda beigām, vai uz šā līguma pamata, vai kuru no Apvienotās Karalistes ieguvusi Savienība vai kāda dalībvalsts vai nu līdz pārejas perioda beigām, vai uz šā līguma pamata, piemēro Savienības tiesību noteikumus par ES un *Euratom* klasificētās informācijas aizsardzību.

2. No Savienības tiesībām izrietošos pienākumus attiecībā uz industriālo drošību Apvienotajai Karalistei piemēro gadījumos, kad iepirkuma, līgumslēgšanas vai dotāciju piešķiršanas procedūra attiecībā uz klasificētu līgumu, klasificētu apakšlīgumu vai klasificētu dotācijas nolīgumu sākta pirms pārejas perioda beigām.

3. Apvienotā Karaliste nodrošina, ka trešai valstij netiek nodoti kriptogrāfijas produkti, kuros tiek izmantoti klasificēti šifrēšanas algoritmi, kas izstrādāti kādas dalībvalsts vai Apvienotās Karalistes kriptogrāfijas apstiprinājuma iestādes kontrolē un ir šajā iestādē izvērtēti un apstiprināti, kurus Savienība ir apstiprinājusi līdz pārejas perioda beigām un kuri atrodas Apvienotajā Karalistē.

4. Kriptogrāfijas produktiem piemēro visas minēto produktu Savienības apstiprinājumā noteiktās prasības, ierobežojumus un nosacījumus.

VIII SADAĻA

NOTIEKOŠAIS PUBLISKAIS IEPIRKUMS UN LĪDZĪGAS PROCEDŪRAS

75. PANTS

Definīcija

Šajā sadaļā "attiecīgie noteikumi" ir Savienības tiesību vispārīgie principi, kas piemērojami publisko līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/81/EK[1], 2014/23/ES[2], 2014/24/ES[3] un 2014/25/ES[4], Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 2195/2002[5] un (EK) Nr. 1370/2007[6], Padomes Regulas (EEK) Nr. 3577/92[7] 4. pants, Padomes Direktīvas 96/67/EK[8] 11. un 12. pants, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1008/2008[9] 16., 17. un 18. pants, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/352[10] 6. un 7. pants, kā arī visi citi konkrētie Savienības tiesību noteikumi par publiskā iepirkuma procedūrām.

---

1 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/81/EK (2009. gada 13. jūlijs), ar kuru koordinē procedūras attiecībā uz to, kā līgumslēdzējas iestādes vai subjekti, kas darbojas drošības un aizsardzības jomā, piešķir noteiktu būvdarbu, piegādes un pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesības, un ar kuru groza Direktīvas 2004/17/EK un 2004/18/EK (OV L 216, 20.8.2009., 76. lpp.).

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/23/ES (2014. gada 26. februāris) par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu (OV L 94, 28.3.2014., 1. lpp.).

3 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

4 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.).

5 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2195/2002 (2002. gada 5. novembris) par kopēju publiskā iepirkuma vārdnīcu (CPV) (OV L 340, 16.12.2002., 1. lpp.).

6 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70 (OV L 315, 3.12.2007., 1. lpp.).

7 Padomes Regula (EEK) Nr. 3577/92 (1992. gada 7. decembris), ar ko piemēro principu, kurš paredz jūras transporta pakalpojumu sniegšanas brīvību dalībvalstīs (jūras kabotāža) (OV L 364, 12.12.1992., 7. lpp.).

8 Padomes Direktīva 96/67/EK (1996. gada 15. oktobris) par pieeju lidlauka sniegto pakalpojumu tirgum Kopienas lidostās (OV L 272, 26.10.1996., 36. lpp.).

9 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1008/2008 (2008. gada 24. septembris) par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Kopienā (OV L 293, 31.10.2008., 3. lpp.).

10 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/352 (2017. gada 15. februāris), ar ko izveido ostas pakalpojumu sniegšanas sistēmu un kopīgos noteikumus par ostu finanšu pārredzamību (OV L 57, 3.3.2017., 1. lpp.).

76. PANTS

Notiekošajām procedūrām piemērojamie noteikumi

1. Attiecīgos noteikumus piemēro:

a) neskarot b) apakšpunktu, procedūrām, kuras dalībvalstu vai Apvienotās Karalistes līgumslēdzējas iestādes vai līgumslēdzēji saskaņā ar minētajiem noteikumiem sākuši līdz pārejas perioda beigām un kuras pārejas perioda pēdējā dienā vēl nav noslēgušās, ieskaitot procedūras, kurās izmanto dinamiskās iepirkuma sistēmas, kā arī procedūras, attiecībā uz kurām iepirkuma izsludināšana izpaužas kā iepriekšējs informatīvs paziņojums vai periodisks informatīvs paziņojums, vai paziņojums par kvalifikācijas sistēmu; un

b) procedūrām, kuras minētas Direktīvas 2009/81/EK 29. panta 2., 3. un 4. punktā, Direktīvas 2014/24/ES 33. panta 2. līdz 5. punktā un Direktīvas 2014/25/ES 51. panta 2. punktā un kuras attiecas uz šādu pamatnolīgumu izpildi, ko noslēgušas dalībvalstu vai Apvienotās Karalistes līgumslēdzējas iestādes vai līgumslēdzēji, ieskaitot līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu uz šādu pamatnolīgumu pamata:

   i) pamatnolīgumi, kas noslēgti līdz pārejas perioda beigām un kas pārejas perioda pēdējā dienā nav ne ar beigušos termiņu, ne izbeigti; vai

ii) pamatnolīgumi, kas noslēgti pēc pārejas perioda beigām saskaņā ar procedūru, uz kuru attiecas šā punkta a) apakšpunkts.

2. Neskarot jebkādu ierobežojumu piemērošanu saskaņā ar Savienības tiesībām, dalībvalstu un Apvienotās Karalistes līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji 1. punktā minētajās procedūrās ievēro nediskriminācijas principu attiecībā uz pretendentiem vai attiecīgā gadījumā personām, kuras ir citādi tiesīgas iesniegt pieteikumus.

3. Šā panta 1. punktā minēto procedūru uzskata par sāktu, kad saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem ir izsludināts iepirkums vai izdarīts jebkāds citāds uzaicinājums iesniegt pieteikumus. Ja attiecīgie noteikumi ļauj izmantot procedūras, kurās nav jāizmanto iepirkuma izsludināšana vai citi uzaicinājumi iesniegt pieteikumus, procedūru uzskata par sāktu, kad līgumslēdzēja iestāde vai līgumslēdzējs sazinājās ar ekonomikas dalībniekiem attiecībā uz konkrēto procedūru.

4. Šā panta 1. punktā minēto procedūru uzskata par noslēgušos:

a) kad saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem publicēts paziņojums par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu vai – ja minētie noteikumi neprasa publicēt paziņojumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu – kad noslēgts attiecīgais līgums; vai

b) kad pretendenti vai attiecīgā gadījumā personas, kuras ir citādi tiesīgas iesniegt pieteikumus, ir informēti par līguma slēgšanas tiesību nepiešķiršanas iemesliem, ja līgumslēdzēja iestāde vai līgumslēdzējs ir nolēmuši līguma slēgšanas tiesības nepiešķirt.

5. Šis pants neietekmē ne Savienības, ne Apvienotās Karalistes noteikumus par muitu, preču apriti, pakalpojumu sniegšanu, profesionālo kvalifikāciju atzīšanu un intelektuālo īpašumu.

77. PANTS

Izskatīšanas procedūras

Padomes Direktīvas 89/665/EEK[1] un 92/13/EEK[2] piemēro tām šā līguma 76. pantā minētajām publiskā iepirkuma procedūrām, kuras ietilpst minēto direktīvu darbības jomā.

---

1 Padomes Direktīva 89/665/EEK (1989. gada 21. decembris) par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām (OV L 395, 30.12.1989., 33. lpp.).

2 Padomes Direktīva 92/13/EEK (1992. gada 25. februāris), ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu piešķiršanas procedūrām, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē (OV L 76, 23.3.1992., 14. lpp.).

78. PANTS

Sadarbība

Atkāpjoties no šā līguma 8. panta, Direktīvā 2014/24/ES paredzētajām procedūrām, kuras Apvienotās Karalistes līgumslēdzējas iestādes sākušas līdz pārejas perioda beigām un kuras pārejas perioda pēdējā dienā vēl nav noslēgušās, minētās direktīvas 61. panta 2. punktu piemēro ilgākais 9 mēnešus no pārejas perioda beigām.

IX SADAĻA

AR *EURATOM* SAISTĪTI JAUTĀJUMI

79. PANTS

Definīcijas

Šajā sadaļā piemēro šādas definīcijas:

a) "Kopiena" ir Eiropas Atomenerģijas kopiena;

b) “drošības pasākumi” ir darbības ar mērķi pārbaudīt, vai kodolmateriāli un iekārtas netiek novirzīti no to paredzētā izmantojuma, ko deklarējuši lietotāji, un darbības ar mērķi pārbaudīt, vai tiek ievērotas starptautiskās juridiskās saistības kodolmateriālus un iekārtas izmantot miermīlīgiem mērķiem;

c) “speciālie skaldmateriāli” ir *Euratom* līguma 197. panta 1. punktā definētie īpašie skaldāmie materiāli;

d) “rūdas” ir *Euratom* līguma 197. panta 4. punktā definētās rūdas;

e) “izejmateriāli” ir *Euratom* līguma 197. panta 3. punktā definētie izejmateriāli;

f) “kodolmateriāli” ir rūdas, izejmateriāli un speciālie skaldmateriāli;

g) “nostrādātā kodoldegviela un radioaktīvie atkritumi” ir Padomes Direktīvas 2011/70/Euratom[1] 3. panta 7. un 11. punktā definētā lietotā kodoldegviela un radioaktīvie atkritumi.

[1] Padomes Direktīva 2011/70/Euratom (2011. gada 19. jūlijs), ar ko izveido Kopienas sistēmu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu atbildīgai un drošai apsaimniekošanai (OV L 199, 2.8.2011., 48. lpp.).

80. PANTS

Kopienas atbildības izbeigšanās visos ar Apvienoto Karalisti saistītajos jautājumos

1. Tikai Apvienotās Karalistes atbildībā ir nodrošināt, ka ar visām rūdām, izejmateriāliem un speciālajiem skaldmateriāliem, uz ko attiecas *Euratom* līgums un kas pārejas perioda beigās atrodas Apvienotās Karalistes teritorijā, apejas saskaņā ar attiecīgajiem piemērojamajiem starptautiskajiem līgumiem un konvencijām, tostarp, bet ne tikai starptautiskajiem līgumiem un konvencijām par kodoldrošumu, drošības pasākumiem, neizplatīšanu un kodolmateriālu fizisko aizsardzību un starptautiskajiem līgumiem un konvencijām par nostrādātās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu drošu apsaimniekošanu.

2. Tikai Apvienotās Karalistes atbildībā ir nodrošināt tās atbilstību starptautiskajām saistībām, kas izriet no tās dalības Starptautiskajā Atomenerģijas aģentūrā vai kas izriet no Kodolieroču neizplatīšanas līguma vai citiem attiecīgajiem starptautiskajiem līgumiem vai konvencijām, kuru līgumslēdzēja puse ir Apvienotā Karaliste.

81. PANTS

Drošības pasākumi

Apvienotā Karaliste īsteno drošības pasākumu režīmu. Šā drošības pasākumu režīma ietvaros piemēro sistēmu, kas nodrošina līdzvērtīgu efektivitāti un tvērumu kā tie, ko Kopiena Apvienotās Karalistes teritorijā nodrošināja atbilstoši Nolīgumam starp Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, Eiropas Atomenerģijas kopienu un Starptautisko Atomenerģijas aģentūru par drošības pasākumu piemērošanu Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajā Karalistē saistībā ar Līgumu par kodolieroču neizplatīšanu (INFCIRC/263) ar attiecīgajiem grozījumiem.

82. PANTS

Īpašās saistības saskaņā ar starptautiskajiem nolīgumiem

Apvienotā Karaliste nodrošina, ka attiecībā uz kodoliekārtām, kodolmateriāliem vai citiem kodolpriekšmetiem, kas pārejas perioda beigās atrodas Apvienotās Karalistes teritorijā, tiek izpildītas visas īpašās saistības saskaņā ar nolīgumiem, kurus Kopiena noslēgusi ar trešām valstīm vai starptautiskajām organizācijām, vai citādi nosaka attiecīgo kārtību, vienojoties ar attiecīgo trešo valsti vai starptautisko organizāciju.

83. PANTS

Īpašumtiesības un izmantošanas un patēriņa tiesības
attiecībā uz speciālajiem skaldmateriāliem Apvienotajā Karalistē

1. Apvienotās Karalistes teritorijā esošie speciālie skaldmateriāli, kuriem līdz pārejas perioda beigām bija piemērojams *Euratom* līguma 86. pants, līdz ar pārejas perioda noslēgšanos pārstāj būt Kopienas īpašumā.

2. Speciālie skaldmateriāli, kas minēti 1. punktā, pāriet to personu īpašumā, kurām pārejas perioda beigās bija neierobežotas tiesības izmantot un patērēt minētos materiālus saskaņā ar *Euratom* līguma 87. pantu.

3. Ja tiesības izmantot un patērēt 2. punktā minētos speciālos skaldmateriālus (turpmāk "attiecīgie materiāli") ir dalībvalstij vai dalībvalsts teritorijā darbojošamies personām vai uzņēmumiem, nolūkā aizsargāt saskaņā ar *Euratom* līguma II sadaļas 6. nodaļu izveidotās kopējās piegādes politikas un saskaņā ar minētās sadaļas 9. nodaļu izveidotā kopējā kodoltirgus integritāti, tostarp attiecībā uz attiecīgajiem materiāliem piemērojamo drošības pasākumu līmeni, piemēro šādus noteikumus:

a) ievērojot šā līguma 5. pantu, Kopienai ir tiesības pieprasīt, lai attiecīgie materiāli tiktu nodoti glabāšanā aģentūrā, kas izveidota saskaņā ar *Euratom* līguma 52. panta 2. punkta b) apakšpunktu, vai citās glabātavās, kuras pārrauga vai kuras var pārraudzīt Eiropas Komisija;

b) Kopienai ir tiesības saskaņā ar *Euratom* līguma 52. panta 2. punktu līgumus par attiecīgo materiālu piegādi noslēgt ar jebkuru personu vai uzņēmumu, kas darbojas Apvienotajā Karalistē vai trešā valstī;

c) attiecīgajiem materiāliem piemēro Komisijas Regulas (Euratom) Nr. 302/2005[1] 20. pantu, izņemot 1. punkta b) un c) apakšpunktu;

d) attiecīgo materiālu eksportu uz trešo valsti saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 428/2009[2] 9. panta 2. punktu atļauj tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā darbojas persona vai uzņēmums, kam ir tiesības izmantot un patērēt attiecīgos materiālus;

e) attiecībā uz attiecīgajiem materiāliem Kopienai ir tiesības izmantot visas citas *Euratom* līgumā paredzētās tiesības, kas izriet no īpašumtiesībām saskaņā ar minētā līguma 86. pantu.

4. Dalībvalstis, personas vai uzņēmumi, kuriem pārejas perioda beigās ir neierobežotas tiesības izmantot un patērēt speciālos skaldmateriālus, kas atrodas Apvienotās Karalistes teritorijā, patur šīs tiesības.

---

[1] Komisijas Regula (Euratom) Nr. 302/2005 (2005. gada 8. februāris) par Euratom drošības pasākumu piemērošanu (OV L 54, 28.2.2005., 1. lpp.).

[2] Padomes Regula (EK) Nr. 428/2009 (2009. gada 5. maijs), ar ko izveido Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei (OV L 134, 29.5.2009., 1. lpp.).

84. PANTS

Iekārtas un cits īpašums, kas saistīts ar drošības pasākumu nodrošināšanu

1. Kopienas iekārtas un cits īpašums, kas saistīti ar drošības pasākumu nodrošināšanu saskaņā ar *Euratom* līgumu un kas pārejas perioda beigās atrodas Apvienotajā Karalistē, kā norādītsV pielikumā, kļūst par Apvienotās Karalistes īpašumu. Apvienotā Karaliste atlīdzina Savienībai minēto iekārtu un cita īpašuma vērtību, kuras aprēķinā balstās uz vērtību, kas minētajām iekārtām un citam īpašumam noteikta konsolidētajos pārskatos par 2020. gadu.

2. Apvienotā Karaliste uzņemas visas Kopienas tiesības, saistības un pienākumus, kas saistīti ar 1. punktā minētajām iekārtām un citu īpašumu.

85. PANTS

Nostrādātā kodoldegviela un radioaktīvie atkritumi

Attiecībā uz Apvienotās Karalistes galīgo atbildību par nostrādāto kodoldegvielu un radioaktīvajiem atkritumiem, kas radušies Apvienotajā Karalistē un pārejas perioda beigās atrodas kādas dalībvalsts teritorijā, piemēro Direktīvas 2011/70/Euratom 4. panta 1. un 2. punktu un 4. punkta pirmo daļu.

X SADAĻA

SAVIENĪBAS TIESAS UN ADMINISTRATĪVĀS PROCEDŪRAS

1. NODAĻA

TIESAS PROCEDŪRAS

86. PANTS

Eiropas Savienības Tiesā izskatīšanā esošās lietas

1. Eiropas Savienības Tiesas jurisdikcijā joprojām ir tiesvedības, ko pirms pārejas perioda beigām ierosinājusi Apvienotā Karaliste vai kas vērstas pret to. Šādu jurisdikciju piemēro visiem tiesvedības posmiem, tostarp apelācijas tiesvedībai Tiesā un tiesvedībai Vispārējā tiesā, ja lietu nodod atpakaļ Vispārējai tiesai.

2. Eiropas Savienības Tiesai joprojām ir jurisdikcija sniegt prejudiciālus nolēmumus par Apvienotās Karalistes tiesu un tribunālu pieprasījumiem, kas iesniegti pirms pārejas perioda beigām.

3. Šajā nodaļā tiesvedību uzskata par iesniegtu Eiropas Savienības Tiesā, un lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu uzskata par iesniegtu brīdī, kad dokuments, ar ko tiek ierosināta tiesvedība, ir reģistrēts attiecīgi Tiesas vai Vispārējās tiesas reģistrā.

87. PANTS

Jaunas lietas Tiesā

1. Ja Eiropas Komisija uzskata, ka Apvienotā Karaliste pirms pārejas perioda beigām nav izpildījusi Līgumos vai šā līguma Ceturtajā Daļā noteikto pienākumu, Eiropas Komisija četru gadu laikā pēc pārejas perioda beigām var iesniegt lietu Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar LESD 258. panta vai LESD 108. panta 2. punkta otrās daļas prasībām. Eiropas Savienības Tiesai ir jurisdikcija šādās lietās.

2. Ja Apvienotā Karaliste neizpilda lēmumu, kas minēts šā līguma 95. panta 1. punktā, vai Apvienotās Karalistes tiesību sistēmā nepiešķir juridisku spēku lēmumam, kā norādīts minētajā normā, kurš adresēts fiziskai vai juridiskai personai, kas dzīvo vai ir izveidota Apvienotajā Karalistē, Eiropas Komisija četru gadu laikā no attiecīgā lēmuma pieņemšanas dienas var iesniegt lietu Eiropas Savienības Tiesā attiecīgi saskaņā ar LESD 258. pantā vai LESD 108. panta 2. punkta otrajā daļā noteiktajām prasībām. Eiropas Savienības Tiesai ir jurisdikcija šādās lietās.

3. Lemjot par to vai iesniegt lietu saskaņā ar šo pantu, Eiropas Komisija attiecībā uz Apvienoto Karalisti piemēro tos pašus principus kā attiecībā uz jebkuru dalībvalsti.

88. PANTS

Procesuālie noteikumi

Savienības tiesību noteikumi, ar ko reglamentē Eiropas Savienības Tiesas procedūru, attiecas uz šajā sadaļā minēto tiesvedību un lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu.

89. PANTS

Spriedumu un rīkojumu saistošais spēks un izpildāmība

1. Eiropas Savienības Tiesas spriedumi un rīkojumi, kas pieņemti pirms pārejas perioda beigām, kā arī tādi spriedumi un rīkojumi, kas pieņemti pēc pārejas perioda beigām tiesvedībā, kas minēta 86. un 87. pantā, ir juridiski pilnībā saistoši Apvienotajai Karalistei un Apvienotajā Karalistē.

2. Ja 1. punktā minētajā spriedumā Eiropas Savienības Tiesa konstatē, ka Apvienotā Karaliste nav izpildījusi kādu Līgumos vai šajā līgumā paredzētu pienākumu, Apvienotā Karaliste veic vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu minēto spriedumu.

3. Attiecībā uz šā panta 1. punktā minēto Eiropas Savienības Tiesas spriedumu un rīkojumu izpildi Apvienotajā Karalistē piemēro LESD 280. un 299. pantu.

90. PANTS

Tiesības iesaistīties un piedalīties procedūrā

Kamēr Eiropas Savienības Tiesas spriedumi un rīkojumi visās tiesvedībās un par visiem 86. pantā minētajiem lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu nav kļuvuši galīgi, Apvienotā Karaliste var iesaistīties tādā pašā veidā, kā dalībvalsts vai – lietās, kas iesniegtas Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar LESD 267. pantu –, piedalīties Eiropas Savienības Tiesas procedūrā tāpat kā dalībvalsts. Šajā periodā Eiropas Savienības Tiesas sekretārs paziņo Apvienotajai Karalistei, tajā pašā laikā un veidā kā dalībvalstīm, par katru lietu, ko dalībvalsts tiesa iesniedzis Eiropas Savienības Tiesā prejudiciāla nolēmuma saņemšanai.

Apvienotā Karaliste arī var iesaistīties vai piedalīties Eiropas Savienības Tiesas procedūrā tāpat kā dalībvalstis:

a) attiecībā uz lietām, kas skar Līgumos noteikto pienākumu neizpildi, ja uz Apvienoto Karalisti attiecās tie paši pienākumi pirms pārejas perioda beigām un ja šādas lietas saskaņā ar LESD 258. pantu ir iesniegtas Eiropas Savienības Tiesā līdz 87. panta 1. punktā minētā perioda beigām vai attiecīgā gadījumā pēc minētā perioda beigām līdz brīdim, kad ir kļuvis galīgs pēdējais Eiropas Savienības Tiesas spriedums vai rīkojums, kas pieņemts, pamatojoties uz 87. panta 1. punktu;

b) attiecībā uz lietām, kas skar Savienības tiesību aktus vai Savienības tiesību noteikumus, kuri bija piemērojami pirms pārejas perioda beigām attiecībā uz Apvienoto Karalisti un Apvienotajā Karalistē un kuri saskaņā ar LESD 267. pantu ir iesniegti Eiropas Savienības Tiesā pirms 87. panta 1. punktā minētā perioda beigām vai attiecīgā gadījumā pēc minētā perioda beigām līdz brīdim, kad ir kļuvis galīgs pēdējais Tiesas spriedums vai rīkojums, kas pieņemts, pamatojoties uz 87. panta 1. punktu; un

c) attiecībā uz 95. panta 3. punktā minētajām lietām.

91. PANTS

Pārstāvība Tiesā

1. Neskarot 88. pantu, ja pirms pārejas perioda beigām advokāts, kurš ir tiesīgs praktizēt Apvienotās Karalistes tiesās vai tribunālos, pārstāv pusi vai palīdz tai tiesvedībā Eiropas Savienības Tiesā vai saistībā ar lūgumiem sniegt prejudiciālus nolēmumus, kas iesniegti pirms pārejas perioda beigām, minētais advokāts var turpināt pārstāvēt minēto pusi vai palīdzēt tai šajā tiesvedībā vai saistībā ar minētajiem lūgumiem. Šīs tiesības attiecas uz visiem tiesvedības posmiem, tostarp apelācijas tiesvedību Tiesā un tiesvedību Vispārējā tiesā pēc tam, kad lieta nosūtīta otrreizējai izskatīšanai Vispārējā tiesā.

2. Neskarot 88. pantu, advokāti, kas pilnvaroti praktizēt Apvienotās Karalistes tiesās vai tribunālos, var pārstāvēt pusi vai palīdzēt tai Eiropas Savienības Tiesā 87. pantā un 95. panta 3. punktā minētajās lietās. Advokāti, kas pilnvaroti praktizēt Apvienotās Karalistes tiesās vai tribunālos, arī var pārstāvēt vai palīdzēt Apvienotajai Karalistei tiesvedībā, uz kuru attiecas 90. pants un kurā Apvienotā Karaliste ir nolēmusi iesaistīties vai piedalīties.

3. Pārstāvot vai palīdzot kādai no pusēm Eiropas Savienības Tiesā 1. un 2. punktā minētajos gadījumos, advokāti, kas pilnvaroti praktizēt Apvienotās Karalistes tiesās vai tribunālos, visos aspektos tiek uzskatīti par advokātiem, kas pilnvaroti praktizēt dalībvalstu tiesās, pārstāvot kādu pusi vai palīdzot tai Eiropas Savienības Tiesā.

2. NODAĻA

ADMINISTRATĪVĀS PROCEDŪRAS

92. PANTS

Notiekošās administratīvās procedūras

1. Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras joprojām ir kompetentas attiecībā uz tādām administratīvajām procedūrām, kas sāktas pirms pārejas perioda beigām attiecībā uz:

a) Apvienotās Karalistes vai fizisku, vai juridisku personu, kuras dzīvo vai ir izveidotas Apvienotajā Karalistē, atbilstību Savienības tiesībām; vai

b) atbilstību Savienības tiesībām attiecībā uz konkurenci Apvienotajā Karalistē.

2. Neskarot 3. punktu, šajā nodaļā administratīvo procedūru uzskata par uzsāktu tad, kad tā ir oficiāli reģistrēta Savienības iestādē, struktūrā, birojā vai aģentūrā.

3. Šajā nodaļā:

a) administratīvu procedūru par valsts atbalstu, ko reglamentē Padomes Regula (ES) Nr. 2015/1589[1], uzskata par uzsāktu brīdī, kad tai ir piešķirts lietas numurs;

b) Eiropas Komisijas saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1/2003[2] veikto LESD 101. vai 102. panta piemērošanas procedūru uzskata par uzsāktu brīdī, kad Eiropas Komisija ir nolēmusi uzsākt procedūru saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 773/2004[3] 2. panta 1. punktu;

---

1 Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV L 248, 24.9.2015., 9. lpp.).

2 Padomes Regula (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.).

3 Komisijas Regula (EK) Nr. 773/2004 (2004. gada 7. aprīlis) par lietas izskatīšanu saskaņā ar EK Līguma 81. un 82. pantu, ko vada Komisija (OV L 123, 27.4.2004., 18. lpp.).

c) procedūras saistībā ar kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju, ko reglamentē Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004[1], uzskata par uzsāktām brīdī, kad:

i) Savienības mēroga koncentrācija ir paziņota Eiropas Komisijai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 139/2004 1., 3. un 4. pantu;

ii) Regulas (EK) Nr. 139/2004 4. panta 5. punktā minētais 15 darba dienu termiņš ir beidzies, un neviena dalībvalsts, kas ir kompetenta izskatīt koncentrāciju saskaņā ar valsts konkurences tiesībām, nav izteikusi pretenzijas attiecībā uz prasību nodot lietu izskatīšanai Eiropas Komisijā; vai

iii) Eiropas Komisija ir pieņēmusi lēmumu izskatīt koncentrāciju saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 139/2004 22. panta 3. punktu vai ir uzskatāms, ka tā ir pieņēmusi šādu lēmumu;

[1] Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.).

d) Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes veiktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1060/2009[1] III pielikumā vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 648/2012[2] I pielikumā minētu iespējamu pārkāpumu izmeklēšanu uzskata par uzsāktu brīdī, kad minētā iestāde ir iecēlusi neatkarīgu izmeklēšanas darbinieku saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1060/2009 23.e panta 1. punktu vai Regulas (ES) Nr. 648/2012 64. panta 1. punktu.

4. Savienība trīs mēnešu laikā pēc pārejas perioda beigām iesniedz Apvienotajai Karalistei visu to individuālo notiekošo administratīvo procedūru sarakstu, kas ietilpst 1. punkta darbības jomā. Atkāpjoties no pirmā teikuma, Eiropas Banku iestādes, Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes un Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes individuālo notiekošo administratīvo procedūru gadījumā Savienība viena mēneša laikā pēc pārejas perioda beigām iesniedz Apvienotajai Karalistei šādu notiekošu administratīvo procedūru sarakstu.

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1060/2009 (2009. gada 16. septembris) par kredītreitingu aģentūrām (OV L 302, 17.11.2009., 1. lpp.).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).

5. Administratīvā procedūrā par valsts atbalstu, ko reglamentē Regula (ES) 2015/1589, Eiropas Komisijai attiecībā uz Apvienoto Karalisti ir saistoša piemērojamā judikatūra un paraugprakse, it kā Apvienotā Karaliste joprojām būtu dalībvalsts. Jo īpaši Eiropas Komisija saprātīgā termiņā pieņem vienu no šādiem lēmumiem:

a) lēmumu, kurā konstatēts, ka pasākums nav uzskatāms par atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) 2015/1589 4. panta 2. punktu;

b) lēmumu necelt iebildumus saskaņā ar Regulas (ES) 2015/1589 4. panta 3. punktu;

c) lēmumu par oficiālas izmeklēšanas procedūras uzsākšanu saskaņā ar Regulas (ES) 2015/1589 4. panta 4. punktu.

93. PANTS

Jaunas valsts atbalsta un Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai procedūras

1. Attiecībā uz atbalstu, kas piešķirts pirms pārejas perioda beigām četru gadu periodam pēc pārejas perioda beigām, Eiropas Komisija ir kompetenta attiecībā uz Apvienoto Karalisti uzsākt jaunas administratīvās procedūras par valsts atbalstu, ko reglamentē Regula (ES) 2015/1589.

Eiropas Komisijas kompetencē arī pēc četru gadu termiņa beigām būs procedūras, kas uzsāktas pirms minētā perioda beigām.

Šā līguma 92. panta 5. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

Eiropas Komisija informē Apvienoto Karalisti par jebkuru jaunu administratīvu procedūru attiecībā uz valsts atbalstu, kas uzsākta saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, trīs mēnešu laikā pēc tās uzsākšanas.

2. Neskarot šā līguma 136. un 138. pantu, četrus gadus pēc pārejas perioda beigām Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) ir kompetents uzsākt jaunu izmeklēšanu, ko reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013[1], attiecībā uz:

a) faktiem, kas notikuši pirms pārejas perioda beigām; vai

b) jebkuru muitas parādu, kas rodas pēc pārejas perioda beigām no šā līguma 49. panta 1. punktā minētajām noslēgšanas procedūrām.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

OLAF kompetencē arī pēc četru gadu termiņa beigām būs procedūras, kas uzsāktas pirms minētā perioda beigām.

OLAF informē Apvienoto Karalisti par jebkuru jaunu izmeklēšanu, kas uzsākta saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, trīs mēnešu laikā pēc minētās izmeklēšanas uzsākšanas.

94. PANTS

Procesuālie noteikumi

1. Savienības tiesību noteikumi, kas reglamentē šajā nodaļā minētās dažāda veida administratīvās procedūras, attiecas uz 92., 93. un 96. pantā minētajām procedūrām.

2. Pārstāvot pusi vai palīdzot tai saistībā ar 92. un 93. pantā minētajām administratīvajām procedūrām, advokāti, kas pilnvaroti praktizēt Apvienotās Karalistes tiesās vai tribunālos, visos aspektos tiek uzskatīti par advokātiem, kas pilnvaroti praktizēt to dalībvalstu tiesās, kuras pārstāv vai palīdz kādai no pusēm saistībā ar šādām administratīvām procedūrām.

3. 128. panta 5. punktu piemēro tiktāl, ciktāl tas vajadzīgs 92. un 93. pantā minētajām procedūrām pēc pārejas perioda beigām.

95. PANTS

Lēmumu saistošais spēks un izpildāmība

1. Lēmumi, ko iestādes, struktūras, biroji un aģentūras pieņēmušas pirms pārejas perioda beigām vai kas pieņemti 92. un 93. pantā minētajās procedūrās pēc pārejas perioda beigām un kas adresēti Apvienotajai Karalistei vai fiziskām un juridiskām personām, kuras dzīvo vai ir izveidotas Apvienotajā Karalistē, ir saistoši Apvienotajai Karalistei un Apvienotajā Karalistē.

2. Ja vien Eiropas Komisija un Apvienotās Karalistes izraudzītā valsts konkurences iestāde nav vienojušās citādi, Eiropas Komisijas kompetencē arī turpmāk būs uzraudzīt un izpildīt uzņemtās saistības vai tiesiskās aizsardzības līdzekļus, ko piemēro Apvienotajā Karalistē vai attiecībā uz to, saistībā ar jebkuru procedūru, kuras mērķis ir piemērot LESD 101. vai 102. pantu, ko veic Eiropas Komisija saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1/2003, vai procedūras, ko saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 139/2004 veic Eiropas Komisija saistībā ar kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju. Ja Eiropas Komisija un Apvienotās Karalistes izraudzītā valsts konkurences iestāde par to vienojušās, Eiropas Komisija minēto saistību vai tiesiskās aizsardzības līdzekļu uzraudzību un izpildi Apvienotajā Karalistē nodod Apvienotās Karalistes izraudzītai valsts konkurences iestādei.

3. Šā panta 1. punktā minētā lēmuma likumību pārskata tikai Eiropas Savienības Tiesa saskaņā ar LESD 263. pantu.

4. Apvienotajā Karalistē attiecībā uz šā panta 1. punktā minēto lēmumu izpildi, kas uzliek finansiālās saistības fiziskām un juridiskām personām, kuras dzīvo vai ir izveidotas Apvienotajā Karalistē, piemēro LESD 299. pantu.

96. PANTS

Citas notiekošās procedūras un ziņošanas pienākumi

1. Tehniskās pārbaudes, ko Apvienotās Karalistes pārbaudes biroji veic sadarbībā ar Kopienas Augu šķirņu biroju saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2100/94 un kas bija notiekošas dienu pirms šā līguma stāšanās spēkā, turpina un pabeidz saskaņā ar minēto regulu.

2. Attiecībā uz siltumnīcefekta gāzēm, ko emitē pārejas perioda pēdējā gadā, Apvienotajai Karalistei un Apvienotajā Karalistē piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK[1] 12. panta 2.a un 3. punktu un 14., 15. un 16. pantu.

3. Attiecībā uz datu ziņošanu par pārejas perioda pēdējo gadu Apvienotajai Karalistei un Apvienotajā Karalistē piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 517/2014[2] 19. pantu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1005/2009[3] 26. un 27. pantu.

---

1 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Savienībā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.).

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 517/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par fluorētām siltumnīcefekta gāzēm un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 842/2006 (OV L 150, 20.5.2014., 195. lpp.)

3 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1005/2009 (2009. gada 16. septembris) par ozona slāni noārdošām vielām (OV L 286, 31.10.2009., 1. lpp.).

4. Attiecībā uz attiecīgo transportlīdzekļu oglekļa dioksīda emisiju monitoringu un ziņošanu par tām pārejas perioda pēdējā gadā Apvienotajai Karalistei un Apvienotajā Karalistē piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 443/2009[1] 8. panta 1., 2., 3. un 7. punktu, kā arī minētās regulas II pielikumu, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 510/2011[2] 8. panta 1., 2., 3., 8. un 10. punktu, kā arī minētās regulas II pielikumu, kā arī Komisijas Regulas (ES) Nr. 1014/2010 2. līdz 5. pantu, 7. pantu un 8. panta 2. un 3. apakšpunktu, un Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 293/2012[3] 3. līdz 6. pantu, 8. pantu un 9. panta 2. un 3. apakšpunktu.

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 443/2009 (2009. gada 23. aprīlis), ar ko, īstenojot daļu no Kopienas integrētās pieejas CO_2 emisiju samazināšanai no vieglajiem transportlīdzekļiem, nosaka emisijas standartus jauniem vieglajiem automobiļiem (OV L 140, 5.6.2009., 1. lpp.).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 510/2011 (2011. gada 11. maijs) par emisiju standartu noteikšanu jauniem vieglajiem kravas automobiļiem saistībā ar Savienības integrēto pieeju vieglo transportlīdzekļu CO_2 emisiju samazināšanai (OV L 145, 31.5.2011., 1. lpp.).

[3] Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 293/2012 (2012. gada 3. aprīlis) par jaunu vieglo kravas automobiļu reģistrācijas datu pārraudzību un paziņošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 510/2011 (OV L 98, 4.4.2012., 1. lpp.).

5. Attiecībā uz siltumnīcefekta gāzēm, kas emitētas 2019. un 2020. gadā, Apvienotajai Karalistei piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 525/2013[1] 5., 7., 9. un 10. pantu, 11. panta 3. punktu, 17. panta 1. punkta a) un d) apakšpunktu, 19., 22. un 23. pantu un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmuma Nr. 406/2009/EK[2] 3., 7. un 11. pantu, un līdz Kioto protokola otrā saistību perioda beigām Apvienotajai Karalistei piemēro Komisijas Regulas (ES) Nr. 389/2013[3] 5. pantu.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 525/2013 (2013. gada 21. maijs) par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai valstu un Savienības līmenī saistībā ar klimata pārmaiņām un par Lēmuma Nr. 280/2004/EK atcelšanu (OV L 165, 18.6.2013., 13. lpp.).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 406/2009/EK (2009. gada 23. aprīlis) par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas jomā līdz 2020. gadam (OV L 140, 5.6.2009., 136. lpp.).

[3] Komisijas Regula (ES) Nr. 389/2013 (2013. gada 2. maijs), ar ko izveido Savienības reģistru saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 280/2004/EK un Lēmumu Nr. 406/2009/EK un atceļ Komisijas Regulu (ES) Nr. 920/2010 un Regulu (ES) Nr. 1193/2011 (OV L 122, 3.5.2013., 1. lpp.).

6. Atkāpjoties no šā līguma 8. panta:

a) tiktāl, cik nepieciešams, lai izpildītu šā panta 2., 4. un 5. punkta prasības, Apvienotajai Karalistei un Apvienotās Karalistes ekonomikas dalībniekiem ir piekļuve:

i) Savienības reģistram un ar Regulu (ES) Nr. 389/2013 izveidotajam Apvienotās Karalistes Kioto protokola reģistram; un

ii) Eiropas Vides aģentūras centrālajam datu repozitorijam, kā paredzēts Regulā (ES) Nr. 1014/2010, Īstenošanas regulā (ES) Nr. 293/2012 un Komisijas Īstenošanas regulā (ES) Nr. 749/2014[1];

b) tiktāl, cik nepieciešams, lai izpildītu šā panta 3. punkta prasības, uzņēmumiem Apvienotajā Karalistē ir piekļuve:

i) ziņošanas instrumentam, kurā izmanto formātu, kas noteikts Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1191/2014[2] pielikumā, lai pārvaldītu un ziņotu par fluorētām siltumnīcefekta gāzēm; un

---

[1] Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 749/2014 (2014. gada 30. jūnijs) par tās informācijas struktūru, formātu, iesniegšanas procedūrām un izskatīšanu, kuru dalībvalstis ziņo saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 525/2013 (OV L 203, 11.7.2014., 23. lpp.).

[2] Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 1191/2014 (2014. gada 30. oktobris), ar ko nosaka formātu un veidu, kādā jāiesniedz ziņojumi, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 517/2014 par fluorētām siltumnīcefekta gāzēm 19. pantā (OV L 318, 5.11.2014., 5. lpp.).

ii) komercdatu krātuvei, ko uzņēmumi izmanto ziņošanai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1005/2009 27. pantu.

Pēc Apvienotās Karalistes lūguma par periodu, kas beidzas vienu gadu pēc pārejas perioda beigām, Savienība sniedz vajadzīgo informāciju, lai Apvienotā Karaliste varētu:

a) izpildīt Monreālas protokola par ozona slāni noārdošām vielām 7. pantā noteiktos ziņošanas pienākumus; un

b) piemērot sankcijas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 517/2014 25. pantu un Regulas (EK) Nr. 1005/2009 29. pantu.

97. PANTS

Pārstāvība notiekošajās Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja procedūrās

Ja pirms pārejas perioda beigām persona, kas ir pilnvarota pārstāvēt fizisku vai juridisku personu Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojā saskaņā ar Savienības tiesībām, pārstāv pusi minētajā birojā celtās procedūrās, minētais pārstāvis var turpināt pārstāvēt šo pusi minētajā procedūrā. Šīs tiesības attiecas uz visiem minētajā birojā notiekošās procedūras posmiem.

Pārstāvot pusi Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojā pirmajā daļā minētajā procedūrā, šāds pārstāvis visos aspektos tiek uzskatīts par profesionālu pārstāvi, kurš saskaņā ar Savienības tiesībām ir pilnvarots pārstāvēt fizisku vai juridisku personu Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojā.

XI SADAĻA

DALĪBVALSTU UN APVIENOTĀS KARALISTES ADMINISTRATĪVĀS SADARBĪBAS PROCEDŪRAS

98. PANTS

Administratīvā sadarbība muitas jomā

1. Administratīvās sadarbības procedūras starp dalībvalsti un Apvienoto Karalisti, kas noteiktas VI pielikumā un kas sāktas saskaņā ar Savienības tiesībām pirms pārejas perioda beigām, minētā dalībvalsts un Apvienotā Karaliste pabeidz saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību noteikumiem.

2. Administratīvās sadarbības procedūras starp dalībvalsti un Apvienoto Karalisti, kas noteiktas VI pielikumā un kas sāktas trīs gadu laikā pēc pārejas perioda beigām, bet attiecas uz faktiem, kas notikuši pirms pārejas perioda beigām, minētā dalībvalsts un Apvienotā Karaliste pabeidz saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību noteikumiem.

99. PANTS

Administratīvā sadarbība ar netiešajiem nodokļiem saistītajos jautājumos

1. Sadarbībai, ko īsteno kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par PVN tiesību aktu piemērošanu dalībvalstīs un Apvienotajā Karalistē, attiecībā uz darījumiem, kuri notika līdz pārejas perioda beigām, un darījumiem, uz kuriem attiecas šā līguma 51. panta 1. punkts, Padomes Regulu (ES) Nr. 904/2010[1] piemēro 4 gadus no pārejas perioda beigām.

2. Sadarbībai, ko īsteno kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par akcīzes nodokļu tiesību aktu piemērošanu dalībvalstīs un Apvienotajā Karalistē, attiecībā uz akcīzes preču pārvietošanu, kura notika līdz pārejas perioda beigām, un akcīzes preču pārvietošanu, uz kuru attiecas šā līguma 52. pants, Padomes Regulu (ES) Nr. 389/2012[2] piemēro 4 gadus no pārejas perioda beigām.

---

[1] Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp.).

[2] Padomes Regula (ES) Nr. 389/2012 (2012. gada 2. maijs) par administratīvu sadarbību akcīzes nodokļu jomā un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 2073/2004 (OV L 121, 8.5.2012., 1. lpp.).

3. Atkāpjoties no 8. panta, Apvienotajai Karalistei ir piekļuve IV pielikumā uzskaitītajiem tīkliem, informācijas sistēmām un datubāzēm tādā apmērā, ciktāl šāda piekļuve ir noteikti nepieciešama tās tiesību īstenošanai un pienākumu izpildei saskaņā ar šo pantu. Apvienotā Karaliste atlīdzina Savienībai faktiskās izmaksas, kas Savienībai radušās, atvieglojot šo piekļuvi. Līdz IV pielikumā minētā perioda beigām Savienība katru gadu līdz 31. martam paziņo Apvienotajai Karalistei šo izmaksu summu par katru gadu. Ja paziņotā faktiski radušos izmaksu summa ievērojami atšķiras no vislabākās aplēses apjoma, kuru Savienība ir paziņojusi Apvienotajai Karalistei pirms šā līguma parakstīšanas, Apvienotā Karaliste nekavējoties maksā Savienībai vislabākās aplēses summu, un Apvienotā komiteja nosaka, kā rīkoties ar starpību starp faktiskajām izmaksām, kas radušās, un vislabāko aplēsi.

100. PANTS

Savstarpējā palīdzība prasījumu piedziņā saistībā
ar nodokļiem un citiem pasākumiem

1. Dalībvalstu un Apvienotās Karalistes attiecībās saistībā ar prasījumiem par summām, kuru maksāšanas termiņš iestājās līdz pārejas perioda beigām, prasījumiem attiecībā uz darījumiem, kuri notika līdz pārejas perioda beigām, bet attiecīgo summu maksāšanas termiņš iestājās pēc minētā perioda, un prasījumiem attiecībā uz darījumiem, uz kuriem attiecas šā līguma 51. panta 1. punkts, vai akcīzes preču pārvietošanu, uz kuru attiecas šā līguma 52. pants, Padomes Direktīvu 2010/24/ES[1] piemēro 5 gadus no pārejas perioda beigām.

2. Atkāpjoties no 8. panta, Apvienotajai Karalistei ir piekļuve IV pielikumā uzskaitītajiem tīkliem, informācijas sistēmām un datubāzēm tādā apmērā, ciktāl šāda piekļuve ir noteikti nepieciešama tās tiesību īstenošanai un pienākumu izpildei saskaņā ar šo pantu. Apvienotā Karaliste atlīdzina Savienībai faktiskās izmaksas, kas Savienībai radušās, atvieglojot šo piekļuvi. Līdz IV pielikumā minētā perioda beigām Savienība katru gadu līdz 31. martam paziņo Apvienotajai Karalistei šo izmaksu summu par katru gadu. Ja paziņotā faktiski radušos izmaksu summa ievērojami atšķiras no vislabākās aplēses apjoma, kuru Savienība ir paziņojusi Apvienotajai Karalistei pirms šā līguma parakstīšanas, Apvienotā Karaliste nekavējoties maksā Savienībai vislabākās aplēses summu, un Apvienotā komiteja nosaka, kā rīkoties ar starpību starp faktiskajām izmaksām, kas radušās, un vislabāko aplēsi.

[1] Padomes Direktīva 2010/24/ES (2010. gada 16. marts) par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem (OV L 84, 31.3.2010., 1. lpp.).

XII SADAĻA

PRIVILĒĢIJAS UN IMUNITĀTE

101. PANTS

Definīcijas

1. Šajā sadaļā "iestāžu locekļi" neatkarīgi no valstspiederības ir Eiropadomes priekšsēdētājs, Eiropas Komisijas locekļi, Eiropas Savienības Tiesas tiesneši, ģenerāladvokāti, sekretāri un referentu palīgi, Revīzijas palātas locekļi, Eiropas Centrālās bankas struktūru locekļi, Eiropas Investīciju bankas struktūru locekļi, kā arī visas citas personas, kas saskaņā ar Savienības tiesībām ir pielīdzināmas kādai no minētajām personu kategorijām Protokola Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā (turpmāk "protokols par privilēģijām un imunitāti") nolūkā. Termins "iestāžu locekļi" neietver Eiropas Parlamenta deputātus.

2. Lai noteiktu ierēdņu un pārējo darbinieku kategorijas, uz kurām attiecas šā līguma 110. līdz 113. pants, piemēro Padomes Regulu (Euratom, EOTK, EEK) Nr. 549/69[1].

1. NODAĻA

SAVIENĪBAS ĪPAŠUMS, LĪDZEKĻI, AKTĪVI UN DARBĪBAS

102. PANTS

Neaizskaramība

Savienības telpām, ēkām, īpašumam un aktīviem Apvienotajā Karalistē, ko līdz pārejas perioda beigām izmantoja Savienība, piemēro protokola par privilēģijām un imunitāti 1. pantu, līdz tie vairs netiek oficiāli izmantoti vai attiecīgi ir izvesti no Apvienotās Karalistes. Savienība paziņo Apvienotajai Karalistei, kad tās telpas, ēkas, īpašums vai aktīvi vairs netiek šādi izmantoti vai attiecīgi ir izvesti no Apvienotās Karalistes.

[1] Padomes Regula (Euratom, EOTK, EEK) Nr. 549/69 (1969. gada 25. marts), ar ko nosaka Eiropas Kopienu ierēdņu un citu darbinieku kategorijas, uz kurām attiecas Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās 12. pants, 13. panta otrā daļa un 14. pants (OV L 74, 27.3.1969., 1. lpp.).

103. PANTS

Arhīvi

Visiem Savienības arhīviem, kas pārejas perioda beigās atradās Apvienotajā Karalistē, piemēro protokola par privilēģijām un imunitāti 2. pantu, līdz tie ir izvesti no Apvienotās Karalistes. Savienība paziņo Apvienotajai Karalistei par savu arhīvu izvešanu no Apvienotās Karalistes.

104. PANTS

Nodokļu uzlikšana

Savienības aktīviem, ieņēmumiem un citam īpašumam, kas pārejas perioda beigās atradās Apvienotajā Karalistē, piemēro protokola par privilēģijām un imunitāti 3. pantu, līdz tie vairs netiek oficiāli izmantoti vai vairs neatrodas Apvienotajā Karalistē.

2. NODAĻA

SAZIŅA

105. PANTS

Saziņa

Apvienotajā Karalistē oficiālajai saziņai, oficiālajai korespondencei un dokumentu sūtījumiem saistībā ar Savienības darbībām saskaņā ar šo līgumu piemēro protokola par privilēģijām un imunitāti 5. pantu.

3. NODAĻA

EIROPAS PARLAMENTA DEPUTĀTI

106. PANTS

Eiropas Parlamenta deputātu imunitāte

Apvienotajā Karalistē attiecībā uz Eiropas Parlamenta deputātu, tostarp bijušo deputātu, viedokli, ko viņi pauduši, vai balsojumu, kurā viņi piedalījušies līdz pārejas perioda beigām, pildot pienākumus, neatkarīgi no viņu valstspiederības piemēro protokola par privilēģijām un imunitāti 8. pantu.

107. PANTS

Sociālais nodrošinājums

Eiropas Parlamenta bijušie deputāti neatkarīgi no viņu valstspiederības, kuri šajā statusā saņem pensiju, kā arī personas, kuras ir tiesīgas saņemt apgādnieka zaudējuma pensiju kā bijušo deputātu pārdzīvojušie, neatkarīgi no to valstspiederības ir atbrīvoti no obligātās dalības un iemaksu veikšanas Apvienotās Karalistes valsts sociālā nodrošinājuma sistēmās ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi bija piemērojami pārejas perioda pēdējā dienā, ar nosacījumu, ka attiecīgie Eiropas Parlamenta bijušie deputāti bija Eiropas Parlamenta deputāti līdz pārejas perioda beigām.

108. PANTS

Nodokļu dubultās uzlikšanas novēršana pensijām un pārejas pabalstiem

Apvienotajā Karalistē pensijām un pārejas pabalstiem, ko izmaksā Eiropas Parlamenta bijušajiem deputātiem neatkarīgi no viņu valstspiederības, piemēro Eiropas Parlamenta Lēmuma 2005/684/EK, Euratom[1] 12., 13. un 14. pantu, un personām, kuras ir tiesīgas saņemt apgādnieka zaudējuma pensiju kā bijušo deputātu pārdzīvojušie, neatkarīgi no to valstspiederības piemēro minētā lēmuma 17. pantu, ciktāl attiecīgās tiesības uz pensiju vai pārejas pabalstu iegūtas līdz pārejas perioda beigām.

---

[1] Eiropas Parlamenta Lēmums 2005/684/EK, Euratom (2005. gada 28. septembris), ar ko pieņem Eiropas Parlamenta deputātu nolikumu (OV L 262, 7.10.2005., 1. lpp.).

4. NODAĻA

DALĪBVALSTU UN APVIENOTĀS KARALISTES PĀRSTĀVJI, KAS PIEDALĀS SAVIENĪBAS IESTĀŽU DARBĀ

109. PANTS

Privilēģijas, imunitāte un atvieglojumi

1. Apvienotajā Karalistē dalībvalstu un Apvienotās Karalistes pārstāvjiem, kas piedalās Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru darbā, viņu padomdevējiem un tehniskajiem ekspertiem un Savienības padomdevēju struktūru locekļiem neatkarīgi no viņu valstspiederības protokola par privilēģijām un imunitāti 10. pantu piemēro attiecībā uz viņu piedalīšanos tādā darbā:

a) kas notika līdz pārejas perioda beigām;

b) kas notiek pēc pārejas perioda beigām saistībā ar Savienības darbībām saskaņā ar šo līgumu.

2. Savienībā Apvienotās Karalistes pārstāvjiem, kas piedalās Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru darbā, un viņu padomdevējiem un tehniskajiem ekspertiem protokola par privilēģijām un imunitāti 10. pantu piemēro attiecībā uz viņu piedalīšanos tādā darbā:

a) kas notika līdz pārejas perioda beigām;

b) kas notiek pēc pārejas perioda beigām saistībā ar Savienības darbībām saskaņā ar šo līgumu.

5. NODAĻA

IESTĀŽU LOCEKĻI, IERĒDŅI UN PĀRĒJIE DARBINIEKI

110. PANTS

Privilēģijas un imunitāte

1. Apvienotajā Karalistē protokola par privilēģijām un imunitāti 11. panta a) punktu piemēro Savienības iestāžu locekļu, ierēdņu un pārējo darbinieku, tostarp bijušo locekļu, bijušo ierēdņu un bijušo pārējo darbinieku darbībām, ieskaitot viņu teikto vai rakstīto, kuras veiktas, pildot amata pienākumus:

a) līdz pārejas perioda beigām;

b) pēc pārejas perioda beigām saistībā ar Savienības darbībām saskaņā ar šo līgumu.

2. Apvienotajā Karalistē Protokola Nr. 3 par Eiropas Savienības tiesas statūtiem 3. panta pirmo, otro un trešo daļu Eiropas Savienības Tiesas tiesnešiem un ģenerāladvokātiem piemēro līdz brīdim, kad Eiropas Savienības Tiesas nolēmumi visās tiesvedībās un par visiem lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas minēti šā līguma 86. un 87. pantā, ir kļuvuši galīgi, un piemēro pēc tam, tostarp bijušajiem tiesnešiem un bijušajiem ģenerāladvokātiem, attiecībā uz visām darbībām, ko viņi veikuši līdz pārejas perioda beigām, pildot amata pienākumus, tostarp attiecībā uz teikto un rakstīto, vai saistībā ar 86. un 87. pantā minētajām tiesvedībām.

3. Apvienotajā Karalistē Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem ar jebkuru valstspiederību, kā arī viņu laulātajiem un apgādājamajiem ģimenes locekļiem neatkarīgi no viņu valstspiederības piemēro protokola par privilēģijām un imunitāti 11. panta b) līdz e) punktu, ja minētie ierēdņi vai pārējie darbinieki ir stājušies Savienības dienestā līdz pārejas perioda beigām, tikmēr, kamēr minētās personas ir pabeigušas pārcelšanos uz Savienību.

111. PANTS

Nodokļu uzlikšana

Apvienotajā Karalistē Savienības iestāžu locekļiem, ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem ar jebkuru valstspiederību, tostarp bijušajiem locekļiem, bijušajiem ierēdņiem un bijušajiem pārējiem darbiniekiem, piemēro protokola par privilēģijām un imunitāti 12. pantu, ja minētie locekļi, ierēdņi vai pārējie darbinieki stājās Savienības dienestā līdz pārejas perioda beigām, ar nosacījumu, ka attiecīgajām personām ir pienākums maksāt Savienībai nodokļus no algas, citas atlīdzības un pensijas, ko tiem maksā Savienība.

112. PANTS

Domicils nodokļu vajadzībām

1. Protokola par privilēģijām un imunitāti 13. pantu piemēro Savienības iestāžu locekļiem, ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem ar jebkuru valstspiederību, kuri stājās Savienības dienestā līdz pārejas perioda beigām, kā arī – neatkarīgi no valstspiederības – viņu laulātajiem, kuri nav atsevišķi iesaistījušies algotā darbā, un bērniem, kuri ir šādu locekļu, ierēdņu vai pārējo darbinieku apgādībā un aprūpē.

2. Šā panta 1. punktu piemēro tikai personām, kuras kādā dalībvalstī uz dzīvi apmetās tikai tādēļ, lai veiktu pienākumus Savienības dienestā, un kuru domicils nodokļu vajadzībām laikā, kad tās stājās Savienības dienestā, bija Apvienotajā Karalistē, un personām, kuras Apvienotajā Karalistē uz dzīvi apmetās tikai tādēļ, lai veiktu pienākumus Savienības dienestā, un kuru domicils nodokļu vajadzībām laikā, kad tās stājās Savienības dienestā, bija kādā dalībvalstī.

113. PANTS

Sociālā nodrošinājuma iemaksas

Savienības iestāžu locekļi, ierēdņi un pārējie darbinieki ar jebkuru valstspiederību, tostarp bijušie locekļi, bijušie ierēdņi un bijušie pārējie darbinieki, kuri stājās Savienības dienestā līdz pārejas perioda beigām un uzturas Apvienotajā Karalistē, kā arī – neatkarīgi no valstspiederības – viņu laulātie, kuri nav atsevišķi iesaistījušies algotā darbā, un bērni, kuri ir šādu locekļu, ierēdņu vai pārējo darbinieku apgādībā un aprūpē, ir atbrīvoti no obligātās dalības un iemaksu veikšanas Apvienotās Karalistes valsts sociālā nodrošinājuma sistēmās ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi bija piemērojami pārejas perioda pēdējā dienā, ar nosacījumu, ka attiecīgās personas piedalās Savienības sociālā nodrošinājuma sistēmā.

114. PANTS

Pensijas tiesību pārvešana

Attiecībā uz Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem ar jebkuru valstspiederību, tostarp bijušajiem ierēdņiem un bijušajiem pārējiem darbiniekiem, kuri stājās Savienības dienestā līdz pārejas perioda beigām un vēlas pensijas tiesības pārvest prom no Apvienotās Karalistes vai uz to saskaņā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu[1] VIII pielikuma 11. panta 1., 2. vai 3. punktu un 12. pantu vai Eiropas Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 39., 109. un 135. pantu, Apvienotās Karalistes pienākumi ir tādi paši kā tie, kas pastāvēja līdz pārejas perioda beigām.

[1] Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi, kas noteikti ar Padomes Regulu (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68 (1968. gada 29. februāris), ar ko nosaka Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumus un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, kā arī paredz īpašus Komisijas ierēdņiem uz laiku piemērojamus pasākumus (OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.).

115. PANTS

Bezdarba apdrošināšana

Savienības pārējiem darbiniekiem ar jebkuru valstspiederību, ieskaitot bijušos pārējos darbiniekus, kuri līdz pārejas perioda beigām veica iemaksas Savienības bezdarba apdrošināšanas sistēmā, piemēro Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 28.a, 96. un 136. pantu, ja viņi uzturas Apvienotajā Karalistē un pēc pārejas perioda beigām ir reģistrēti Apvienotās Karalistes bezdarba iestādēs.

6. NODAĻA

CITI NOTEIKUMI

116. PANTS

Imunitātes atcelšana un sadarbība

1. Attiecībā uz šajā sadaļā paredzētajām privilēģijām, imunitāti un atvieglojumiem piemēro protokola par privilēģijām un imunitāti 17. un 18. pantu.

2. Pieņemot lēmumu saskaņā ar protokola par privilēģijām un imunitāti 17. pantu par to, vai atcelt imunitāti pēc Apvienotās Karalistes iestāžu pieprasījuma, Savienība šim pieprasījumam velta tādu pašu uzmanību, kā līdzīgās situācijās dalībvalstu iestāžu pieprasījumiem.

3. Savienība pēc Apvienotās Karalistes iestāžu pieprasījuma paziņo minētajām iestādēm personas statusu, kas ir būtisks šīs personas tiesībām uz privilēģiju vai imunitāti saskaņā ar šo sadaļu.

117. PANTS

Eiropas Centrālā banka

1. Šo sadaļu piemēro Eiropas Centrālajai bankai ("ECB"), tās struktūru locekļiem, tās darbiniekiem un valstu centrālo banku pārstāvjiem Eiropas Centrālo banku sistēmā ("ECBS"), kuri piedalās ECB darbībās.

2. ECB, tās struktūru locekļiem, tās darbiniekiem, valstu centrālo banku pārstāvjiem ECBS, kuri piedalās ECB darbībās, un visiem ECB īpašumiem, aktīviem un operācijām Apvienotajā Karalistē, kas tiek attiecīgi turēti, pārvaldīti vai veikti saskaņā ar Protokolu Nr. 4 par Eiropas Centrālo banku sistēmas Statūtiem un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem, piemēro protokola par privilēģijām un imunitāti 22. panta otro daļu.

3. Šā panta 2. punktu piemēro:

a) tiem īpašumiem un aktīviem, kas pārejas perioda beigās tiek turēti Apvienotajā Karalistē; un

b) tām ECB operācijām Apvienotajā Karalistē vai ar Apvienotās Karalistes darījumu partneriem un ar tām saistītajām palīgdarbībām, kas norisinājās pārejas perioda beigās vai tika sāktas pēc pārejas perioda beigām tādu tās darbību ietvaros, kuru mērķis ir turpināt operācijas, kas norisinājās pārejas perioda beigās, līdz to galīgajam termiņam, atsavināšanai vai pabeigšanai.

118. PANTS

Eiropas Investīciju banka

1. Šo sadaļu piemēro Eiropas Investīciju bankai (“EIB”), tās struktūru locekļiem, tās darbiniekiem un dalībvalstu pārstāvjiem, kuri piedalās tās darbībās, kā arī tās meitasuzņēmumiem vai jebkādiem citiem subjektiem, ko EIB izveidojusi līdz pārejas perioda beigām saskaņā ar Protokola Nr. 5 par Eiropas Investīciju bankas statūtiem 28. panta 1. punktu, jo īpaši Eiropas Investīciju fondam.

2. EIB, tās struktūru locekļiem, tās darbiniekiem un dalībvalstu pārstāvjiem, kuri piedalās tās darbībās, kā arī tās meitasuzņēmumiem vai jebkādiem citiem subjektiem, ko EIB izveidojusi līdz pārejas perioda beigām saskaņā ar Protokola Nr. 5 par Eiropas Investīciju bankas statūtiem 28. panta 1. punktu, jo īpaši Eiropas Investīciju fondam, piemēro protokola par privilēģijām un imunitāti 21. panta otro daļu.

3. Šā panta 2. punktu piemēro:

a) tādiem EIB vai tās meitasuzņēmumu un jebkādu citu subjektu, ko EIB izveidojusi līdz pārejas perioda beigām saskaņā ar Protokola Nr. 5 par Eiropas Investīciju bankas statūtiem 28. panta 1. punktu, jo īpaši Eiropas Investīciju fonda, īpašumiem un aktīviem, kas pārejas perioda beigās tiek turēti Apvienotajā Karalistē; un

b) tādām EIB un tās meitasuzņēmumu, un jebkādu citu subjektu, ko EIB izveidojusi līdz pārejas perioda beigām saskaņā ar Protokola Nr. 5 par Eiropas Investīciju bankas statūtiem 28. panta 1. punktu, jo īpaši Eiropas Investīciju fonda, aizņēmumu, finansēšanas, garantiju, investīciju, naudas līdzekļu un tehniskās palīdzības operācijām Apvienotajā Karalistē vai ar Apvienotās Karalistes darījumu partneriem un ar tām saistītajām palīgdarbībām, kas norisinājās pārejas perioda beigās vai tika sāktas pēc pārejas perioda beigām tādu to darbību ietvaros, kuru mērķis ir turpināt operācijas, kas norisinājās pārejas perioda beigās, līdz to galīgajam termiņam, atsavināšanai vai pabeigšanai.

119. PANTS

Mītnes nolīgumi

Apvienotās Karalistes un Eiropas Banku iestādes 2012. gada 8. maija mītnes nolīgumu, 1996. gada 24. jūnija Vēstuļu apmaiņu par Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienā piemērošanu Eiropas Zāļu novērtēšanas aģentūrai Apvienotajā Karalistē un 2013. gada 17. jūlija Nolīgumu par Galileo Drošības uzraudzības centra mītni attiecīgi Eiropas Banku iestādei, Eiropas Zāļu aģentūrai un Galileo Drošības uzraudzības centram piemēro, līdz ir pabeigta to pārcelšana uz dalībvalstīm. Minēto mītnes nolīgumu izbeigšanas diena ir diena, kad Savienība paziņo par pārcelšanas pabeigšanu.

XIII SADAĻA

CITI JAUTĀJUMI SAISTĪBĀ AR SAVIENĪBAS IESTĀŽU, STRUKTŪRU, BIROJU UN AĢENTŪRU DARBĪBU

120. PANTS

Dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums

Apvienotajā Karalistē visai tāda veida informācijai, uz kuru attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas pienākumi un kura ir iegūta vai nu līdz pārejas perioda beigām, vai ir iegūta pēc pārejas perioda beigām saistībā ar Savienības darbībām saskaņā ar šo līgumu, piemēro LESD 339. pantu un citus Savienības tiesību noteikumus, kuri konkrētām fiziskām personām un Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām uzliek pienākumu ievērot dienesta noslēpumu. Apvienotā Karaliste ievēro šos fizisko personu un iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru pienākumus un nodrošina, ka tie tās teritorijā tiek izpildīti.

121. PANTS

Pienākums dienestā ievērot diskrētumu

Apvienotajā Karalistē visai informācijai, kura ir iegūta vai nu līdz pārejas perioda beigām, vai ir iegūta pēc pārejas perioda beigām saistībā ar Savienības darbībām saskaņā ar šo līgumu, piemēro Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 19. pantu un citus Savienības tiesību noteikumus, kuri konkrētām fiziskām personām uzliek pienākumu dienestā ievērot diskrētumu. Apvienotā Karaliste ievēro šos fizisko personu pienākumus un nodrošina, ka tie tās teritorijā tiek izpildīti.

122. PANTS

Piekļuve dokumentiem

1. Saistībā ar Savienības tiesību noteikumiem par piekļuvi Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru dokumentiem visur, kur minētas dalībvalstis un to iestādes, ar to saprot, ka ir ietverta Apvienotā Karaliste un tās iestādes, attiecībā uz tādiem dokumentiem, kurus Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras sagatavojuši vai ieguvuši:

a) līdz pārejas perioda beigām; vai

b) pēc pārejas perioda beigām saistībā ar Savienības darbībām saskaņā ar šo līgumu.

2. Apvienotajā Karalistē Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1049/2001[1] 5. pantu un 9. panta 5. punktu un Eiropas Centrālās bankas Lēmuma ECB/2004/3[2] 5. pantu piemēro visiem minēto noteikumu darbības jomā ietilpstošajiem dokumentiem, kurus Apvienotā Karaliste ieguvusi:

a) līdz pārejas perioda beigām; vai

b) pēc pārejas perioda beigām saistībā ar Savienības darbībām saskaņā ar šo līgumu.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

[2] Eiropas Centrālās bankas Lēmums (2004. gada 4. marts) par publisku piekļuvi Eiropas Centrālās bankas dokumentiem (ECB/2004/3) (2004/258/EK) (OV L 80, 18.3.2004., 42. lpp.).

123. PANTS

Eiropas Centrālā banka

1. ECB, tās struktūru locekļiem, tās darbiniekiem, valstu centrālo banku pārstāvjiem ECBS, kuri piedalās ECB darbībās, un visiem ECB īpašumiem, aktīviem un operācijām Apvienotajā Karalistē, kas tiek attiecīgi turēti, pārvaldīti vai veikti saskaņā ar Protokolu Nr. 4 par Eiropas Centrālo banku sistēmas Statūtiem un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem, piemēro minētā protokola 9. panta 1. punktu, 17. pantu un 35. panta 1., 2. un 4. punktu. ECB ir atbrīvota no prasībām savu operāciju veikšanas nolūkā reģistrēties Apvienotajā Karalistē vai no Apvienotās Karalistes iegūt jebkāda veida licences vai citādus pilnvarojumus vai atļaujas.

2. Šā panta 1. punktu piemēro:

a) tiem ECB īpašumiem un aktīviem, kas pārejas perioda beigās tiek turēti Apvienotajā Karalistē; un

b) tām ECB operācijām Apvienotajā Karalistē vai ar Apvienotās Karalistes darījumu partneriem un ar tām saistītajām palīgdarbībām, kas norisinājās pārejas perioda beigās vai tika sāktas pēc pārejas perioda beigām tādu tās darbību ietvaros, kuru mērķis ir turpināt operācijas, kas norisinājās pārejas perioda beigās, līdz to galīgajam termiņam, atsavināšanai vai pabeigšanai.

124. PANTS

Eiropas Investīciju banka

1. EIB, tās struktūru locekļiem, tās darbiniekiem un dalībvalstu pārstāvjiem, kuri piedalās tās darbībās, kā arī tās meitasuzņēmumiem vai jebkādiem citiem subjektiem, ko EIB izveidojusi līdz pārejas perioda beigām saskaņā ar Protokola Nr. 5 par Eiropas Investīciju bankas statūtiem 28. panta 1. punktu, jo īpaši Eiropas Investīciju fondam, piemēro minētā protokola 13. pantu, 20. panta 2. punktu, 23. panta 1. un 4. punktu un 26. pantu. EIB un Eiropas Investīciju fonds ir atbrīvoti no prasībām savu operāciju veikšanas nolūkā reģistrēties Apvienotajā Karalistē vai no Apvienotās Karalistes iegūt jebkāda veida licences vai citādus pilnvarojumus vai atļaujas. Saistībā ar Apvienotās Karalistes valūtas konvertējamību ārpussavienības valsts valūtā šādu operāciju nolūkā – Apvienotās Karalistes valūta joprojām paliek brīvi pārvedama un konvertējama, ievērojot Protokola Nr. 5 par Eiropas Investīciju bankas statūtiem 23. panta 2. punktu.

2. Šā panta 1. punktu piemēro:

a) tādiem EIB vai tās meitasuzņēmumu un jebkādu citu subjektu, ko EIB izveidojusi līdz pārejas perioda beigām saskaņā ar Protokola Nr. 5 par Eiropas Investīciju bankas statūtiem 28. panta 1. punktu, jo īpaši Eiropas Investīciju fonda, īpašumiem un aktīviem, kas pārejas perioda beigās tiek turēti Apvienotajā Karalistē; un

b) tādām EIB vai tās meitasuzņēmumu un jebkādu citu subjektu, ko EIB izveidojusi līdz pārejas perioda beigām saskaņā ar Protokola Nr. 5 par Eiropas Investīciju bankas statūtiem 28. panta 1. punktu, jo īpaši Eiropas Investīciju fonda, aizņēmumu, finansēšanas, garantiju, investīciju, naudas līdzekļu un tehniskās palīdzības operācijām Apvienotajā Karalistē vai ar Apvienotās Karalistes darījumu partneriem un ar tām saistītajām palīgdarbībām, kas norisinājās pārejas perioda beigās vai tika sāktas pēc pārejas perioda beigām tādu darbību ietvaros, kuru mērķis ir turpināt operācijas, kas norisinājās pārejas perioda beigās, līdz to galīgajam termiņam, atsavināšanai vai pabeigšanai.

125. PANTS

Eiropas skolas

1. Apvienotajai Karalistei līdz tā mācību gada beigām, kas turpinās, kad noslēdzas pārejas periods, ir saistoša Konvencija, ar ko nosaka Eiropas skolu statūtus[1], kā arī akreditēto Eiropas skolu noteikumi, kurus pieņēmusi Eiropas skolu Padome.

2. Apvienotā Karaliste attiecībā uz skolēniem, kuri Eiropas vispārējās vidējās izglītības jeb Eiropas bakalaureāta diplomu iegūst līdz 2021. gada 31. augustam, un skolēniem, kuri līdz 2021. gada 31. augustam Eiropas skolā ir uzņemti vidusskolas mācību ciklā un Eiropas vispārējās vidējās izglītības diplomu iegūst pēc minētā datuma, nodrošina, ka šiem skolēniem ir tiesības, kas paredzētas Konvencijas, ar ko nosaka Eiropas skolu statūtus, 5. panta 2. punktā.

[1] OV L 212, 17.8.1994., 3. lpp.

CETURTĀ DAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMI

126. PANTS

Pārejas periods

Ir paredzēts pārejas jeb īstenošanas periods, kas sākas šā līguma spēkā stāšanās dienā un beidzas 2020. gada 31. decembrī.

127. PANTS

Pārejas noteikumu darbības joma

1. Ja vien šajā līgumā nav noteikts citādi, pārejas periodā Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā ir piemērojamas Savienības tiesības.

Tomēr turpmāk uzskaitītie Līgumu un Savienības iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru pieņemtu aktu noteikumi pārejas periodā nav piemērojami ne attiecībā uz Apvienoto Karalisti, ne Apvienotās Karalistes teritorijā:

a) Līgumu un tādu aktu noteikumi, kuri Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā nebija saistoši līdz šā līguma spēkā stāšanās dienai saskaņā ar Protokolu Nr. 15 par dažiem noteikumiem attiecībā uz Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, Protokolu Nr. 19 par Šengenas *acquis*, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā, vai Protokolu Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, vai saskaņā ar Līgumu noteikumiem par ciešāku sadarbību, kā arī minētos aktus grozošo aktu noteikumi;

b) LES 11. panta 4. punkts, LESD 20. panta 2. punkta b) apakšpunkts, 22. pants un 24. panta pirmā daļa, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 39. un 40. pants un uz šo noteikumu pamata pieņemtie akti.

2. Ja Savienība un Apvienotā Karaliste vienojas par līgumu, kas regulē to turpmākās attiecības kopējās ārpolitikas un drošības politikas un kopējās drošības un aizsardzības politikas jomā un ko sāk piemērot pārejas perioda laikā, LES V sadaļas 2. nodaļa un uz tās noteikumu pamata pieņemtie akti vairs neattiecas uz Apvienoto Karalisti, sākot ar minētā līguma piemērošanas dienu.

3. Pārejas periodā saskaņā ar 1. punktu piemērojamās Savienības tiesības Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā rada tādas pašas tiesiskās sekas kā tās, kuras rodas Savienībā un tās dalībvalstīs, un tās interpretē un piemēro saskaņā ar tām pašām metodēm un vispārīgajiem principiem, kādus piemēro Savienībā.

4. Apvienotā Karaliste nepiedalās ciešākā sadarbībā:

a) kurai atļauja tika piešķirta pēc šā līguma spēkā stāšanās dienas; vai

b) kuras ietvaros līdz šā līguma spēkā stāšanās dienai nav pieņemts neviens akts.

5. Attiecībā uz pasākumiem, kas groza, pilnveido vai aizstāj kādu jau pastāvošu pasākumu, kurš pieņemts saskaņā ar LESD trešās daļas V sadaļu un kurš Apvienotajai Karalistei ir bijis saistošs pirms šā Līguma spēkā stāšanās dienas, pārejas periodā *mutatis mutandis* turpina piemērot Protokola Nr. 19 par Šengenas *acquis*, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā, 5. pantu un Protokola Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu 4.a pantu. Tomēr Apvienotajai Karalistei nav tiesību paziņot, ka tā vēlas piedalīties jaunu pasākumu piemērošanā, kuru pamatā ir LESD trešās daļas V sadaļa, ja vien tie nav pasākumi, kas minēti Protokola Nr. 21 4.a pantā.

Lai atbalstītu sadarbības turpināšanu starp Savienību un Apvienoto Karalisti saskaņā ar nosacījumiem, kas attiecīgajos pasākumos paredzēti sadarbībai ar trešām valstīm, Savienība var aicināt Apvienoto Karalisti sadarboties saistībā ar jauniem pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar LESD trešās daļas V sadaļu.

6. Ja vien šajā līgumā nav noteikts citādi, pārejas periodā ikvienu atsauci uz dalībvalstīm Savienības tiesībās, kas ir piemērojamas saskaņā ar 1. punktu, arī tajās, kas noteiktas, īstenojot un piemērojot minētās Savienības tiesības dalībvalstīs, saprot kā atsauci, kas ietver arī Apvienoto Karalisti.

7. Atkāpjoties no 6. punkta:

a) LES 42. panta 6. punkta un 46. panta un Protokola Nr. 10 par pastāvīgu strukturētu sadarbību, kas izveidota ar LES 42. pantu, nolūkā atsauces uz dalībvalstīm neietver Apvienoto Karalisti. Tas neizslēdz iespēju izņēmuma kārtā uzaicināt Apvienoto Karalisti piedalīties atsevišķos projektos kā trešo valsti saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Padomes Lēmumā (KĀDP) 2017/2315[1], vai izvēlēties jebkuru citu sadarbības formu, ievērojot pieļaujamo apmēru un nosacījumus, kas paredzēti Savienības aktos, kuri turpmāk tiks pieņemti uz LES 42. panta 6. punkta un 46. panta pamata;

[1] Padomes Lēmums (KĀDP) 2017/2315 (2017. gada 11. decembris), ar ko izveido pastāvīgo strukturēto sadarbību (*PESCO*) un nosaka iesaistīto dalībvalstu sarakstu (OV L 331, 14.12.2017., 57. lpp.).

b) ja Savienības aktos ir paredzēts, ka dalībvalstis, to valstspiederīgie vai fiziskas vai juridiskas personas, kas dzīvo vai ir izveidotas kādā dalībvalstī, piedalās informācijas apmaiņā, procedūrā vai programmā, kuru turpina īstenot vai kura sākas pēc pārejas perioda beigām, un šāda piedalīšanās nodrošinātu piekļuvi ar drošību saistītai konfidenciālai informācijai, kuru drīkst zināt tikai dalībvalstis, to valstspiederīgie vai fiziskas vai juridiskas personas, kas dzīvo vai ir izveidotas kādā dalībvalstī, šādos ārkārtas apstākļos atsauces uz dalībvalstīm šādos Savienības aktos neietver Apvienoto Karalisti. Savienība paziņo Apvienotajai Karalistei par šīs atkāpes piemērošanu;

c) Savienības iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru ierēdņu un citu darbinieku pieņemšanas nolūkos atsauces uz dalībvalstīm Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 27. pantā, 28. panta a) punktā un X pielikuma 1. pantā un Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 12., 82. un 128. pantā vai citos attiecīgajos personāla noteikumos, kuri ir saistoši minētajām iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām, uzskata par tādām, kas neietver Apvienoto Karalisti.

128. PANTS

Institucionālā kārtība

1. Neatkarīgi no 127. panta pārejas periodā piemēro 7. pantu.

2. Līgumu nolūkos Apvienotās Karalistes Parlamentu pārejas periodā neuzskata par dalībvalsts parlamentu, izņemot saistībā ar Protokola Nr. 1 par valstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā 1. pantu un attiecībā uz minētā protokola 2. pantā minētajiem priekšlikumiem, kas ir vispārpieejami.

3. Pārejas periodā Līgumu noteikumus, kas dalībvalstīm piešķir institucionālas tiesības, kuras tām ļauj iesniegt priekšlikumus, iniciatīvas vai pieprasījumus iestādēm, uzskata par tādiem, kas neietver Apvienoto Karalisti[1].

4. Saistībā ar piedalīšanos institucionālajā kārtībā, kas noteikta LESD 282. un 283. pantā un Protokolā Nr. 4 par Eiropas centrālo banku sistēmas Statūtiem un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem, Anglijas Banku pārejas periodā neuzskata par dalībvalsts valsts centrālo banku, izņemot minētā protokola 21. panta 2. punkta gadījumā.

[1] Tas jo īpaši attiecas uz LES 7., 30. pantu, 42. panta 4. punktu, 48. panta 2. līdz 6. punktu un 49. pantu un LESD 25. pantu, 76. panta b) punktu, 82. panta 3. punktu, 83. panta 3. punktu, 86. panta 1. punktu, 87. panta 3. punktu, 135. pantu, 218. panta 8. punktu, 223. panta 1. punktu, 262., 311. un 341. pantu.

5. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta un 7. panta, pārejas periodā Apvienotās Karalistes pārstāvji vai eksperti vai Apvienotās Karalistes iecelti eksperti, saņēmuši uzaicinājumu, drīkst izņēmuma kārtā piedalīties Regulas (ES) Nr. 182/2011 3. panta 2. punktā norādīto komiteju sanāksmēs vai sanāksmju daļās, Komisijas ekspertu grupu sanāksmēs vai sanāksmju daļās, citu līdzīgu subjektu sanāksmēs vai sanāksmju daļās un struktūru, biroju vai aģentūru sanāksmēs vai sanāksmju daļās, ja un kad tajās piedalās dalībvalstu pārstāvji vai eksperti vai dalībvalstu iecelti eksperti, ar nosacījumu, ka ir izpildīts viens no šiem nosacījumiem:

a) diskusija skar konkrētus aktus, kas pārejas periodā tiek adresēti Apvienotajai Karalistei vai fiziskām vai juridiskām personām, kas dzīvo vai ir izveidotas Apvienotajā Karalistē;

b) Apvienotās Karalistes klātbūtne ir Savienības interesēs un ir vajadzīga jo īpaši tādēļ, lai efektīvi īstenotu Savienības tiesības pārejas periodā.

Šādās sanāksmēs vai sanāksmju daļās Apvienotās Karalistes pārstāvjiem vai ekspertiem vai Apvienotās Karalistes ieceltajiem ekspertiem nav balsstiesību un viņu klātbūtne ir pieļaujama tikai konkrētajos darba kārtības punktos, kas atbilst a) vai b) apakšpunkta nosacījumiem.

6. Pārejas periodā Apvienotā Karaliste neuzņemas vadošās iestādes lomu riska novērtēšanā, pārbaudēs, apstiprināšanas vai atļauju procedūrās Savienības vai dalībvalstu līmenī, kad tās rīkojas kopīgi, kā norādīts VII pielikumā uzskaitītajos aktos un noteikumos.

7. Ja Savienības aktu projektos ir norādītas vai tieši minētas konkrētas dalībvalstu iestādes, procedūras vai dokumenti, Savienība par šādiem projektiem pārejas periodā apspriežas ar Apvienoto Karalisti, lai nodrošinātu attiecīgo aktu pienācīgu īstenošanu un piemērošanu Apvienotajā Karalistē.

129. PANTS

Īpaša kārtība saistībā ar Savienības ārējo darbību

1. Neskarot 127. panta 2. punktu, Apvienotajai Karalistei pārejas periodā ir saistoši pienākumi, ko rada starptautiskie nolīgumi, kurus noslēgusi Savienība, dalībvalstis, kas rīkojas tās vārdā, vai Savienība un tās dalībvalstis, rīkodamās kopīgi, kā minēts 2. panta a) punkta iv) apakšpunktā.*

* Savienība pārējām nolīgumu līgumslēdzējām pusēm paziņo, ka pret Apvienoto Karalisti pārejas periodā šo nolīgumu nolūkos jābūt tādai pašai attieksmei kā pret dalībvalstīm.

2. Pārejas periodā Apvienotās Karalistes pārstāvji nepiedalās tādu struktūru darbā, kas izveidotas ar starptautiskiem nolīgumiem, kurus noslēgusi Savienība vai dalībvalstis, kas rīkojas tās vārdā, vai Savienība un tās dalībvalstis, rīkodamās kopīgi, izņemot, ja:

a) Apvienotā Karaliste pati par sevi ir to dalībniece; vai

b) Savienība izņēmuma kārtā aicina Apvienoto Karalisti Savienības delegācijas sastāvā piedalīties šādu struktūru sanāksmēs vai sanāksmju daļās, ja Savienība uzskata, ka Apvienotās Karalistes klātbūtne ir Savienības interesēs un ir vajadzīga jo īpaši tādēļ, lai pārejas periodā efektīvi īstenotu minētos nolīgumus; šāda klātbūtne ir atļauta tikai tad, ja piemērojamajos nolīgumos tiek pieļauta dalībvalstu piedalīšanās.

3. Saskaņā ar lojālas sadarbības principu Apvienotā Karaliste pārejas periodā atturas no jebkuras rīcības vai iniciatīvas, kas varētu kaitēt Savienības interesēm, jo īpaši saistībā ar starptautiskajām organizācijām, aģentūrām, konferencēm vai forumiem, kuros Apvienotā Karaliste ir dalībniece pati par sevi.

4. Neatkarīgi no 3. punkta Apvienotā Karaliste pārejas periodā drīkst risināt sarunas par starptautiskiem nolīgumiem, kurus tā noslēdz pati par sevi Savienības ekskluzīvās kompetences jomās, kā arī parakstīt un ratificēt tos, ar nosacījumu, ka minētie nolīgumi nestājas spēkā vai tos nesāk piemērot pārejas perioda laikā, izņemot, ja Savienība to ir atļāvusi.

5. Neskarot 127. panta 2. punktu, ar Apvienoto Karalisti var apspriesties katrā atsevišķajā gadījumā, kad ir nepieciešama koordinēšana.

6. Kad Padome ir pieņēmusi lēmumu LES V sadaļas 2. nodaļas jomā, Apvienotā Karaliste Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos drīkst iesniegt oficiālu deklarāciju, norādot, ka vitāli svarīgu un pamatotu valsts politikas iemeslu dēļ tā šajos izņēmuma gadījumos lēmumu nepiemēros. Apvienotā Karaliste savstarpējas solidaritātes garā atturas no jebkādas rīcības, kas varētu būt pretrunā vai traucēt Savienības rīcībai, kura pamatojas uz minēto lēmumu, un dalībvalstis respektē Apvienotās Karalistes nostāju.

7. Pārejas periodā Apvienotā Karaliste nenodrošina civilo operāciju komandierus, misiju vadītājus, operāciju komandierus vai spēku komandierus misijām vai operācijām, kas tiek veiktas saskaņā ar LES 42., 43. un 44. pantu, nenodrošina operācijas štābu šādām misijām vai operācijām un neveic atbildīgās valsts pienākumus Savienības kaujas grupām. Pārejas periodā Apvienotā Karaliste nenodrošina vadītāju operacionālajām rīcībām uz LES 28. panta pamata.

130. PANTS

Īpaša kārtība saistībā ar zvejas iespējām

1. Nosakot zvejas iespējas LESD 43. panta 3. punkta nozīmē periodam, kas ietilpst pārejas periodā, ar Apvienoto Karalisti apspriežas par zvejas iespējām, kas attiecas uz Apvienoto Karalisti, arī saistībā ar starptautisko apspriežu un sarunu sagatavošanu.

2. Savienība 1. punkta nolūkos piedāvā Apvienotajai Karalistei iespēju iesniegt komentārus par Eiropas Komisijas ikgadējo paziņojumu par zvejas iespējām, attiecīgo zinātnisko struktūru zinātniskajiem ieteikumiem un Eiropas Komisijas priekšlikumiem par zvejas iespējām jebkurā periodā, kas ietilpst pārejas periodā.

3. Neatkarīgi no 129. panta 2. punkta b) apakšpunkta Savienība nolūkā dot Apvienotajai Karalistei iespēju sagatavoties turpmākajai dalībai attiecīgajos starptautiskajos forumos var izņēmuma kārtā uzaicināt Apvienoto Karalisti apmeklēt šā panta 1. punktā norādītās starptautiskās apspriedes un sarunas Savienības delegācijas sastāvā, ja tas ir atļauts dalībvalstīm un ja to pieļauj konkrētais forums.

4. Neskarot 127. panta 1. punktu, šā panta 1. punktā minēto zvejas iespēju iedalīšanas procesā tiek saglabāts relatīvās stabilitātes mehānisms.

131. PANTS

Uzraudzība un izpilde

Pārejas periodā Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām ir pilnvaras, kas tiem piešķirtas Savienības tiesībās attiecībā uz Apvienoto Karalisti un fiziskām un juridiskām personām, kas dzīvo vai ir izveidotas Apvienotajā Karalistē. Jo īpaši Eiropas Savienības Tiesai ir Līgumos paredzētā jurisdikcija.

Panta pirmo daļu pārejas periodā piemēro arī attiecībā uz šā līguma interpretāciju un piemērošanu.

132. PANTS

Pārejas perioda pagarināšana

1. Neatkarīgi no 126. panta Apvienotā komiteja var pirms 2020. gada 1. jūlija pieņemt atsevišķu lēmumu, ar kuru pārejas periodu pagarina par laiku, kas nepārsniedz 1 vai 2 gadus.*

* Pagarināšanas gadījumā Savienība par to paziņos citām starptautisko nolīgumu pusēm.

2. Ja Apvienotā komiteja pieņem lēmumu saskaņā ar 1. punktu, piemēro šādus noteikumus:

a) atkāpjoties no 127. panta 6. punkta, Apvienoto Karalisti uzskata par trešo valsti saistībā ar to Savienības programmu un darbību īstenošanu, attiecībā uz kurām notikusi saistību uzņemšanās daudzgadu finanšu shēmā, ko piemēro no 2021. gada;

b) atkāpjoties no 127. panta 1. punkta un neskarot šā līguma Piekto Daļu, piemērojamās Savienības tiesības par Savienības pašu resursiem attiecībā uz finanšu gadiem, kurus aptver pārejas perioda pagarinājums, Apvienotajai Karalistei nepiemēro pēc 2020. gada 31. decembra;

c) atkāpjoties no šā līguma 127. panta 1. punkta, LESD 107., 108. un 109. pantu nepiemēro Apvienotās Karalistes iestāžu pasākumiem, tostarp lauku attīstības jomā, ar ko atbalsta lauksaimniecības produktu ražošanu un tirdzniecību Apvienotajā Karalistē, līdz tādam gada atbalsta apjomam, kas nepārsniedz kopējās lauksaimniecības politikas izdevumu kopsummu Apvienotajā Karalistē 2019. gadā, ar nosacījumu, ka šāda izņēmumam pakļautā atbalsta minimālais īpatsvars atbilst PTO Nolīguma par lauksaimniecību 2. pielikuma noteikumiem. Šādu minimālo īpatsvaru nosaka, par pamatu ņemot pēdējo pieejamo īpatsvaru, kuru veidoja tie kopējās lauksaimniecības politikas kopējie izdevumi Savienībā, kas atbilda PTO Nolīguma par lauksaimniecību 2. pielikuma noteikumiem. Ja laiks, par kuru pagarina pārejas periodu, nedalās ar 12 mēnešiem bez atlikuma, izņēmumam pakļautā atbalsta maksimālo gada kopapjomu proporcionāli samazina gadā, kurā pagarinātais pārejas periods nesasniedz 12 mēnešus;

d) par laiku no 2021. gada 1. janvāra līdz pārejas perioda beigām Apvienotā Karaliste veic iemaksu Savienības budžetā, kā noteikts saskaņā ar 3. punktu;

e) ievērojot 3. punkta d) apakšpunktu, netiek skarta šā līguma Piektā Daļa.

3. Saskaņā ar 1. punktu pieņemtajā Apvienotās komitejas lēmumā:

a) nosaka piemērotu summu, par kādu Apvienotā Karaliste veic iemaksu Savienības budžetā laikā no 2021. gada 1. janvāra līdz pārejas perioda beigām, ņemot vērā Apvienotās Karalistes statusu minētajā periodā, kā arī šīs summas samaksas kārtību;

b) precizē izņēmumam pakļautā atbalsta maksimālo kopapjomu, kā arī tā minimālo īpatsvaru, kuram jāatbilst PTO Nolīguma par lauksaimniecību 2. pielikuma noteikumiem, kā norādīts 2. punkta c) apakšpunktā;

c) nosaka jebkādus citus pasākumus, kas vajadzīgi 2. punkta īstenošanai;

d) atspoguļojot pārejas perioda pagarināšanu, pielāgo datumus vai periodus, kas minēti 51., 62., 63., 84., 96., 125., 141., 156., 157. pantā un IV un V pielikumā.

PIEKTĀ DAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

1. NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

133. PANTS

Norēķinos starp Savienību un Apvienoto Karalisti lietojamā valūta

Neskarot piemērojamās Savienības tiesības par Savienības pašu resursiem, visas šajā Daļā minētās summas, saistības, aprēķinus, pārskatus un maksājumus izsaka un izpilda euro.

134. PANTS

Revidentiem piedāvātais mehānisms saistībā ar finanšu noteikumiem

Apvienotā Karaliste informē Savienību par subjektiem, kurus tā pilnvarojusi veikt revīziju par šīs Daļas aptverto finanšu noteikumu īstenošanu.

Savienība pēc Apvienotās Karalistes pieprasījuma šiem pilnvarotajiem subjektiem nodrošina jebkādu informāciju, kuru pamatoti var pieprasīt par Apvienotās Karalistes tiesībām un pienākumiem, kas izriet no šīs Daļas, un nodrošina tiem pienācīgu palīdzību, lai tie spētu pildīt savu uzdevumu. Savienība, nodrošinādama informāciju un palīdzību saskaņā ar šo pantu, rīkojas saskaņā ar piemērojamajām Savienības tiesībām, jo īpaši Savienības noteikumiem par datu aizsardzību.

Apvienotās Karalistes un Savienības iestādes var vienoties par piemērotu administratīvo kārtību, lai atvieglotu šā panta pirmās un otrās daļas piemērošanu.

2. NODAĻA

APVIENOTĀS KARALISTES IEGULDĪJUMS
UN LĪDZDALĪBA SAVIENĪBAS BUDŽETĀ

135. PANTS

Apvienotās Karalistes ieguldījums un līdzdalība
Savienības 2019. un 2020. gada budžeta izpildē

1. Apvienotā Karaliste saskaņā ar Ceturto Daļu 2019. un 2020. gadā veic ieguldījumu Savienības budžetā un piedalās tā izpildē.

2. Atkāpjoties no Ceturtās Daļas, Apvienotajai Karalistei nepiemēro Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 1311/2013[1] un Lēmuma 2014/335/ES, Euratom grozījumus, kas pieņemti šā līguma spēkā stāšanās dienā vai pēc tās, ja šie grozījumi ietekmē Apvienotās Karalistes finansiālās saistības.

[1] Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 (2013. gada 2. decembris), ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam (OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.).

136. PANTS

Pašu resursiem pēc 2020. gada 31. decembra piemērojamie noteikumi

1. Piemērojamās Savienības tiesības par Savienības pašu resursiem, kas attiecas uz finanšu gadiem laikā līdz 2020. gadam, Apvienotajai Karalistei turpina piemērot pēc 2020. gada 31. decembra, ieskaitot gadījumus, kad attiecīgie pašu resursi ir jādara pieejami, jākoriģē vai jāpielāgo pēc minētā datuma.

2. Neskarot 135. panta 2. punktu, šā panta 1. punktā minētās Savienības tiesības ietver jo īpaši šādus aktus un noteikumus, ieskaitot to grozījumus neatkarīgi no grozījumu pieņemšanas, spēkā stāšanās vai piemērošanas sākuma dienas:

a) Lēmums 2014/335/ES, Euratom;

b) Regula (ES, Euratom) Nr. 609/2014 un jo īpaši tās 12. pants par procentiem par summām, kas darītas pieejamas ar kavējumiem, un 11. pants par korekciju par nepiedalīšanos;

c) Regula (ES, Euratom) Nr. 608/2014 un jo īpaši tās 1. pants par atlikuma aprēķināšanu un 2. līdz 8. pants par pašu resursu sistēmas īstenošanas pasākumiem;

d) Padomes Regula (EEK, Euratom) Nr. 1553/89[1];

e) Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 1287/2003[2];

f) Komisijas Īstenošanas lēmums (ES, Euratom) 2018/195[3];

g) Komisijas Īstenošanas lēmums (ES, Euratom) 2018/194[4];

---

1 Padomes Regula (EEK, Euratom) Nr. 1553/89 (1989. gada 29. maijs) par galīgajiem vienotajiem pasākumiem, lai iekasētu pašu resursus, ko veido pievienotās vērtības nodokļi (OV L 155, 7.6.1989., 9. lpp.).

2 Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 1287/2003 (2003. gada 15. jūlijs) par to, kā saskaņot nacionālo kopienākumu tirgus cenās (NKI regula) (OV L 181, 19.7.2003., 1. lpp.).

3 Komisijas Īstenošanas lēmums (ES, Euratom) 2018/195 (2018. gada 8. februāris), ar ko izveido veidlapas ziņošanai par krāpšanu un pārkāpumiem, kas ietekmē tradicionālo pašu resursu prasījumus, un par pārbaudēm attiecībā uz tradicionālajiem pašu resursiem saskaņā ar Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 608/2014 (OV L 36, 9.2.2018., 33. lpp.).

4 Komisijas Īstenošanas lēmums (ES, Euratom) 2018/194 (2018. gada 8. februāris), ar ko izveido kontu pārskatu veidlapas pašu resursu prasījumiem un veidlapu ziņojumiem par neatgūstamām summām, kas atbilst pašu resursu prasījumiem saskaņā ar Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 609/2014 (OV L 36, 9.2.2018., 20. lpp.).

h) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046[1] ("Finanšu regula");

i) LESD 287. pants par Revīzijas palātas uzdevumiem un citi noteikumi par minēto iestādi;

j) LESD 325. pants par krāpšanas apkarošanu un saistītie akti, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013[2] un Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95[3];

k) gada budžeti līdz 2020. finanšu gadam vai, ja gada budžets nav pieņemts, saskaņā ar LESD 315. pantu piemērojamie noteikumi.

---

1 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

3 Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.).

3. Atkāpjoties no šā panta 1. un 2. punkta, Apvienotajai Karalistei pēc 2020. gada 31. decembra piemēro šādus noteikumus:

a) Apvienotā Karaliste maksā vai saņem summas, kas attiecībā uz Apvienoto Karalisti rodas no budžetā iekļauto pašu resursu korekcijām un pārpalikuma vai deficīta dēļ veiktajām korekcijām un kas saistītas ar Savienības budžetu finansējumu līdz 2020. gadam saskaņā ar 1. un 2. punktā minētajām Savienības tiesībām;

b) ja saskaņā ar piemērojamajām Savienības tiesībām par Savienības pašu resursiem diena, kurā pašu resursi jādara pieejami, iekrīt pēc 2021. gada 28. februāra, maksājumu veic agrākajā no 148. panta 1. punktā minētajiem datumiem, kas seko dienai, kad pašu resursi jādara pieejami;

c) aprēķinot Apvienotās Karalistes tradicionālo pašu resursu maksājumu, kas jāveic pēc 2021. gada 28. februāra, prasījuma summu, kas noteikta saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 609/2014 2. pantu pēc iekasēšanas izmaksu atvilkšanas saskaņā ar Lēmuma 2014/335/ES, Euratom 2. panta 3. punktu un 10. panta 3. punktu, samazina par Apvienotās Karalistes daļu šajā summā;

d) atkāpjoties no šā līguma 7. panta, Apvienotās Karalistes pārstāvji vai eksperti vai Apvienotās Karalistes iecelti eksperti, saņēmuši uzaicinājumu, drīkst izņēmuma kārtā bez balsstiesībām apmeklēt jebkuras komitejas sanāksmes, kura ir izveidota saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktā minētajām piemērojamajām Savienības tiesībām, piemēram, Padomdevējas komitejas pašu resursu jautājumos, kas izveidota ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 608/2014 7. pantu, sanāksmes vai NKI komitejas, kas izveidota ar Regulas (EK, Euratom) Nr. 1287/2003 4. pantu, sanāksmes, ciktāl šādu komiteju darbs skar finanšu gadus laikā līdz 2020. gadam;

e) pašu resursus, kuru pamatā ir PVN un nacionālais kopienākums, koriģē vai pielāgo tikai tad, ja lēmums par attiecīgajiem pasākumiem uz 1. un 2. punktā minēto noteikumu pamata ir pieņemts ne vēlāk kā 2028. gada 31. decembrī;

f) atsevišķais tradicionālo pašu resursu konts, kas minēts Regulas (ES, Euratom) Nr. 609/2014 6. panta 3. punkta otrajā daļā, līdz 2025. gada 31. decembrim tiek pilnībā likvidēts. Pirms 2026. gada 20. februāra daļu no summām, kuras 2025. gada 31. decembrī vēl atradās minētajā kontā un uz kurām neattiecās Eiropas Komisijas inspekcijas konstatējumi, kas tika paziņoti pirms minētā datuma, saskaņā ar tiesību aktiem par pašu resursiem dara pieejamu Savienības budžetam atbilstoši daļai, ko periodā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim veido summas, kuras darītas pieejamas Savienībai, attiecībā pret summām, par kurām Apvienotā Karaliste ziņojusi Eiropas Komisijai, ievērojot Regulas (ES, Euratom) Nr. 609/2014 13. pantā noteikto procedūru.

137. PANTS

Apvienotās Karalistes dalība

Savienības programmu un darbību īstenošanā 2019. un 2020. gadā

1. Saskaņā ar Ceturto Daļu Savienības programmas un darbības, par kurām notikusi saistību uzņemšanās 2014.–2020. gada daudzgadu finanšu shēmā ("2014.–2020. gada DFS") vai agrākajos finanšu plānos, attiecībā uz Apvienoto Karalisti 2019. un 2020. gadā īsteno, pamatojoties uz piemērojamajām Savienības tiesībām.

Apvienotajā Karalistē attiecībā uz 2020. pieprasījumu gadu nepiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1307/2013[1], kāda tā tiks piemērota 2020. gadā. Tomēr minētās regulas 13. pantu piemēro attiecībā uz Apvienotās Karalistes tiešo maksājumu shēmu 2020. pieprasījumu gadā, ja tā ir līdzvērtīga Regulas (ES) Nr. 1307/2013 shēmai, kāda tiek piemērota 2020. gadā.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1307/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV L 347, 20.12.2013., 608. lpp.).

2. Atkāpjoties no Ceturtās Daļas, Apvienotā Karaliste un projekti, kuri atrodas Apvienotajā Karalistē, var pretendēt tikai uz tām finanšu operācijām, kas tiek veiktas no finanšu instrumentiem, kuriem tiek nodrošināta tieša vai netieša pārvaldība saskaņā ar Finanšu regulas X sadaļu, vai uz finanšu operācijām, kurām ir Savienības budžeta garantijas no Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF), kurš izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/1017[1], un Eiropas Fonda ilgtspējīgai attīstībai (EFIA), kurš izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1601[2], ja minētās finanšu operācijas pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas ir apstiprinājuši subjekti un struktūras, tai skaitā EIB un Eiropas Investīciju fonds ("EIF"), vai personas, kas pilnvarotas īstenot minēto darbību daļu, pat ja minēto finanšu operāciju parakstīšana ir notikusi pēc minētās dienas. Attiecībā uz minētajām finanšu operācijām, kas apstiprinātas pēc šā līguma spēkā stāšanās dienas, subjektus, kas izveidoti Apvienotajā Karalistē, uzskata par subjektiem, kas atrodas ārpus Savienības.

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/1017 (2015. gada 25. jūnijs) par Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, Eiropas Investīciju konsultāciju centru un Eiropas Investīciju projektu portālu, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1291/2013 un (ES) Nr. 1316/2013 – Eiropas Stratēģisko investīciju fonds (OV L 169, 1.7.2015., 1. lpp.).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1601 (2017. gada 26. septembris), ar ko izveido Eiropas Fondu ilgtspējīgai attīstībai (EFIA), EFIA garantiju un EFIA garantiju fondu (OV L 249, 27.9.2017., 1. lpp.).

138. PANTS

Savienības tiesības, ko piemēro pēc 2020. gada 31. decembra
attiecībā uz Apvienotās Karalistes dalību
tādu Savienības programmu un darbību īstenošanā,
par kurām notikusi saistību uzņemšanās 2014.–2020. gada DFS vai agrākajos finanšu plānos

1. Attiecībā uz tādu Savienības programmu un darbību īstenošanu, par kurām notikusi saistību uzņemšanās 2014.–2020. gada DFS vai agrākajos finanšu plānos, piemērojamās Savienības tiesības, tostarp noteikumus par finanšu korekcijām un grāmatojumu noskaidrošanu, Apvienotajai Karalistei turpina piemērot pēc 2020. gada 31. decembra, līdz minētās Savienības programmas un darbības tiek slēgtas.

2. Šā panta 1. punktā norādītās Savienības tiesības ietver jo īpaši šādus noteikumus, ieskaitot to grozījumus neatkarīgi no grozījumu pieņemšanas, spēkā stāšanās vai piemērošanas dienas:

a) Finanšu regula;

b) pamatakti Finanšu regulas 2. panta 4. punkta nozīmē, ar kuriem tiek izveidotas Savienības programmas vai darbības, kas norādītas budžeta piezīmēs par sadaļām, nodaļām, pantiem vai posteņiem, kuros tiek uzņemtas saistības par apropriācijām;

c) LESD 299. pants par finansiālo saistību izpildāmību;

d) LESD 287. pants par Revīzijas palātas lomu, kā arī citi noteikumi par minēto iestādi;

e) LESD 325. pants par krāpšanas apkarošanu un saistītie akti, jo īpaši Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 un Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95.

3. Atkāpjoties no 7. panta, Apvienotās Karalistes pārstāvji vai eksperti vai Apvienotās Karalistes iecelti eksperti, saņēmuši uzaicinājumu, drīkst izņēmuma kārtā bez balsstiesībām apmeklēt to komiteju sanāksmes, kas Eiropas Komisijai palīdz īstenot un pārvaldīt programmas, kuras izveidotas ar 1. punktā minētajām Savienības tiesībām vai kuras izveidojusi Eiropas Komisija, īstenodama minētās tiesības, ciktāl šo komiteju darbs skar finanšu gadus laikā līdz 2020. gadam.

4. Atkāpjoties no 8. panta, Apvienotajai Karalistei ir piekļuve tīkliem, informācijas sistēmām un datubāzēm, kas izveidotas ar attiecīgajiem pamataktiem vai no šiem pamataktiem atvasinātajiem saistītajiem īstenošanas noteikumiem, ciktāl šāda piekļuve ir noteikti nepieciešama, lai īstenotu 2. punkta b) apakšpunktā minētās programmas un darbības.

5. Apvienotā komiteja pēc 165. panta 1. punkta f) apakšpunktā minētās Finanšu noteikumu komitejas priekšlikuma drīkst, ievērojot 166. panta noteikumus, pieņemt tehniskus pasākumus, lai atvieglotu šā panta 1. punktā minēto programmu un darbību slēgšanu vai lai atbrīvotu Apvienoto Karalisti no pienākumiem rīkoties tādu minēto programmu un darbību slēgšanas laikā vai pēc tam, kuras neskar agrāko dalībvalsti, ja vien šādos tehniskajos pasākumos tiek ievērots pareizas finanšu pārvaldības princips un tie Apvienotajai Karalistei vai Apvienotās Karalistes saņēmējiem nerada priekšrocības salīdzinājumā ar dalībvalstīm vai trešām valstīm, kas piedalās tajās pašās no Savienības budžeta finansētajās programmās un darbībās.

139. PANTS

Apvienotās Karalistes daļa

Apvienotās Karalistes daļa, kas minēta 136. panta 3. punkta a) un c) apakšpunktā un 140. līdz 147. pantā, ir procentos izteikts īpatsvars, ko aprēķina, pašu resursus, ko Apvienotā Karaliste darījusi pieejamus 2014. līdz 2020. gadā, dalot ar pašu resursiem, ko minētajā periodā darījušas pieejamas visas dalībvalstis un Apvienotā Karaliste, vispirms koriģējot šos resursus par summu, kura dalībvalstīm paziņota pirms 2022. gada 1. februāra saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 609/2014 10.b panta 5. punktu.

140. PANTS

Neizpildītās saistības

1. Ja vien šajā līgumā nav paredzēts citādi, Apvienotā Karaliste ir atbildīga pret Savienību par Apvienotās Karalistes 2020. gada 31. decembrī vēl neizpildīto budžeta saistību daļu Savienības budžetā un Savienības decentralizēto aģentūru budžetos un par Apvienotās Karalistes daļu saistībās, kuru uzņemšanās notikusi 2021. gadā sakarā ar saistību apropriāciju pārnešanu no 2020. gada budžeta.

Šā punkta pirmo daļu nepiemēro šādām 2020. gada 31. decembrī vēl neizpildītajām saistībām:

a) saistības, kas attiecas uz programmām un struktūrām, kurām attiecībā uz Apvienoto Karalisti piemēro Regulas (ES, Euratom) Nr. 609/2014 11. pantu;

b) saistības, ko finansē no Savienības budžetā piešķirtajiem ieņēmumiem.

Attiecībā uz Savienības decentralizētajām aģentūrām šā punkta pirmajā daļā minēto saistību daļu ņem vērā tikai tādā apmērā, kas atbilst Savienības budžeta ieguldījumu daļai to kopējos ieņēmumos 2014.–2020. gada laikposmā.

2. Savienība 1. punktā minēto saistību summu aprēķina 2020. gada 31. decembrī. Tā līdz 2021. gada 31. martam paziņo šo summu Apvienotajai Karalistei, pievienojot sarakstu, kurā norādīta katras saistību pozīcijas atsauces atslēga, saistītās budžeta pozīcijas un katras saistītās budžeta pozīcijas summa.

3. Savienība katru gadu līdz 31. martam, sākot no 2022. gada, attiecībā uz 1. punktā minētajām saistībām Apvienotajai Karalistei paziņo:

a) informāciju par neizpildīto saistību summu iepriekšējā gada 31. decembrī un par iepriekšējā gadā veiktajiem maksājumiem un atceltajām saistībām, tostarp aktualizētu 2. punktā minēto sarakstu;

b) kārtējā gadā gaidāmo maksājumu tāmi, kas balstās uz maksājumu apropriāciju apjomu budžetā;

c) tāmi par Apvienotās Karalistes gaidāmo ieguldījumu b) apakšpunktā minētajos maksājumos; un

d) citu informāciju, piemēram, vidusposma maksājumu prognozi.

4. Maksājamo gada summu aprēķina kā Apvienotās Karalistes daļu 3. punkta b) apakšpunktā minētajā tāmē, un šo summu koriģē par starpību starp Apvienotās Karalistes iepriekšējā gadā veiktajiem maksājumiem un Apvienotās Karalistes daļu maksājumos, ko Savienība iepriekšējā gadā veikusi par 1. punktā minētajām neizpildītajām saistībām, un pēc tam atņem neto finanšu korekciju summu par programmām un darbībām, ko finansē no 2014.–2020. gada DFS vai agrākiem finanšu plāniem, un ieņēmumus no jebkādām pārkāpumu procedūrām par to, ka dalībvalsts nav darījusi pieejamus savus pašu resursus par finanšu gadiem līdz 2020. gadam, ja minētās summas iepriekšējā gadā ir nonākušas budžetā un ir galīgas. Dotajā gadā nekoriģē Apvienotās Karalistes maksājamo gada summu.

2021. gadā Apvienotās Karalistes maksājamo gada summu samazina par 2020. gada budžeta finansējuma Apvienotās Karalistes daļu, ko piemēro no 2020. uz 2021. gadu saskaņā ar Finanšu regulas 12. un 13. pantu pārnesto maksājumu apropriāciju summai, un par Apvienotās Karalistes daļu tradicionālo pašu resursu kopsummā, kuri Savienībai darīti pieejami 2021. gada janvārī un februārī un attiecībā uz kuriem Savienības prasījumi saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 609/2014 2. pantu ir noteikti 2020. gada novembrī un decembrī. Savienība Apvienotajai Karalistei atlīdzina arī Apvienotās Karalistes daļu to tradicionālo pašu resursu kopsummā, kurus dalībvalstis darījušas pieejamus pēc 2020. gada 31. decembra par brīvā apgrozībā laistām precēm pēc pagaidu uzglabāšanas beigšanas vai ne vēlāk par minēto dienu sākto 49. panta 2. punktā norādīto muitas procedūru noslēgšanas.

5. Pēc Apvienotās Karalistes pieprasījuma, kas iesniegts ne agrāk kā pēc 2028. gada 31. decembra, Savienība sagatavo tāmi par atlikušajām summām, kas Apvienotajai Karalistei jāmaksā saskaņā ar šo pantu, pamatojoties uz principu, ka tiek ņemta vērā neizpildīto saistību summa gada beigās, un tāmi par minēto neizpildīto saistību atbrīvošanu, finanšu korekcijām un pārkāpumu procedūrās gūtajiem ieņēmumiem pēc gada beigām. Kad Apvienotā Karaliste ir apstiprinājusi 165. panta 1. punkta f) apakšpunktā minētās Finanšu noteikumu komitejas priekšlikuma akceptu, Apvienotā Karaliste maksā tāmē norādīto summu, kas koriģēta saskaņā ar šā panta 4. punktu, saistībā ar maksājumiem, ko Apvienotā Karaliste veikusi iepriekšējā gadā. Šajā punktā minēto summu samaksa dzēš atlikušās Apvienotās Karalistes vai Savienības saistības, kas izriet no šā panta.

141. PANTS

Naudas sodi, par kuriem lēmums pieņemts 2020. gada 31. decembrī vai pirms minētā datuma

1. Attiecībā uz naudas sodu, ko Savienība nolēmusi piemērot 2020. gada 31. decembrī vai pirms minētā datuma, kas ir kļuvis galīgs un nav uzskatāms par piešķirtajiem ieņēmumiem, Savienība atlīdzina Apvienotajai Karalistei tās daļu no Savienības iekasētā naudas soda summas, izņemot gadījumu, ja šī summa 2020. gada 31. decembrī vai pirms minētā datuma jau ir iegrāmatota Savienības budžetā kā budžeta ieņēmumi.

2. Attiecībā uz naudas sodu, par ko Savienība, īstenojot 92. panta 1. punktā minēto procedūru, ir lēmusi pēc 2020. gada 31. decembra, Savienība atlīdzina Apvienotajai Karalistei tās daļu no Savienības iekasētā naudas soda summas, kolīdz minētais naudas sods ir kļuvis galīgs.

142. PANTS

Savienības saistības 2020. gada beigās

1. Apvienotā Karaliste ir atbildīga pret Savienību par savu daļu to Savienības saistību finansējumā, kas radušās līdz 2020. gada 31. decembrim, izņemot:

a) saistības ar attiecīgiem aktīviem, ieskaitot Savienības finansiālās palīdzības aizdevumu aktīvus un ar tiem saistītās bilances saistības, aktīvus, kas atbilst materiālajiem pamatlīdzekļiem, un uzkrājumus, kas saistīti ar Kopīgā pētniecības centra kodolobjektu demontēšanu, kā arī visus ar nomu saistītos pienākumus, nemateriālos aktīvus un krājumus, jebkādus aktīvus un saistības, kas saistīti ar ārvalstu valūtas riska pārvaldību, uzkrātos un atliktos ienākumus un visus pārējos uzkrājumus, izņemot tos, kas saistīti ar naudas sodiem, tiesvedību un finanšu garantiju saistībām; un

b) saistības un aktīvus, kas saistīti ar budžeta darbību un pašu resursu pārvaldību, ieskaitot nenokārtotos priekšfinansējuma avansus, debitoru parādus, naudu, kreditoru parādus un uzkrātos izdevumus, ieskaitot tos, kas saistīti ar Eiropas Lauksaimniecību garantiju fondu vai jau ir iekļauti neizpildītajās saistībās (*RAL*).

2. Konkrētāk, Apvienotā Karaliste ir atbildīga par savu daļu Savienības saistībās attiecībā uz pensiju tiesībām un tiesībām uz citiem ar nodarbinātību saistītiem pabalstiem, kas radušās 2020. gada 31. decembrī vai pirms minētā datuma. Maksājumus par šīm saistībām veic saskaņā ar 5. un 6. punktu.

3. Sākot no 2022. gada, Savienība ik gadu līdz 31. martam paziņo Apvienotajai Karalistei iepriekšējā gadā veiktos maksājumus, kuri atbilst neizpildītajām saistībām 2020. gada 31. decembrī, un Apvienotās Karalistes ieguldījuma summu šajos maksājumos.

4. Sākot no 2022. gada, Savienība ik gadu līdz 31. martam nosūta Apvienotajai Karalistei īpašu dokumentu par pensijām, kurš atbilst situācijai iepriekšējā gada 31. decembrī attiecībā uz 2. punktā minētajām saistībām un kurā norāda:

a) atlikušās, par 5. punktā aprakstītajām saistībām vēl maksājamās summas;

b) veiktos aprēķinus, datus un pieņēmumus, uz kuru pamata noteikta summa, kas Apvienotajai Karalistei jāsamaksā līdz kārtējā gada 30. jūnijam par iepriekšējā gada laikā saskaņā ar 6. punktu personālam izmaksātajām pensijām un Savienības budžeta iemaksām kopīgajā veselības apdrošināšanas shēmā (*JSIS*), kā arī šo summu tāmi attiecībā uz kārtējo gadu;

c) attiecībā uz personu kopskaitu 2020. gada 31. decembrī – informāciju par to, cik daudz iepriekšējā gada beigās bija personāla pensiju un veselības apdrošināšanas sistēmas faktisko un nākotnē prognozēto saņēmēju un kādas ir viņu tobrīd uzkrātās pēcnodarbinātības tiesības; un

d) nenokārtotās Apvienotās Karalistes saistības, kas aprēķinātas, izmantojot aktuāra vērtējumus, kuri sagatavoti saskaņā ar starptautiskajiem publiskā sektora grāmatvedības standartiem, un paskaidrojumu par to, kā šīs saistības mainījušās salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu.

Šo dokumentu var atjaunināt līdz tā paša gada 30. septembrim, lai atspoguļotu iepriekšējā gada galīgos skaitļus.

5. Attiecībā uz Apvienotās Karalistes 2. punktā minētajām saistībām attiecībā uz pensiju tiesībām un tiesībām uz citiem ar nodarbinātību saistītām pabalstiem, kas attiecas uz ES iestāžu locekļu un ES augstākā līmeņa amatpersonu pensijām, uz kuriem attiecas Padomes Regula Nr. 422/67/EEK, 5/67/Euratom[1], Eiropas Parlamenta Lēmums 2005/684/EK, Euratom[2] un Padomes Regula (ES) 2016/300[3], Apvienotā Karaliste piedalās to saistību segšanā, kuras ir iegrāmatotas Savienības konsolidētajā 2020. finanšu gada pārskatā, veikdama 10 maksājumus, sākot no 2021. gada 31. oktobra.

---

1 Padomes Regula Nr. 422/67/EEK, 5/67/Euratom (1967. gada 25. jūlijs) par Komisijas priekšsēdētāja un tās locekļu, kā arī Tiesas priekšsēdētāja, tiesnešu, ģenerāladvokātu un tiesas sekretāra atalgojumu (OV P 187, 8.8.1967., 1. lpp.).

2 Eiropas Parlamenta Lēmums 2005/684/EK, Euratom (2005. gada 28. septembris), ar ko pieņem Eiropas Parlamenta deputātu nolikumu (OV L 262, 7.10.2005., 1. lpp.).

3 Padomes Regula (ES) 2016/300 (2016. gada 29. februāris), ar ko nosaka atalgojumu augstas pakāpes amatpersonām ES iestādēs (OV L 58, 4.3.2016., 1. lpp.).

6. Attiecībā uz Apvienotās Karalistes 2. punktā minētajām saistībām attiecībā uz pensiju tiesībām un tiesībām uz citiem ar nodarbinātību saistītiem pabalstiem, kas attiecas uz Savienības ierēdņu pensijām, kuras iedibinātas ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 77. līdz 84. pantu, un pagaidu darbinieku, līgumdarbinieku un deputātu palīgu pensiju tiesībām, kuras iedibinātas attiecīgi ar Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 33. līdz 40. pantu, 101. līdz 114. pantu un 135. pantu, Apvienotā Karaliste ik gadu piedalās neto maksājumos, kas no Savienības budžeta tiek veikti katram saņēmējam, un saistītajā Savienības budžeta ieguldījumā *JSIS* shēmā par katru saņēmēju vai personu, kas gūst priekšrocības ar saņēmēja starpniecību. Maksājumi par šo piedalīšanos sākas 2022. gada 30. jūnijā.

Par šā punkta pirmajā daļā minētajām pensijām Apvienotā Karaliste maksā summu, ko veido neto maksājumi, kuri iepriekšējā gadā veikti no Savienības budžeta katram saņēmējam, reizinot to ar Apvienotās Karalistes daļu un ar procentuālo īpatsvaru, kas ir specifisks katram saņēmējam ("specifiskais īpatsvars"). Specifiskais īpatsvars ir šāds:

a) saņēmējam, kas saņem pensiju 2021. gada 1. janvārī, specifiskais īpatsvars ir 100 %;

b) visiem pārējiem pensijas saņēmējiem specifisko īpatsvaru aprēķina, summu, kas atbilst pensijas tiesībām, kuras iegūtas 2020. gada 31. decembrī vai pirms minētā datuma saskaņā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumiem un jo īpaši to VIII pielikumu, ieskaitot minētajā dienā pārceltās pensiju tiesības, dalot ar summu, kas atbilst pensionēšanās (vai nāves, ja tā iestājas agrāk) dienā vai dienā, kad persona izstājas no shēmas, iegūtajām pensijas tiesībām;

c) ieguldījumam *JSIS* budžetā specifisko īpatsvaru aprēķina, gadu skaitu, kuru laikā saņēmējs līdz 2020. gada 31. decembrim veicis iemaksas pensiju shēmā, dalot ar kopējo gadu skaitu pensionēšanās brīdī, kuru laikā saņēmējs vai persona, uz ko attiecas to Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu segums, pēc kuriem nosaka tiesības saskaņā ar *JSIS*, ir veicis iemaksas pensiju shēmā.

Attiecībā uz apgādnieka zaudējuma vai bāreņa pensijas, kura noteikta saskaņā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumiem, saņēmēju aprēķinu sagatavo, ņemot vērā tās personas nostrādāto laiku, uz kuru attiecās minētie Civildienesta noteikumi un uz kuras seguma pamata nosaka apgādnieka zaudējuma vai bāreņa pensiju.

Kamēr saistības atbilstoši šim punktam nav dzēstas, Apvienotā Karaliste katrā attiecīgajā gadā ("N gadā") var Savienībai pirms N gada 1. marta nosūtīt pieprasījumu samaksāt neizpildītās saistības N gada 31. decembrī. Savienība nosaka attiecībā uz pensijām un *JSIS* pēcnodarbinātības pabalstiem neizpildīto saistību summu, izmantojot tādu pašu metodiku kā 4. punkta d) apakšpunktā. Ja Apvienotā Karaliste piekrīt, tā samaksā šo summu piecās daļās, pirmo maksājumu veicot N+1 gadā. Apvienotā Karaliste sedz arī savas saistības par N gadu, ievērojot šajā punktā noteikto procedūru. Pēc minētā maksājuma veikšanas pārējās saistības uz šā panta pamata tiek dzēstas, ja vien ir veikti 5. punktā minētie maksājumi. Finanšu noteikumu komiteju, kas norādīta 165. panta 1. punkta f) apakšpunktā, un Apvienoto komiteju informē par šo situāciju.

143. PANTS

Iespējamās finanšu saistības, kas saistītas ar aizdevumiem
finansiālajai palīdzībai, ESIF, EFIA un ārējo aizdevumu pilnvarām

1. Apvienotajai Karalistei ir saistības pret Savienību par savu daļu Savienības iespējamajās finanšu saistībās, kas izriet no finanšu operācijām:

a) par kurām Eiropas Parlamenta un Padomes vai Komisijas lēmums ir pieņemts pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas, ja šādas finanšu operācijas ir saistītas ar aizdevumiem finansiālajai palīdzībai, par ko ir nolemts saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 407/2010[1], Padomes Regulu (EK) Nr. 332/2002[2] vai Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumiem, ar kuriem dažādām valstīm piešķir makrofinansiālu palīdzību no saskaņā ar Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 480/2009[3] vai Padomes Regulu Nr. 2728/94[4] nodrošināta finansējuma;

---

1 Padomes Regula (ES) Nr. 407/2010 (2010. gada 11. maijs), ar ko izveido Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu (OV L 118, 12.5.2010., 1. lpp.).

2 Padomes Regula (EK) Nr. 332/2002 (2002. gada 18. februāris), ar ko izveido vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānismu attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm (OV L 53, 23.2.2002., 1. lpp.).

3 Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 480/2009 (2009. gada 25. maijs), ar ko izveido Garantiju fondu ārējai darbībai (OV L 145, 10.6.2009., 10. lpp.).

4 Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 2728/94 (1994. gada 31. oktobris), ar ko izveido Garantiju fondu ārējai darbībai (OV L 293, 12.11.1994., 1. lpp.).

b) kuras pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas ir apstiprinājušas struktūras, subjekti vai personas, kam ir tiešas pilnvaras īstenot finanšu operācijas saistībā ar budžeta garantijām, kuras ir piešķirtas no ESIF par labu EIB saskaņā ar Regulu (ES) 2015/1017 vai, izmantojot ārējo aizdevumu pilnvaras saskaņā ar Regulu (EK, Euratom) Nr. 480/2009 vai Regulu (EK, Euratom) Nr. 2728/94 un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 466/2014/ES[1], vai Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1080/2011/ES[2], vai piešķirtas par labu atbilstīgiem darījuma partneriem (EFIA).

Savienība 2019. gada 31. jūlijā iesniedz Apvienotajai Karalistei īpašu ziņojumu par šīm finanšu operācijām, katram instrumentu veidam norādot ziņas par:

a) finanšu saistībām, kas šā līguma spēkā stāšanās dienā pastāvēja šo finanšu operāciju rezultātā;

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 466/2014/ES (2014. gada 16. aprīlis), ar ko Eiropas Investīciju bankai piešķir ES garantiju attiecībā uz zaudējumiem no finansēšanas darījumiem, ar kuriem atbalsta ieguldījumu projektus ārpus Savienības (OV L 135, 8.5.2014., 1. lpp.).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1080/2011/ES (2011. gada 25. oktobris), ar ko Eiropas Investīciju bankai piešķir ES garantiju zaudējumiem saistībā ar aizdevumiem un aizdevumu garantijām projektiem ārpus Savienības un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 633/2009/EK (OV L 280, 27.10.2011., 1. lpp.).

b) attiecīgā gadījumā – uzkrājumiem, kas šā līguma spēkā stāšanās dienā atradās attiecīgajos garantiju fondos vai fiduciārajos kontos un kas paredzēti a) apakšpunktā minēto finanšu saistību segšanai, un attiecīgajiem uzkrājumiem, par kuriem ir uzņemtas saistības, bet kuri vēl nav samaksāti.

Savienības konsolidētajos 2019. un 2020. gada pārskatos maksājumus, kas veikti no šā punkta otrās daļas b) apakšpunktā minētajiem uzkrājumiem no šā līguma spēkā stāšanās dienas līdz attiecīgi 2019. gada un 2020. gada 31. decembrim, norāda attiecībā uz tādām pašām finanšu operācijām, kas minētas šajā punktā, bet par kurām lēmums pieņemts šā līguma spēkā stāšanās dienā vai pēc minētās dienas.

Apvienotās Karalistes saistības pret Savienību attiecībā uz šajā punktā minētajām finanšu operācijām neietekmē minēto finanšu operāciju pārstrukturēšana. Konkrētāk, Apvienotās Karalistes finanšu risks nominālā izteiksmē salīdzinājumā ar situāciju tieši pirms pārstrukturēšanas nepalielinās.

2. Attiecībā uz finanšu operācijām, kas minētas 1. punktā, Savienībai ir saistības pret Apvienoto Karalisti par tās daļu:

a) visās summās, ko Savienība atguvusi no saistības neizpildījušiem parādniekiem vai par nepamatotiem maksājumiem; un

b) visos neto ieņēmumos, kas rodas no starpības starp finansiālajiem un darbības ieņēmumiem un finansiālajām un darbības izmaksām, kas Savienības budžetā iegrāmatoti kā vispārējie ieņēmumi vai piešķirtie ieņēmumi.

Ieņēmumiem no uzkrājumu aktīvu pārvaldības tādiem instrumentiem, kuriem ir uzkrājumi, Savienība ieņēmumu procentuālo daļu aprēķina, dalot iepriekšējā gadā aktīvu pārvaldībā gūtos neto ieņēmumus ar kopējiem uzkrājumiem, kas pastāvēja iepriekšējā gada beigās. Saistību summu, kas pienākas Apvienotajai Karalistei par ieņēmumiem no uzkrājumu aktīvu pārvaldības, iegūst, 5. punktā minētos pašreizējos Apvienotās Karalistes uzkrājumus reizinot ar minēto ieņēmumu procentuālo daļu.

3. Savienība līdz 2021. gada 31. martam attiecībā uz katru 1. punktā minēto instrumentu, kam paredzēts veidot uzkrājumu no Savienības budžeta, paziņo Apvienotajai Karalistei:

a) tā sākotnējos uzkrājumus, kas aprēķināti kā Apvienotās Karalistes daļa summā, ko veido:

i) uzkrājumi, kas 2020. gada 31. decembrī atrodas attiecīgajā garantiju fondā;

ii) to uzkrājumu summa, par kuriem 2020. gada 31. decembrī ir uzņemtas saistības, bet kuri vēl nav samaksāti; un

iii) maksājumi, kas veikti no šā līguma spēkā stāšanās dienas līdz 2020. gada 31. decembrim saistībā ar finanšu operācijām, par kurām lēmums pieņemts šā līguma spēkā stāšanās dienā vai pēc tās; un

b) tā uzkrājumu standartlikmi, ko aprēķina, Apvienotās Karalistes sākotnējo uzkrājumu minētajam instrumentam dalot ar 1. punktā minēto finanšu operāciju summu, kura atbilst situācijai 2020. gada 31. decembrī, ņemot vērā tās finanšu operācijas, par kurām lēmums pieņemts pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas.

4. Katra gada 31. martā, sākot ar 2021. gadu un beidzot ar brīdi, kad 1. punktā minētās finanšu operācijas ir amortizētas, tām beidzas termiņš vai tās tiek izbeigtas, Savienība Apvienotajai Karalistei paziņo informāciju par minētajām finanšu operācijām. Šajā informācijā katram instrumentu veidam norāda:

a) iespējamās saistības, kas vēl nebija izpildītas iepriekšējā gada 31. decembrī;

b) maksājumus, ko Savienība iepriekšējā gadā veikusi saistībā ar minētajām finanšu operācijām, un šādu maksājumu summas, kas uzkrājušās pēc 2020. gada 31. decembra;

c) Apvienotās Karalistes pašreizējos uzkrājumus un pašreizējo uzkrājumu likmi, kas noteikta 5. punktā;

d) atlīdzinājumus, kas Apvienotajai Karalistei veikti iepriekšējā gadā saskaņā ar 6. punkta a) apakšpunktu, un šādu atlīdzinājumu summas, kas uzkrājušās pēc 2020. gada 31. decembra;

e) šā panta 2. punktā minētās atgūtās summas un Savienības budžetā iekļautos neto ieņēmumus par iepriekšējo gadu;

f) vajadzības gadījumā citu noderīgu informāciju par iepriekšējā gada finanšu operācijām.

5. Katram 1. punktā minētajam instrumentam, kuram pamataktā paredzēts veidot uzkrājumu no Savienības budžeta, Savienība līdz katra gada 31. martam:

a) aprēķina Apvienotās Karalistes pašreizējo uzkrājumu, ko nosaka kā Apvienotās Karalistes sākotnējā uzkrājuma summu, no kuras atņem:

   i) Apvienotās Karalistes daļu uzkrātajos maksājumos, kas minēti 4. punkta b) apakšpunktā un ir veikti no Savienības budžeta pēc 2020. gada 31. decembra saistībā ar finanšu operācijām, par kurām lēmums pieņemts pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas;

ii) Apvienotās Karalistes daļu to saistību summā, kas ir atceltas iepriekšējos gados attiecībā uz šā panta 3. punkta a) apakšpunkta ii) punktā minētajām neizpildītajām saistībām, kuras paziņotas saskaņā ar 140. panta 3. punktu;

iii) kopš 2021. gada 1. janvāra Apvienotajai Karalistei veikto atlīdzinājumu uzkrājušos līmeni, kas norādīts 4. punkta d) apakšpunktā;

b) paziņo Apvienotajai Karalistei pašreizējo uzkrājumu likmi, ko nosaka, Apvienotās Karalistes pašreizējos uzkrājumus dalot ar 4. punkta a) apakšpunktā minēto finanšu operāciju summu.

6. Katru gadu, sākot no 2022. gada:

a) ja Apvienotās Karalistes pašreizējā uzkrājumu likme kādam instrumentam pārsniedz uzkrājumu standartlikmi attiecīgajam instrumentam, Savienībai pret Apvienoto Karalisti ir saistības attiecībā uz minēto instrumentu par summu, ko iegūst, 4. punkta a) apakšpunktā minēto finanšu saistību summu reizinot ar starpību starp pašreizējo uzkrājumu likmi un uzkrājumu standartlikmi. Savienības saistības nepārsniedz Apvienotās Karalistes pašreizējo uzkrājumu, ko aprēķina saskaņā ar 5. punktu;

b) ja konkrētā gadā Apvienotās Karalistes pašreizējā uzkrājumu likme kādam instrumentam kļūst negatīva, Apvienotajai Karalistei ir saistības pret Savienību par minētā instrumenta negatīvo pašreizējo uzkrājumu summu. Turpmākajos gados Apvienotajai Karalistei attiecībā uz minēto instrumentu ir saistības pret Savienību par savu daļu veiktajos maksājumos, kas paziņoti saskaņā ar šā panta 4. punkta b) apakšpunktu, un Apvienotās Karalistes daļu no iepriekšējā gadā atcelto neizpildīto saistību summas, kas minēta šā panta 3. punkta a) apakšpunkta ii) punktā un paziņota saskaņā ar 140. panta 3. punktu.

7. Ja Apvienotās Karalistes pašreizējais uzkrājums ir pozitīvs pēc tam, kad Savienības finanšu operācijas saistībā ar 1. punktā minēto instrumentu ir pabeigtas, Savienībai ir saistības pret Apvienoto Karalisti par Apvienotās Karalistes pašreizējā uzkrājuma summu, kas aprēķināta saskaņā ar 5. punktu.

8. Ja pēc 2020. gada 31. decembra no Savienības budžeta tiek veikti maksājumi par finanšu operācijām, kas minētas 1. punktā, saistībā ar instrumentu, kuram pamataktā nav paredzēts uzkrājums, Apvienotajai Karalistei attiecībā uz minēto instrumentu ir saistības pret Savienību par savu daļu veiktajos maksājumos, kas paziņoti saskaņā ar 4. punkta b) apakšpunktu.

9. Ja finanšu saistības, maksājumi, atgūtie līdzekļi vai citas summas attiecas uz 1. punktā minētajām finanšu operācijām, bet nav tieši nosakāms, vai tās radušās no konkrētās finanšu operācijas riska dalīšanas vai subordinācijas mehānismu piemērošanas, šā panta nolūkos attiecīgās finanšu saistības, maksājumus, atgūtos līdzekļus vai citas summas, kas jānosaka šā panta piemērošanas labad, aprēķina proporcionāli, par pamatu ņemot koeficientu, ko iegūst, dalot to finanšu operāciju summu, par kurām lēmums pieņemts vai kuras ir apstiprinātas pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas, pirmsaprēķinu gada 31. decembrī ar kopējo finanšu operāciju summu minētajā datumā.

10. Ja 1. punktā minētās finanšu operācijas neamortizējas, pēc 10 gadiem uzskata, ka šīs finanšu operācijas amortizējas proporcionāli pārējo amortizējošos operāciju amortizācijas pakāpei.

144. PANTS

Tieši vai netieši īstenoti finanšu instrumenti,
kas finansēti no 2014.–2020. gada DFS
vai agrāko finanšu plānu programmām

1. No šā līguma spēkā stāšanās dienas līdz brīdim, kad pilnībā amortizējas šīs punkta daļas a) apakšpunktā minētās finanšu operācijas, Savienība identificē finanšu operācijas:

a) par kurām Eiropas Komisija pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas ir pieņēmusi lēmumu un kuras vajadzības gadījumā ir apstiprinājušas finanšu iestādes, kuras Eiropas Komisija ir pilnvarojusi īstenot finanšu instrumentu kādā tieši vai netieši īstenojamā 2014.–2020. gada DFS vai agrāko finanšu plānu programmā; un

b) par kurām ir pieņemts lēmums un kuras pēc vajadzības ir apstiprinātas šā līguma spēkā stāšanās dienā vai pēc tās.

Savienība 2019. gada 31. jūlijā 143. panta 1. punkta otrajā daļā minētajā ziņojumā sniedz šādu informāciju par tieši vai netieši īstenotajiem finanšu instrumentiem, kas tiek finansēti no 2014.–2020. gada DFS programmām vai agrākiem finanšu plāniem:

a) finanšu saistības, kas radušās no operācijām, par kurām Eiropas Komisija vai subjekts, ko Eiropas Komisija pilnvarojusi īstenot finanšu instrumentu, pieņēma lēmumu pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas; un

b) maksājumi, ko Eiropas Komisija veikusi par finanšu instrumentiem, un summas, par kurām ir uzņemtas saistības finanšu instrumentiem, bet kas minētajā dienā vēl nav samaksātas.

Šo finanšu operāciju pārstrukturēšana neskar Savienības saistības pret Apvienoto Karalisti attiecībā uz šajā punktā minētajām finanšu operācijām, ciktāl šāda pārstrukturēšana nepalielina darījuma partnera finanšu risku nominālā izteiksmē salīdzinājumā ar situāciju tieši pirms pārstrukturēšanas.

2. Sākot no 2021. gada, Savienība ik gadu 31. martā par katru no 1. punktā minētajiem finanšu instrumentiem, līdz tie ir amortizējušies, beiguši darboties vai izbeigti, Apvienotajai Karalistei paziņo informāciju, kas pieejama par 1. punktā minētajām finanšu operācijām, par kurām lēmums pieņemts vai kuras ir apstiprinātas pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas un par kurām lēmums pieņemts vai kuras ir apstiprinātas šā līguma spēkā stāšanās dienā vai pēc tās. Par katru instrumentu tiek sniegta šāda informācija:

a) finanšu saistības iepriekšējā gada 31. decembrī, kas radušās no finanšu operācijām, par kurām Eiropas Komisija pieņēmusi lēmumu vai kuras apstiprinājis subjekts, ko Eiropas Komisija pilnvarojusi īstenot finanšu instrumentu, pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas;

b) kopējās finanšu saistības iepriekšējā gada 31. decembrī, kas radušās no finanšu operācijām, par kurām pieņēmusi lēmumu Eiropas Komisija vai tiesību subjekts, ko Eiropas Komisija pilnvarojusi īstenot instrumentu;

c) attiecība starp a) un b) apakšpunktā minētajām summām;

d) no uzkrājumu fonda vai no pilnvaroto subjektu fiduciārajiem kontiem veiktie maksājumi, ja šie maksājumi attiecas uz finanšu operācijām, par kurām Eiropas Komisija pieņēmusi lēmumu vai kuras apstiprinājis subjekts, ko Eiropas Komisija pilnvarojusi īstenot finanšu instrumentu, pēc šā līguma spēkā stāšanās dienas;

e) daļa summās, kas atmaksātas Savienībai saskaņā ar Finanšu regulas 209. panta 3. punktu, izņemot šā punkta f) apakšpunktā paredzētos ieņēmumus, un kas ir saistītas ar finanšu operācijām, par kurām pieņemts lēmums vai kuras ir apstiprinātas pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas;

f) ieņēmumi no finanšu instrumenta līdzekļiem uzkrājumu fondā vai fiduciārajos kontos;

g) uzkrājumu fondā vai fiduciārajos kontos esošās summas daļa, kas nav izmaksāta un ko ir atguvusi Eiropas Komisija;

h) vajadzības gadījumā cita noderīga informācija par iepriekšējā gada finanšu operācijām.

3. Savienībai ir saistības pret Apvienoto Karalisti par Apvienotās Karalistes daļu jebkurā summā, kas minēta 2. punkta d) līdz g) apakšpunktā.

4. Ja finanšu saistības, maksājumi, atgūtie līdzekļi vai citas summas attiecas uz 1. punktā minētajām finanšu operācijām, bet nav tieši nosakāms, vai to pamatā ir konkrētās finanšu operācijas riska dalīšana vai subordinācijas mehānismu piemērošana, attiecīgās finanšu saistības, maksājumus, atgūtos līdzekļus vai citas summas, kas jānosaka šā panta piemērošanas labad, šā panta nolūkos aprēķina proporcionāli, par pamatu izmantojot attiecību, kas minēta 2. punkta c) apakšpunktā.

145. PANTS

Eiropas Ogļu un tērauda kopiena

Savienībai ir saistības pret Apvienoto Karalisti par tās daļu likvidējamās Eiropas Ogļu un tērauda kopienas neto aktīvos 2020. gada 31. decembrī.

Savienība atlīdzina Apvienotajai Karalistei attiecīgo summu piecos vienādos gada maksājumos, ko veic ik gadu 30. jūnijā, sākot ar 2021. gada 30. jūniju.

146. PANTS

Savienības ieguldījums EIF

Savienībai ir saistības pret Apvienoto Karalisti par tās daļu no Savienības ieguldījuma EIF iemaksātajā kapitālā 2020. gada 31. decembrī.

Savienība atlīdzina Apvienotajai Karalistei attiecīgo summu piecos vienādos gada maksājumos, ko veic ik gadu 30. jūnijā, sākot no 2021. gada 30. jūnija.

147. PANTS

Tiesvedības rezultātā iespējamās saistības

1. Apvienotajai Karalistei ir saistības par savu daļu maksājumos, kas jāveic Savienības iespējamo saistību pildīšanai, kuras radušās tiesvedībā par Savienības finanšu interesēm budžeta sakarībā, jo sevišķi attiecībā uz Regulu (EK, Euratom) Nr. 2988/95, vai tiesvedībā par Savienības programmu un rīcībpolitiku īstenošanu, ja fakti, kuri veido attiecīgās lietas priekšmetu, ir notikuši ne vēlāk kā 2020. gada 31. decembrī.

Savienībai ir saistības pret Apvienoto Karalisti par tās daļu jebkurā turpmāk atgūtajā summā, kas attiecas uz šā punkta pirmajā daļā minētajiem maksājumiem.

2. Savienība ik gadu līdz 31. martam paziņo Apvienotajai Karalistei 1. punktā minētās summas.

148. PANTS

Maksājumi pēc 2020. gada

1. Atsauces datumi Apvienotās Karalistes maksājumiem Savienībai vai Savienības maksājumiem Apvienotajai Karalistei, ko veic pēc 2020. gada 31. decembra, ir katra gada 30. jūnijs un 31. oktobris, un tie attiecas uz summām, kas:

a) minētas 49. panta 2. punktā, 50. un 53. pantā, 62. panta 2. punktā, 63. panta 1. punkta e) apakšpunktā un 63. panta 2. punktā, 99. panta 3. punktā un 100. panta 2. punktā;

b) minētas 84. panta 1. punktā;

c) minētas 136. panta 3. punkta a), b), c), e) un f) apakšpunktā – nākamais atsauces datums pēc pielāgojuma vai korekcijas datuma;

d) izriet no korekcijas pasākumiem, kuri Apvienotajai Karalistei jāveic attiecībā uz pašu resursiem, kas jāiemaksā par finanšu gadiem līdz 2020. gadam to kontroles pasākumu rezultātā, kuri veikti saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 608/2014 vai Regulu (EEK, Euratom) Nr. 1553/89 vai jebkāda cita iemesla dēļ, līdz nākamajam atsauces datumam pēc korekcijas pasākuma datuma;

e) minētas 140. panta 4. punktā un tiek veiktas maksājumu atsauces datumos divos maksājumos, no kuriem pirmais ir puse no otrā;

f) minētas 140. panta 5. punktā – 30. jūnijs pēc Apvienotās Karalistes apstiprinājuma, ka ir akceptēts Savienības priekšlikums Finanšu noteikumu komitejai, kura ir minēta 165. panta 1. punkta f) apakšpunktā, un Apvienotajai komitejai;

g) minētas 141. pantā – līdz nākamajam atsauces datumam pēc dalībvalstu pašu resursu korekcijas, kas notikusi pēc naudas soda galīgās ieskaitīšanas Savienības budžetā;

h) minētas 142. panta 1. punktā – līdz nākamajam atsauces datumam pēc 3. punktā minētā paziņojuma datuma;

i) minētas 142. panta 5. punktā un 142. panta 6. punkta ceturtajā daļā – katra gada 31. oktobris;

j) minētas 142. panta 6. punkta pirmajā daļā – katra gada 30. jūnijs;

k) minētas 143. un 144. pantā – līdz nākamajam atsauces datumam pēc 143. panta 4. punktā un 144. panta 2. punktā minētā paziņojuma datuma;

l) minētas 145. un 146. pantā;

m) minētas 147. panta 2. punktā – līdz nākamajam atsauces datumam pēc tajā minētā paziņojuma datuma;

n) minētas 3. punktā kā iespējamie uzkrātie procenti.

Maksājumus, kuru atsauces datums ir 30. jūnijs, veic četrās vienādās mēneša daļās, un maksājumus, kuru atsauces datums ir 31. oktobris, veic astoņās vienādās mēneša daļās. Visus maksājumus veic ne vēlāk kā katra mēneša pēdējā darba dienā, sākot no atsauces datuma, vai pēdējā darba dienā pirms atsauces datuma, ja atsauces datums neiekrīt darba dienā.

2. Kamēr Savienībai vēl jāveic maksājumi Apvienotajai Karalistei vai Apvienotajai Karalistei jāveic maksājumi Savienībai, Savienība Apvienotajai Karalistei ik gadu 16. aprīlī un 16. septembrī nodod dokumentu, kurā precizētas attiecīgās maksājamās summas, kas izteiktas euro un Lielbritānijas mārciņās, pamatojoties uz mēneša pirmajā darba dienā Eiropas Centrālās bankas izmantoto valūtas maiņas likmi. Savienībai vai Apvienotajai Karalistei neto summas jāsamaksā līdz 1. punktā minētajiem datumiem.

3. Ja Apvienotā Karaliste nokavē Savienībai paredzētā maksājuma termiņu vai Savienība nokavē Apvienotajai Karalistei paredzētā maksājuma termiņu, ir jāmaksā kavējuma procenti saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 609/2014 12. pantu.

3. NODAĻA

EIROPAS CENTRĀLĀ BANKA

149. PANTS

Iemaksātā kapitāla atlīdzināšana

Eiropas Centrālā banka Savienības vārdā Anglijas Bankai atlīdzina iemaksāto kapitālu, ko nodrošinājusi Anglijas Banka. Atlīdzināšanas datumu un praktisko kārtību nosaka saskaņā ar Protokolu Nr. 4 par Eiropas centrālo banku sistēmas Statūtiem un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem.

4. NODAĻA

EIROPAS INVESTĪCIJU BANKA

150. PANTS

Apvienotās Karalistes saistību turpināšanās un iemaksātā kapitāla atlīdzināšana

1. Apvienotajai Karalistei saskaņā ar šo pantu saglabājas saistības par finanšu operācijām, ko EIB apstiprinājusi pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas un kas precizētas tālāk 2. punktā ("EIB finanšu operācijas"), pat ja attiecīgā finanšu riska uzņemšanās notiek šā līguma spēkā stāšanās dienā vai pēc tās, un tai saglabājas saistības par citiem riskiem, ko uzņēmusies EIB, kā noteikts šā punkta otrajā daļā.

Apvienotās Karalistes saistības ietver EIB finanšu operācijas, ar EIB finanšu operācijām saistītos aktīvu un pasīvu pārvaldības riskus un operacionālos riskus saskaņā ar 6. punktu. Citiem šādiem riskiem, kuri nav saistīti ar konkrētām finanšu operācijām un nav attiecināmi uz finanšu operāciju kopumu, kas izveidojies pēc šā līguma spēkā stāšanās dienas, Apvienotās Karalistes saistību summa ir proporcionāla attiecībai, ko veido EIB finanšu operācijās atlikušie riska darījumi pret finanšu operāciju kopsummu brīdī, kad saskaņā ar 6. punktu iestājas Apvienotās Karalistes saistības.

Šis pants neietver tādu EIB izaugsmes stratēģiju īstenošanu, kuras attiecas uz laiku pēc izstāšanās.

2. EIB finanšu operācijas ietver aizdevumus, garantijas, ieguldījumu fondu investīcijas, līdzdalību kapitālā, obligācijas un citus aizdevumu aizstājējproduktus, un visas pārējās finanšu operācijas ar darījuma partneriem vai saistībā ar projektiem, kuri noris dalībvalstu teritorijā vai ārpus tās, ieskaitot trešo personu, tostarp dalībvalstu vai Savienības, garantētas operācijas.

Apvienotās Karalistes saistības attiecībā uz EIB finanšu operācijām iestājas, kad EIB finanšu riska darījumi:

a) balstās uz EIB Direktoru padomes apstiprinājuma, kas dots pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas, vai uz lēmuma, kas pieņemts, Direktoru padomei deleģējot pilnvaras pirms šā līguma stāšanās spēkā;

b) izriet no EIB finanšu operācijas pārstrukturēšanas, ciktāl šāda pārstrukturēšana nepalielina darījuma partnera finanšu risku nominālā izteiksmē salīdzinājumā ar situāciju tieši pirms pārstrukturēšanas;

c) izriet no izmaiņām EIB finanšu operācijā, ja EIB Direktoru padome šādas izmaiņas ir apstiprinājusi šā līguma spēkā stāšanās dienā vai pēc tās, ciktāl šādas izmaiņas nepalielina darījuma partnera finanšu risku salīdzinājumā ar situāciju tieši pirms izmaiņām; vai

d) izriet no EIB institucionālās līdzdalības EIF un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas kapitālā, kāds tas bija tieši pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas.

Lai noteiktu Apvienotās Karalistes saistību limitus saskaņā ar 3. un 5. punktu, uzskata, ka EIB finanšu riska darījumi saistībā ar EIB finanšu operācijām, kas pēc savas būtības neamortizējas, īpaši saistībā ar investīcijas kapitāla finansēšanas instrumentiem, Eiropas Investīciju fondam piešķirtajām atjaunojamajām pilnvarām un līdzdalību EIF un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas kapitālā, amortizējas šādi: 10 gadus pēc šā līguma stāšanās spēkā EIB finanšu operācijas neamortizējošos riska darījumu summu uzskata par atbilstošu summai, kuru EIB apstiprinājusi pirms šā līguma stāšanās spēkā un no kuras atņemti atsavinājumi, ko EIB veikusi kopš minētās dienas. Pēc šā perioda uzskata, ka summa samazinās proporcionāli EIB finanšu operāciju atlikušo amortizējošos riska darījumu amortizācijas pakāpei.

3. Apvienotajai Karalistei 1. punkta kontekstā ir saistības par savu daļu EIB nepieprasītajā parakstītajā kapitālā, kāds tas bija tieši pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas. Ja iestājas saistības saskaņā ar 6. punktu, Apvienotā Karaliste veic maksājumus EIB līdz savām saskaņā ar šo punktu noteiktajām saistību robežām.

Kopējās saistības saskaņā ar šo punktu nekādā gadījumā nepārsniedz Apvienotās Karalistes daļu EIB nepieprasītajā parakstītajā kapitālā, kāds tas bija tieši pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas.

Ja atlikušo EIB riska darījumu summa 1. punktā minētajās EIB finanšu operācijās ir zemāka par EIB parakstītā kapitāla kopsummu, kāda tā bija tieši pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas, Apvienotās Karalistes saistības saskaņā ar šo pantu allaž ir ierobežotas līdz summai, ko iegūst, Apvienotās Karalistes daļu EIB parakstītajā kapitālā dalot ar kopējo EIB parakstīto kapitālu, abām summām atbilstot situācijai tieši pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas, ("Apvienotās Karalistes daļa parakstītajā kapitālā") un rezultātu reizinot ar starpību starp atlikušo riska darījumu summu tajā brīdī un kopējo iemaksāto parakstīto EIB kapitālu, kāds tas bija tieši pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas.

4. EIB Savienības vārdā izmaksā Apvienotajai Karalistei summu, kas vienāda ar Apvienotās Karalistes daļu EIB iemaksātajā parakstītajā kapitālā, kāds tas bija tieši pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas. Šo maksājumu veic saskaņā ar Protokolu Nr. 5 par Eiropas Investīciju bankas Statūtiem. To veic 12 daļās, pa vienai katrā gadā. Pirmās 11 daļas, no kurām katra atbilst 300 000 000 EUR, jāsamaksā līdz katra gada 15. decembrim, sākot no 2019. gada. Atlikušie 195 903 950 EUR jāsamaksā līdz 2030. gada 15. decembrim. Saskaņā ar šo punktu veiktie maksājumi neatbrīvo Apvienoto Karalisti no tās saistībām saskaņā ar 5. punktu.

5. Papildus saistībām saskaņā ar 3. punktu Apvienotajai Karalistei 1. punkta nolūkos ir saistības par tās iemaksāto EIB parakstīto kapitālu, kāds tas bija tieši pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas. Ja iestājas saistības saskaņā ar 6. punktu, Apvienotā Karaliste veic maksājumus EIB līdz savām saskaņā ar šo punktu noteiktajām saistību robežām.

Kopējās saistības saskaņā ar šo punktu nekādā gadījumā nepārsniedz Apvienotās Karalistes daļu iemaksātajā parakstītajā EIB kapitālā, kāds tas bija tieši pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas.

Ja atlikušo EIB riska darījumu summa 1. punktā minētajās EIB finanšu operācijās ir zemāka par kopējo iemaksāto parakstīto EIB kapitālu, kāds tas bija tieši pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas, Apvienotās Karalistes saistību summa saskaņā ar šo punktu allaž ir ierobežota līdz summai, ko iegūst, tajā brīdī atlikušo riska darījumu summai piemērojot koeficientu, kas atbilst Apvienotās Karalistes daļai parakstītajā kapitālā.

6. Apvienotās Karalistes saistības saskaņā ar šo pantu iestājas tāpat kā citām dalībvalstīm (uz *pari-passu* pamata), ja EIB pieprasa dalībvalstīm veikt maksājumus par to nepieprasīto parakstīto kapitālu vai ja tiek izlietots dalībvalstu iemaksātais parakstītais kapitāls.

Iestājoties Apvienotās Karalistes saistībām saskaņā ar 3. punktu, Apvienotā Karaliste samaksā EIB pienākošos summu ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi attiecas uz dalībvalstīm (ieskaitot maksājuma veikšanas termiņu un nosacījumus), kā attiecīgajā brīdī nolēmusi EIB Direktoru padome. EIB lēmums, kurā dalībvalstīm tiek pieprasīts veikt maksājumus par to nepieprasīto parakstīto kapitālu, jo sevišķi var būt saistīts ar pamatā esošā riska notikumu veidu un EIB finanšu stāvokli, ņemot vērā tās maksājumu saistības, aktīvu un pasīvu stāvokli, pozīciju kapitāla tirgos, un attiecīgajā brīdī piemērojamos noteikumus par tās ārkārtas rīcības un atveseļošanas plānošanu.

Iestājoties Apvienotās Karalistes saistībām saskaņā ar 5. punktu, Apvienotā Karaliste samaksā EIB pienākošos summu euro valūtā 30 dienu laikā no pirmā EIB pieprasījuma, ņemot vērā šā punkta ceturto daļu.

Apvienotās Karalistes saistības, kas iestājas saskaņā ar 5. punktu, izpilda no Apvienotās Karalistes daļas iemaksātajā parakstītajā EIB kapitālā, kāds tas bija tieši pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas, nepārsniedzot summu, kas vēl nav samaksāta Apvienotajai Karalistei saskaņā ar 4. punktu. Attiecīgi samazina 4. punktā norādītās gada maksājumu daļu summas. Ja šī metode neļauj līdz galam izpildīt Apvienotās Karalistes saistības, Apvienotā Karaliste samaksā EIB tai pienākošos atlikušo summu.

EIB Savienības vārdā katrā konkrētajā gadījumā nosaka, kā notikumi, kas izraisījuši Apvienotās Karalistes saistību iestāšanos, attiecas uz atbilstošo finanšu operāciju vai risku kopumu un kāda summa Apvienotajai Karalistei jāmaksā EIB, izmantojot šādus principus:

a) ja pamatā esošie notikumi ir saistāmi ar EIB finanšu operācijām vai saistīto aktīvu un pasīvu pārvaldības risku, vai operacionālo risku, Apvienotā Karaliste maksā EIB summu, ko iegūst, Apvienotās Karalistes daļu parakstītajā kapitālā piemērojot kopsummai, kura jāapmaksā dalībvalstīm, vai attiecīgi summu, ko iegūst, Apvienotās Karalistes daļu parakstītajā kapitālā piemērojot kopsummai, par kuru tiek izmantots dalībvalstu iemaksātais parakstītais kapitāls;

b) ja pamatā esošie notikumi ir saistāmi ar citiem riskiem, nevis ar kādu konkrētu finanšu operāciju vai finanšu operāciju kopumu, kas izveidojies pēc šā līguma spēkā stāšanās dienas, Apvienotā Karaliste maksā EIB summu, kas rodas, a) apakšpunktā minēto summu reizinot ar koeficientu, ko veido EIB finanšu operācijās atlikušie riska darījumi pret kopējo finanšu operāciju summu brīdī, kad iestājās Apvienotās Karalistes saistības.

7. Izņemot 4. punktā paredzētos maksājumus, EIB nav pienākuma veikt citus maksājumus, atmaksu vai atlīdzību tāpēc, ka Apvienotā Karaliste beidz dalību EIB, vai tāpēc, ka Apvienotajai Karalistei saglabājas saistības saskaņā ar šo pantu.

8. EIB Apvienotajai Karalistei 2019. gada 31. jūlijā paziņo Apvienotās Karalistes riska darījumus EIB finanšu operācijās un Apvienotās Karalistes saistību robežu saskaņā ar 3. un 5. punktu, atspoguļojot EIB finansiālo situāciju un Apvienotās Karalistes saistības šā līguma spēkā stāšanās dienā.

Katra gada 31. martā, sākot no 2020. gada, līdz tiek dzēstas Apvienotās Karalistes saistības saskaņā ar šo pantu, EIB paziņo Apvienotajai Karalistei atlikušos Apvienotās Karalistes riska darījumus EIB finanšu operācijās un Apvienotās Karalistes saistību robežu saskaņā ar 3. un 5. punktu, atspoguļojot EIB finansiālo situāciju un Apvienotās Karalistes saistības iepriekšējā gada 31. decembrī. Ziņojumā tiek aprakstītas arī jebkādas būtiskas izmaiņas, kuras, pēc EIB ieskatiem, būtiski ietekmē Apvienotās Karalistes saistības. EIB arī laikus sniedz informāciju, ja šādas izmaiņas rodas gada gaitā.

EIB laikus sniedz Apvienotajai Karalistei informāciju par Apvienotās Karalistes saistību gaidāmo iestāšanos saskaņā ar šo pantu atbilstoši dalībvalstīm sniegtajai informācijai. Šī informācija ietver informāciju par saistību iestāšanos izraisošā notikuma veidu un maksājamo summu aprēķinu. Apvienotā Karaliste šo informāciju apstrādā kā sevišķi konfidenciālu, līdz EIB atceļ konfidencialitātes statusu vai līdz iestājas Apvienotās Karalistes saistības, atkarībā no tā, kurš no šiem notikumiem ir pirmais.

151. PANTS

Apvienotās Karalistes dalība EIB grupā pēc izstāšanās dienas

No šā līguma spēkā stāšanās dienas ne Apvienotā Karaliste, ne Apvienotās Karalistes teritorijā īstenotie projekti nevar pretendēt uz jaunām finanšu operācijām no EIB grupas, kuras ir paredzētas dalībvalstīm, ieskaitot tās, kuras tiek veiktas ar Savienības pilnvarām. Subjektus, kas izveidoti Apvienotajā Karalistē, uzskata par subjektiem, kas atrodas ārpus Savienības.

Finanšu operācijas, kas saistītas ar Apvienoto Karalisti, Apvienotās Karalistes subjektiem vai Apvienotās Karalistes projektiem, kurus EIB grupa apstiprinājusi pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas, drīkst parakstīt pēc minētās dienas uz tāda paša pamata, ar kādu tie sākotnēji tika apstiprināti.

5. NODAĻA

EIROPAS ATTĪSTĪBAS FONDS UN APVIENOTĀS KARALISTES GARANTIJA EAF IEKŠĒJOS NOLĪGUMOS

152. PANTS

Dalība Eiropas Attīstības fondā

1. Apvienotā Karaliste paliek Eiropas Attīstības fonda ("EAF") dalībniece līdz 11. EAF un visu iepriekšējo neslēgto EAF slēgšanai un šajā ziņā uzņemas tādus pašus pienākumus kā dalībvalstis, ievērojot Iekšējo nolīgumu par tā izveidi ("11. EAF iekšējais nolīgums"[1]), turklāt tā, ievērojot šā līguma nosacījumus, uzņemas pienākumus, kas izriet no iepriekšējiem EAF līdz to slēgšanai, tostarp pienākumus, kas paredzēti Padomes Regulās (ES) 2015/322[2] un (ES) 2015/323[3]. Apvienotajai Karalistei ir saistoši Padomes lēmumi, kuros nosaka dalībvalstu gada iemaksas un kuri tiek pieņemti saskaņā ar Regulas (ES) 2015/323 21. pantu. Apvienotās Karalistes saņēmēji joprojām drīkst pretendēt uz dalību 11. EAF un iepriekšējo EAF projektos, ievērojot nosacījumus, kas pastāvēja pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas.

---

1 Padomē sanākušo Eiropas Savienības dalībvalstu valdību pārstāvju Iekšējais nolīgums par Eiropas Savienības palīdzības finansēšanu atbilstīgi daudzgadu finanšu shēmai laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam saskaņā ar ĀKK un ES Partnerattiecību nolīgumu un par finansiālas palīdzības piešķiršanu aizjūras zemēm un teritorijām, kurām piemēro Līguma par Eiropas Savienības darbību ceturto daļu (OV L 210, 6.8.2013., 1. lpp.).

2 Padomes Regula (ES) 2015/322 (2015. gada 2. marts) par 11. Eiropas Attīstības fonda īstenošanu (OV L 58, 3.3.2015., 1. lpp.).

3 Padomes Regula (ES) 2015/323 (2015. gada 2. marts) par finanšu regulu, ko piemēro 11. Eiropas Attīstības fondam (OV L 58, 3.3.2015., 17. lpp.).

2. Atkāpjoties no šā līguma 7. panta, Apvienotā Karaliste drīkst novērotāja statusā bez balsstiesībām piedalīties EAF komitejas, kas izveidota saskaņā ar 11. EAF iekšējā nolīguma 8. pantu, un Ieguldījumu mehānisma komitejas, kas izveidota ar 11. EAF iekšējā nolīguma 9. pantu, darbā.

3. Aizjūras zemes un teritorijas, kas minētas 3. panta 1. punkta e) apakšpunktā, var izmantot 11. EAF līdz tā slēgšanai un iepriekšējos EAF līdz to slēgšanai.

4. Apvienotās Karalistes daļu EAF Ieguldījumu mehānismā par agrākajiem EAF periodiem Apvienotajai Karalistei atlīdzina, pienākot ieguldījuma termiņam. Atlīdzināšanu veic pēc 144. pantā aprakstītās metodes. Ja nav notikusi vienošanās par ko citu, pēc 11. EAF saistību perioda beigām par Apvienotās Karalistes kapitāla daļu neuzņemas atkārtotas saistības un šo daļu nepārceļ uz turpmākajiem periodiem.

153. PANTS

Atcelto saistību atkārtota izmantošana

Ja šā līguma spēkā stāšanās dienā par 10. EAF projektu summām vai iepriekšējo EAF summām nav uzņemtas saistības saskaņā ar 11. EAF iekšējā nolīguma 1. panta 3. punktu vai ir atceltas saistības saskaņā ar 11. EAF iekšējā nolīguma 1. panta 4. punktu, Apvienotās Karalistes daļu šajās summās neizmanto atkārtoti.

Šā panta pirmā daļa attiecas uz Apvienotās Karalistes daļu 11. EAF līdzekļos pēc 2020. gada 31. decembra, par kuriem nav uzņemtas saistības vai par kuriem saistības ir atceltas.

154. PANTS

Apvienotās Karalistes garantija turpmākajos EAF iekšējos nolīgumos

Apvienotā Karaliste arī turpmāk ir atbildīga par savām garantijām saskaņā ar 4. EAF iekšējā nolīguma[1] 9. pantu, 5.[2], 6.[3], 7.[4] un 8. EAF iekšējā nolīguma[5] 8. pantu, 9. EAF iekšējā nolīguma[6] 6. pantu un 10.[7] un 11. EAF iekšējā nolīguma 4. pantu.

Apvienotajai Karalistei arī turpmāk ir tiesības uz savu daļu visās summās, kas atgūtas saskaņā ar dalībvalstu garantiju nosacījumiem, un uz sava dalībvalsts pieprasījuma konta atlikumu. Šajā panta daļā minētā Apvienotās Karalistes daļa ir proporcionāla tās attiecīgajai dalībai katrā garantiju nolīgumā.

---

1 OV L 25, 30.1.1976., 168. lpp.
2 OV L 347, 22.12.1980., 210. lpp.
3 OV L 86, 31.3.1986., 210. lpp.
4 OV L 229, 17.8.1991., 288. lpp.
5 OV L 156, 29.5.1998., 108. lpp.
6 OV L 317, 15.12.2000., 355. lpp.
7 OV L 247, 9.9.2006., 32. lpp.

6. NODAĻA

TRASTA FONDI UN BĒGĻU ATBALSTA MEHĀNISMS TURCIJĀ

155. PANTS

Saistības trasta fondos un Bēgļu atbalsta mehānismā Turcijā

1. Apvienotā Karaliste pilda savas saistības, ko pirms šā līguma stāšanās spēkā ir uzņēmusies attiecībā uz Eiropas Savienības Ārkārtas trasta fondu stabilitātes nodrošināšanai un neatbilstīgas migrācijas un personu pārvietošanas iemeslu novēršanai Āfrikā, kurš ir izveidots ar Komisijas 2015. gada 20. oktobra lēmumu[1], jebkuru citu Eiropas Savienības trasta fondu, kas tiks izveidots pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas, un attiecībā uz Bēgļu atbalsta mehānismu Turcijā, kas izveidots ar Komisijas 2015. gada 24. novembra lēmumu[2] un jebkādiem tā grozījumiem, kas pieņemti pirms šā līguma spēkā stāšanās dienas.

[1] Komisijas 2015. gada 20. oktobra Lēmums par Eiropas Savienības ārkārtas situāciju trasta fonda izveidi nolūkā nodrošināt stabilitāti un novērst neatbilstīgas migrācijas un personu pārvietošanas Āfrikā pamatcēloņus (C(2015) 7293).

[2] Komisijas 2015. gada 24. novembra Lēmums par Savienības un dalībvalstu rīcības koordināciju, izmantojot koordinācijas mehānismu "Bēgļu atbalsta mehānisms Turcijai" (OV C 407, 8.12.2015., 8. lpp.).

2. Apvienotā Karaliste var piedalīties attiecīgo struktūru darbā, kas ir saistītas ar Bēgļu atbalsta mehānismu Turcijā, ievērojot uz līdzekļu devējiem attiecinātos noteikumus saskaņā ar Finanšu regulas 234. panta 4. punktu.

7. NODAĻA

PADOMES AĢENTŪRAS UN KOPĒJĀS DROŠĪBAS UN AIZSARDZĪBAS POLITIKAS OPERĀCIJAS

156. PANTS

Apvienotās Karalistes pienākumi no šā līguma spēkā stāšanās dienas

Apvienotā Karaliste līdz 2020. gada 31. decembrim piedalās Eiropas Aizsardzības aģentūras, Eiropas Savienības Drošības izpētes institūta un Eiropas Savienības Satelītcentra finansēšanā, kā arī kopējās drošības un aizsardzības politikas operāciju izmaksu segšanā, pamatojoties uz iemaksu skalu, kas sniegta attiecīgi Padomes Lēmuma (ES) 2016/1353[1] 14. panta 9. punktā, Padomes Lēmuma 2014/75/KĀDP[2] 10. panta 3. punktā, Padomes Lēmuma 2014/401/KĀDP[3] 10. panta 3. punktā un Līguma par Eiropas Savienību 41. panta 2. punkta otrajā daļā, un ievērojot šā līguma 5 pantu.

---

1 Padomes Lēmums (ES) 2016/1353 (2016. gada 4. augusts) par Eiropas Aizsardzības aģentūras finanšu noteikumiem un ar ko atceļ Lēmumu 2007/643/KĀDP (OV L 219, 12.8.2016., 98. lpp.).

2 Padomes Lēmums 2014/75/KĀDP (2014. gada 10. februāris) par Eiropas Savienības Drošības izpētes institūtu (OV L 41, 12.2.2014., 13. lpp.).

3 Padomes Lēmums 2014/401/KĀDP (2014. gada 26. jūnijs) par Eiropas Savienības Satelītcentru un ar ko atceļ Vienoto rīcību 2001/555/KĀDP par Eiropas Savienības Satelītcentra izveidi (OV L 188, 27.6.2014., 73. lpp.).

157. PANTS

Apvienotās Karalistes pienākumi pēc 2020. gada 31. decembra

1. Pamatojoties uz aģentūru pārskatiem, ja attiecīgās saistības 2020. gada 31. decembrī nav uzkrātas, Apvienotajai Karalistei jāmaksā sava daļa no šādām saistībām saskaņā ar iemaksu skalu par katru no minētajām aģentūrām, balstoties uz to revidētajiem pārskatiem 2020. gada 31. decembrī:

a) pensiju saistības attiecībā uz Eiropas Aizsardzības aģentūras, Eiropas Savienības Drošības izpētes institūta un Eiropas Savienības Satelītcentra personālu;

b) visas saistības, kas izriet no Rietumeiropas Savienības likvidācijas.

2. Maksājums par 1. punktā minētajām saistībām jāveic līdz 2021. gada 30. jūnijam.

SESTĀ DAĻA

ORGANIZATORISKIE UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

I SADAĻA

KONSEKVENTA INTERPRETĀCIJA UN PIEMĒROŠANA

158. PANTS

Atsauces uz Eiropas Savienības Tiesu šā līguma Otrajā Daļā

1. Ja, izskatot lietu, kas pirmajā instancē sākta kādā Apvienotās Karalistes tiesā vai tribunālā 8 gadu laikā kopš pārejas perioda beigām, rodas jautājums par šā līguma Otrās Daļas interpretāciju un minētā tiesa uzskata, ka ir nepieciešams nolēmums par šo jautājumu, lai tā lietā spētu pieņemt spriedumu, minētā tiesa vai tribunāls drīkst lūgt Eiropas Savienības Tiesu sniegt prejudiciālu nolēmumu šajā jautājumā.

Ja tomēr Apvienotās Karalistes tiesā vai tribunālā izskatāmās lietas priekšmets ir lēmums par pieteikumu, kas iesniegts saskaņā ar 18. panta 1. vai 4. punktu vai 19. pantu, lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu var iesniegt tikai tad, ja lieta pirmajā instancē ir sākta 8 gadu laikā no dienas, no kuras piemēro 19. pantu.

2. Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir sniegt prejudiciālus nolēmumus par lūgumiem, kas iesniegti saskaņā ar 1. punktu. Šādiem prejudiciālajiem nolēmumiem Apvienotajā Karalistē ir tādas pašas tiesiskās sekas kā saskaņā ar LESD 267. pantu sniegtiem prejudiciālajiem nolēmumiem Savienībā un tās dalībvalstīs.

3. Ja Apvienotā komiteja pieņem lēmumu saskaņā ar 132. panta 1. punktu, tad šā panta 1. punkta otrajā daļā minētais astoņu gadu periods automātiski tiek pagarināts par tik mēnešiem, par cik pagarina pārejas periodu.

159. PANTS

Līguma Otrās Daļas īstenošanas un piemērošanas pārraudzība

1. Apvienotajā Karalistē šā līguma Otrās Daļas īstenošanu un piemērošanu uzrauga neatkarīga iestāde (“Iestāde”), kuras pilnvaras ir līdzvērtīgas Eiropas Komisijas pilnvarām, tai darbojoties saskaņā ar Līgumiem, lai pēc savas iniciatīvas izmeklētu iespējamos Otrās Daļas pārkāpumus Apvienotās Karalistes pārvaldes iestādēs un lai pieņemtu Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu sūdzības, uz kuru pamata tiek sākta šāda izmeklēšana. Iestādei arī ir tiesības pēc šādu sūdzību saņemšanas celt prasību kompetentajā Apvienotās Karalistes tiesā vai tribunālā, izvēloties piemērotu tiesvedības procedūru, lai iegūtu piemērotus tiesiskās aizsardzības līdzekļus.

2. Gan Eiropas Komisija, gan Iestāde reizi gadā informē specializēto Pilsoņu tiesību komiteju, kas minēta 165. panta 1. punkta a) apakšpunktā, par šā līguma Otrās Daļas īstenošanu un piemērošanu attiecīgi Savienībā un Apvienotajā Karalistē. Sniegtā informācija jo īpaši ietver pasākumus, kas veikti, lai īstenotu vai ievērotu Otrās Daļas prasības, un ziņas par saņemto sūdzību skaitu un veidu.

3. Apvienotā komiteja ne agrāk kā 8 gadus pēc pārejas perioda beigām novērtē Iestādes darbu. Pēc novērtēšanas tā var saskaņā ar 164. panta 4. punkta f) apakšpunktu un 166. pantu labticīgi nolemt, ka Apvienotā Karaliste drīkst izbeigt Iestādes darbību.

160. PANTS

Eiropas Savienības Tiesas jurisdikcija
saistībā ar konkrētiem līguma Piektās Daļas noteikumiem

Neskarot šā līguma 87. pantu, attiecībā uz šā līguma 136. pantā un 138. panta 1. vai 2. punktā minēto piemērojamo Savienības tiesību interpretāciju un piemērošanu piemēro LESD 258., 260. un 267. pantu. Līdz ar to uzskata, ka LESD 258., 260. un 267. pantā ikviena atsauce uz dalībvalstīm ietver arī Apvienoto Karalisti.

161. PANTS

Procedūras Eiropas Savienības Tiesā

1. Ja dalībvalsts tiesa iesniedz Eiropas Savienības Tiesā jautājumu par šā līguma interpretāciju, lai saņemtu prejudiciālu nolēmumu, valsts tiesas vai tribunāla nolēmumu, kas ietver šo jautājumu, paziņo Apvienotajai Karalistei.

2. Savienības tiesību noteikumus, kas reglamentē procedūras Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar LESD 267. pantu, *mutatis mutandis* piemēro arī lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas Eiropas Savienības Tiesā iesniegti saskaņā ar šā līguma 158. pantu.

Savienības tiesību noteikumus, kas reglamentē procedūru Eiropas Savienības Tiesā, piemēro arī Eiropas Savienības Tiesā notiekošajai tiesvedībai un lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas iesniegti saskaņā ar šā līguma 160. pantu.

3. Lietās, kas iesniegtas Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar šā panta 1. punktu un šā līguma 158. un 160. pantu, un Protokola par Suverēnajām bāzu teritorijām 12. pantu:

a) Apvienotā Karaliste drīkst piedalīties Eiropas Savienības Tiesā noritošajā tiesvedībā tāpat kā dalībvalsts;

b) advokātiem, kas pilnvaroti praktizēt Apvienotās Karalistes tiesās vai tribunālos, ir tiesības pārstāvēt vai palīdzēt jebkurai šādas tiesvedības pusei Eiropas Savienības Tiesā; tādā gadījumā visos aspektos tiek uzskatīti par advokātiem, kas pilnvaroti praktizēt dalībvalstu tiesās, pārstāvot kādu pusi vai palīdzot tai Eiropas Savienības Tiesā..

162. PANTS

Eiropas Komisijas piedalīšanās lietās, ko izskata Apvienotajā Karalistē

Ja tas nepieciešams šā līguma konsekventai interpretācijai un piemērošanai, Eiropas Komisija var iesniegt rakstveida apsvērumus Apvienotās Karalistes tiesām vai tribunāliem par izskatīšanā esošām lietām, kas skar šā līguma interpretāciju. Eiropas Komisija drīkst ar attiecīgās tiesas vai tribunāla atļauju izteikt arī mutvārdu apsvērumus. Komisija pirms apsvērumu oficiālas iesniegšanas informē Apvienoto Karalisti par savu nodomu tos iesniegt.

163. PANTS

Regulārs dialogs un informācijas apmaiņa

Lai veicinātu šā līguma konsekventu interpretāciju, Eiropas Savienības Tiesa un Apvienotās Karalistes augstākās tiesas, pilnībā respektēdamas tiesu varas neatkarību, uztur regulāru dialogu, kas līdzinās tam dialogam, kurā Eiropas Savienības Tiesa iesaistās ar dalībvalstu augstākajām tiesām.

II SADAĻA

INSTITUCIONĀLIE NOTEIKUMI

164. PANTS

Apvienotā komiteja

1. Ar šo tiek izveidota Apvienotā komiteja, kuras sastāvā ir Savienības un Apvienotās Karalistes pārstāvji. Apvienoto komiteju kopīgi vada Savienība un Apvienotā Karaliste.

2. Apvienotās komitejas sanāksmes notiek pēc Savienības vai Apvienotās Karalistes pieprasījuma, jebkurā gadījumā vismaz vienreiz gadā. Apvienotā komiteja nosaka savu sanāksmju grafiku un darba kārtību, savstarpēji vienojoties. Apvienotās komitejas darbs norit saskaņā ar reglamentu, kas noteikts šā līguma VIII pielikumā.

3. Apvienotā komiteja atbild par šā līguma īstenošanu un piemērošanu. Gan Savienība, gan Apvienotā Karaliste Apvienotajai komitejai var nodot jebkuru jautājumu, kas saistīts ar šā līguma īstenošanu, piemērošanu un interpretāciju.

4. Apvienotā komiteja:

a) uzrauga un veicina šā līguma īstenošanu un piemērošanu;

b) lemj par specializēto komiteju uzdevumiem un uzrauga to darbu;

c) meklē piemērotus paņēmienus un metodes, kā novērst problēmas, kas varētu rasties ar šo līgumu aptvertajās jomās, vai kā risināt strīdus, kas var rasties par šā līguma interpretāciju un piemērošanu;

d) izskata jebkādus citus interesējošus jautājumus, kas ietilpst šā līguma darbības jomā;

e) pieņem lēmumus un izsaka ieteikumus, kā paredzēts 166. pantā; un

f) pieņem šā līguma grozījumus gadījumos, kad šajā līgumā ir paredzēta šāda iespēja.

5. Apvienotā komiteja var:

a) deleģēt pilnvaras specializētajām komitejām, izņemot 4. punkta b), e) un f) apakšpunktā minētās pilnvaras;

b) papildus 165. pantā izveidotajām specializētajām komitejām izveidot vēl citas, lai tās palīdzētu Apvienotajai komitejai veikt tās uzdevumus;

c) mainīt specializētajām komitejām uzticētos uzdevumus un likvidēt jebkuru no šīm komitejām;

d) izņemot attiecībā uz Pirmo, Ceturto un Sesto Daļu, kamēr nav pagājuši četri gadi pēc pārejas perioda beigām, pieņemt lēmumus, ar kuriem groza šo līgumu, ja šādi grozījumi ir nepieciešami kļūdu labošanai, izlaidumu vai citu trūkumu novēršanai vai tādu situāciju risināšanai, kuras nebija paredzētas šā līguma parakstīšanas brīdī, taču šādi lēmumi nedrīkst grozīt šā līguma būtiskos elementus;

e) pieņemt grozījumus reglamentā, kas noteikts VIII pielikumā un

f) īstenojot savas funkcijas, veikt citas darbības, kā nolēmusi Savienība un Apvienotā Karaliste.

6. Apvienotā komiteja sagatavo gada ziņojumu par šā līguma darbību.

165. PANTS

Specializētās komitejas

1. Tiek izveidotas šādas specializētās komitejas:

a) Pilsoņu tiesību komiteja;

b) Pārējo atdalīšanās noteikumu komiteja;

c) Protokola par Īriju/Ziemeļīriju īstenošanas komiteja;

d) Protokola par Suverēnajām bāzu teritorijām Kiprā īstenošanas komiteja;

e) Protokola par Gibraltāru īstenošanas komiteja; un

f) Finanšu noteikumu komiteja.

Šo specializēto komiteju sastāvā ir Savienības un Apvienotās Karalistes pārstāvji.

2. Specializēto komiteju darbs norit saskaņā ar reglamentu, kas noteikts šā līguma VIII pielikumā.

Ja vien šajā līgumā nav paredzēts citādi vai ja līdzpriekšsēdētāji nenolemj citādi, specializēto komiteju sanāksmes notiek vismaz vienreiz gadā. Pēc Savienības, Apvienotās Karalistes vai Apvienotās komitejas pieprasījuma var sarīkot papildu sanāksmes. Tās kopīgi vada Savienības un Apvienotās Karalistes pārstāvji. Specializētās komitejas nosaka savu sanāksmju grafiku un darba kārtību, savstarpēji vienojoties. Specializētās komitejas var sagatavot lēmumu un ieteikumu projektus un iesniegt tos pieņemšanai Apvienotajā komitejā.

3. Savienība un Apvienotā Karaliste nodrošina, ka to attiecīgie pārstāvji specializētajās komitejās ir pietiekami kompetenti, lai spētu risināt apspriežamos jautājumus.

4. Specializētās komitejas informē Apvienoto komiteju par saviem sanāksmju grafikiem un darba kārtību pietiekamu laiku pirms sanāksmēm un paziņo Apvienotajai komitejai katras savas sanāksmes rezultātus un secinājumus. Specializētās komitejas izveidošana vai pastāvēšana nekavē Savienību vai Apvienoto Karalisti izvirzīt kādu jautājumu tieši Apvienotajā komitejā.

166. PANTS

Lēmumi un ieteikumi

1. Apvienotā komiteja šā līguma nolūkos ir pilnvarota pieņemt lēmumus visos jautājumos, kuros tas paredzēts šajā līgumā, un sniegt attiecīgus ieteikumus Savienībai un Apvienotajai Karalistei.

2. Apvienotās komitejas pieņemtie lēmumi ir saistoši Savienībai un Apvienotajai Karalistei, un Savienība un Apvienotā Karaliste īsteno šos lēmumus. Tiem ir tādas pašas tiesiskās sekas kā šim līgumam.

3. Apvienotā komiteja pieņem lēmumus un sniedz ieteikumus, savstarpēji vienojoties.

III SADAĻA

STRĪDU IZŠĶIRŠANA

167. PANTS

Sadarbība

Savienība un Apvienotā Karaliste vienmēr cenšas vienoties par šā līguma interpretāciju un piemērošanu un sadarbodamās un apspriezdamās visiem spēkiem cenšas panākt savstarpēji pieņemamu risinājumu ikvienā jautājumā, kas varētu skart tā darbību.

168. PANTS

Ekskluzivitāte

Katrā strīdā, kas saistībā ar šo līgumu izceļas starp Savienību un Apvienoto Karalisti, Savienības un Apvienotās Karalistes rīcībā ir tikai šajā līgumā noteiktās procedūras.

169. PANTS

Apspriešanās un saziņa Apvienotajā komitejā

1. Savienība un Apvienotā Karaliste cenšas atrisināt jebkuru strīdu par šā līguma noteikumu interpretāciju un piemērošanu, labticīgi sākot apspriešanos Apvienotajā komitejā ar mērķi panākt savstarpēji saskaņotu risinājumu. Puse, kas vēlas sākt apspriešanos, par to rakstiski paziņo Apvienotajai komitejai.

2. Visa šajā sadaļā paredzētā saziņa vai paziņošana, kas notiek starp Savienību un Apvienoto Karalisti, noris Apvienotajā komitejā.

170. PANTS

Šķīrējtiesas procedūras sākšana

1. Neskarot 160. pantu, Savienība vai Apvienotā Karaliste var pieprasīt izveidot šķīrējtiesu, ja 3 mēnešu laikā, kopš Apvienotajai komitejai ir iesniegts rakstisks paziņojums saskaņā ar 169. panta 1. punktu, nav panākts savstarpēji saskaņots risinājums. Šādu pieprasījumu iesniedz rakstiski otrai Pusei un Pastāvīgās arbitrāžas Starptautiskajam birojam. Pieprasījumā norāda šķīrējtiesas izskatāmā strīda priekšmetu un to juridisko argumentu kopsavilkumu, kas ir pieprasījuma pamatā.

2. Savienība un Apvienotā Karaliste var vienoties, ka šķīrējtiesas izveidošanu drīkst pieprasīt pirms 1. punktā noteiktā perioda beigām.

171. PANTS

Šķīrējtiesas izveidošana

1. Apvienotā komiteja ne vēlāk kā līdz pārejas perioda beigām izveido sarakstu ar 25 personām, kuras vēlas un spēj veikt šķīrējtiesnešu pienākumus. Šim nolūkam Savienība un Apvienotā Karaliste katra iesaka desmit personas. Savienība un Apvienotā Karaliste arī kopīgi iesaka piecas personas, kas veiks šķīrējtiesas priekšsēdētāja funkcijas. Apvienotā komiteja nodrošina, lai saraksts jebkurā brīdī atbilstu šīm prasībām.

2. Saskaņā ar 1. punktu izveidotajā sarakstā iekļauj tikai tādas personas, kuru neatkarība nav apšaubāma, kuru kvalifikācija atbilst tai, kas viņu attiecīgajās valstīs tiek prasīta iecelšanai augstākajos tiesu varas amatos, vai kuras ir juristi ar atzītu kompetenci, un kurām ir specializētas zināšanas vai pieredze Savienības tiesībās un starptautiskajās publiskajās tiesībās. Šajā sarakstā neiekļauj personas, kas ir Savienības iestāžu, kādas dalībvalsts valdības vai Apvienotās Karalistes valdības locekļi, ierēdņi vai citi darbinieki.

3. Šķīrējtiesā ir pieci šķīrējtiesneši.

4. 15 dienu laikā no pieprasījuma datuma saskaņā ar 170. pantu tiek izveidota šķīrējtiesa saskaņā ar 5. un 6. punktu.

5. Savienība un Apvienotā Karaliste katra izvirza divus šķīrējtiesnešus no personām, kuras iekļautas 1. punktā minētajā sarakstā. Šķīrējtiesneši vienprātīgi izvēlas priekšsēdētāju no to personu loka, kuras Savienība un Apvienotā Karaliste ir kopīgi izvirzījušas priekšsēdētāja funkciju veikšanai.

Ja šķīrējtiesneši nespēj vienoties par priekšsēdētāja izvēli 4. punktā atvēlētajā termiņā, Savienība vai Apvienotā Karaliste var pieprasīt, lai Pastāvīgās šķīrējtiesas ģenerālsekretārs ar izlozes palīdzību izvēlas priekšsēdētāju no to personu loka, kuras Savienība un Apvienotā Karaliste ir kopīgi izvirzījušas priekšsēdētāja funkciju veikšanai.

6. Pastāvīgās šķīrējtiesas ģenerālsekretārs 5. punkta otrajā daļā minēto izvēli veic 5 dienu laikā no 5. punktā minētā pieprasījuma saņemšanas. Savienības un Apvienotās Karalistes pārstāvjiem ir tiesības uz klātbūtni izvēles procesā.

7. Šķīrējtiesas izveidošanas diena ir diena, kad ir pabeigta izvēles procedūra.

8. Ja 4. punktā noteiktajā termiņā vēl nav izveidots 1. punktā minētais saraksts, Savienība un Apvienotā Karaliste katra 5 dienu laikā izvirza divas personas, kas veiks šķīrējtiesnešu funkcijas. Ja ir ieteiktas personas saskaņā ar 1. punktu, šķīrējtiesnešus izvirza no šo personu loka. Šādā gadījumā priekšsēdētāju ieceļ, ievērojot 5. punktā minēto procedūru. Ja Savienība un Apvienotā Karaliste nav 5 papildu dienu laikā kopīgi ieteikušas vismaz vienu personu, kas var veikt priekšsēdētāja funkcijas, Pastāvīgās šķīrējtiesas ģenerālsekretārs, apspriedies ar Savienību un Apvienoto Karalisti, piecu dienu laikā iesaka priekšsēdētāju, kas atbilst 2. punkta prasībām. Ja ne Savienība, ne Apvienotā Karaliste 5 dienu laikā neiebilst pret ieteikto kandidatūru, Pastāvīgās šķīrējtiesas ģenerālsekretāra ieteiktā persona tiek iecelta par šķīrējtiesas priekšsēdētāju.

9. Ja 3 mēnešu laikā no dienas, kad iesniegts pieprasījums saskaņā ar 170. pantu, neizdodas izveidot šķīrējtiesu, Pastāvīgās šķīrējtiesas ģenerālsekretārs pēc Savienības vai Apvienotās Karalistes pieprasījuma 15 dienu laikā no šāda pieprasījuma saņemšanas, apspriedies ar Savienību un Apvienoto Karalisti, ieceļ personas, kas atbilst šā panta 2. punkta prasībām un veidos šķīrējtiesu.

172. PANTS

Reglaments

Uz šajā sadaļā noteiktajām strīdu izšķiršanas procedūrām attiecas reglaments, kas izklāstīts IX pielikuma A daļā ("Reglaments"), un Apvienotā komiteja pastāvīgi pārskata, kā darbojas šīs strīdu izšķiršanas procedūras, un var reglamentu grozīt.

173. PANTS

Šķīrējtiesas procedūras termiņi

1. Šķīrējtiesa paziņo savu nolēmumu Savienībai, Apvienotajai Karalistei un Apvienotajai komitejai 12 mēnešu laikā no šķīrējtiesas izveidošanas. Ja šķīrējtiesa uzskata, ka tā nevar iekļauties šajā termiņā, tās priekšsēdētājs par to rakstiski paziņo Savienībai un Apvienotajai Karalistei, norādot aizkavēšanās iemeslus un datumu, līdz kuram šķīrējtiesa plāno pabeigt darbu.

2. Savienība vai Apvienotā Karaliste 10 dienu laikā no šķīrējtiesas izveidošanas var iesniegt argumentētu pieprasījumu atzīt lietu par steidzamu. Tādā gadījumā šķīrējtiesa 15 dienu laikā no šāda pieprasījuma saņemšanas lemj par steidzamību. Ja šķīrējtiesa lietu atzīst par steidzamu, tā dara visu, kas ir tās spēkos, lai 6 mēnešu laikā kopš tās izveidošanas dienas paziņotu Savienībai un Apvienotajai Karalistei savu nolēmumu.

174. PANTS

Strīdi, kuros rodas jautājumi par Savienības tiesībām

1. Ja strīdā, kas iesniegts šķīrējtiesai saskaņā ar šo sadaļu, rodas jautājums par kāda Savienības tiesību jēdziena interpretāciju, par šajā līgumā minēta Savienības tiesību noteikuma interpretāciju vai par to, vai Apvienotā Karaliste ir izpildījusi savas saistības saskaņā ar 89. panta 2. punktu, šķīrējtiesa par šādiem jautājumiem nelemj. Šādā gadījumā tā lūdz Eiropas Savienības Tiesu sniegt nolēmumu par attiecīgo jautājumu. Eiropas Savienības Tiesai ir jurisdikcija sniegt šādu nolēmumu, kurš ir saistošs šķīrējtiesai.

Šķīrējtiesa šā punkta pirmajā daļā minēto lūgumu izsaka pēc pušu uzklausīšanas.

2. Neskarot šā panta 1. punkta pirmās daļas pirmo teikumu, ja Savienība vai Apvienotā Karaliste uzskata, ka jāizsaka lūgums saskaņā ar 1. punktu, tā šķīrējtiesai var paust savu viedokli šajā jautājumā. Tādā gadījumā šķīrējtiesa iesniedz lūgumu saskaņā ar šā panta 1. punktu, izņemot gadījumu, ja šāds jautājums neattiecas uz Savienības tiesību jēdziena interpretāciju, šajā līgumā minēta Savienības tiesību noteikuma interpretāciju vai to, vai Apvienotā Karaliste ir izpildījusi savas saistības saskaņā ar 89. panta 2. punktu. Šķīrējtiesa pamato savu novērtējumu. 10 dienu laikā pēc novērtējuma katra Puse var pieprasīt šķīrējtiesai pārskatīt savu novērtējumu, un tādā gadījumā 15 dienu laikā no pieprasījuma saņemšanas tiek organizēta sēde, kurā Puses tiek uzklausītas par attiecīgo jautājumu. Šķīrējtiesa pamato savu novērtējumu.

3. Gadījumos, kas minēti šā panta 1. un 2. punktā, 173. pantā minētie termiņi tiek apturēti, līdz Eiropas Savienības Tiesa pieņem savu nolēmumu. Laiks, ko šķīrējtiesai atvēl nolēmuma pieņemšanai, nedrīkst būt īsāks par 60 dienām no dienas, kad Eiropas Savienības Tiesa ir pieņēmusi savu nolēmumu.

4. Procedūrām, kas iesniegtas Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar šo pantu, *mutatis mutandis* piemēro 161. panta 2. punkta pirmo daļu un 161. panta 3. punktu.

175. PANTS

Šķīrējtiesas nolēmuma izpilde

Savienībai un Apvienotajai Karalistei šķīrējtiesas nolēmums ir saistošs. Savienība un Apvienotā Karaliste veic visus nepieciešamos pasākumus, lai labticīgi izpildītu šķīrējtiesas nolēmumu, un saskaņā ar 176. pantā aprakstīto procedūru cenšas vienoties par periodu, kādā tas izpildāms.

176. PANTS

Saprātīgs izpildes termiņš

1. Ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc tam, kad šķīrējtiesas nolēmums ir paziņots Savienībai un Apvienotajai Karalistei, atbildētājs, ja šķīrējtiesa ir lēmusi par labu prasītājam, paziņo prasītājam, cik daudz laika, viņaprāt, vajadzēs nolēmuma izpildei ("saprātīgs termiņš").

2. Ja starp Savienību un Apvienoto Karalisti nav vienprātības par to, kāds būtu saprātīgs termiņš, kurā jāizpilda šķīrējtiesas nolēmums, prasītājs 40 dienu laikā pēc 1. punktā minētā atbildētāja paziņojuma rakstiski pieprasa, lai sākotnējā šķīrējtiesa noteiktu saprātīga termiņa ilgumu. Par šādu pieprasījumu vienlaikus paziņo atbildētājam. Šķīrējtiesa 40 dienu laikā no pieprasījuma iesniegšanas dienas paziņo Savienībai un Apvienotajai Karalistei savu lēmumu par izpildes termiņu.

3. Ja sākotnējā šķīrējtiesa vai daži tās šķīrējtiesneši nespēj vēlreiz sapulcēties, lai izskatītu 2. punktā minēto pieprasījumu, tiek izveidota jauna šķīrējtiesa, kā noteikts 171. pantā. Lēmums jāpaziņo 60 dienu laikā no jaunās šķīrējtiesas izveidošanas dienas.

4. Atbildētājs rakstiski informē prasītāju par to, kā virzās 173. pantā minētā šķīrējtiesas nolēmuma izpilde, vismaz 1 mēnesi pirms saprātīga termiņa beigām.

5. Šo saprātīgo termiņu var pagarināt, Savienībai un Apvienotajai Karalistei savstarpēji vienojoties.

177. PANTS

Šķīrējtiesas nolēmuma izpildei veikto pasākumu pārskatīšana

1. Atbildētājs pirms saprātīga termiņa beigām paziņo prasītājam par visiem pasākumiem, ko ir veicis, lai izpildītu šķīrējtiesas nolēmumu.

2. Ja saprātīga termiņa beigās prasītājs uzskata, ka atbildētājs nav izpildījis 173. pantā minēto šķīrējtiesas nolēmumu, prasītājs var rakstiski pieprasīt, lai sākotnējā šķīrējtiesa lemj par šo jautājumu. Šķīrējtiesa paziņo Savienībai un Apvienotajai Karalistei savu nolēmumu 90 dienu laikā no pieprasījuma iesniegšanas dienas.

3. Ja sākotnējā šķīrējtiesa vai daži tās šķīrējtiesneši nespēj vēlreiz sapulcēties, lai izskatītu 2. punktā minēto pieprasījumu, tiek izveidota jauna šķīrējtiesa, kā noteikts 171. pantā. Nolēmums jāpaziņo 60 dienu laikā no jaunās šķīrējtiesas izveidošanas dienas.

4. Ja lietā, kas nodota šķīrējtiesai saskaņā ar 2. punktu, rodas jautājums par Savienības tiesību interpretāciju vai par šajā līgumā minēta Savienības tiesību noteikuma interpretāciju, *mutatis mutandis* piemēro 174. pantu.

178. PANTS

Pagaidu tiesiskās aizsardzības līdzekļi neizpildes gadījumā

1. Ja šķīrējtiesa saskaņā ar 177. panta 2. punktu nolemj, ka atbildētājs nav izpildījis 173. pantā minēto šķīrējtiesas nolēmumu, tā pēc prasītāja pieprasījuma var nolemt, ka prasītājam jāsaņem sodanauda vai kavējuma nauda. Nosakot sodanaudas vai kavējuma naudas summu, šķīrējtiesa ņem vērā to, cik nopietna un cik ilga ir bijusi neizpilde un tās pamatā esošais pienākumu pārkāpums.

2. Ja 1 mēneša laikā pēc 1. punktā minētā šķīrējtiesas nolēmuma atbildētājs nav samaksājis tam piespriesto sodanaudu vai kavējuma naudu vai ja 6 mēnešu laikā pēc 177. panta 2. punktā minētā šķīrējtiesas nolēmuma atbildētājs vēl joprojām nav izpildījis 173. pantā minēto šķīrējtiesas nolēmumu, prasītājam ir tiesības, paziņojot atbildētājam, apturēt saistību izpildi, kas izriet no:

a) jebkuriem šā līguma noteikumiem, izņemot Otrās Daļas noteikumus; vai

b) jebkura cita tāda līguma daļām, kas noslēgts starp Savienību un Apvienoto Karalisti, saskaņā ar minētajā līgumā paredzētajiem noteikumiem.

Paziņojumā precizē, kādu noteikumu izpildi prasītājs grasās apturēt. Prasītājs pirms lēmuma par b) apakšpunktā minētā līguma daļu izpildes apturēšanu vispirms apsver, vai piemērota reakcija uz pārkāpumu būtu kāda šā līguma noteikuma izpildes apturēšana saskaņā ar a) apakšpunktu. Izpildes apturēšanai jābūt samērīgai ar attiecīgo pienākuma pārkāpumu, ņemot vērā pārkāpuma smagumu un attiecīgās tiesības, un, ja apturēšanas pamatā ir fakts, ka atbildētājs joprojām nav izpildījis 173. pantā minēto šķīrējtiesas nolēmumu, to, vai atbildētājam ir piespriests maksāt kavējuma naudu, vai tā ir samaksāta vai vēl tiek maksāta.

Prasītājs izpildes apturēšanu var īstenot jebkurā brīdī, taču ne agrāk par 10 dienām kopš paziņojuma datuma, ja vien atbildētājs nav pieprasījis šķīrējtiesu saskaņā ar 3. punktu.

3. Ja atbildētājs uzskata, ka izpildes apturēšana, kas noteikta 2. punktā minētajā paziņojumā ir nesamērīga, tas var rakstiski pieprasīt, lai sākotnējā šķīrējtiesa izlemj šo jautājumu. Šādu pieprasījumu paziņo prasītājam, pirms ir beidzies 2. punktā minētais 10 dienu termiņš. Šķīrējtiesa paziņo Savienībai un Apvienotajai Karalistei savu nolēmumu 60 dienu laikā no pieprasījuma iesniegšanas datuma. Saistību izpildi neaptur, kamēr šķīrējtiesa nav paziņojusi nolēmumu, un izpildes apturēšanai jābūt saskaņā ar šķīrējtiesas nolēmumu.

4. Ja sākotnējā šķīrējtiesa vai daži tās šķīrējtiesneši nespēj vēlreiz sapulcēties, lai izskatītu 2. punktā minēto pieprasījumu, tiek izveidota jauna šķīrējtiesa, kā noteikts 171. pantā. Tādos gadījumos nolēmums jāpaziņo 90 dienu laikā no jaunās šķīrējtiesas izveidošanas dienas.

5. Saistību izpilde tiek apturēta uz laiku un vienīgi tik ilgi, līdz pasākums, kas atzīts par nesaderīgu ar šā līguma noteikumiem, tiek atcelts vai grozīts, panākot atbilstību šā līguma noteikumiem, vai līdz Savienība un Apvienotā Karaliste ir vienojušās citādi atrisināt strīdu.

179. PANTS

Tādu pasākumu pārskatīšana, kas veikti pēc pagaidu tiesiskās aizsardzības līdzekļiem

1. Ja prasītājs ir apturējis saistību izpildi saskaņā ar 178. pantu vai ja šķīrējtiesa ir atbildētājam piespriedusi maksāt kavējuma naudu saskaņā ar 178. panta 1. punktu, atbildētājs paziņo prasītājam par visiem pasākumiem, kādus tas ir veicis, lai izpildītu šķīrējtiesas nolēmumu, un par savu lūgumu izbeigt saistību izpildes apturēšanu, ko piemērojis prasītājs, vai izbeigt kavējuma naudas piemērošanu.

2. Ja Savienība un Apvienotā Karaliste 45 dienu laikā no paziņojuma iesniegšanas dienas nevienojas par to, vai paziņotais pasākums ļauj uzskatīt, ka atbildētājs izpilda šā līguma noteikumus, ikviena Puse var iesniegt rakstisku pieprasījumu, lai sākotnējā šķīrējtiesa izlemj šo jautājumu. Par šādu pieprasījumu vienlaikus paziņo otrai Pusei. Šķīrējtiesas nolēmumu paziņo Savienībai, Apvienotajai Karalistei un Apvienotajai komitejai 75 dienu laikā no pieprasījuma iesniegšanas dienas.

Ja šķīrējtiesa nolemj, ka atbildētājs ir nodrošinājis šā līguma izpildi, vai prasītājs 45 dienu laikā no 1. punktā minētā paziņojuma iesniegšanas nepieprasa, lai sākotnējā šķīrējtiesa izlemtu šo jautājumu:

a) saistību izpildes apturēšana beidzas 15 dienu laikā no šķīrējtiesas nolēmuma pieņemšanas vai no 45 dienu laikposma beigām;

b) kavējuma naudas piemērošana beidzas vai nu dienā pēc šķīrējtiesas nolēmuma pieņemšanas, vai pēc 45 dienu laikposma beigām.

3. Ja sākotnējā šķīrējtiesa vai daži tās šķīrējtiesneši nespēj vēlreiz sapulcēties, lai izskatītu 2. punktā minēto pieprasījumu, tiek izveidota jauna šķīrējtiesa, kā noteikts 171. pantā. Tādā gadījumā nolēmums jāpaziņo 90 dienu laikā no jaunās šķīrējtiesas izveidošanas dienas.

4. Ja lietā, kas nodota šķīrējtiesai saskaņā ar 2. punktu, rodas jautājums par Savienības tiesību interpretāciju vai par šajā līgumā minēta Savienības tiesību noteikuma interpretāciju, *mutatis mutandis* piemēro 174. pantu.

180. PANTS

Šķīrējtiesas lēmumi un nolēmumi

1. Šķīrējtiesa dara visu iespējamo, lai lēmumus pieņemtu vienprātīgi. Ja tomēr lēmumu nevar pieņemt vienprātīgi, izskatāmo jautājumu izšķir ar balsu vairākumu. Šķīrējtiesnešu nepiekrītošie viedokļi nekādā gadījumā netiek publicēti.

2. Savienībai un Apvienotajai Karalistei ir saistoši visi šķīrējtiesas nolēmumi. Nolēmumā izklāsta konstatētos faktus, iztirzā šā līguma noteikumu piemērojamību un pamato konstatējumus un secinājumus. Savienība un Apvienotā Karaliste nodrošina, ka šķīrējtiesas nolēmumi un lēmumi visā pilnībā ir publiski pieejami, ievērojot konfidenciālas informācijas aizsardzības prasības.

181. PANTS

Šķīrējtiesneši

1. Šķīrējtiesneši ir neatkarīgi, rīkojas patstāvīgi, nepieņem norādījumus no organizācijām vai valdībām un ievēro IX pielikuma B daļā noteikto rīcības kodeksu. Apvienotā komiteja drīkst grozīt minēto rīcības kodeksu.

2. Šķīrējtiesnešiem kopš šķīrējtiesas izveides ir imunitāte pret tiesvedību Savienībā un Apvienotajā Karalistē saistībā ar darbībām, ko tie veikuši, īstenojot savas funkcijas minētajā šķīrējtiesā.

IV SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

182. PANTS

Protokoli un pielikumi

Šā līguma neatņemama sastāvdaļa ir Protokols par Īriju/Ziemeļīriju, Protokols par Suverēnajām bāzu teritorijām Kiprā, Protokols par Gibraltāru un I līdz IX pielikums.

183. PANTS

Autentiskie teksti un depozitārs

Šo līgumu sagatavo vienā oriģināleksemplārā angļu, bulgāru, čehu, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, horvātu, igauņu, itāļu, īru, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovāku, slovēņu, somu, spāņu, ungāru, vācu un zviedru valodā, un visi teksti ir vienlīdz autentiski.

Šā līguma depozitārs ir Padomes ģenerālsekretārs.

184. PANTS

Sarunas par turpmākajām attiecībām

Savienība un Apvienotā Karaliste dara visu iespējamo, lai labticīgi un pilnībā ievērojot savu attiecīgo tiesisko kārtību, veiktu pasākumus, kas nepieciešami, lai ātri vienotos par līgumiem, kas reglamentēs to turpmākās attiecības, kā minēts 2018. gada 25. novembra Politiskajā deklarācijā, un lai attiecībā uz minētajiem līgumiem izpildītu vajadzīgās ratifikācijas vai noslēgšanas procedūras, cenšoties iespēju robežās nodrošināt, ka šos līgumus sāk piemērot no pārejas perioda beigām.

185. PANTS

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šis līgums stājas spēkā vienā no turpmāk minētajām dienām – atkarībā no tā, kura iestājas agrāk:

a) diena, kas seko pēc tam, kad beidzies LES 50. panta 3. punktā paredzētais laikposms, kuru, vienojoties ar Apvienoto Karalisti, pagarinājusi Eiropadome, ar nosacījumu, ka pirms attiecīgā datuma šā līguma depozitārs ir saņēmis Savienības un Apvienotās Karalistes rakstiskos paziņojumus par vajadzīgo iekšējo procedūru pabeigšanu;

b) nākamā mēneša pirmā diena pēc tam, kad šā līguma depozitārs ir saņēmis pēdējo no a) punktā minētajiem rakstiskajiem paziņojumiem.

Ja šā līguma depozitārs nav saņēmis a) punktā minētos rakstiskos paziņojumus, pirms beidzies LES 50. panta 3. punktā minētais laikposms, kuru, vienojoties ar Apvienoto Karalisti, pagarinājusi Eiropadome, šis līgums nestājas spēkā.

Šā panta pirmajā daļā minētajā rakstiskajā paziņojumā Savienība attiecībā uz ikvienu dalībvalsti, kas paudusi ar attiecīgās dalībvalsts tiesību pamatprincipiem saistītus apsvērumus, var paziņot, ka pārejas periodā papildus Pamatlēmumā 2002/584/TI minētajiem pamatiem, kas ļauj neizpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, minētās dalībvalsts izpildes tiesu iestādes var atteikties izdot savus valstspiederīgos Apvienotajai Karalistei saskaņā ar Eiropas apcietināšanas orderi. Tādā gadījumā Apvienotā Karaliste ne vēlāk kā 1 mēneša laikā pēc Savienības paziņojuma saņemšanas var paziņot, ka tās izpildes tiesu iestādes var atteikties izdot savus valstspiederīgos minētajai dalībvalstij.

Šā līguma Otro un Trešo Daļu, izņemot 19. pantu, 34. panta 1. punktu, 44. pantu un 96. panta 1. punktu, kā arī Sestās Daļas I sadaļu un 169. līdz 181. pantu piemēro no pārejas perioda beigām.

Protokolu par Īriju/Ziemeļīriju piemēro no pārejas perioda beigām, izņemot šādus minētā protokola noteikumus, kurus piemēro no šā līguma stāšanās spēkā:

– 1., 2. un 3. pants;

– 6. panta 1. punkta trešās daļas pēdējais teikums, ceturtā daļa, piektās daļas pēdējais teikums un sestā daļa;

– 6. panta 2. punkta pirmās daļas otrais teikums;

– 12. panta 2. punkta pēdējais teikums;

– 14. panta 3. punkts;

– 16. pants;

– 17. panta 1. līdz 4. punkts un 6. punkts;

– 21. pants;

– 2. pielikuma 4. panta 3. punkta trešais teikums un 5. panta 2. punkts;

– 3. pielikuma 4. panta 1. punkta otrais teikums, 8. panta 1. punkts un 13. panta otrās daļas pirmais teikums;

– 4. pielikuma 1. panta 4. punkts un 2. panta 3. punkts, 7. panta 2. punkta pēdējais teikums un 8. panta pirmā daļa; un

– 9. pielikuma pirmā daļa.

Protokolu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes Suverēnajām bāzu teritorijām Kiprā, izņemot tā 11. pantu, piemēro no pārejas perioda beigām.

Protokolu par Gibraltāru, izņemot tā 1. pantu, beidz piemērot pārejas perioda beigās.

Noslēgts ...

PROTOKOLI

PROTOKOLS PAR ĪRIJU/ZIEMEĻĪRIJU

Savienība un Apvienotā Karaliste,

ŅEMOT VĒRĀ vēsturiskās saites un ilgstošās divpusējās attiecības, kas pastāv starp Īriju un Apvienoto Karalisti,

ATGĀDINOT, ka Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības ir nozīmīgs un vēl nebijis izaicinājums Īrijas salā, un vēlreiz apliecinot, ka miera procesa panākumi, ieguvumi un saistības arī turpmāk būs ārkārtīgi svarīgi, lai tajā veicinātu mieru, stabilitāti un izlīgumu,

ATZĪSTOT, ka jārod vēl nebijis risinājums Īrijas salā pastāvošajiem unikālajiem apstākļiem, lai nodrošinātu Apvienotās Karalistes sakārtotu izstāšanos no Savienības,

ATGĀDINOT, ka uz LES 50. panta pamata izstrādātā Līguma par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas ("Izstāšanās līguma") mērķis nav izveidot pastāvīgas turpmākās attiecības starp Savienību un Apvienoto Karalisti,

ATGĀDINOT par Savienības un Apvienotās Karalistes nolūku aizstāt Ziemeļīrijas noregulējuma risinājumu ar vēlāk noslēgtu līgumu, kas izveidos alternatīvu kārtību, kā Īrijas salā pastāvīgi nodrošināt atteikšanos no stingras robežas pastāvēšanas,

ŅEMOT VĒRĀ Savienības un Apvienotās Karalistes kopīgo mērķi nākotnē uzturēt ciešas attiecības, kas, pilnībā ievērojot abu Pušu tiesisko kārtību, ļaus izveidot ambiciozu muitas režīmu, kura pamatā būs šajā protokolā paredzētā vienotā muitas teritorija,

APSTIPRINOT, ka būtu jāaizsargā visas daļas Lielās piektdienas jeb Belfāstas nolīgumā, kas 1998. gada 10. aprīlī noslēgts starp Apvienotās Karalistes valdību, Īrijas Republikas valdību un citiem daudzpusējo sarunu dalībniekiem ("1998. gada nolīgums") un kas ir pievienots tajā pašā dienā noslēgtajam Apvienotās Karalistes un Īrijas nolīgumam ("Apvienotās Karalistes un Īrijas nolīgums"), ieskaitot vēlākos tā īstenošanas līgumus un kārtību,

ATZĪSTOT, ka Ziemeļīrijas un Īrijas sadarbība ir 1998. gada nolīguma centrālā daļa un ka tā ir būtiska, lai panāktu izlīgumu un attiecību normalizēšanos Īrijas salā, un atgādinot par Ziemeļīrijas izpildvaras, Ziemeļīrijas asamblejas un Ziemeļu–dienvidu ministru padomes lomu, funkcijām un drošības pasākumiem (tostarp starpkopienu noteikumiem), kas noteikti 1998. gada nolīgumā,

PATUROT PRĀTĀ, ka Savienības tiesības ir nodrošinājušas sistēmu, kas atbalsta 1998. gada nolīguma noteikumus par tiesībām, drošības pasākumiem un iespēju vienlīdzību,

ATZĪSTOT, ka Īrijas pilsoņi Ziemeļīrijā uz savas Savienības pilsonības pamata turpinās izmantot un īstenot savas tiesības, iespējas un priekšrocības, nezaudēdami tām piekļuvi, un ka šim protokolam vajadzētu ievērot un tas nedrīkstētu skart tās tiesības, iespējas un identitātes aspektus, ko ar Savienības pilsonību iegūst tie Ziemeļīrijas iedzīvotāji, kuri izvēlējušies iegūt Īrijas pilsonību, kā noteikts Apvienotās Karalistes un Īrijas nolīguma 2. pielikumā "Deklarācija par 1. panta vi) punkta noteikumiem saistībā ar pilsonību",

ATGĀDINOT Apvienotās Karalistes apņemšanos aizsargāt ziemeļu–dienvidu sadarbību un tās sniegtās garantijas, kas paredz novērst stingras robežas, tostarp fiziskas infrastruktūras vai ar to saistītu pārbaužu un kontroles, pastāvēšanu, un paturot prātā, ka visai nākotnē iespējamajai kārtībai jāatbilst šīm visaptverošajām prasībām,

PATUROT PRĀTĀ, ka nekas šajā protokolā neliedz Apvienotajai Karalistei nodrošināt netraucētu tirgus pieejamību precēm, kas no Ziemeļīrijas tiek pārvietotas uz pārējo Apvienotās Karalistes iekšējo tirgu,

UZSVEROT Savienības un Apvienotās Karalistes kopīgo mērķi iespēju robežās nepieļaut kontroles Ziemeļīrijas ostās un lidostās, ievērojot piemērojamos tiesību aktus un ņemot vērā Pušu attiecīgos regulatīvos režīmus un to īstenošanu,

ATGĀDINOT, ka kopīgajā ziņojumā, ar kuru 2017. gada 8. decembrī nāca klajā Eiropas Savienības un Apvienotās Karalistes valdības sarunvedēji un kurā tika novērtēts, kāds progress ir panākts saskaņā ar LES 50. pantu risināto sarunu par Apvienotās Karalistes sakārtotu izstāšanos no Eiropas Savienības pirmajā posmā, ir ieskicēti trīs dažādi scenāriji, kā aizsargāt ziemeļu–dienvidu sadarbību un novērst stingras robežas pastāvēšanu, bet šis protokols balstās uz trešo scenāriju, kas paredz saglabāt pilnīgu saskaņotību ar tiem Savienības iekšējā tirgus un muitas savienības noteikumiem, kuri tagad vai nākotnē atbalsta ziemeļu–dienvidu sadarbību, visas salas ekonomiku un 1998. gada nolīguma aizsardzību un tiks piemēroti, ja un kamēr nav notikusi vienošanās par alternatīvu kārtību, ar ko īstenotu citu scenāriju,

PATUROT PRĀTĀ, ka pārejas periodu saskaņā ar Izstāšanās līguma 132. pantu, savstarpēji vienojoties, var pagarināt;

ATGĀDINOT, ka Savienība un Apvienotā Karaliste ir veikušas kartēšanu, kas liecina, ka ziemeļu–dienvidu sadarbība lielā mērā balstās uz kopēju Savienības tiesisko un politisko regulējumu,

PATUROT PRĀTĀ, ka tāpēc Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības radīs būtiskas problēmas saistībā ar ziemeļu–dienvidu sadarbības saglabāšanu un attīstību,

ATGĀDINOT, ka Apvienotā Karaliste ir apņēmusies arī turpmāk aizsargāt un atbalstīt ziemeļu–dienvidu un austrumu–rietumu sadarbības turpināšanu plašā politikas, ekonomikas, drošības, sabiedrības un lauksaimniecības kontekstā un sadarbības jomu satvarā, kas ietver Ziemeļu–dienvidu īstenošanas struktūru darbības turpināšanu,

ATZĪSTOT, ka šis protokols jāīsteno tā, lai saglabātu ziemeļu–dienvidu sadarbības turpināšanai nepieciešamos nosacījumus, tostarp jaunas kārtības iespēju saskaņā ar 1998. gada nolīgumu,

ATGĀDINOT Savienības un Apvienotās Karalistes saistības pret ziemeļu–dienvidu *PEACE* un *INTERREG* finansējuma programmām saskaņā ar pašreizējo daudzgadu finanšu shēmu un apņemšanos saglabāt pašreizējos finansējuma samērus arī attiecībā uz nākamo programmu,

APLIECINOT Apvienotās Karalistes apņemšanos atvieglot to preču efektīvu un savlaicīgu tranzītu cauri tās teritorijai, kuras tiek pārvietotas no Īrijas uz citu dalībvalsti vai kādu trešo valsti, un otrādi,

APŅEMOTIES, ka šā protokola piemērošanai pēc iespējas mazāk vajadzētu ietekmēt sabiedrības ikdienu gan Īrijā, gan Ziemeļīrijā,

APZINOTIES, ka pilnībā jāievēro Īrijas tiesības un pienākumi, kas paredzēti Savienības noteikumos par iekšējo tirgu un muitas savienību,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, kurus pievieno pielikumā Izstāšanās līgumam:

1. PANTS

Mērķi un saikne ar vēlāku līgumu

1. Šis protokols neskar 1998. gada nolīguma noteikumus attiecībā uz Ziemeļīrijas konstitucionālo statusu un piekrišanas principu, saskaņā ar kuru jebkādas izmaiņas minētajā statusā drīkst veikt vienīgi tad, ja tām piekrīt Ziemeļīrijas iedzīvotāju vairākums.

2. Šis protokols respektē valsts galvenās funkcijas un Apvienotās Karalistes teritoriālo integritāti.

3. Šis protokols nosaka kārtību, kā risināt unikālos apstākļus Īrijas salā, uzturēt ziemeļu–dienvidu sadarbības turpināšanai nepieciešamos nosacījumus, nepieļaut stingras robežas pastāvēšanu un aizsargāt 1998. gada nolīgumu visos tā aspektos.

4. Izstāšanās līguma mērķis nav izveidot pastāvīgas attiecības starp Savienību un Apvienoto Karalisti. Tāpēc paredzēts, ka šā protokola noteikumi tiks piemēroti tikai uz laiku, ņemot vērā saistības, ko Savienība un Apvienotā Karaliste uzņēmušās 2. panta 1. punktā. Šā protokola noteikumus piemēro, ja un kamēr tos pilnībā vai daļēji nav aizstājis vēlāks līgums.

2. PANTS

Vēlāks līgums

1. Savienība un Apvienotā Karaliste dara visu, kas ir to spēkos, lai līdz 2020. gada 31. decembrim noslēgtu līgumu, kas pilnībā vai daļēji aizstās šo protokolu.

2. Jebkurā vēlākā līgumā starp Savienību un Apvienoto Karalisti norāda, kuras šā protokola daļas tas aizstāj. Kad pēc Izstāšanās līguma stāšanās kļūst piemērojams vēlāks līgums starp Savienību un Apvienoto Karalisti, šo protokolu, sākot ar šāda vēlāka līguma piemērošanas dienu, ievērojot minētā līguma noteikumus par minētā līguma ietekmi uz šo protokolu, un neatkarīgi no 20. panta, vairs nepiemēro vai attiecīgi pārtrauc piemērot pilnībā vai daļēji.

3. PANTS

Pārejas perioda pagarināšana

Apvienotā Karaliste, ņemot vērā progresu ceļā uz šā protokola 1. panta 4. punktā un 2. panta 1. punktā minētā līguma noslēgšanu, var jebkurā brīdī pirms 2020. gada 1. jūlija pieprasīt pagarināt pārejas periodu, kas minēts Izstāšanās līguma 126. pantā. Ja Apvienotā Karaliste nāk klajā ar šādu pieprasījumu, pārejas periodu var pagarināt saskaņā ar Izstāšanās līguma 132. pantu.

4. PANTS

Fizisko personu tiesības

1. Apvienotā Karaliste nodrošina, lai tās izstāšanās no Savienības negatīvi neietekmētu tiesības, drošības pasākumus vai iespēju vienlīdzību, kas noteikti 1998. gada nolīguma daļā "Tiesības, drošības pasākumi un iespēju vienlīdzība", ieskaitot attiecībā uz aizsardzību pret diskrimināciju, kas ir nostiprināta šā protokola 1. pielikumā uzskaitīto Savienības tiesību noteikumos, un Apvienotā Karaliste īsteno šo punktu, izmantojot īpaši šim nolūkam paredzētus mehānismus.

2. Apvienotā Karaliste turpina veicināt saskaņā ar 1998. gada nolīgumu izveidoto iestāžu un struktūru, tostarp Ziemeļīrijas Cilvēktiesību komisijas, Ziemeļīrijas Vienlīdzības komisijas un Ziemeļīrijas un Īrijas cilvēktiesību komisiju pārstāvju Apvienotās komitejas, attiecīgo darbu cilvēktiesību un vienlīdzības standartu ievērošanas jomā.

5. PANTS

Kopējā ceļošanas telpa

1. Apvienotā Karaliste un Īrija arī turpmāk var savstarpēji vienoties par kārtību, kas attiecas uz personu pārvietošanos starp to teritorijām ("kopējā ceļošanas telpa"), pilnībā ievērojot fizisko personu tiesības, kas piešķirtas Savienības tiesībās.

2. Apvienotā Karaliste nodrošina, ka kopējo ceļošanas telpu un ar to saistītās tiesības un privilēģijas var turpināt piemērot, neietekmējot Īrijas pienākumus, kas tai noteikti Savienības tiesībās, jo īpaši attiecībā uz Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu (neatkarīgi no valstspiederības) brīvu pārvietošanos Īrijas teritorijā, no tās un uz to.

6. PANTS

Vienotā muitas teritorija, preču aprite

1. Līdz brīdim, kad sāk piemērot jaunu attiecību režīmu, tiek izveidota vienota muitas teritorija starp Savienību un Apvienoto Karalisti ("vienotā muitas teritorija"). Līdz ar to Ziemeļīrija ietilpst tajā pašā muitas teritorijā kā Lielbritānija.

Vienotā muitas teritorija ietver:

a) Savienības muitas teritoriju, kas ir definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013[1] 4. pantā; un

b) Apvienotās Karalistes muitas teritoriju.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.).

Visai preču tirdzniecībai, kas norit starp šā punkta otrajā daļā minētajām teritorijām, kā arī starp vienoto muitas teritoriju un trešām valstīm, ja tas ir paredzēts, piemēro šā protokola 2. pielikuma noteikumus. Lai nodrošinātu vienlīdzīgus nosacījumus, kas vajadzīgi šā punkta pienācīgai darbībai, piemēro šā protokola 4. pielikuma noteikumus. Apvienotā komiteja vajadzības gadījumā var grozīt 4. pielikumu, lai minētajiem vienlīdzīgajiem nosacījumiem noteiktu augstākus standartus.

Šā punkta īstenošanai Apvienotā komiteja pirms 2020. gada 1. jūlija pieņem sīki izstrādātus noteikumus par preču tirdzniecību starp abām vienotās muitas teritorijas pusēm. Ja pirms 2020. gada 1. jūlija nav pieņemts šāds lēmums, piemēro šā protokola 3. pielikumu.

Atkāpjoties no šā punkta trešās daļas, uz zvejas un akvakultūras produktiem, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1379/2013[1] I pielikumā ("zvejas un akvakultūras produkti"), neattiecas nedz šā protokola 2. un 4. pielikuma noteikumi, nedz arī šā punkta ceturtajā daļā minētie noteikumi, ja vien starp Savienību un Apvienoto Karalisti netiek piemērots līgums par piekļuvi ūdeņiem un zvejas iespējām. Saskaņā ar Izstāšanās līguma 184. pantu Savienība un Apvienotā Karaliste dara visu iespējamo, lai noslēgtu un ratificētu šādu līgumu pirms 2020. gada 1. jūlija.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1379/2013 (2013. gada 11. decembris) par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 (OV L 354, 28.12.2013., 1. lpp.).

Apvienotā komiteja var pieņemt lēmumus, ar kuriem groza šā protokola 3. pielikumu, ja šādi grozījumi ir vajadzīgi šā punkta pareizai darbībai. Šādi lēmumi nedrīkst grozīt šā protokola vai Izstāšanās līguma būtiskos elementus.

Šā punkta otrā daļa neskar īpašo kārtību, kas noteikta Protokolā par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes Suverēnajām bāzu teritorijām Kiprā.

2. Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā attiecībā uz Ziemeļīriju (neietverot Apvienotās Karalistes teritoriālos ūdeņus) piemēro tiesību aktus, kas minēti Regulas (ES) Nr. 952/2013 5. panta 2. punktā. Tomēr Apvienotā komiteja nosaka nosacījumus, tostarp kvantitatīvus, saskaņā ar kuriem konkrētus zvejas un akvakultūras produktus, kas ievesti Savienības muitas teritorijā, kura ir definēta Regulas (ES) Nr. 952/2013 4. pantā, ar Ziemeļīrijas ostā reģistrētiem kuģiem, kuri kuģo ar Apvienotās Karalistes karogu, atbrīvo no maksājumiem.

Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā attiecībā uz Ziemeļīriju piemēro arī šā protokola 5. pielikumā uzskaitītos Savienības tiesību noteikumus, ievērojot minētā pielikuma nosacījumus.

Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā attiecībā uz Ziemeļīriju piemēro LESD 30. un 110. pantu. Aizliegts starp Savienību un Ziemeļīriju piemērot kvantitatīvus eksporta un importa ierobežojumus.

7. PANTS

Apvienotās Karalistes iekšējā tirgus aizsardzība

1. Nekas šajā protokolā neliedz Apvienotajai Karalistei nodrošināt netraucētu tirgus pieejamību precēm, kas no Ziemeļīrijas tiek pārvietotas uz pārējo Apvienotās Karalistes iekšējo tirgu. Savienības tiesību noteikumus, kas padarīti piemērojami ar šo protokolu un kas aizliedz vai ierobežo preču eksportu, piemēro tirdzniecībā starp 6. panta 1. punkta otrajā daļā minētajām teritorijām vienīgi tiktāl, cik to noteikti pieprasa Savienības starptautiskās saistības. Apvienotā Karaliste nodrošina pilnu aizsardzību saskaņā ar starptautiskajām prasībām un saistībām, kas attiecas uz to preču eksporta aizliegumiem un ierobežojumiem, kuras tiek eksportētas no Savienības uz trešām valstīm, kā noteikts Savienības tiesībās.

2. Ņemot vērā to, ka Ziemeļīrija ir integrēta Apvienotās Karalistes iekšējā tirgū, Savienība un Apvienotā Karaliste dara visu, kas ir to spēkos, lai veicinātu tirdzniecību starp to Apvienotās Karalistes teritorijas daļu, kurai saskaņā ar šā protokola 6. panta 2. punktu ir piemērojama Regula (ES) Nr. 952/2013, un citām Apvienotās Karalistes teritorijas daļām, ievērojot piemērojamos tiesību aktus un ņemot vērā savus attiecīgos regulējuma režīmus un to īstenošanu. Apvienotā komiteja pastāvīgi pārskata šā punkta piemērošanu un pieņem piemērotus ieteikumus, lai iespēju robežās nepieļautu kontroles Ziemeļīrijas ostās un lidostās.

3. Nekas šajā protokolā neliedz Ziemeļīrijas izcelsmes produktu uzdot par Apvienotās Karalistes izcelsmes produktu, kad to laiž tirgū Lielbritānijā.

4. Nekas šajā protokolā neietekmē Apvienotās Karalistes tiesības, kas regulē to, kā citās Apvienotās Karalistes daļās tiek laistas tirgū preces no Ziemeļīrijas, kuras atbilst vai gūst priekšrocības no tehniskajiem noteikumiem, novērtējumiem, reģistrācijas, sertifikātiem, apstiprinājumiem vai atļaujām, ko reglamentē šā protokola 5. pielikumā minētie Savienības tiesību noteikumi.

8. PANTS

Tehniskie noteikumi, novērtējumi, reģistrācija, sertifikāti, apstiprinājumi un atļaujas

1. Neskarot šā protokola 5. pielikumā minētos Savienības tiesību noteikumus, to, vai preču laišana Ziemeļīrijas tirgū ir bijusi likumīga, reglamentē Apvienotās Karalistes tiesības, kā arī – attiecībā uz precēm, kas importētas no Savienības, – LESD 34. un 36. pants.

2. Ja Savienības tiesību noteikumos, kas padarīti piemērojami ar šo protokolu, ir paredzēts marķējumā, etiķetēs, birkās vai citur lietot dalībvalsts nosaukuma norādi, tostarp saīsinātā veidā, Apvienoto Karalisti attiecībā uz Ziemeļīriju apzīmē kā "*UK/NI*" vai "*United Kingdom (Northern Ireland)*" (Apvienotā Karaliste (Ziemeļīrija)). Ja Savienības tiesību noteikumos, kas padarīti piemērojami ar šo protokolu, ir paredzēta norāde ciparu koda veidā, norādē, ko izmanto Apvienotajai Karalistei attiecībā uz Ziemeļīriju lieto skaidri atšķiramu ciparu kodu.

3. Atkāpjoties no šā protokola 15. panta 1. punkta un no Izstāšanās līguma 7. panta, situācijā, kad runa ir par kādas dalībvalsts iestādes vai šajā dalībvalstī dibinātas struktūras izdoto vai veikto tehnisko noteikumu, novērtējumu, reģistrācijas, sertifikātu, apstiprinājumu un atļauju atzīšanu citā dalībvalstī, atsauces uz dalībvalstīm Savienības tiesību noteikumos, kas padarīti piemērojami ar šo protokolu, saprot kā atsauces, kas neietver Apvienoto Karalisti attiecībā uz Ziemeļīriju, ja runa ir par tehniskajiem noteikumiem, novērtējumiem, reģistrāciju, sertifikātiem, apstiprinājumiem un atļaujām, ko izdevušas vai veikušas Apvienotās Karalistes iestādes vai Apvienotajā Karalistē dibinātas struktūras.

Šā punkta pirmā daļa neattiecas uz Ziemeļīrijas objektu, iekārtu vai telpu reģistrāciju, sertifikāciju, apstiprinājumiem un atļaujām, ko piešķīrušas Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes, ja šīs reģistrācijas, sertifikācijas, apstiprinājuma vai atļaujas izdošanai vai veikšanai var būt nepieciešama šo objektu, iekārtu vai telpu inspekcija.

Šā punkta pirmā daļa neattiecas uz veterinārajiem sertifikātiem un augu reproduktīvā materiāla oficiālajām etiķetēm, kas tiek prasīti Savienības tiesību noteikumos, kuri padarīti piemērojami ar šo protokolu.

Šā punkta pirmā daļa neskar to novērtējumu, reģistrācijas, sertifikātu, apstiprinājumu un atļauju derīgumu Ziemeļīrijā, kurus piešķīrušas vai veikušas Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes vai Apvienotajā Karalistē dibinātas struktūras pamatojoties uz Savienības tiesību noteikumiem, kas padarīti piemērojami ar šo protokolu. Visās atbilstības zīmēs, logotipos vai tamlīdzīgos objektos, kuru izmantošana paredzēta Savienības tiesību noteikumos, kas padarīti piemērojami ar šo protokolu, un kurus ekonomikas dalībnieki izvieto uz precēm, pamatojoties uz novērtējumu, reģistrāciju, sertifikātu, apstiprinājumu vai atļauju, ko piešķīrušas Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes vai Apvienotajā Karalistē dibinātas struktūras, iekļauj norādi "*UK/NI*".

Apvienotā Karaliste attiecībā uz Ziemeļīriju nedrīkst sākt iebildumu, drošības pasākumu vai šķīrējtiesas procedūras, kas paredzētas Savienības tiesību noteikumos, kuri padarīti piemērojami ar šo protokolu, ciktāl minētās procedūras attiecas uz tehniskajiem noteikumiem, standartiem, novērtējumiem, reģistrāciju, sertifikātiem, apstiprinājumiem un atļaujām, ko izdevušas vai veikušas dalībvalstu kompetentās iestādes vai dalībvalstīs dibinātas struktūras.

Šā punkta pirmā daļa neliedz Ziemeļīrijā kvalificētām personām veikt Ziemeļīrijā importētu vai ražotu zāļu partijas testēšanu un laišanu apritē.

9. PANTS

PVN un akcīze

Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā attiecībā uz Ziemeļīriju piemēro šā protokola 6. pielikumā uzskaitītos Savienības tiesību noteikumus par precēm.

Apvienotā komiteja regulāri apspriežas par šā panta īstenošanu un vajadzības gadījumā pieņem pasākumus, kas vajadzīgi tā pienācīgai piemērošanai.

10. PANTS

Lauksaimniecība un vide

Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā attiecībā uz Ziemeļīriju piemēro šā protokola 5. pielikumā uzskaitītos Savienības tiesību noteikumus, ievērojot minētā pielikuma nosacījumus.

11. PANTS

Vienotais elektroenerģijas tirgus

Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā attiecībā uz Ziemeļīriju piemēro šā protokola 7. pielikumā uzskaitītos Savienības tiesību noteikumus, kas regulē elektroenerģijas vairumtirgus, ievērojot minētā pielikuma nosacījumus.

12. PANTS

Valsts atbalsts

1. Apvienotajai Karalistei piemēro šā protokola 8. pielikumā uzskaitītos Savienības tiesību noteikumus, tostarp attiecībā uz pasākumiem, ar kuriem atbalsta lauksaimniecības produktu ražošanu un tirdzniecību Ziemeļīrijā, un pasākumiem, kuri ietekmē šim protokolam pakļauto tirdzniecību starp Savienību un to Apvienotās Karalistes daļu, uz kuru saskaņā ar šā protokola 6. panta 2. punktu attiecas Regula (ES) Nr. 952/2013.

2. Neatkarīgi no 1. punkta tajā norādītie Savienības tiesību noteikumi neattiecas uz pasākumiem, ko Apvienotās Karalistes iestādes veikušas, lai atbalstītu lauksaimniecības produktu ražošanu un tirdzniecību Ziemeļīrijā, un kas nepārsniedz noteiktu maksimālo gada atbalsta kopapjomu, ar nosacījumu, ka noteikts minimālais šim izņēmumam pakļautā atbalsta īpatsvars atbilst PTO Nolīguma par lauksaimniecību 2. pielikuma noteikumiem. Izņēmumam pakļautā maksimālā gada atbalsta kopapjomu un minimālo īpatsvaru nosaka saskaņā ar 9. pielikumā paredzētajām procedūrām.

3. Kad Eiropas Komisija pārbauda informāciju par Apvienotās Karalistes iestāžu pasākumu, kas varētu būt nelikumīgs atbalsts, uz kuru attiecas 1. punkts, tā nodrošina, lai Apvienotā Karaliste tiktu pilnībā un regulāri informēta par minētā pasākuma pārbaudes norisi un rezultātiem.

Eiropas Komisija un 4. pielikuma 9. pantā minētā neatkarīgā iestāde izveido un pastāvīgi pārskata administratīvo kārtību, kas vajadzīga, lai pienācīgi īstenotu šo pantu un attiecīgi 4. pielikuma Ceturto Daļu.

13. PANTS

Citas ziemeļu–dienvidu sadarbības jomas

1. Saskaņā ar kārtību, kas paredzēta 6. panta 2. punktā un 7. līdz 12. pantā, un pilnībā ievērojot Savienības tiesības, šo protokolu īsteno un piemēro tā, lai saglabātu vajadzīgos priekšnoteikumus ziemeļu–dienvidu sadarbības turpināšanai, tostarp tādās jomās kā vide, veselība, lauksaimniecība, transports, izglītība un tūrisms, kā arī enerģētika, telesakari, apraide, iekšzemes zivsaimniecība, drošība un tiesiskums, augstākā izglītība un sports.

Apvienotā Karaliste un Īrija, pilnībā ievērodamas Savienības tiesības, var turpināt izstrādāt jaunu kārtību citās ziemeļu–dienvidu sadarbības jomās Īrijas salā, balstoties uz 1998. gada nolīguma noteikumiem.

2. Apvienotā komiteja pastāvīgi izvērtē to, ciktāl šā protokola īstenošana un piemērošana nodrošina ziemeļu–dienvidu sadarbībai nepieciešamos nosacījumus. Apvienotā komiteja šajā ziņā var sniegt piemērotus ieteikumus Savienībai un Apvienotajai Karalistei, tostarp pēc specializētās komitejas ieteikuma.

14. PANTS

Īstenošana, piemērošana, uzraudzība un izpilde

1. Neskarot 4. punktu, Apvienotās Karalistes iestādes atbild par to Savienības tiesību noteikumu īstenošanu un piemērošanu, kuri ar šo protokolu padarīti piemērojami Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā attiecībā uz Ziemeļīriju.

2. Neskarot 4. punktu, Savienības pārstāvjiem ir tiesības uz klātbūtni visās Apvienotās Karalistes iestāžu darbībās, kas saistītas ar to Savienības tiesību noteikumu īstenošanu un piemērošanu, kuri padarīti piemērojami ar šo protokolu, un Apvienotā Karaliste pēc pieprasījuma nodrošina visu attiecīgo informāciju par šādām darbībām. Apvienotā Karaliste veicina šādu Savienības pārstāvju klātbūtni un sniedz viņiem pieprasīto informāciju. Ja Savienības pārstāvis atsevišķos gadījumos pietiekami pamatotu iemeslu dēļ pieprasa Apvienotās Karalistes iestādēm veikt kontroles pasākumus, Apvienotās Karalistes iestādes veic minētos kontroles pasākumus.

3. Apvienotā komiteja pēc specializētās komitejas priekšlikuma nosaka praktisko darba kārtību, kādā 2. punktā minētie Savienības pārstāvji var īstenot savas tiesības.

4. Kas attiecas uz šā protokola 6. panta 2. punktu un 8. līdz 12. pantu, kā arī šā protokola 4. pielikuma 7. panta 1. punktu saistībā ar dalībvalstu pasākumiem, tad Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām attiecībā uz Apvienoto Karalisti un tās teritorijā dzīvojošām fiziskām un izveidotām juridiskām personām ir pilnvaras, kas tām piešķirtas Savienības tiesībās. Jo īpaši Eiropas Savienības Tiesai šajā ziņā ir Līgumos paredzētā jurisdikcija. Šajā ziņā attiecībā uz Apvienoto Karalisti un tās teritorijā piemēro LESD 267. panta otro un trešo daļu.

5. Saskaņā ar 4. punktu pieņemtajiem Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru aktiem attiecībā uz Apvienoto Karalisti un tās teritorijā ir tādas pašas juridiskās sekas, kādas tie rada Savienībā un tās dalībvalstīs.

6. Pārstāvot Pusi vai palīdzot tai saistībā ar administratīvajām procedūrām, kas rodas, 4. punktā minētajām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām īstenojot savas pilnvaras, advokāti, kas pilnvaroti praktizēt Apvienotās Karalistes tiesās vai tribunālos, visos aspektos tiek uzskatīti par advokātiem, kas pilnvaroti praktizēt dalībvalstu tiesās, pārstāvot kādu pusi vai palīdzot tai šādās administratīvās procedūrās.

7. Lietās, kas iesniegtas Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar 4. punktu:

a) Apvienotā Karaliste drīkst piedalīties Eiropas Savienības Tiesā noritošajā tiesvedībā tāpat kā dalībvalsts;

b) advokāti, kas pilnvaroti praktizēt Apvienotās Karalistes tiesās vai tribunālos, var pārstāvēt kādu pusi šādā tiesvedībā Eiropas Savienības Tiesā vai palīdzēt tai, un viņi visos aspektos tiek uzskatīti par advokātiem, kas pilnvaroti praktizēt dalībvalstu tiesās, pārstāvot kādu pusi vai palīdzot tai Eiropas Savienības Tiesā.

15. PANTS

Kopējie noteikumi

1. Šā protokola nolūkos visas atsauces uz Apvienoto Karalisti Izstāšanās līguma piemērojamajos noteikumos atkarībā no konkrētā gadījuma saprot kā atsauces uz Apvienoto Karalisti vai uz Apvienoto Karalisti attiecībā uz Ziemeļīriju.

Neatkarīgi no visiem pārējiem šā protokola noteikumiem visas atsauces uz Regulas (ES) Nr. 952/2013 4. pantā definēto teritoriju, kas ietvertas Izstāšanās līguma un šā protokola piemērojamajos noteikumos, kā arī Savienības tiesību noteikumos, kuri ar šo protokolu padarīti piemērojami Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā attiecībā uz Ziemeļīriju, saprot tā, ka tās ietver to Apvienotās Karalistes teritorijas daļu, kurai saskaņā ar šā protokola 6. panta 2. punktu piemēro Regulu (ES) Nr. 952/2013.

6. panta 1. punkta pirmajā daļā jēdzienam "muitas teritorija" ir tāda pati nozīme kā 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību XXIV pantā.

Izstāšanās līguma Trešās Daļas I un III sadaļu un Sesto Daļu piemēro, neskarot šā protokola noteikumus.

2. Šajā protokolā piemēro šādas definīcijas:

– "trešā valsts" ir valsts vai teritorija, kas nepieder 6. panta 1. punkta otrajā daļā minētajai muitas teritorijai;

– "vienotās muitas teritorijas daļa" ir vai nu Savienības muitas teritorija, kas definēta Regulas (ES) Nr. 952/2013 4. pantā, vai arī Apvienotās Karalistes muitas teritorija.

3. Neatkarīgi no Izstāšanās līguma 4. panta 4. un 5. punkta, īstenojot un piemērojot šā protokola noteikumus, kuros ir atsauce uz Savienības tiesībām, to jēdzieniem vai noteikumiem, tos interpretē saskaņā ar attiecīgo Eiropas Savienības Tiesas judikatūru.

4. Neatkarīgi no Izstāšanās līguma 6. panta 1. punkta un ja nav paredzēts citādi, šajā protokolā ietvertās atsauces uz kādu Savienības aktu saprot kā atsauces uz attiecīgo Savienības aktu, kā tas ir grozīts vai aizstāts.

5. Kad Savienība pieņem jaunu aktu, kas ietilpst šā protokola darbības jomā, taču negroza un neaizstāj nevienu no šā protokola pielikumos uzskaitītajiem aktiem, Savienība Apvienotajā komitejā informē Apvienoto Karalisti par minētā akta pieņemšanu. Apvienotā komiteja pēc Savienības vai Apvienotās Karalistes pieprasījuma 6 nedēļu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas sarīko viedokļu apmaiņu par to, vai jaunpieņemtais akts ietekmēs šā protokola pareizu darbību.

Kad Savienība ir Apvienotajā komitejā informējusi Apvienoto Karalisti, Apvienotā komiteja, rīkodamās cik vien drīz ir praktiski iespējams, vai nu:

a) pieņem lēmumu, ar kuru jaunpieņemto aktu pievieno šā protokola attiecīgajam pielikumam; vai

b) ja nav iespējams vienoties par jaunpieņemtā akta pievienošanu šā protokola attiecīgajam pielikumam, izvērtē visas pārējās iespējas, kā nodrošināt šā protokola labu darbību un pieņem šajā nolūkā jebkādu vajadzīgo lēmumu.

Ja Apvienotā komiteja nav saprātīgā termiņā pieņēmusi šā punkta otrajā daļā minēto lēmumu, Savienībai ir tiesības veikt pienācīgus korektīvus pasākumus pēc Apvienotās Karalistes brīdināšanas. Šādi pasākumi stājas spēkā ne agrāk kā 6 mēnešus pēc tam, kad Savienība ir informējusi Apvienoto Karalisti saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, taču šādi pasākumi nekādā ziņā nestājas spēkā agrāk par dienu, kad jaunpieņemtais akts tiek īstenots Savienībā.

6. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta un no Izstāšanās līguma 7. panta, ja vien Savienība neuzskata, ka Apvienotajai Karalistei vai atkarībā no konkrētā gadījuma Apvienotajai Karalistei attiecībā uz Ziemeļīriju noteikti ir vajadzīga pilna vai daļēja piekļuve, lai Apvienotā Karaliste spētu izpildīt savas šajā protokolā paredzētās saistības, tostarp gadījumos, kad šāda piekļuve ir nepieciešama, jo piekļuvi attiecīgajai informācijai nevar nokārtot ar šā protokola 17. pantā minētās darba grupas vai ar citu praktisku līdzekļu palīdzību, attiecībā uz piekļuvi jebkuram tīklam, informācijas sistēmai vai datubāzei, kas izveidoti uz Savienības tiesību pamata, atsauces uz dalībvalstīm un dalībvalstu kompetentajām iestādēm Savienības tiesību noteikumos, kas padarīti piemērojami ar šo protokolu, saprot kā tādus, kas neietver Apvienoto Karalisti vai atkarībā no konkrētā gadījuma Apvienoto Karalisti attiecībā uz Ziemeļīriju.

7. Apvienotās Karalistes iestādes neuzņemas vadošās iestādes funkcijas riska novērtējumos, pārbaudēs, apstiprinājuma un atļauju procedūrās, kas paredzētas Savienības tiesībās, kuras padarītas piemērojamas ar šo protokolu.

8. Šim protokolam saistībā ar pasākumiem, ko kāda dalībvalsts vai Apvienotā Karaliste veikusi attiecībā uz Ziemeļīriju, piemēro LESD 346. un 347. pantu.

16. PANTS

Specializētā komiteja

Specializētā komiteja, kurai uzticēti ar Protokola par Īriju/Ziemeļīriju īstenošanu saistītie jautājumi un kura izveidota ar Izstāšanās līguma 165. pantu ("specializētā komiteja"):

a) veicina šā protokola īstenošanu un piemērošanu;

b) izvērtē priekšlikumus par šā protokola īstenošanu un piemērošanu, ko izteikušas Ziemeļu–dienvidu ministru padome un Ziemeļu–dienvidu īstenošanas struktūras, kuras izveidotas saskaņā ar 1998. gada nolīgumu;

c) izskata visus pārējos jautājumus, kas ir būtiski saistībā ar šā protokola 4. pantu un ko izvirzījusi Ziemeļīrijas Cilvēktiesību komisija, Ziemeļīrijas Vienlīdzības komisija un Ziemeļīrijas un Īrijas cilvēktiesību komisiju pārstāvju Apvienotā komiteja;

d) apspriež jebkuru Savienības vai Apvienotās Karalistes izvirzīto punktu, kas ir būtisks saistībā ar šo protokolu un rada grūtības; un

e) sniedz ieteikumus Apvienotajai komitejai par šā protokola darbību.

17. PANTS

Apvienotā konsultatīvā darba grupa

1. Ar šo tiek izveidota apvienota konsultatīvā darba grupa šā protokola īstenošanas jautājumos ("darba grupa"). Tā ir forums, kurā notiek informācijas apmaiņa un savstarpēja apspriešanās.

2. Darba grupā ietilpst Savienības un Apvienotās Karalistes pārstāvji, un tā savas funkcijas veic specializētās komitejas uzraudzībā, kurai tā sniedz ziņojumus. Darba grupai nav tiesību pieņemt saistošus lēmumus, bet tai ir tiesības pieņemt savu reglamentu, kas minēts 6. punktā.

3. Šajā darba grupā:

a) Savienība un Apvienotā Karaliste laikus apmainās ar informāciju par attiecīgajiem plānotajiem, notiekošajiem un galīgajiem īstenošanas pasākumiem, kas saistīti ar Savienības aktiem, kuri uzskaitīti šā protokola pielikumos;

b) Savienība informē Apvienoto Karalisti par plānotajiem Savienības aktiem, kuri ietilpst šā protokola darbības jomā, tostarp tiem Savienības aktiem, ar kuriem groza vai aizstāj šā protokola pielikumos uzskaitītos Savienības aktus;

c) Savienība sniedz Apvienotajai Karalistei visu informāciju, kuru Savienība uzskata par būtisku, lai Apvienotā Karaliste varētu pilnībā izpildīt savas saistības saskaņā ar šo protokolu; un

d) Apvienotā Karaliste sniedz Savienībai visu informāciju, kas dalībvalstīm jāsniedz cita citai vai Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām saskaņā ar Savienības aktiem, kas uzskaitīti šā protokola pielikumā.

4. Darba grupu kopīgi vada Savienība un Apvienotā Karaliste.

5. Darba grupas sanāksmes notiek vismaz vienreiz mēnesī, ja vien Savienība un Apvienotā Karaliste, savstarpēji vienodamās, nav nolēmušas citādi. Vajadzības gadījumā Savienība un Apvienotā Karaliste sanāksmju starplaikā var apmainīties ar 3. punkta c) un d) apakšpunktā minēto informāciju.

6. Darba grupa, savstarpēji vienodamās, pieņem savu reglamentu.

7. Savienība nodrošina, ka visus viedokļus, ko Apvienotā Karaliste paudusi darba grupā, un visu informāciju, ko Apvienotā Karaliste sniegusi darba grupā, tostarp tehniskos un zinātniskos datus, bez liekas kavēšanās paziņo attiecīgajām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām.

18. PANTS

Drošības pasākumi

1. Ja šā protokola piemērošana izraisa nopietnas ekonomiskas vai ar sabiedrību vai vidi saistītas grūtības, kas var pastāvēt ilgstoši, vai novirzes tirdzniecības plūsmās, Savienība vai Apvienotā Karaliste var vienpusēji veikt piemērotus drošības pasākumus. Šādu drošības pasākumu darbības joma un ilgums ir ierobežoti un nedrīkst pārsniegt minimumu, kas nepieciešams situācijas vēršanai par labu. Priekšroka dodama tādiem pasākumiem, kas vismazāk traucē šā protokola darbību.

2. Ja Savienības vai attiecīgi Apvienotās Karalistes veikts drošības pasākums saskaņā ar 1. punktu rada nelīdzsvarotību starp šajā protokolā noteiktajām tiesībām un pienākumiem, Savienība vai attiecīgi Apvienotā Karaliste var veikt samērīgus līdzsvara atjaunošanas pasākumus, kuri nedrīkst pārsniegt minimumu, kas nepieciešams nelīdzsvarotības novēršanai. Priekšroka dodama tādiem pasākumiem, kas vismazāk traucē šā protokola darbību.

3. Drošības un līdzsvara atjaunošanas pasākumus, kas veikti saskaņā ar 1. un 2. punktu, reglamentē šā protokola 10. pielikumā noteiktās procedūras.

19. PANTS

Finanšu interešu aizsardzība

Savienība un Apvienotā Karaliste apkaro krāpšanu un citādu nelikumīgu rīcību, kas apdraud Savienības finanšu intereses vai Apvienotās Karalistes finanšu intereses.

20. PANTS

Pārskatīšana

Ja jebkurā brīdī pēc pārejas perioda beigām Savienība vai Apvienotā Karaliste uzskata, ka viss šis protokols vai tā daļas vairs nav nepieciešami, lai sasniegtu 1. panta 3. punktā noteiktos mērķus, un ka visu protokolu vai tā daļas vajadzētu beigt piemērot, tā var par to paziņot otrai Pusei, izklāstot savu pamatojumu.

Apvienotā komiteja 6 mēnešu laikā no šāda paziņojuma sanāk ministru līmeņa sanāksmē, kurā izskata minēto paziņojumu, ņemot vērā visus 1. pantā noteiktos mērķus. Apvienotā komiteja var lūgt to iestāžu viedokli, kuras ir izveidotas ar 1998. gada nolīgumu.

Ja pēc otrajā daļā minētās izskatīšanas Savienība un Apvienotā Karaliste, pilnībā ievērodamas Izstāšanās līguma 5. pantu, Apvienotajā komitejā kopīgi nolemj, ka viss protokols vai tā daļas vairs nav nepieciešami tā mērķu sasniegšanai, visu protokolu vai tā daļas beidz piemērot. Tādā gadījumā Apvienotā komiteja Savienībai un Apvienotajai Karalistei izsaka ieteikumus par vajadzīgajiem pasākumiem, ņemot vērā 1998. gada nolīguma pušu saistības.

21. PANTS

Pielikumi

Šā protokola 1. līdz 10. pielikums ir tā neatņemama daļa.

1. PIELIKUMS

4. PANTA 1. PUNKTĀ MINĒTIE SAVIENĪBAS TIESĪBU NOTEIKUMI

– Padomes Direktīva 2004/113/EK (2004. gada 13. decembris), ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/54/EK (2006. gada 5. jūlijs) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos[2]

– Padomes Direktīva 2000/43/EK (2000. gada 29. jūnijs), ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības[3]

– Padomes Direktīva 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju[4]

1 OV L 373, 21.12.2004., 37. lpp.
2 OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.
3 OV L 180, 19.7.2000., 22. lpp.
4 OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/41/ES (2010. gada 7. jūlijs) par to, kā piemērot vienlīdzīgas attieksmes principu vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātas personas statusā, un ar kuru atceļ Padomes Direktīvu 86/613/EEK[1]

– Padomes Direktīva 79/7/EEK (1978. gada 19. decembris) par pakāpenisku vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā nodrošinājuma jautājumos[2]

_____

[1] OV L 180, 15.7.2010., 1. lpp.
[2] OV L 6, 10.1.1979., 24. lpp.

2. PIELIKUMS

1. PANTS

Darbības joma

1. Ievērojot nosacījumus, kas noteikti šā protokola 6. panta 1. punktā, šo pielikumu piemēro visām precēm,

a) kas ražotas Savienības muitas teritorijā vai Apvienotās Karalistes muitas teritorijā, tostarp tām, kas ir pilnībā vai daļēji iegūtas vai ražotas no produktiem, kas nāk no trešām valstīm un ir brīvā apgrozībā Savienības muitas teritorijā vai Apvienotās Karalistes muitas teritorijā; vai

b) kas nāk no trešām valstīm un ir brīvā apgrozībā Savienības muitas teritorijā vai Apvienotās Karalistes muitas teritorijā;

c) kas iegūtas vai ražotas Savienības muitas teritorijā vai Apvienotās Karalistes muitas teritorijā un kā izgatavošanā tika izmantoti produkti, kas nāk no trešām valstīm un kas nav brīvā apgrozībā ne Savienības muitas teritorijā, ne Apvienotās Karalistes muitas teritorijā, ar nosacījumu, ka importa formalitātes ir ievērotas un visi muitas nodokļi un maksājumi ar līdzvērtīgu iedarbību, kas ir maksājami par minētajām precēm vai par trešās valsts produktiem, kas izmantoti to izgatavošanā, ir iekasēti vienotās muitas teritorijas eksportētājā daļā.

Terminam “pilnībā iegūtas” a) apakšpunktā Apvienotās Karalistes muitas teritorijā ir tā pati nozīme kā Savienības muitas teritorijā.

2. Preces no trešām valstīm uzskata par esošām brīvā apgrozībā Savienības muitas teritorijā vai Apvienotās Karalistes muitas teritorijā, ja ir ievērotas importa formalitātes un samaksāti visi muitas nodokļi vai maksājumi ar līdzvērtīgu iedarbību, kas ir maksājami vai ko iekasē Savienība vai Apvienotā Karaliste savā attiecīgajā vienotās muitas teritorijas daļā, un ja par precēm nav saņemta pilnīga vai daļēja konkrēto nodokļu vai maksājumu atmaksa.

3. Attiecībā uz tādām precēm, kas iegūtas vai ražotas Savienības muitas teritorijā vai Apvienotās Karalistes muitas teritorijā un kā izgatavošanā tika izmantoti produkti, kuri nāk no trešām valstīm un kas nav brīvā apgrozībā ne Savienības muitas teritorijā, ne Apvienotās Karalistes muitas teritorijā, taču uz ko neattiecas 1. punkta c) apakšpunkts, vienotās muitas teritorijas importētāja daļa piemēro tiesību aktus muitas jomā, kas piemērojami precēm no trešām valstīm.

2. PANTS

Tirdzniecība starp vienotās muitas teritorijas daļām

1. Starp vienotās muitas teritorijas daļām ir aizliegti ievedmuitas un izvedmuitas nodokļi un jebkādi maksājumi ar līdzvērtīgu iedarbību. Šis aizliegums attiecas arī uz fiskāla rakstura muitas nodokļiem.

Maksājumus par muitas kontroles veikšanu vai par tiesību aktu muitas jomā jebkādu citādu piemērošanu vienotās muitas teritorijas daļu starpā uzskata par maksājumiem tādu iedarbību, kas līdzvērtīga muitas nodokļiem. Tomēr maksājumus var noteikt un izmaksas atgūt, ja muitas dienesti sniedz konkrētus pakalpojumus, jo īpaši šādus pakalpojumus:

a) muitas personāla ierašanās pēc pieprasījuma ārpus oficiālā darba laika vai telpās, kas nav muitas telpas;

b) preču analīze vai ekspertu ziņojumi par precēm un pasta izdevumi par preču nogādāšanu atpakaļ pieteicējam, jo īpaši, ja tiek pieņemti lēmumi vai sniegta informācija sakarā ar pieteikumu;

c) preču pārbaude vai paraugu ņemšana pārbaudes nolūkā, vai preču iznīcināšana, ja rodas citas izmaksas, kas nav saistītas ar muitas personāla iesaistīšanu;

d) ārkārtas kontroles pasākumi, ja tie ir vajadzīgi sakarā ar preču veidu vai iespējamu risku.

2. 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību ("*GATT* 1994") III, V un XI pantu ietver šajā protokolā un padara par daļu no tā, un tos *mutatis mutandis* piemēro vienotās muitas teritorijas daļu starpā.

3. Šajā pielikumā ietvertie noteikumi neizslēdz aizliegumus vai ierobežojumus attiecībā uz preču importu, eksportu vai tranzītu, ja šādu aizliegumu vai ierobežojumu pamatā ir sabiedrības morāle, sabiedriskā kārtība vai sabiedrības drošība, cilvēku, dzīvnieku vai augu dzīvības un veselības aizsardzība, tādu nacionālo bagātību aizsardzība, kurām ir mākslas, vēstures vai arheoloģiska vērtība, un rūpnieciskā vai komerciālā īpašuma aizsardzība. Tomēr šādi aizliegumi vai ierobežojumi nedrīkst tikt izmantoti kā patvaļīgas diskriminācijas līdzeklis vai slēpts vienotās muitas teritorijas daļu savstarpējās tirdzniecības ierobežojums.

4. Šajā pielikumā nekas nav saprotams tādējādi, ka tas:

a) Savienībai vai Apvienotajai Karalistei uzliktu prasību sniegt jebkādu informāciju, par kuru tā uzskata, ka tās izpaušana ir pretrunā tās būtiskām drošības interesēm, vai nodrošināt piekļuvi šādai informācijai; vai

b) liegtu Savienībai vai Apvienotajai Karalistei veikt jebkādu rīcību, kuru tā uzskata par nepieciešamu savu būtisko drošības interešu aizsardzībai:

i) saistībā ar ieroču, munīcijas vai militārā aprīkojuma ražošanu un tirdzniecību vai saistībā ar citu preču un materiālu ražošanu vai tirdzniecību, ko veic tieši vai netieši ar nolūku apgādāt militārus formējumus;

ii) attiecībā uz materiāliem, kas neitronu iedarbībā pārvēršas par skaldmateriāliem, un kodoltermiskajai sintēzei izmantojamiem materiāliem vai materiāliem, no kuriem iegūst šādus materiālus; vai

iii) ko veic kara laikā vai citā starptautisko attiecību ārkārtas situācijā; vai

c) liegtu Savienībai vai Apvienotajai Karalistei veikt jebkādu rīcību starptautiskā miera un drošības saglabāšanas nolūkos.

3. PANTS

Muitas tarifs, ko piemēro tirdzniecībā ar trešām valstīm

1. Apvienotā Karaliste saskaņo savā muitas teritorijā piemērojamos tarifus un noteikumus ar:

a) Savienības Kopējo Muitas tarifu, kas noteikts Regulas (ES) Nr. 952/2013 56. panta 2. punktā;

b) Savienības noteikumiem par preču izcelsmi, kas noteikti Regulas (ES) Nr. 952/2013 II sadaļas 2. nodaļā; un

c) Savienības noteikumiem par preču muitas vērtību, kas noteikti Regulas (ES) Nr. 952/2013 II sadaļas 3. nodaļā.

2. Apvienotā Karaliste nekādos apstākļos:

a) nepiemēro savā muitas teritorijā muitas tarifu, kura nodokļi ir zemāki nekā Kopējā muitas tarifa nodokļi attiecībā uz jebkādu preci vai importu no jebkuras trešās valsts; vai

b) nepiemēro un nepiešķir savā muitas teritorijā tarifu preferences jebkādai precei, pamatojoties uz tādiem izcelsmes noteikumiem, kas atšķiras no Savienības noteikumiem, kuri reglamentē vai piešķir preferences tādai pašai precei tās muitas teritorijā.

3. Apvienotā Karaliste nevar bez iepriekšējas vienošanās Apvienotajā Komitejā savā muitas teritorijā piemērot nekādas kvotas, tarifu likmju kvotas vai nodokļa apturējumus.

4. Apvienotā Karaliste savlaicīgi tiek informēta par visiem Savienības lēmumiem grozīt Kopējo Muitas tarifu, apturēt vai no jauna ieviest nodokļus un visiem lēmumiem attiecībā uz kvotām, tarifu likmju kvotām vai nodokļu apturējumiem, lai tai būtu iespēja pielāgoties attiecīgajiem lēmumiem. Ja nepieciešams, var veikt apspriešanos Apvienotajā komitejā.

4. PANTS

Tirdzniecības politika

1. Vienotā muitas teritorija atbilst *GATT* 1994 XXIV panta attiecīgajiem noteikumiem. Šim nolūkam Apvienotā Karaliste harmonizē savā muitas teritorijā piemērojamo tirdzniecības politiku ar Savienības kopējo tirdzniecības politiku, ciktāl tas nepieciešams, lai īstenotu šā protokola 6. panta 1. punktu un šā pielikuma 3. pantu, un, piemērojot tirdzniecības noteikumus, izņemot nodokļus, it īpaši pasākumus, kuri paredzēti *GATT* 1994 XI:1. pantā un būtiski neatšķiras no Savienības noteikumiem.

2. Apvienotā Karaliste nodrošina, ka attiecībā uz produktiem, uz ko attiecas šā protokola 6. panta 1. punkts, tās koncesiju saraksti, kas minēti *GATT* 1994 II pantā, pilnībā saskan ar Savienības sarakstiem un saistības attiecībā uz tarifu likmju kvotām ir saderīgas ar Savienības saistībām un atbilst šā pielikuma 3. panta noteikumiem. Savienība un Apvienotā Karaliste vienojas, ka sadarbosies PTO jautājumos par PTO tarifu likmju kvotu sadali tiktāl, cik tas nepieciešams vienotās muitas teritorijas darbībai.

3. Savienības tirdzniecības aizsardzības režīms, kā arī Savienības vispārējā preferenču shēma ("VPS") aptver vienotās muitas teritorijas abas daļas. Savienība apspriežas ar Apvienoto Karalisti par visiem tirdzniecības aizsardzības pasākumiem vai rīcību saistībā ar VPS režīmu, ko tā plāno īstenot. Vismaz 6 mēnešus pirms pārejas perioda beigām Apvienotā Komiteja nosaka procedūras šā punkta piemērošanai.

5. PANTS

Administratīvā sadarbība

1. Papildus īpašajai sadarbībai, kas paredzēta šā protokola 3. pielikumā, Savienības, tostarp tās dalībvalstu, un Apvienotās Karalistes administratīvās iestādes, kas atbild par šā pielikuma noteikumu īstenošanu, viena otrai nodrošina savstarpējo administratīvo palīdzību, lai nodrošinātu atbilstību minētajiem noteikumiem preču tirdzniecībā starp vienotās muitas teritorijas daļām vai ar trešām valstīm.

2. Vismaz 6 mēnešus pirms pārejas perioda beigām Apvienotā komiteja pieņem nepieciešamos noteikumus par savstarpējo administratīvo palīdzību, kas minēta 1. punktā, tostarp attiecībā uz parādu atgūšanu.

6. PANTS

Īpaši tiesiskās aizsardzības līdzekļi

1. Atkāpjoties no Izstāšanās līguma 170. līdz 179. panta, šā protokola 6. panta 1. punkta un šā pielikuma 2. panta, gadījumā, ja Apvienotā Karaliste neievēro šā pielikuma 1., 3. un 4. pantā noteiktos pienākumus attiecībā uz precēm un produktiem no trešām valstīm, Savienība, ja tā uzskata par nepieciešamu, vienotā tirgus integritātes aizsardzības nolūkā var uzlikt tarifus vai noteikt citus ierobežojumus attiecīgo preču pārvietošanai uz Savienības muitas teritoriju vai ārā no tās. Minētās preces neuzskata par precēm, kas ietilpst šā pielikuma darbības jomā atbilstoši 1. panta 1. punktam.

2. Ja Savienība, pamatojoties uz objektīvu informāciju, ir konstatējusi, ka Apvienotās Karalistes muitas teritorijā tiek pieļauta kļūda šā protokola 3. pielikuma īstenošanā un ka šī kļūda ietekmē ievedmuitas nodokļus, Savienība pieprasa Apvienoto komiteju noteikt situācijas risināšanai piemērotus pasākumus.

3. Izstāšanās līguma Sesto Daļu piemēro visiem strīdiem, kas saistīts ar šā panta piemērošanu.

3. PIELIKUMS

1. PANTS

Muitas kodeksu piemērošana

Neskarot šā protokola 2. pielikumā izklāstītos noteikumus, preču tirdzniecībā starp vienotās muitas teritorijas abām daļām piemēro Savienības Muitas kodeksu un jebkādus citus pasākumus un kontroli, kas ir piemērojami Savienības muitas teritorijā, un Apvienotās Karalistes 2018. gada Nodokļu likumu (Pārrobežu tirdzniecība) un tā īstenošanas noteikumus, kā arī citus attiecīgos tiesību aktus, kas ir piemērojami Apvienotās Karalistes muitas teritorijā, ievērojot šajā protokolā un šajā pielikumā izklāstītos nosacījumus.

2. PANTS

Formalitātes saistībā ar 2. pielikuma 1. panta 1. punkta c) apakšpunktu

1. Šā protokola 2. pielikuma 1. panta 1. punkta c) apakšpunkta īstenošanas nolūkos importa formalitātes uzskata par ievērotām vienotās muitas teritorijas eksportētājā daļā, kad ir apstiprināts dokuments, kas ir nepieciešams, lai pierādītu, ka prece ietilpst 2. pielikuma darbības jomā atbilstoši tā 1. panta 1. punktam.

2. Šā panta 1. punktā minētās apstiprināšanas rezultātā vienotās muitas teritorijas eksportētājā daļā ir jāiekasē muitas nodokļi vai maksājumi ar līdzvērtīgu iedarbību, ja šādi nodokļi vai maksājumi ir maksājami par attiecīgajām precēm vai par trešās valsts produktiem, kuri ir izmantoti to izgatavošanā saskaņā ar šā protokola 2. pielikuma 3. pantu. Tās rezultātā arī ir jāpiemēro tirdzniecības politikas pasākumi, kas ir aprakstīti 2. pielikuma 4. pantā un kas var attiekties uz precēm.

3. Brīdi, kad jāiekasē 2. punktā minētos muitas nodokļus vai maksājumus ar līdzvērtīgu iedarbību, uzskata par brīdi, kad kompetentie muitas dienesti pieņem eksporta deklarāciju par attiecīgajām precēm.

4. Parādnieks ir deklarētājs. Netiešas pārstāvības gadījumā parādnieks ir arī persona, kuras vārdā deklarācija ir sagatavota.

3. PANTS

Dokumentāri pierādījumi

Neskarot 5. pantu, pierādījumu par to, ka prece ietilpst šā protokola 2. pielikuma darbības jomā atbilstoši tā 1. panta 1. punktam, sniedz ar dokumentāru pierādījumu, ko pēc eksportētāja pieprasījuma izdevuši muitas dienesti vienotās muitas teritorijas daļās.

4. PANTS

Preču pārvadājumu sertifikāts A. UK

1. Šā pielikuma 3. pantā minētais dokumentārais pierādījums ir preču pārvadājumu sertifikāts A. UK. Savienība sagatavo preču pārvadājumu sertifikāta A. UK paraugu un skaidrojumus un par to informē Apvienoto komiteju. Minētā parauga izmantošana ir obligāta.

2. Preču pārvadājumu sertifikātu A. UK var izmantot tikai tad, ja:

   a) preces pēc eksportēšanas un pirms deklarēšanas importēšanai nav pārveidotas, nav nekādā veidā transformētas, nav pakļautas nekādām darbībām, izņemot darbības, kas vajadzīgas, lai saglabātu tās labā stāvoklī vai lai piestiprinātu marķējumu, etiķetes, plombas vai pievienotu citus dokumentus ar mērķi nodrošināt atbilstību konkrētām iekšējām prasībām, ko piemēro vienotās muitas teritorijas importētājā daļā;

   b) preces tika uzglabātas vai izstādītas trešā valstī, ar nosacījumu, ka tās minētajā trešā valstī palika muitas uzraudzībā.

3. Neskarot 2. punktu, sūtījumu sadalīšana var notikt trešā valstī, ja to veic vai par to uzņemas atbildību eksportētājs un ja attiecīgās preces minētajā trešā valstī paliek muitas uzraudzībā.

4. Uzskata, ka šā panta 2. punkts ir ievērots, ja vien vienotās muitas teritorijas importētājas daļas muitas dienestiem nav pamata uzskatīt pretējo. Šādos gadījumos muitas dienesti var deklarētajam pieprasīt sniegt pierādījumus par atbilstību, ko var sniegt ar jebkādiem līdzekļiem.

5. Vienotās muitas teritorijas eksportētājas daļas muitas dienesti apstiprina preču pārvadājumu sertifikātu A. UK , kad tiek eksportētas preces, uz kurām attiecas šis sertifikāts. To dara pieejamu eksportētājam, tiklīdz ir paveikta vai nodrošināta faktiskā eksportēšana.

6. Preču pārvadājumu sertifikātu A. UK var apstiprināt tikai tad, ja tas kalpo par dokumentāru pierādījumu, kas nepieciešams, lai noteiktu, vai prece ietilpst šā protokola 2. pielikuma darbības jomā atbilstoši tā 1. panta 1. punktam.

7. Eksportētājs, kas piesakās uz preču pārvadājumu sertifikāta A. UK izdošanu, ir gatavs jebkurā laikā pēc to muitas dienestu pieprasījuma, kuri atrodas vienotās muitas teritorijas eksportētājā daļā, kur tiek izdots preču pārvadājumu sertifikāts A. UK, iesniegt visus nepieciešamos dokumentus, kas pierāda attiecīgo produktu statusu, kā arī pārējo šā protokola un šā protokola 2. pielikuma prasību izpildi.

8. Muitas dienesti, kas izdod sertifikātu, var veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai pārbaudītu produktu statusu un pārējo šā protokola un šā pielikuma prasību izpildi. Šim nolūkam tiem ir tiesības pieprasīt jebkādus atbilstīgus pierādījumus un veikt jebkādu kontroli, ko uzskata par nepieciešamu. Muitas dienesti, kas izdod sertifikātu, turklāt nodrošina, ka sertifikāti ir pienācīgi aizpildīti. Jo īpaši tie pārbauda, vai produktu aprakstam paredzētā vieta ir aizpildīta tādā veidā, lai izvairītos no jebkādām iespējām veikt krāpnieciskus papildinājumus.

9. Preču pārvadājumu sertifikāts A. UK ir jāiesniedz vienotās muitas teritorijas importētājas daļas muitas dienestiem četru mēnešu laikā no datuma, kad to izdevuši vienotās muitas teritorijas eksportētājas daļas muitas dienesti.

10. Preču pārvadājumu sertifikātus A. UK, ko iesnieguši vienotās muitas teritorijas importētājas daļas muitas dienesti pēc šā panta 9. punktā minētā uzrādīšanas beigu datuma, var pieņemt, ja minētos dokumentus nebija iespējams iesniegt līdz noteiktajam beigu datumam ārkārtas apstākļu dēļ.

11. Citos novēlotas uzrādīšanas gadījumos vienotās muitas teritorijas importētājas daļas muitas dienesti pieņem preču pārvadājumu sertifikātus A. UK, ja attiecīgās preces tika uzrādītas minētajiem dienestiem pirms 9. punktā norādītā uzrādīšanas termiņa beigu datuma.

5. PANTS

Retrospektīvi izdoti preču pārvadājumu sertifikāti A. UK

1. Neatkarīgi no 4. panta 5. punkta, preču pārvadājumu sertifikātu A. UK var izņēmuma kārtā izdot pēc tam, kad ir veikta vai nodrošināta faktiskā to preču eksportēšana, uz kurām attiecas šis sertifikāts, ja:

   a) tas eksportēšanas laikā netika izdots kļūdu vai netīšu izlaidumu vai īpašu apstākļu dēļ; vai

   b) ja muitas dienestiem līdz pietiekamas ticamības pakāpei ir pierādīts, ka preču pārvadājumu sertifikāts A. UK ir bijis izdots, bet netika pieņemts importēšanas laikā tehnisku iemeslu dēļ.

2. Šā panta 1. punkta īstenošanai eksportētājam savā pieteikumā jānorāda vieta, uz kuru eksportē produktus, uz kuriem attiecas preču pārvadājumu sertifikāts A. UK, un šādas eksportēšanas datums, kā arī jānorāda sava pieprasījuma iemesli.

3. Muitas dienesti var izdot preču pārvadājumu sertifikātu A. UK retrospektīvi vienīgi tādā gadījumā, ja muitas dienesti uzskata, ka līdz pietiekai ticamības pakāpei ir pierādīts, ka sertifikāts ir ticis izmantots saskaņā ar šā panta nosacījumiem.

6. PANTS

Preču pārvadājumu sertifikātu A. UK iesniegšana

1. Preču pārvadājumu sertifikātus A. UK iesniedz vienotās muitas teritorijas importētājas daļas muitas dienestiem saskaņā ar procedūrām, kas ir noteiktas attiecīgajā vienotās muitas teritorijas daļā. Minētie dienesti var pieprasīt sertifikāta tulkojumu. Tie turklāt var pieprasīt importa deklarācijai pievienot importētāja paziņojumu par to, ka preces ietilpst šā protokola 2. pielikuma darbības jomā atbilstoši tā 1. panta 1. punktam.

2. Ja tiek konstatētas nelielas atšķirības starp paziņojumiem, kas sniegti preču pārvadājumu sertifikātā A. UK un tiem paziņojumiem, kas sniegti dokumentā, kas muitas dienestiem iesniegts ar nolūku nokārtot importa muitas formalitātes attiecībā uz precēm, tas nenozīmē, ka sertifikāti *ipso facto* ir spēkā neesoši, ja ir skaidri zināms, ka sertifikāti attiecas uz uzrādītajām precēm.

3. Acīmredzamām formālām kļūdām, piemēram, drukas kļūdām preču pārvadājumu sertifikātos A. UK nevajadzētu būt par iemeslu minēto sertifikātu noraidīšanai, ja šādas kļūdas nerada šaubas par šajos sertifikātos sniegto paziņojumu pareizību.

7. PANTS

Preču pārvadājumu sertifikātu A. UK aizstāšana

Kad preces nonāk muitas iestādes kontrolē jebkurā vienotās muitas teritorijas daļā, preču pārvadājumu sertifikātu A. UK ir iespējams aizstāt ar vienu vai vairākiem preču pārvadājumu sertifikātiem A. UK, lai visas minētās preces vai daļu no tām nosūtītu uz citu vietu vienotājā muitas teritorijā. Preču pārvadājumu aizstājējsertifikātu(-s) A. UK izdod tā muitas iestāde, kuras kontrolē preces nonākušas.

8. PANTS

Administratīvā sadarbība

1. Dalībvalstu un Apvienotās Karalistes muitas dienesti ar Eiropas Komisijas starpniecību savā starpā apmainās ar to zīmogu nospiedumu paraugiem, kurus to muitas iestādes izmanto preču pārvadājumu sertifikātu A. UK izdošanai, un ar to muitas dienestu adresēm, kuri ir atbildīgi par minēto sertifikātu pārbaudi.

2. Lai nodrošinātu šā protokola pareizu piemērošanu, Savienība un Apvienotā Karaliste, ar kompetento muitas administrāciju starpniecību, viena otrai palīdz pārbaudīt preču pārvadājumu sertifikātu A. UK autentiskumu un tajos norādītās informācijas pareizību.

9. PANTS

Preču pārvadājumu sertifikātu A. UK pārbaude

1. Preču pārvadājumu sertifikātu A. UK turpmāku pārbaudi veic izlases kārtā vai arī gadījumos, kad vienotās muitas teritorijas importētājas daļas muitas dienestiem rodas pamatotas šaubas par šo sertifikātu autentiskumu, attiecīgo produktu statusu vai pārējo šā protokola un tā pielikumu prasību izpildi, ar nosacījumu, ka šāda pārbaude tiek pieprasīta ne vēlāk kā 3 gadus pēc tam, kad vienotās muitas teritorijas eksportētājas daļas muitas dienesti ir izdevuši preču pārvadājumu sertifikātu A. UK.

2. Vienotās muitas teritorijas importētājas daļas muitas dienesti šā panta 1. punktā minēto noteikumu nolūkā vienotās muitas teritorijas eksportētājas daļas muitas dienestiem nosūta preču pārvadājumu sertifikātu A. UK un rēķinu, ja tas ir iesniegts, vai minēto dokumentu kopijas, attiecīgā gadījumā norādot pieprasījuma iemeslus. Visus iegūtos dokumentus un informāciju, kas liecina, ka preču pārvadājumu sertifikātā A. UK norādītā informācija nav pareiza, nosūta kopā ar pārbaudes pieprasījumu.

3. Pārbaudi veic vienotās muitas teritorijas eksportētājas daļas muitas dienesti. Šim nolūkam tiem ir tiesības pieprasīt jebkādus saprātīgus pierādījumus un veikt jebkādu eksportētāja uzskaites pārbaudi vai jebkādu citu pārbaudi, kādu tie uzskata par nepieciešamu.

4. Ja vienotās muitas teritorijas importētājas daļas muitas dienesti nolemj attiecīgajiem produktiem atteikt 2. pielikumā paredzētā režīma piemērošanu, kamēr nav saņemti pārbaudes rezultāti, importētājam piedāvā produktus izlaist, veicot visus piesardzības pasākumus, ko uzskata par vajadzīgiem.

5. Muitas dienestus, kas pieprasa pārbaudi, informē par pārbaudes rezultātiem ne vēlāk kā 10 mēnešu laikā. Minētajos rezultātos skaidri jānorāda, vai dokumenti ir autentiski un vai attiecīgie produkti ietilpst šā protokola 2. pielikuma darbības jomā atbilstoši tā 1. panta 1. punktam, un vai tie atbilst pārējām šā protokola un tā pielikumu prasībām.

6. Ja pamatotu šaubu gadījumā atbilde nav saņemta 10 mēnešu laikā vai atbildē nav ietverta pietiekama informācija, lai noteiktu attiecīgā dokumenta autentiskumu vai produkta patieso statusu, tad muitas dienesti, kuri iesnieguši pieprasījumu, ja vien nepastāv ārkārtas apstākļi, atsakās piemērot šajā protokolā un tā pielikumos paredzēto režīmu.

10. PANTS

Strīdi saistībā ar pārbaudes procedūru

1. Ja saistībā ar 9. pantā noteiktajām pārbaudes procedūrām rodas strīdi, ko nav iespējams noregulēt muitas dienestu, kas pieprasa pārbaudi, un muitas dienestu, kas ir atbildīgi par konkrētās pārbaudes veikšanu, starpā, vai ja šādos strīdos rodas jautājumi par šā pielikuma interpretāciju, minētos strīdus iesniedz izskatīšanai Apvienotajā komitejā.

2. Pēc Savienības vai Apvienotās Karalistes pieprasījuma 90 dienu laikā pēc šā panta 1. punktā minētās iesniegšanas datuma Apvienotajā komitejā notiek apspriešanās, lai atrisinātu attiecīgās viedokļu atšķirības. Apspriešanās periodu konkrētā gadījumā var pagarināt ar abpusēju rakstisku vienošanos. Pēc šā perioda vienotās muitas teritorijas importētājas daļas muitas dienests drīkst pieņemt lēmumu pat attiecīgo preču statusu.

3. Visos gadījumos strīdus starp importētāju un vienotās muitas teritorijas importētājas daļas muitas dienestiem izšķir saskaņā ar attiecīgās vienotās muitas teritorijas daļas tiesību aktiem.

11. PANTS

Sankcijas

Sankcijas piemēro jebkurai personai, kura sagatavo vai rosina sagatavot dokumentu, kurā ietverta nepareiza informācija ar mērķi gūt labumu no režīma, kas paredzēts šajā protokolā vai šā protokola 2. pielikumā. Šādas sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

12. PANTS

Noteikumi par precēm, ko pārved ceļotāji

Uz precēm, ko ceļotāji pārved no vienas vienotās muitas teritorijas daļas uz otru vienotās muitas teritorijas daļu, ja vien tās nav paredzētas komerciālai lietošanai, attiecina šā protokola 2. pielikumā paredzēto režīmu bez pienākuma iesniegt šā pielikuma 3. līdz 11. pantā paredzēto sertifikātu, ja minētās preces ir deklarētas kā preces, kas ietilpst 2. pielikuma darbības jomā atbilstoši tā 1. panta 1. punktam un ja nav šaubu par deklarācijas pareizību.

Apvienotā komiteja regulāri apspriežas par šā panta īstenošanu un attiecīgā gadījumā pieņem nepieciešamos pasākumus tā pareizai piemērošanai.

13. PANTS

Pasta sūtījumi

Uz pasta sūtījumiem (tostarp pasta pakām) attiecina šā protokola 2. pielikumā paredzēto režīmu bez pienākuma iesniegt šā pielikuma 3. līdz 11. pantā paredzēto sertifikātu, ar nosacījumu, ka uz iepakojuma vai pavaddokumentiem nav norādes par to, ka tajā esošās preces neietilpst šā protokola 2. pielikuma darbības jomā atbilstoši tā 1. panta 1. punktam. Minētā norāde ir etiķete, kuras piestiprināšana visos šādos gadījumos ir jāveic vienotās muitas teritorijas eksportētājas daļas muitas dienestiem.

Savienība sagatavo pirmajā daļā minētās etiķetes paraugu un par to informē Apvienoto komiteju. Etiķetes, kuras pamatā ir minētais paraugs, izmantošana ir obligāta.

Apvienotā komiteja regulāri apspriežas par šā panta īstenošanu un attiecīgā gadījumā pieņem nepieciešamos pasākumus tā pareizai piemērošanai.

4. PIELIKUMS

PIRMĀ DAĻA

NODOKĻI

1. PANTS

Nodokļi

1. Savienība un Apvienotā Karaliste atzīst un apņemas īstenot labas pārvaldības principus nodokļu jomā, tostarp globālos standartus attiecībā uz pārredzamību un informācijas apmaiņu, nodokļu taisnīgu uzlikšanu un ESAO standartus cīņai ar nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu (*BEPS*). Savienība un Apvienotā Karaliste veicinās labu pārvaldību nodokļu jautājumos, uzlabos starptautisko sadarbību nodokļu jomā un atvieglos nodokļu ieņēmumu iekasēšanu.

2. Saistībā ar Savienības un Apvienotās Karalistes 1. punktā noteikto apņemšanos, Apvienotā Karaliste turpina piemērot savus valsts tiesību noteikumus, ar kuriem transponēti šādi Savienības tiesību noteikumi, redakcijā, kas piemērojama pārejas perioda beigās:

   a) Padomes Direktīva 2011/16/ES[1];

[1] Padomes Direktīva 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 11.3.2011.,1. lpp.).

b) Padomes Direktīva (ES) 2016/1164[1]; un

c) 89. pants Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/36/ES[2].

3. Savienība un Apvienotā Karaliste, ievērojot G20 un ESAO *BEPS* rīcības plānā noteikto ievirzi, atkārtoti apliecina apņemšanos ierobežot kaitnieciskus nodokļu pasākumus.

Šajā sakarā Apvienotā Karaliste atkārtoti apliecina apņemšanos ievērot Rīcības kodeksu attiecībā uz uzņēmējdarbības nodokļiem, kas izklāstīts Ministru padomes 1997. gada 1. decembra secinājumos, ievērojot minētajos secinājumos noteiktās pilnvaras un kritērijus, kā arī pamatnostādnes attiecībā uz rīcības kodeksu, redakcijā, kas piemērojama pārejas perioda beigās.

4. Apvienotā komiteja var noteikt 2. punkta īstenošanai nepieciešamos pasākumus un apspriež visus jautājumus, kas saistīti ar 3. punkta īstenošanu.

5. Izstāšanās līguma 170. līdz 181. pantu nepiemēro strīdiem par šā panta 1., 3. un 4. punkta interpretāciju un piemērošanu.

---

[1] Padomes Direktīva (ES) 2016/1164 (2016. gada 12. jūlijs), ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši iespaido iekšējā tirgus darbību (OV L 193, 19.7.2016., 1. lpp.).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

OTRĀ DAĻA

VIDES AIZSARDZĪBA

2. PANTS

Vides aizsardzības līmeņa nepazemināšana

1. Lai nodrošinātu vienotās muitas teritorijas pareizu darbību, Savienība un Apvienotā Karaliste nodrošina, ka normatīvajos aktos un praksē paredzētais vides aizsardzības līmenis netiek samazināts zem līmeņa, ko paredz pārejas perioda beigās Savienībā un Apvienotajā Karalistē piemērojamie kopējie standarti šādās jomās: piekļuve informācijai par vidi, sabiedrības iesaiste un tiesu iestāžu pieejamība vides jautājumos; ietekmes uz vidi novērtējums un stratēģiskais vides novērtējums; rūpnieciskās emisijas; emisijas gaisā un gaisa kvalitātes mērķi un griesti; dabas un bioloģiskās daudzveidības saglabāšana; atkritumu apsaimniekošana; ūdensvides aizsardzība un saglabāšana; jūras vides aizsardzība un saglabāšana; ķīmisko vielu ražošanas, izmantošanas, emisiju un likvidēšanas radīto cilvēku veselības vai apkārtējās vides apdraudējumu novēršana, samazināšana un likvidēšana; klimata pārmaiņas.

2. Ņemot vērā to kopējos principus pārejas perioda beigās un apņemšanos ievērot 1992. gada Riodežaneiro Deklarāciju par vidi un attīstību, Savienība un Apvienotā Karaliste, īstenodamas šajā pantā noteiktos pienākumus, savos attiecīgajos vides tiesību aktos ievēro šādus principus:

a) piesardzības princips;

b) preventīvās darbības princips;

c) princips, ka videi nodarītais kaitējums jālabo, pirmām kārtām novēršot tā cēloni; un

d) princips "piesārņotājs maksā".

3. Ņemot vērā 1. punktā minētos kopējos standartus, Apvienotā komiteja pieņem lēmumus, ar ko nosaka saistību minimumu attiecībā uz:

a) dažu gaisu piesārņojošo vielu valstu emisiju samazināšanu;

b) maksimālo sēra saturu flotes degvielā, ko var izmantot teritoriālajās jūrās, ekskluzīvajās ekonomiskajās zonās, tostarp Ziemeļjūras un Baltijas jūras apgabalā noteiktajā SOx emisiju kontroles zonā (*SOx-ECA*), un Savienības dalībvalstu un Apvienotās Karalistes ostās; un

c) labākajiem pieejamajiem paņēmieniem attiecībā uz rūpnieciskajām emisijām, ieskaitot emisiju robežvērtības.

Minētie lēmumi ir piemērojami no pārejas perioda beigām.

4. Savienība un Apvienotā Karaliste veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai tās izpildītu savas attiecīgās saistības, ko tās uzņēmušās starptautiskajos nolīgumos, kas noslēgti, lai risinātu klimata pārmaiņu jautājumu, ieskaitot, tos, ar kuriem tiek īstenota Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējā konvencija par klimata pārmaiņām, kā piemēram, 2015. gada Parīzes nolīgums.

5. Apvienotā Karaliste ievieš oglekļa cenas noteikšanas sistēmu, kuras efektivitāte un tvērums ir vismaz tādi, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK[1].

6. Savienība un Apvienotā Karaliste atkārtoti apliecina apņemšanos savos normatīvajos aktos un praksē faktiski ieviest daudzpusējos vides nolīgumus, kuru līgumslēdzējas puses tās ir.

7. Izstāšanās līguma 170. līdz 181. pantu nepiemēro strīdiem par šā panta interpretāciju un piemērošanu.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Savienībā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.).

3. PANTS

Ar vides aizsardzību saistītais monitorings un izpilde

1. Atzīmējot, ka Savienībā no 2. panta 1. punktā minētajiem kopējiem standartiem izrietošo Savienības tiesību efektīvu piemērošanu nodrošina Komisija un Eiropas Savienības Tiesa, rīkodamās saskaņā ar Līgumiem, Apvienotā Karaliste nodrošina 2. panta un to normatīvo aktu un prakses, kas izriet no minētajiem kopējiem standartiem, efektīvu izpildi, neskarot 2. panta 7. punktu.

   Apvienotā Karaliste nodrošina, ka ir pieejamas administratīvās un tiesas procedūras, lai publiskās iestādes un sabiedrības locekļi varētu efektīvi un laikus vērsties pret normatīvo aktu un prakses pārkāpumiem, un paredz efektīvus tiesību aizsardzības līdzekļus, tostarp pagaidu noregulējuma pasākumus, nodrošinot, ka sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas un tām ir reāla un preventīva ietekme.

2. Apvienotā Karaliste ievieš pārredzamu sistēmu, ar kuru neatkarīga un ar pietiekamiem resursiem nodrošināta struktūra vai struktūras (“neatkarīgā struktūra”) iekšzemē efektīvi monitorē, ziņo, pārrauga un izpilda pienākumus, kas noteikti šajā un 2. pantā.

Neatkarīgajai struktūrai ir pilnvaras pēc savas iniciatīvas izmeklēt Apvienotās Karalistes publisko struktūru un iestāžu iespējamos pārkāpumus un saņemt sūdzības, uz kuru pamata var veikt šādu izmeklēšanu. Tai ir visas tās funkciju izpildei nepieciešamās pilnvaras, ieskaitot pilnvaras pieprasīt informāciju. Neatkarīgajai struktūrai ir arī tiesības celt prasību kompetentajā Apvienotās Karalistes tiesā vai tribunālā piemērotā tiesas procedūrā, lai panāktu pienācīgu tiesību aizsardzību.

TREŠĀ DAĻA

DARBA UN SOCIĀLIE STANDARTI

4. PANTS

Darba un sociālo standartu nepazemināšana

1. Lai nodrošinātu vienotās muitas teritorijas pareizu darbību, Savienība un Apvienotā Karaliste nodrošina, ka normatīvajos aktos un praksē paredzētais aizsardzības līmenis netiek samazināts zem līmeņa, ko paredz pārejas perioda beigās Savienībā un Apvienotajā Karalistē piemērojamie kopējie standarti šādās jomās: darba un sociālā aizsardzība, pamattiesības darbā, darba aizsardzība, taisnīgi darba apstākļi un nodarbinātības standarti, tiesības uz informāciju un uzklausīšanu uzņēmuma līmenī un pārstrukturēšana.

2. Izstāšanās līguma 170. līdz 181. pantu nepiemēro strīdiem par šā panta interpretāciju un piemērošanu.

5. PANTS

Daudzpusējie darba un sociālie standarti un nolīgumi

1. Ņemot vērā to, cik nozīmīga ir starptautiskā sadarbība un nolīgumi darba jomā un augsts darba un sociālās aizsardzības līmenis apvienojumā ar tās efektīvu aizsardzību, Savienība un Apvienotā Karaliste aizsargā un sekmē sociālo dialogu darba jautājumos starp darba ņēmējiem, darba devējiem, to attiecīgajām organizācijām un valdībām.

2. Savienība un Apvienotā Karaliste atkārtoti apliecina apņemšanos savos normatīvajos aktos un praksē faktiski ieviest Starptautiskās Darba organizācijas konvencijas un Eiropas Padomes Eiropas Sociālo hartas noteikumus, ko attiecīgi ratificējušas un akceptējušas Apvienotā Karaliste un dalībvalstis.

3. Savienība un Apvienotā Karaliste apmainās ar informāciju par dalībvalstu un Apvienotās Karalistes attiecīgo situāciju un progresu attiecībā uz to Starptautiskās Darba organizācijas konvenciju ratifikāciju, ko Starptautiskā Darba organizācija klasificējusi kā atjauninātas, un pārskatīto Eiropas Sociālo hartu un attiecīgajiem protokoliem.

4. Izstāšanās līguma 170. līdz 181. pantu nepiemēro strīdiem par šā panta interpretāciju un piemērošanu.

6. PANTS

Darba un sociālo standartu uzraudzība un izpilde

Atzīmējot, ka Savienībā no 4. panta 1. punktā minētajiem kopējiem standartiem izrietošo Savienības tiesību efektīvu piemērošanu nodrošina Komisija un Eiropas Savienības Tiesa, rīkodamās saskaņā ar Līgumiem, Apvienotā Karaliste nodrošina 4. panta un to normatīvo aktu un prakses, kas izriet no minētajiem kopējiem standartiem, efektīvu izpildi visā tās teritorijā, neskarot 4. panta 2. punktu.

Apvienotā Karaliste uztur efektīvu darba inspekciju sistēmu, nodrošina, ka ir pieejamas administratīvās un tiesas procedūras, lai varētu efektīvi vērsties pret normatīvo aktu un prakses pārkāpumiem, un paredz efektīvus tiesību aizsardzības līdzekļus, nodrošinot, ka sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas un tām ir reāla un preventīva ietekme.

CETURTĀ DAĻA

VALSTS ATBALSTS

7. PANTS

Valsts atbalsts

1. Lai saglabātu spēcīgu un visaptverošu valsts atbalsta kontroles sistēmu, kas novērš nepamatotus tirdzniecības un konkurences kropļojumus, Apvienotajai Karalistei attiecībā uz pasākumiem, kuri ietekmē vienotās muitas teritorijas daļu starpā notiekošo tirdzniecību, uz ko attiecas 2. pielikums, piemēro Savienības noteikumus valsts atbalsta jomā, kas uzskaitīti šā protokola 8. pielikumā. Tomēr attiecībā uz šiem Apvienotās Karalistes iestāžu pasākumiem atsauces uz Eiropas Komisiju minētajos Savienības tiesību noteikumos saprot kā atsauces uz 9. pantā minēto neatkarīgo iestādi.

2. Neatkarīgi no 1. punkta tajā minētos Savienības tiesību noteikumus līdz noteiktam maksimālajam gada atbalsta kopapjomam nepiemēro Apvienotās Karalistes iestāžu pasākumiem, ar kuriem tiek atbalstīta lauksaimniecības produktu ražošana un tirdzniecība Apvienotās Karalistes muitas teritorijā, ar nosacījumu, ka noteikts minētā atbrīvotā atbalsta minimālais īpatsvars atbilst PTO Lauksaimniecības nolīguma 2. pielikuma noteikumiem. Maksimālo atbrīvoto gada atbalsts kopapjomu un attiecīgo minimālo īpatsvaru nosaka Apvienotā komiteja, un to reglamentē šā pielikuma 8. pantā noteiktās procedūras.

3. Šis pants neskar šā protokola 12. pantu un šā protokola 14. panta 4. un 5. punktu attiecībā uz šā protokola 12. pantu.

8. PANTS

Procedūras, ka minētas 7. panta 2. punktā

Apvienotā komiteja 7. panta 2. punktā minēto sākotnējo maksimālo atbrīvoto gada atbalsta kopapjomu un sākotnējo minimālo īpatsvaru nosaka, ņemot vērā jaunāko pieejamo informāciju. Sākotnējā maksimālā atbrīvotā gada atbalsta kopapjoma noteikšanā vadās pēc modeļa, kāds būs Apvienotās Karalistes turpmākajai lauksaimniecības atbalsta shēmai, kā arī pēc gada vidējā rādītāja, kas iegūts no Apvienotās Karalistes muitas teritorijā radušos izdevumu kopsummas par kopējo lauksaimniecības politiku saskaņā ar pašreizējo 2014.–2020. gada DFS. Sākotnējā minimālā īpatsvara noteikšanā vadās pēc Apvienotās Karalistes lauksaimniecības atbalsta shēmas modeļa, kā arī pēc attiecīgajā periodā paziņotās procentuālās daļas, ko kopējos izdevumos Savienībā saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku veido izdevumi, kas atbilst PTO Lauksaimniecības nolīguma 2. pielikuma noteikumiem.

Apvienotā komiteja pielāgo pirmajā daļā minēto atbalsta apjomu un īpatsvaru, kas noteikti, vadoties pēc Apvienotās Karalistes lauksaimniecības atbalsta shēmas modeļa, ievērojot jebkādas izmaiņas kopējā atbalsta apjomā, kas saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku ir pieejams Savienībā katrā turpmākajā daudzgadu finanšu shēmā.

Ja Apvienotā komiteja līdz pārejas perioda beigām vai attiecīgi viena gada laikā no turpmākās daudzgadu finanšu shēmas stāšanās spēkā nav noteikusi sākotnējo atbalsta apjomu un īpatsvaru, kā paredzēts pirmajā daļā, vai nav pielāgojusi atbalsta apjomu un īpatsvaru, kā paredzēts otrajā daļā, 7. panta 2. punkta piemērošanu aptur, līdz Apvienotā komiteja ir attiecīgi noteikusi vai pielāgojusi atbalsta apjomu un īpatsvaru.

9. PANTS

Neatkarīgā iestāde

1. Apvienotā Karaliste izveido vai saglabā operacionāli neatkarīgu iestādi ("neatkarīgā iestāde"). Ar nepieciešamajām garantijām tiek nodrošināts, ka neatkarīgā iestāde tās pienākumu izpildē un pilnvaru īstenošanā ir neatkarīga no politiskās vai jebkādas citas ārējās ietekmes, un tā rīkojas objektīvi.

2. Attiecībā uz Apvienotās Karalistes iestāžu pasākumiem, uz kuriem attiecas 7. panta 1. punkts, neatkarīgajai iestādei ir pilnvaras un funkcijas, kas ir līdzvērtīgas Eiropas Komisijas pilnvarām un funkcijām, kad tā rīkojas saskaņā ar šā protokola 8. pielikumā uzskaitītajiem Savienības noteikumiem valsts atbalsta jomā. Neatkarīgajai iestādei ir pienācīgi nodrošināti resursi, kas ir vajadzīgi, lai saskaņā ar 7. panta 1. punktu pilnībā piemērotu un efektīvi izpildītu šā protokola 8. pielikumā uzskaitītos Savienības noteikumus valsts atbalsta jomā. Šie resursi ietver cilvēkresursus, tehniskos un finanšu resursus, telpas un infrastruktūru.

3. Neatkarīgās iestādes lēmumi Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā rada tādas pašas tiesiskās sekas kā sekas, kuras Savienībā un tās dalībvalstīs rada salīdzināmi Eiropas Komisijas lēmumi, ko tā pieņem, rīkodamās saskaņā ar šā protokola 8. pielikumā uzskaitītajiem Savienības noteikumiem valsts atbalsta jomā.

10. PANTS

Sadarbība

1. Eiropas Komisija un neatkarīgā iestāde sadarbojas, lai nodrošinātu konsekventu uzraudzību valsts atbalsta jomā visā vienotajā muitas teritorijā.

2. Eiropas Komisija un neatkarīgā iestāde:

   a) apmainās ar informāciju un viedokļiem par šā protokola 8. pielikumā uzskaitīto Savienības valsts atbalsta noteikumu īstenošanu, piemērošanu un interpretēšanu; un

   b) sniedz informāciju konkrētos gadījumos un apmainās ar viedokļiem par konkrētām valsts atbalsta lietām, kas ietekmē vienotās muitas teritorijas daļu starpā notiekošo tirdzniecību, uz ko attiecas šā protokola 2. pielikums. Eiropas Komisija un neatkarīgā iestāde apmainās ar šo informāciju, ņemot vērā ierobežojumus, ko uzliek dienesta noslēpuma un komercnoslēpuma glabāšanas prasības.

3. Ja neatkarīgā iestāde nolemj sākt LESD 108. panta 2. punkta pirmajā un otrajā daļā minēto procedūru attiecībā uz Apvienotās Karalistes iestāžu pasākumiem, uz kuriem attiecas 7. panta 1. punkts, neatkarīgā iestāde šo lēmumu paziņo Eiropas Komisijai un dod tai iespēju iesniegt piezīmes termiņos, kas piemērojami saskaņā ar Padomes Regulu (ES) 2015/1589[1].

4. Neatkarīgā iestāde apspriežas ar Eiropas Komisiju par ikvienu lēmuma projektu, ko tā plāno pieņemt saskaņā ar 7. panta 1. punktu un 9. pantu. Eiropas Komisijai atzinuma paziņošanai ir ilgākais 3 mēneši, un neatkarīgā iestāde pirms lēmuma pieņemšanas maksimāli ņem vērā minēto atzinumu. Steidzamos gadījumos neatkarīgā iestāde var aicināt Komisiju paziņot tās atzinumu pēc iespējas drīz.

Ja Eiropas Komisija, pirms apritējis pirmajā daļā minētais termiņš, uzskata, ka tai pirms atzinuma formulēšanas ir vajadzīga papildu informācija, tā var neatkarīgajai iestādei iesniegt papildu informācijas pieprasījumu. Minētā termiņa skaitīšanu aptur no Eiropas Komisijas pieprasījuma dienas un atkal atsāk dienā, kad saņemta neatkarīgās iestādes atbilde.

Neatkarīgā iestāde nepieņem lēmuma projektu, kamēr Eiropas Komisija nav paziņojusi tās atzinumu saskaņā ar pirmo daļu.

---

[1] Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV L 248, 24.9.2015., 9. lpp.).

11. PANTS

Apvienotās Karalistes tiesas un tribunāli

1. Atzīmējot, ka Eiropas Savienības Tiesai saskaņā ar Līgumiem ir jurisdikcija attiecībā uz Eiropas Komisijas aktiem valsts atbalsta jomā, Apvienotā Karaliste nodrošina, ka tiesām vai tribunāliem Apvienotajā Karalistē attiecībā uz Apvienotās Karalistes iestāžu pasākumiem, uz kuriem attiecas šā pielikuma 7. panta 1. punkts, ir piekritība:

   a) izskatīt, vai Apvienotās Karalistes iestādes ievēro LESD 108. panta 3. punktā noteikto pienākumu paziņot par ierosināto pasākumu un neīstenot to, kamēr neatkarīgā iestāde to nav apstiprinājusi, un panākt šā pienākuma ievērošanu;

   b) izskatīt neatkarīgās iestādes pieņemto lēmumu atbilstību šā protokola 8. pielikumā uzskaitītajiem Savienības noteikumiem valsts atbalsta jomā;

   c) izskatīt, vai Apvienotās Karalistes iestādes ir izpildījušas neatkarīgās iestādes lēmumu, un panākt šā lēmuma izpildi, un neizpildes gadījumā piemērot sankcijas;

   d) izlemt lietas sakarā ar neatkarīgās iestādes bezdarbību un izdot rīkojumus, ar ko neatkarīgajai iestādei liek rīkoties; un

   e) izlemt lietas privātās zaudējumu atlīdzināšanas prasībās un piespriest šo zaudējumu atlīdzināšanu.

2. Eiropas Komisijai un ieinteresētajām personām ir tiesības celt šādas prasības Apvienotās Karalistes tiesās un tribunālos.

Pirmajā daļā lietotajam terminam "ieinteresētās personas" ir tāda pati nozīme kā šā protokola 8. pielikumā uzskaitītajos Savienības noteikumos valsts atbalsta jomā.

3. Eiropas Komisijai ir tiesības iestāties 1. punktā minētajās prasībās, ko Apvienotās Karalistes tiesās vai tribunālos cēlusi neatkarīgā iestāde vai kāda ieinteresētā persona.

12. PANTS

Pārredzamība

Neskarot šā protokola 8. pielikumā uzskaitītos Savienības noteikumus valsts atbalsta jomā, Apvienotā Karaliste uztur atbalsta pārredzamības sistēmu attiecībā uz individuālā valsts atbalsta piešķīrumiem, kas pārsniedz 500 000 EUR.

13. PANTS

Apspriešanās

1. Ja Savienība uzskata, ka tas, kā Apvienotā Karaliste piemēro vai īsteno 7. pantu un 9. līdz 12. pantu, var nopietni apdraudēt konkurences apstākļu vienlīdzību starp vienotās muitas teritorijas daļām, tā var pieprasīt sarīkot apspriešanos Apvienotajā komitejā nolūkā rast savstarpēji pieņemamu risinājumu.

2. Apspriešanās notiek, balstoties uz rakstisku pieprasījumu, kurā izskaidroti iemesli, kāpēc Savienība pieprasījusi apspriešanos. Apvienotās komitejas sanāksmi sarīko 30 dienu laikā no pieprasījuma dienas.

3. Ja Apvienotajā komitejā 30 dienu laikā no 2. punktā minētās Apvienotās komitejas sanāksmes savstarpēji saskaņots risinājums nav rasts, Savienība var veikt pagaidu noregulējuma pasākumus saskaņā ar 14. pantu.

14. PANTS

Pagaidu noregulējuma pasākumi

1. Savienībai ir tiesības pēc Apvienotās Karalistes brīdināšanas veikt atbilstošus koriģējošos pasākumus:

   a) saskaņā ar 13. panta 3. punktu; vai

   b) ja Savienība uzskata, ka Apvienotā Karaliste nav izpildījusi tās pienākumus, kas paredzēti šā pielikuma 7. pantā un šā pielikuma 9. līdz 12. pantā, un Savienība ir sākusi apspriešanos Apvienotajā komitejā saskaņā ar Izstāšanās līguma 169. pantu, ar nosacījumu, ka Savienība uzskata, ka Apvienotās Karalistes pienākumu neizpilde var apdraudēt konkurences apstākļu vienlīdzību starp vienotās muitas teritorijas daļām;

2. Gadījumā, kas minēts 1. punkta b) apakšpunktā, Savienības atbilstošie koriģējošie pasākumi var stāties spēkā ne agrāk kā 30 dienas pēc tam, kad Savienība ir brīdinājusi Apvienoto Karalisti.

3. Atbilstošos koriģējošos pasākumus, ko veic Savienība, beidz piemērot, kad:

   a) Savienība ir pārliecinājusies, ka ir novērsts risks, kas apdraudēja konkurences apstākļu vienlīdzību starp vienotās muitas teritorijas daļām; vai

b) pēc lietas nodošanas šķīrējtiesai saskaņā ar Izstāšanās līguma 170. pantu šķīrējtiesa ir pieņēmusi lēmumu, ka nav notikusi šā pielikuma 7. pantā un šā pielikuma 9. līdz 12. pantā paredzēto Apvienotās Karalistes pienākumu neizpilde.

15. PANTS

Koordinācija

1. Neatkarīgās iestādes pilnvaru īstenošana saskaņā ar šā pielikuma 9. pantu attiecībā uz Apvienotās Karalistes iestāžu pasākumiem, uz kuriem attiecas šā pielikuma 7. panta 1. punkts, neskar Eiropas Komisijas pilnvaras saskaņā ar šā protokola 14. panta 4. punktu attiecībā uz šā protokola 12. pantu.

Jo īpaši:

a) neatkarīgās iestādes lēmums nerada tiesisko paļāvību atbilstoši Savienības tiesībām attiecībā uz šā protokola 12. panta piemērošanu;

b) ja Eiropas Komisija, rīkodamās saskaņā ar šā protokola 12. pantu, un neatkarīgā iestāde, rīkodamās saskaņā ar šā pielikuma 7. panta 1. punktu un šā pielikuma 9. pantu, pieņem lēmumus par vienu un to pašu Apvienotās Karalistes iestāžu pasākumu, neatkarīgās iestādes lēmums neskar tiesiskās sekas, ko Apvienotajā Karalistē rada Eiropas Komisijas lēmums atbilstoši šā protokola 14. panta 5. punktam.

2. Ja neatkarīgā iestāde jebkādā veidā uzzina par Apvienotās Karalistes iestāžu pasākumu, uz kuru var attiekties gan šā protokola 12. panta 1. punkts, gan šā pielikuma 7. panta 1. punkts, tā var neoficiāli apspriesties ar Eiropas Komisiju par to, vai Eiropas Komisija uzskata, ka uz konkrēto pasākumu attiecas šā protokola 12. panta 1. punkts.

PIEKTĀ DAĻA

KONKURENCE

16. PANTS

Principi

Savienība un Apvienotā Karaliste atzīst brīvas un neizkropļotas konkurences nozīmi to tirdzniecības un investīciju attiecībās. Savienība un Apvienotā Karaliste atzīst, ka konkurenci ierobežojoša darījumdarbības prakse, uzņēmumu koncentrācija un valsts iejaukšanās var izkropļot tirgu pareizu darbību un mazināt ieguvumus, ko sniedz tirdzniecības liberalizācija.

Šī Daļa neskar konkrētos noteikumus, kas lauksaimniecības produktiem Savienībā piemērojami saskaņā ar LESD 42. pantu, un līdzvērtīgos normatīvos aktus un praksi, kas piemērojami Apvienotajā Karalistē.

17. PANTS

Nolīgumi starp uzņēmumiem

1. Ciktāl tie var ietekmēt tirdzniecību starp Savienību un Apvienoto Karalisti, ir aizliegti visi nolīgumi uzņēmumu starpā, uzņēmumu apvienību lēmumi un saskaņotas darbības, kuru mērķis vai sekas ir nepieļaut, ierobežot vai izkropļot konkurenci, un jo īpaši darbības, ar kurām:

   a) tieši vai netieši nosaka iepirkuma vai pārdošanas cenas, vai kādus citus tirdzniecības nosacījumus;

   b) ierobežo vai kontrolē ražošanu, tirgus, tehnikas attīstību vai investīcijas;

   c) sadala tirgus vai piegādes avotus;

   d) līdzvērtīgos darījumos ar dažādiem tirdzniecības partneriem piemēro atšķirīgus nosacījumus, tādējādi radot tiem neizdevīgus konkurences apstākļus;

   e) slēdzot līgumus, prasa, lai otra puse uzņemtos papildu saistības, kuras pēc savas būtības vai saskaņā ar nozares praksi nekādi nav saistītas ar attiecīgo līgumu priekšmetu.

2. Visi nolīgumi vai lēmumi, kas ir aizliegti saskaņā ar šo pantu, automātiski nav spēkā.

3. Šā panta 1. punktu tomēr var atzīt par nepiemērojamu:

– jebkuram starp uzņēmumiem noslēgtam nolīgumam vai nolīgumu kategorijai;

– jebkuram uzņēmumu apvienību pieņemtam lēmumam vai lēmumu kategorijai;

– jebkādai saskaņotai darbībai vai saskaņotu darbību kategorijai,

kas palīdz uzlabot preču ražošanu vai izplatīšanu vai veicināt tehnisku vai saimniecisku attīstību, reizē ļaujot patērētājiem baudīt pienācīgu daļu no iegūtajiem labumiem, un kas:

a) neuzliek attiecīgajiem uzņēmumiem ierobežojumus, kuri nav obligāti vajadzīgi, lai sasniegtu šos mērķus;

b) neļauj šādiem uzņēmumiem likvidēt konkurenci attiecībā uz konkrēto produktu būtisku daļu.

18. PANTS

Dominējoša stāvokļa ļaunprātīga izmantošana

Vienam vai vairākiem uzņēmumiem, kam ir dominējošs stāvoklis visā Savienības un Apvienotās Karalistes teritorijā vai būtiskā tās daļā, šāda stāvokļa ļaunprātīga izmantošana ir aizliegta, ciktāl tā var ietekmēt tirdzniecību starp Savienību un Apvienoto Karalisti.

Stāvokļa ļaunprātīga izmantošana var jo īpaši izpausties kā:

a) tieši vai netieši uzspiestas netaisnīgas iepirkuma vai pārdošanas cenas vai citi netaisnīgi tirdzniecības nosacījumi;

b) ražošanas, tirgu vai tehnikas attīstības ierobežošana, kas kaitē patērētājiem;

c) atšķirīgu nosacījumu piemērošana līdzvērtīgos darījumos ar dažādiem tirdzniecības partneriem, tādējādi radot tiem neizdevīgus konkurences apstākļus;

d) prasība, lai otra puse, slēdzot līgumus, uzņemtos papildu saistības, kas pēc savas būtības vai saskaņā ar nozares praksi nekādi nav saistītas ar attiecīgo līgumu priekšmetu.

19. PANTS

Uzņēmumu koncentrācija

Uzņēmumu koncentrācijas, par kurām ir jāpaziņo Apvienotajai Karalistei vai Savienībai, vai vienai vai vairākām Savienības dalībvalstīm un kuras var būtiski kavēt konkurences efektivitāti vai būtiski samazināt konkurenci, jo īpaši dominējoša stāvokļa rašanās vai nostiprināšanas rezultātā, atzīst par nesaderīgām, ciktāl tās ietekmē tirdzniecību starp Savienību un Apvienoto Karalisti, izņemot, ja tiek piedāvāti vai ieviesti koriģējošie pasākumi, ar kuriem tiek pienācīgi kliedētas bažas par konkurenci.

20. PANTS

Publiskie uzņēmumi, uzņēmumi, kam piešķirtas īpašas vai ekskluzīvas tiesības vai privilēģijas, un struktūras ar monopola tiesībām

1. Attiecībā uz publiskajiem uzņēmumiem un uzņēmumiem, kuriem dalībvalstis vai Apvienotā Karaliste piešķīrušas īpašas vai ekskluzīvas tiesības, Savienība un Apvienotā Karaliste nodrošina, ka netiek nedz ieviesti, nedz paturēti spēkā tādi pasākumi, kas ir pretrunā 17., 18. un 19. panta noteikumiem.

2. Uz uzņēmumiem, kam uzticēts sniegt pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi vai kas darbojas kā fiskālie monopoli, 17., 18. un 19. panta noteikumi attiecas, ciktāl minēto noteikumu piemērošana juridiski vai faktiski netraucē veikt tiem uzticētos konkrētos uzdevumus. Tie nedrīkst ietekmēt tirdzniecības attīstību tiktāl, ka tas būtu pretrunā Savienības un Apvienotās Karalistes interesēm.

21. PANTS

Interpretācija

Ciktāl šā pielikuma 17. līdz 20. pants atspoguļo Savienības tiesību jēdzienus, Savienība un Apvienotā Karaliste minētos pantus īsteno un piemēro, kā interpretācijas avotus izmantojot kritērijus, kas izriet no LESD 101., 102. un 106. panta piemērošanas, kā arī attiecīgos Savienības iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru pieņemtos aktus, ieskaitot pamatnostādnes, vadlīnijas, paziņojumus un citus Savienībā piemērojamos aktus.

22. PANTS

Īstenošana

1. Savienība un Apvienotā Karaliste veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to attiecīgie konkurences noteikumi efektīvi aptver visas 17. līdz 20. pantā noteiktās darbības.

   Īpaši Apvienotā Karaliste pieņem vai patur spēkā tādas konkurences tiesības, kas efektīvi aptver visas 17. līdz 20. pantā noteiktās darbības.

2. Savienība un Apvienotā Karaliste savās attiecīgajās teritorijās panāk 1. punkta pirmajā daļā minēto noteikumu izpildi.

Pirmās daļas piemērošanas nolūkā Apvienotā Karaliste izveido vai saglabā operacionāli neatkarīgu iestādi vai iestādes ("neatkarīgā iestāde"). Ar nepieciešamajām garantijām tiek nodrošināts, ka neatkarīgā iestāde ir neatkarīga no politiskās vai jebkādas citas ārējās ietekmes, un tā spēj pildīt tās pienākumus un īstenot tās pilnvaras objektīvi. Tai ir pienācīgi nodrošinātas visas pilnvaras un resursi, kas ir vajadzīgi, lai pilnībā piemērotu un efektīvi izpildītu 1. punktā minētās konkurences tiesības.

3. Apvienotā Karaliste 1. punktā minētās konkurences tiesības piemēro pārredzami un bez diskriminācijas, ievērojot procesuālā taisnīguma principus un attiecīgo uzņēmumu tiesības uz aizstāvību neatkarīgi no to valstspiederības vai īpašumtiesību statusa.

23. PANTS

Sadarbība

1. Nolūkā pastiprināt konkurences tiesību efektīvu izpildi Savienība un Apvienotā Karaliste atzīst, ka to kopējās interesēs ir veicināt sadarbību tādās jomās kā konkurences politikas attīstība un pretmonopola un apvienošanās lietu izmeklēšana.

2. Šā panta 1. punktā nolūkā Savienības un Apvienotās Karalistes konkurences iestādes centīsies koordinēt savas izpildes darbības, kas attiecas uz vienu un to pašu vai saistītām lietām, ja tas ir iespējams un lietderīgi.

3. Lai veicinātu 1. punktā minēto sadarbību, Savienības un Apvienotās Karalistes konkurences iestādes var apmainīties ar informāciju.

4. Īstenojot šā panta mērķus, Savienība un Apvienotā Karaliste vai Savienības un Apvienotās Karalistes konkurences iestādes var noslēgt atsevišķu nolīgumu vai vienoties par atsevišķu satvaru attiecībā uz konkurences iestāžu sadarbību.

24. PANTS

Uzraudzība un strīdu izšķiršana

1. Atzīmējot, ka Savienībā efektīvu izpildi nodrošina Komisija un Eiropas Savienības Tiesa, rīkodamās saskaņā ar Līgumiem, Apvienotā Karaliste nodrošina 17. līdz 20. panta noteikumu efektīvu izpildi un nesamazina tās konkurences normatīvo aktu un prakses publiskās un privāttiesiskās izpildes efektivitāti. Apvienotā Karaliste jo īpaši nodrošina, ka ir pieejamas administratīvās un tiesas procedūras, lai varētu efektīvi un laikus vērsties pret pārkāpumiem, un paredz efektīvus tiesību aizsardzības līdzekļus, tostarp pagaidu noregulējuma pasākumus, nodrošinot, ka sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas un tām ir reāla un preventīva ietekme.

2. Izstāšanās līguma 170. līdz 181. pantu nepiemēro strīdiem par šā pielikuma 16. līdz 23. panta interpretāciju un piemērošanu.

SESTĀ DAĻA

VALSTS UZŅĒMUMI, UZŅĒMUMI, KAM PIEŠĶIRTAS ĪPAŠAS TIESĪBAS UN PRIVILĒĢIJAS, UN STRUKTŪRAS AR MONOPOLA TIESĪBĀM

25. PANTS

Regulēšanas neitralitāte

1. Savienība un Apvienotā Karaliste ievēro un iespējami efektīvi izmanto attiecīgos starptautiskos standartus, *inter alia* ESAO Pamatnostādnes par valsts uzņēmumu korporatīvo pārvaldību.

2. Ikviena regulatīvā struktūra vai funkciju pildītājs, kas izveidoti vai turpina darbību Savienībā vai Apvienotajā Karalistē:

   a) ir neatkarīgi no uzņēmumiem, kurus tie regulē, un neatskaitās tiem, lai tādējādi būtu nodrošināta regulatīvo funkciju efektivitāte, un

   b) attiecībā uz visiem uzņēmumiem, kurus tie regulē, līdzīgos apstākļos rīkojas objektīvi.

3. Savienība un Apvienotā Karaliste nodrošina normatīvo aktu konsekventu un nediskriminējošu izpildi.

5. PIELIKUMS

6. PANTA 2. PUNKTĀ UN 10. PANTĀ MINĒTIE SAVIENĪBAS TIESĪBU NOTEIKUMI

1. Vispārīgi ar muitu saistīti aspekti[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu[2]

– Padomes Regula (EK) Nr. 515/97 (1997. gada 13. marts) par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu[3]

-

– Padomes Direktīva 2010/24/ES (2010. gada 16. marts) par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem[4]

1 Šajā pielikumā norādītās pozīcijas un apakšpozīcijas ir tikai indikatīvas.
2 OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.
3 OV L 82, 22.3.1997., 1. lpp.
4 OV L 84, 31.3.2010., 1. lpp.

2. Savienības finanšu interešu aizsardzība

Šajā iedaļā uzskaitīto tiesību aktu piemērošanas nolūkā tas, ka Apvienotā Karaliste pienācīgi vāc muitas nodokļus attiecībā uz Ziemeļīriju, tiek uzskatīts par daļu no Savienības finanšu interešu aizsardzības.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999[1]

– Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību[2]

3. Tirdzniecības statistika

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 638/2004 (2004. gada 31. marts) par Kopienas statistiku dalībvalstu savstarpējās preču tirdzniecības jomā un par Padomes Regulas (EEK) Nr. 3330/91 atcelšanu[3]

[1] OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.
[2] OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.
[3] OV L 102, 7.4.2004., 1. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 471/2009 (2009. gada 6. maijs) par Kopienas statistiku attiecībā uz ārējo tirdzniecību ar ārpuskopienas valstīm un par Padomes Regulas (EK) Nr. 1172/95 atcelšanu[1]

4. Vispārīgi ar tirdzniecību saistīti aspekti

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 978/2012 (2012. gada 25. oktobris) par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 732/2008[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/479 (2015. gada 11. marts) par kopīgiem eksporta noteikumiem[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/936 (2015. gada 9. jūnijs) par kopīgiem noteikumiem tekstilizstrādājumu importam no dažām trešām valstīm, uz kurām neattiecas divpusēji nolīgumi, protokoli vai citas vienošanās, vai arī citi īpaši noteikumi par importu Savienībā[4]

---

1 OV L 152, 16.6.2009., 23. lpp.
2 OV L 303, 31.10.2012., 1. lpp.
3 OV L 83, 27.3.2015., 34. lpp.
4 OV L 160, 25.6.2015., 1. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/821 (2017. gada 17. maijs), ar ko paredz piegādes ķēdes pienācīgas pārbaudes pienākumus Savienības importētājiem, kuri importē konfliktu skartu un augsta riska teritoriju izcelsmes alvu, tantalu un volframu, to rūdas un zeltu[1]

– Padomes Regula (EK) Nr. 1215/2009 (2009. gada 30. novembris), ar ko ievieš ārkārtas tirdzniecības pasākumus tām valstīm un teritorijām, kas piedalās vai ir saistītas ar Eiropas Savienības asociācijas un stabilizācijas procesu (Rietumbalkāni)[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1566 (2017. gada 13. septembris) par pagaidu autonomo tirdzniecības pasākumu ieviešanu attiecībā uz Ukrainu, papildinot tirdzniecības koncesijas, kas pieejamas saskaņā ar Asociācijas nolīgumu[3]

– Pienākumi, kas izriet no starptautiskiem nolīgumiem, kurus noslēgusi Savienība vai dalībvalstis, kas rīkojas tās vārdā, vai Savienība un tās dalībvalstis, rīkojoties kopīgi, ciktāl tie attiecas uz preču tirdzniecību starp Savienību un trešām valstīm

[1] OV L 130, 19.5.2017., 1. lpp.
[2] OV L 328, 15.12.2009., 1. lpp.
[3] OV L 254, 30.9.2017., 1. lpp.

5. Tirdzniecības aizsardzības instrumenti

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1037 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/478 (2015. gada 11. marts) par kopīgiem importa noteikumiem[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/755 (2015. gada 29. aprīlis) par kopējiem noteikumiem importam no dažām trešām valstīm[4]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/476 (2015. gada 11. marts) par pasākumiem, kurus Savienība drīkst veikt aizsardzībai pret dempingu un subsidētu importu pēc ziņojuma, ko pieņēmusi PTO Strīdu izšķiršanas padome[5]

---

1 OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp.
2 OV L 176, 30.6.2016., 55. lpp.
3 OV L 83, 27.3.2015., 16. lpp.
4 OV L 123, 19.5.2015., 33. lpp.
5 OV L 83, 27.3.2015., 6. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/477 (2015. gada 11. marts) par pasākumiem, kurus Savienība drīkst veikt attiecībā uz antidempinga vai antisubsidēšanas pasākumu un aizsardzības pasākumu kopējo ietekmi[1]

6. Noteikumi par divpusējiem aizsardzības pasākumiem

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 654/2014 (2014. gada 15. maijs) par Savienības tiesību īstenošanu starptautiskās tirdzniecības noteikumu piemērošanai un izpildei un ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 3286/94, ar ko nosaka Kopienas procedūras kopējās tirdzniecības politikas jomā, lai nodrošinātu Kopienas tiesību īstenošanu saskaņā ar starptautiskās tirdzniecības noteikumiem, jo īpaši tiem, kas ieviesti Pasaules tirdzniecības organizācijas aizgādnībā[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/1145 (2015. gada 8. jūlijs) par aizsardzības pasākumiem, kas paredzēti Eiropas Ekonomikas kopienas un Šveices Konfederācijas nolīgumā[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/475 (2015. gada 11. marts) par aizsardzības pasākumiem, kas paredzēti Eiropas Ekonomikas kopienas un Islandes Republikas nolīgumā[4]

---

1 OV L 83, 27.3.2015., 11. lpp.
2 OV L 189, 27.6.2014., 50. lpp.
3 OV L 191, 17.7.2015., 1. lpp.
4 OV L 83, 27.3.2015., 1. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/938 (2015. gada 9. jūnijs) par aizsardzības pasākumiem, kas paredzēti Eiropas Ekonomikas kopienas un Norvēģijas Karalistes nolīgumā[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 332/2014 (2014. gada 11. marts) par konkrētām procedūrām Stabilizācijas un asociācijas nolīguma starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Serbijas Republiku, no otras puses, piemērošanai[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/752 (2015. gada 29. aprīlis) par dažām procedūrām, lai piemērotu Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Melnkalnes Republiku, no otras puses[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 19/2013 (2013. gada 15. janvāris), ar ko īsteno divpusējo aizsargpasākumu klauzulu un stabilizācijas mehānismu banāniem Tirdzniecības nolīgumā starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Kolumbiju un Peru, no otras puses[4]

---

1 OV L 160, 25.6.2015., 57. lpp.
2 OV L 103, 5.4.2014., 10. lpp.
3 OV L 123, 19.5.2015., 16. lpp.
4 OV L 17, 19.1.2013., 1. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 20/2013 (2013. gada 15. janvāris), ar ko īsteno divpusējo aizsargpasākumu klauzulu un stabilizācijas mehānismu banāniem Nolīgumā, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Centrālameriku, no otras puses[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/400 (2016. gada 9. marts), ar ko īsteno aizsardzības pasākumu klauzulu un noteikumu apiešanas novēršanas mehānismu, kas paredzēti Asociācijas nolīgumā starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopienu un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Moldovas Republiku, no otras puses[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/401 (2016. gada 9. marts), ar ko īsteno noteikumu apiešanas novēršanas mehānismu, kas paredzēts Asociācijas nolīgumā starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopienu un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Gruziju, no otras puses[3]

[1] OV L 17, 19.1.2013., 13. lpp.
[2] OV L 77, 23.3.2016., 53. lpp.
[3] OV L 77, 23.3.2016., 62. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/941 (2015. gada 9. jūnijs) par konkrētām procedūrām, lai piemērotu Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku, no otras puses[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/940 (2015. gada 9. jūnijs) par dažām procedūrām, lai piemērotu Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Bosniju un Hercegovinu, no otras puses, kā arī lai piemērotu Pagaidu nolīgumu par tirdzniecību un ar tirdzniecību saistītiem jautājumiem starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Bosniju un Hercegovinu, no otras puses[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/939 (2015. gada 9. jūnijs) par konkrētām procedūrām, lai piemērotu Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Albānijas Republiku, no otras puses[3]

[1] OV L 160, 25.6.2015., 76. lpp.
[2] OV L 160, 25.6.2015., 69. lpp.
[3] OV L 160, 25.6.2015., 62. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 511/2011 (2011. gada 11. maijs), ar ko īsteno divpusējo aizsargpasākumu klauzulu Brīvās tirdzniecības nolīgumā starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm un Korejas Republiku[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/355 (2017. gada 15. februāris) par konkrētām procedūrām, lai piemērotu Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopienu, no vienas puses, un Kosovu[*], no otras puses[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1076 (2016. gada 8. jūnijs), ar ko dažu tādu valstu izcelsmes izstrādājumiem, kuras ietilpst Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupā, piemēro režīmu, kas paredzēts nolīgumos, ar kuriem izveido ekonomisko partnerattiecību nolīgumus vai kuru rezultātā notiek to izveide[3]

7. Citi

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 816/2006 (2006. gada 17. maijs) par patentu piespiedu licencēšanu attiecībā uz farmaceitisko produktu ražošanu eksportam uz valstīm, kurās ir sabiedrības veselības aizsardzības problēmas[4]

---

1 OV L 145, 31.5.2011., 19. lpp.

* Šis nosaukums neskar nostājas par statusu un atbilst ANO DP Rezolūcijai 1244(1999) un Starptautiskās Tiesas atzinumam par Kosovas neatkarības deklarāciju

2 OV L 57, 3.3.2017., 59. lpp.

3 OV L 185, 8.7.2016., 1. lpp.

4 OV L 157, 9.6.2006., 1. lpp.

8. Preces – vispārīgi noteikumi

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā[1], izņemot noteikumus, kas attiecas uz informācijas sabiedrības pakalpojumiem

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1025/2012 (2012. gada 25. oktobris) par Eiropas standartizāciju, ar ko groza Padomes Direktīvas 89/686/EEK un 93/15/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/9/EK, 94/25/EK, 95/16/EK, 97/23/EK, 98/34/EK, 2004/22/EK, 2007/23/EK, 2009/23/EK un 2009/105/EK, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 87/95/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1673/2006/EK[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93[3]

[1] OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.
[2] OV L 316, 14.11.2012., 12. lpp.
[3] OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 768/2008/EK (2008. gada 9. jūlijs) par produktu tirdzniecības vienotu sistēmu un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 93/465/EEK[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 764/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka procedūras, lai dažus valstu tehniskos noteikumus piemērotu citā dalībvalstī likumīgi tirgotiem produktiem, un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 3052/95/EK[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/95/EK (2001. gada 3. decembris) par produktu vispārēju drošību[3]

– Padomes Regula (EK) Nr. 2679/98 (1998. gada 7. decembris) par iekšējā tirgus darbību attiecībā uz brīvu preču apriti starp dalībvalstīm[4]

– Padomes Direktīva 85/374/EEK (1985. gada 25. jūlijs) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz atbildību par produktiem ar trūkumiem[5]

---

1 OV L 218, 13.8.2008., 82. lpp.
2 OV L 218, 13.8.2008., 21. lpp.
3 OV L 11, 15.1.2002., 4. lpp.
4 OV L 337, 12.12.1998., 8. lpp.
5 OV L 210, 7.8.1985., 29. lpp.

9. Mehāniskie transportlīdzekļi, ieskaitot lauksaimniecības un mežsaimniecības traktorus

– Padomes Direktīva 70/157/EEK (1970. gada 6. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu pieļaujamo trokšņu līmeni un izplūdes gāzu sistēmu[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 540/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par mehānisko transportlīdzekļu skaņas līmeni un rezerves trokšņa slāpēšanas sistēmām, un ar ko groza Direktīvu 2007/46/EK un atceļ Direktīvu 70/157/EEK[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/64/EK (2005. gada 26. oktobris) par mehānisko transportlīdzekļu tipa apstiprinājumu attiecībā uz to otrreizēju izmantojamību, pārstrādājamību un reģenerējamību, un ar ko groza Padomes Direktīvu 70/156/EEK[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/40/EK (2006. gada 17. maijs) par emisijām no mehānisko transportlīdzekļu gaisa kondicionēšanas sistēmām un par grozījumiem Padomes Direktīvā 70/156/EEK[4]

---

1 OV L 42, 23.2.1970., 16. lpp.
2 OV L 158, 27.5.2014., 131. lpp.
3 OV L 310, 25.11.2005., 10. lpp.
4 OV L 161, 14.6.2006., 12. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 715/2007 (2007. gada 20. jūnijs) par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem (Euro 5 un Euro 6) un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai [1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/46/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai (pamatdirektīva)[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/858 (2018. gada 30. maijs) par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanu un tirgus uzraudzību un ar ko groza Regulas (EK) Nr. 715/2007 un (EK) Nr. 595/2009 un atceļ Direktīvu 2007/46/EK[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 78/2009 (2009. gada 14. janvāris) par mehānisko transportlīdzekļu tipu apstiprināšanu attiecībā uz gājēju un citu ievainojamu satiksmes dalībnieku aizsardzību, ar ko groza Direktīvu 2007/46/EK un atceļ Direktīvu 2003/102/EK un 2005/66/EK[4]

---

1 OV L 171, 29.6.2007., 1. lpp.
2 OV L 263, 9.10.2007., 1. lpp.
3 OV L 151, 14.6.2018., 1. lpp.
4 OV L 35, 4.2.2009., 1. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 661/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par tipa apstiprināšanas prasībām attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu, to piekabju un tiem paredzēto sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisko vienību vispārējo drošību[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 79/2009 (2009. gada 14. janvāris), kas attiecas uz tipa apstiprinājumu ar ūdeņradi darbināmiem mehāniskiem transportlīdzekļiem un ar ko groza Direktīvu 2007/46/EK[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 595/2009 (2009. gada 18. jūnijs) par mehānisko transportlīdzekļu un motoru tipa apstiprinājumu attiecībā uz lielas celtspējas/kravnesības transportlīdzekļu radītām emisijām (Euro VI), par piekļuvi transportlīdzekļu remonta un tehniskās apkopes informācijai, par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 715/2007 un Direktīvā 2007/46/EK un par Direktīvu 80/1269/EEK, 2005/55/EK un 2005/78/EK atcelšanu[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 168/2013 (2013. gada 15. janvāris) par divu riteņu vai trīs riteņu transportlīdzekļu un kvadriciklu apstiprināšanu un tirgus uzraudzību[4]

---

1 OV L 200, 31.7.2009., 1. lpp.
2 OV L 35, 4.2.2009., 32. lpp.
3 OV L 188, 18.7.2009., 1. lpp.
4 OV L 60, 2.3.2013., 52. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes regula (ES) 2015/758 (2015. gada 29. aprīlis) par tipa apstiprinājuma prasībām transportlīdzekļa eZvana sistēmas izveidošanai uz pakalpojuma "112" bāzes un ar ko groza Direktīvu 2007/46/EK[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 443/2009 (2009. gada 23. aprīlis), ar ko, īstenojot daļu no Kopienas integrētās pieejas CO2 emisiju samazināšanai no vieglajiem transportlīdzekļiem, nosaka emisijas standartus jauniem vieglajiem automobiļiem[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 510/2011 (2011. gada 11. maijs) par emisiju standartu noteikšanu jauniem vieglajiem kravas automobiļiem saistībā ar Savienības integrēto pieeju vieglo transportlīdzekļu CO 2 emisiju samazināšanai[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 167/2013 (2013. gada 5. februāris) par lauksaimniecības un mežsaimniecības transportlīdzekļu apstiprināšanu un tirgus uzraudzību[4]

---

1 OV L 123, 19.5.2015., 77. lpp.
2 OV L 140, 5.6.2009., 1. lpp.
3 OV L 145, 31.5.2011., 1. lpp.
4 OV L 60, 2.3.2013., 1. lpp.

10. Celšanas un mehāniskās pārvietošanas ierīces

– Padomes Direktīva 73/361/EEK (1973. gada 19. novembris) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz stiepļu tauvu, ķēžu un āķu sertificēšanu un marķēšanu[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/33/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz liftiem un liftu drošības sastāvdaļām[2]

11. Gāzes iekārtas

– Padomes Direktīva 92/42/EEK (1992. gada 21. maijs) par efektivitātes prasībām jauniem karstā ūdens apkures katliem, kas tiek kurināti ar šķidriem vai gāzveida kurināmiem[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/426 (2016. gada 9. marts) par gāzveida kurināmā iekārtām un ar ko atceļ Direktīvu 2009/142/EK[4]

---

1 OV L 335, 5.12.1973., 51. lpp.
2 OV L 96, 29.3.2014., 251. lpp.
3 OV L 167, 22.6.1992., 17. lpp.
4 OV L 81, 31.3.2016., 99. lpp.

12. Spiedtvertnes

– Padomes Direktīva 75/324/EEK (1975. gada 20. maijs) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz aerosola izsmidzinātājiem[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/35/ES (2010. gada 16. jūnijs) par pārvietojamām spiediena iekārtām un par Padomes Direktīvu 76/767/EEK, 84/525/EEK, 84/526/EEK, 84/527/EEK un 1999/36/EK atcelšanu[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/68/ES (2014. gada 15. maijs) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz spiedieniekārtu pieejamību tirgū[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/29/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz vienkāršu spiedtvertņu pieejamību tirgū[4]

---

1 OV L 147, 9.6.1975., 40. lpp.
2 OV L 165, 30.6.2010., 1. lpp.
3 OV L 189, 27.6.2014., 164. lpp.
4 OV L 96, 29.3.2014., 45. lpp.

13. Mērinstrumenti

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/34/EK (2009. gada 23. aprīlis) attiecībā uz kopīgiem noteikumiem, ko piemēro metroloģiskās kontroles mērinstrumentiem un metodēm[1]

– Padomes Direktīva 75/107/EEK (1974. gada 19. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pudelēm, ko izmanto kā mērtraukus[2]

– Padomes Direktīva 76/211/EEK (1976. gada 20. janvāris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz dažu fasētu produktu pildīšanu pēc svara vai tilpuma[3]

– Padomes Direktīva 80/181/EEK (1979. gada 20. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mērvienībām un par Direktīvas 71/354/EEK atcelšanu[4]

[1] OV L 106, 28.4.2009., 7. lpp.
[2] OV L 42, 15.2.1975., 14. lpp.
[3] OV L 46, 21.2.1976., 1. lpp.
[4] OV L 39, 15.2.1980., 40. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/45/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko paredz noteikumus par fasētu produktu nominālajiem daudzumiem, atceļ Padomes Direktīvas 75/106/EEK un 80/232/EEK un groza Padomes Direktīvu 76/211/EEK[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/17/ES (2011. gada 9. marts), ar ko atceļ Padomes Direktīvas 71/317/EEK, 71/347/EEK, 71/349/EEK, 74/148/EEK, 75/33/EEK, 76/765/EEK, 76/766/EEK un 86/217/EEK par metroloģiju[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/31/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz neautomātisko svaru pieejamību tirgū[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/32/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz mērinstrumentu pieejamību tirgū[4]

---

1 OV L 247, 21.9.2007., 17. lpp.
2 OV L 71, 18.3.2011., 1. lpp.
3 OV L 96, 29.3.2014., 107. lpp.
4 OV L 96, 29.3.2014., 149. lpp.

14. Būvizstrādājumi, mašīnas, trošu ceļi, individuālie aizsardzības līdzekļi

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 305/2011 (2011. gada 9. marts), ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/425 (2016. gada 9. marts) par individuālajiem aizsardzības līdzekļiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 89/686/EEK[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/424 (2016. gada 9. marts) par trošu ceļu iekārtām un ar ko atceļ Direktīvu 2000/9/EK[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/42/EK (2006. gada 17. maijs) par mašīnām, un ar kuru groza Direktīvu 95/16/EK[4]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1628 (2016. gada 14. septembris) par prasībām attiecībā uz autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas iekšdedzes motoru gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju robežvērtībām un tipa apstiprināšanu, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1024/2012 un (ES) Nr. 167/2013 un groza un atceļ Direktīvu 97/68/EK[5]

---

1 OV L 88, 4.4.2011., 5. lpp.
2 OV L 81, 31.3.2016., 51. lpp.
3 OV L 81, 31.3.2016., 1. lpp.
4 OV L 157, 9.6.2006., 24. lpp.
5 OV L 252, 16.9.2016., 53. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/14/EK (2000. gada 8. maijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz trokšņa emisiju vidē no iekārtām, kas paredzētas izmantošanai ārpus telpām[1]

15. Elektroiekārtas un radioiekārtas

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/30/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz elektromagnētisko savietojamību[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/34/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz iekārtām un aizsardzības sistēmām, kas paredzētas lietošanai sprādzienbīstamā vidē[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/35/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz tādu elektroiekārtu pieejamību tirgū, kas paredzētas lietošanai noteiktās sprieguma robežās[4]

---

1 OV L 162, 3.7.2000., 1. lpp.
2 OV L 96, 29.3.2014., 79. lpp.
3 OV L 96, 29.3.2014., 309. lpp.
4 OV L 96, 29.3.2014., 357. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/53/ES (2014. gada 16. aprīlis) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz radioiekārtu pieejamību tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/5/EK[1]

16. Tekstilizstrādājumi, apavi

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1007/2011 (2011. gada 27. septembris) par tekstilšķiedru nosaukumiem un par tekstilizstrādājumu šķiedru sastāva etiķetēšanu un marķēšanu saistībā ar tiem, un par Padomes Direktīvas 73/44/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 96/73/EK un 2008/121/EK atcelšanu[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/11/EK (1994. gada 23. marts) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tādu materiālu norādīšanu marķējumā, kurus izmanto patērētājiem paredzētu apavu galvenajās sastāvdaļās[3]

17. Kosmētika, rotaļlietas

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1223/2009 (2009. gada 30. novembris) par kosmētikas līdzekļiem[4]

1 OV L 153, 22.5.2014., 62. lpp.
2 OV L 272, 18.10.2011., 1. lpp.
3 OV L 100, 19.4.1994., 37. lpp.
4 OV L 342, 22.12.2009., 59. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/48/EK (2009. gada 18. jūnijs) par rotaļlietu drošumu[1]

18. Atpūtas kuģi

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/53/ES (2013. gada 20. novembris) par atpūtas kuģiem un ūdens motocikliem un ar ko atceļ Direktīvu 94/25/EK[2]

19. Sprāgstvielas un pirotehniskie izstrādājumi

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/28/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz civilām vajadzībām paredzēto sprāgstvielu pieejamību tirgū un pārraudzību[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/29/ES (2013. gada 12. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz pirotehnisko izstrādājumu pieejamību tirgū[4]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 98/2013 (2013. gada 15. janvāris) par sprāgstvielu prekursoru tirdzniecību un lietošanu[5]

---

1 OV L 170, 30.6.2009., 1. lpp.
2 OV L 354, 28.12.2013., 90. lpp.
3 OV L 96, 29.3.2014., 1. lpp.
4 OV L 178, 28.6.2013., 27. lpp.
5 OV L 39, 9.2.2013., 1. lpp.

20. Zāles

– Eiropas Parlamenta un padomes Regula (EK) Nr. 726/2004 (2004. gada 31. marts), ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru[1]

  Minētās regulas 2. panta otrajā daļā un 48. panta otrajā daļā minētās atsauces uz Kopienu neietver atsauci uz Apvienoto Karalisti attiecībā uz Ziemeļīriju.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm[2]

  Minētās direktīvas 8. panta 2. punktā un 16.b panta 1. punktā minētās atsauces uz Kopienu, kā arī minētās direktīvas 104. panta 3. punkta otrajā daļā minētā atsauce uz Savienību neietver atsauci uz Apvienoto Karalisti attiecībā uz Ziemeļīriju, izņemot Apvienotās Karalistes atļaujas attiecībā uz Ziemeļīriju.

  Zāles, kam piešķirta atļauja Apvienotajā Karalistē attiecībā uz Ziemeļīriju, neuzskata par atsauces zālēm Savienībā.

---

1 OV L 136, 30.4.2004., 1. lpp.
2 OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1901/2006 (2006. gada 12. decembris) par pediatrijā lietojamām zālēm un par grozījumiem Regulā (EEK) Nr. 1768/92, Direktīvā 2001/20/EK, Direktīvā 2001/83/EK un Regulā (EK) Nr. 726/2004[1], izņemot 36. pantu

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 141/2000 (1999. gada 16. decembris) par zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1394/2007 (2007. gada 13. novembris) par uzlabotas terapijas zālēm, un ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK un Regulu (EK) Nr. 726/2004[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/82/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz veterinārajām zālēm[4]

Minētās direktīvas 12. panta 2. punktā un 74. panta otrajā daļā minētās atsauces uz Kopienu neietver atsauci uz Apvienoto Karalisti attiecībā uz Ziemeļīriju, izņemot Apvienotās Karalistes atļaujas attiecībā uz Ziemeļīriju.

---

1 OV L 378, 27.12.2006., 1. lpp.
2 OV L 18, 22.1.2000., 1. lpp.
3 OV L 324, 10.12.2007., 121. lpp.
4 OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.

Veterinārās zāles, kam piešķirta atļauja Apvienotajā Karalistē attiecībā uz Ziemeļīriju, neuzskata par atsauces zālēm Savienībā.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 470/2009 (2009. gada 6. maijs), ar ko nosaka Kopienas procedūras farmakoloģiski aktīvo vielu atlieku pieļaujamo daudzumu noteikšanai dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktos, ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 2377/90 un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/82/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 726/2004[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/20/EK (2001. gada 4.aprīlis) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz labas klīniskās prakses ieviešanu klīniskās izpētes veikšanā ar cilvēkiem paredzētām zālēm[2] 13. pants

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 536/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par cilvēkiem paredzētu zāļu klīniskajām pārbaudēm un ar ko atceļ Direktīvu 2001/20/EK[3] IX nodaļa

[1] OV L 152, 16.6.2009., 11. lpp.
[2] OV L 121, 1.5.2001., 34. lpp.
[3] OV L 158, 27.5.2014., 1. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/35/EK (2009. gada 23. aprīlis) par zālēm pievienojamām krāsvielām[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/793 (2016. gada 11. maijs) par izvairīšanos no dažu svarīgāko zāļu tirdzniecības novirzīšanās uz Eiropas Savienību[2]

21. Medicīniskas ierīces

– Padomes Direktīva 93/42/EEK (1993. gada 14. jūnijs) par medicīnas ierīcēm[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/79/EK (1998. gada 27. oktobris) par medicīnas ierīcēm, ko lieto *in vitro* diagnostikā[4]

– Padomes Direktīva 90/385/EEK (1990. gada 20. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz aktīvām implantējamām medicīnas ierīcēm[5]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/745 (2017. gada 5. aprīlis), kas attiecas uz medicīniskām ierīcēm, ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK, Regulu (EK) Nr. 178/2002 un Regulu (EK) Nr. 1223/2009 un atceļ Padomes Direktīvas 90/385/EK un 93/42/EEK[6]

---

1 OV L 109, 30.4.2009., 10. lpp.
2 OV L 135, 24.5.2016., 39. lpp.
3 OV L 169, 12.7.1993., 1. lpp.
4 OV L 331, 7.12.1998., 1. lpp.
5 OV L 189, 20.7.1990., 17. lpp.
6 OV L 117, 5.5.2017., 1. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/746 (2017. gada 5. aprīlis) par *in vitro* diagnostikas medicīniskām ierīcēm un ar ko atceļ Direktīvu 98/79/EK un Komisijas Lēmumu 2010/227/ES[1]

22. Cilvēka izcelsmes vielas

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/98/EK (2003. gada 27. janvāris), ar kuru nosaka kvalitātes un drošības standartus attiecībā uz cilvēka asins un asins komponentu savākšanu, testēšanu, apstrādi, uzglabāšanu un izplatīšanu, kā arī groza Direktīvu 2001/83/EK[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/23/EK (2004. gada 31. marts) par kvalitātes un drošības standartu noteikšanu cilvēka audu un šūnu ziedošanai, ieguvei, testēšanai, apstrādei, konservācijai, uzglabāšanai un izplatīšanai[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/53/ES (2010. gada 7. jūlijs) par transplantācijai paredzētu cilvēku orgānu kvalitātes un drošības standartiem[4]

---

1 OV L 117, 5.5.2017., 176. lpp.
2 OV L 33, 8.2.2003., 30. lpp.
3 OV L 102, 7.4.2004., 48. lpp.
4 OV L 207, 6.8.2010., 14. lpp.

23. Ķimikālijas un saistītas vielas

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2003/2003 (2003. gada 13. oktobris) par mēslošanas līdzekļiem[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/10/EK (2004. gada 11. februāris) par normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu attiecībā uz labas laboratoriju prakses principu piemērošanu un šo principu piemērošanas pārbaudi attiecībā uz ķīmisku vielu testēšanu[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/9/EK (2004. gada 11. februāris) par labas laboratorijas prakses (LLP) pārbaudi un apstiprināšanu[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/65/ES (2011. gada 8. jūnijs) par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās[4]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 648/2004 (2004. gada 31. marts) par mazgāšanas līdzekļiem[5]

1 OV L 304, 21.11.2003., 1. lpp.
2 OV L 50, 20.2.2004., 44. lpp.
3 OV L 50, 20.2.2004., 28. lpp.
4 OV L 174, 1.7.2011., 88. lpp.
5 OV L 104, 8.4.2004., 1. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 850/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par noturīgiem organiskajiem piesārņotājiem, ar ko groza Direktīvu 79/117/EEK[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 649/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par bīstamo ķīmisko vielu eksportu un importu[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/852 (2017. gada 17. maijs) par dzīvsudrabu un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1102/2008[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/66/EK (2006. gada 6. septembris) par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK[4]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*), un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK[5]

---

1 OV L 158, 30.4.2004., 7. lpp.
2 OV L 201, 27.7.2012., 60. lpp.
3 OV L 137, 24.5.2017., 1. lpp.
4 OV L 266, 26.9.2006., 1. lpp.
5 OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakošanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 273/2004 (2004. gada 11. februāris) par narkotisko vielu prekursoriem[2]

24. Pesticīdi, biocīdi

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 396/2005 (2005. gada 23. februāris), ar ko paredz maksimāli pieļaujamos pesticīdu atlieku līmeņus augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un barībā un ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK[4]

Minētās regulas 43. pantā minētā atsauce uz dalībvalstīm neietver atsauci uz Apvienoto Karalisti attiecībā uz Ziemeļīriju.

[1] OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.
[2] OV L 47, 18.2.2004., 1. lpp.
[3] OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.
[4] OV L 70, 16.3.2005., 1. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 528/2012 (2012. gada 22. maijs) par biocīdu piedāvāšanu tirgū un lietošanu[1]

Minētās regulas 3. panta 3. punktā, 15. panta 1. punktā un 28. panta 4. punktā, kā arī 75. panta 1. punkta g) apakšpunktā minētās atsauces uz dalībvalstīm neietver atsauci uz Apvienoto Karalisti attiecībā uz Ziemeļīriju.

25. Atkritumi

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/62/EK (1994. gada 20. decembris) par iepakojumu un izlietoto iepakojumu[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1257/2013 (2013. gada 20. novembris) par kuģu pārstrādi un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1013/2006 un Direktīvu 2009/16/EK[4]

---

1 OV L 167, 27.6.2012., 1. lpp.
2 OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.
3 OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp.
4 OV L 330, 10.12.2013., 1. lpp.

– Padomes Direktīva 2006/117/Euratom (2006. gada 20. novembris) par radioaktīvo atkritumu un lietotās kodoldegvielas pārvadājumu uzraudzību un kontroli[1]

26. Vide, energoefektivitāte

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1143/2014 (2014. gada 22. oktobris) par invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās profilaksi un pārvaldību[2]

– Padomes Regula (EK) Nr. 708/2007 (2007. gada 11. jūnijs) par svešzemju un vietējā areālā nesastopamu sugu izmantošanu akvakultūrā[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 66/2010 (2009. gada 25. novembris) par ES ekomarķējumu[4]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/70/EK (1998. gada 13. oktobris), kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/12/EEK[5]

1 OV L 337, 5.12.2006., 21. lpp.
2 OV L 317, 4.11.2014., 35. lpp.
3 OV L 168, 28.6.2007., 1. lpp.
4 OV L 27, 30.1.2010., 1. lpp.
5 OV L 350, 28.12.1998., 58. lpp.

– Padomes Direktīva (ES) 2015/652 (2015. gada 20. aprīlis), ar ko nosaka aprēķina metodes un ziņošanas prasības, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/70/EK, attiecībā uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/42/EK (2004. gada 21. aprīlis), ar ko ierobežo gaistošo organisko savienojumu emisijas, kuras rada organisko šķīdinātāju izmatošana noteiktās krāsās, lakās un transportlīdzekļu galīgās apdares materiālos, un ar ko groza Direktīvu 1999/13/EK[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 995/2010 (2010. gada 20. oktobris), ar ko nosaka pienākumus tirgus dalībniekiem, kas laiž tirgū kokmateriālus un koka izstrādājumus[3]

– Padomes Regula (EK) Nr. 2173/2005 (2005. gada 20. decembris) par *FLEGT* licencēšanas sistēmas izveidi kokmateriālu importam Eiropas Kopienā[4]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 517/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par fluorētām siltumnīcefekta gāzēm un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 842/2006[5]

---

1 OV L 107, 25.4.2015., 26. lpp.
2 OV L 143, 30.4.2004., 87. lpp.
3 OV L 295, 12.11.2010., 23. lpp.
4 OV L 347, 30.12.2005., 1. lpp.
5 OV L 150, 20.5.2014, 195. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1005/2009 (2009. gada 16. septembris) par ozona slāni noārdošām vielām[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/852 (2017. gada 17. maijs) par dzīvsudrabu un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1102/2008[2]

– Padomes Regula (EK) Nr. 338/97 (1996. gada 9. decembris) par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību[3]

– Padomes Regula (EEK) Nr. 3254/91 (1991. gada 4. novembris), ar ko aizliedz Kopienā lietot kāju lamatas un ievest Kopienā noteiktu savvaļas dzīvnieku sugu kažokādas un gatavās preces no valstīm, kurās tos ķer ar kāju lamatām vai slazdošanas metodēm, kas neatbilst starptautiskajiem humānas slazdošanas standartiem[4]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1007/2009 (2009. gada 16. septembris) par tirdzniecību ar izstrādājumiem no roņiem[5]

---

1 OV L 286, 31.10.2009., 1. lpp.
2 OV L 137, 24.5.2017., 1. lpp.
3 OV L 61, 3.3.1997., 1. lpp.
4 OV L 308, 9.11.1991., 1. lpp.
5 OV L 286, 31.10.2009., 36. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1523/2007 (2007. gada 11. decembris), ar ko aizliedz laist tirgū un importēt Kopienā vai eksportēt no tās kaķu un suņu kažokādas un izstrādājumus no šādām kažokādām[1]

– Padomes Direktīva 83/129/EEK (1983. gada 28. marts) par noteiktu ronēnu ādu un ādas izstrādājumu importēšanu dalībvalstīs[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 106/2008 (2008. gada 15. janvāris) par biroja iekārtu energoefektivitātes marķēšanas programmu[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1222/2009 (2009. gada 25. novembris) par riepu marķēšanu attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti un citiem būtiskiem parametriem[4]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/125/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem[5]

---

1 OV L 343, 27.12.2007., 1. lpp.
2 OV L 91, 9.4.1983., 30. lpp.
3 OV L 39, 13.2.2008., 1. lpp.
4 OV L 342, 22.12.2009., 46. lpp.
5 OV L 285, 31.10.2009., 10. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1369 (2017. gada 4. jūlijs), ar ko izveido energomarķējuma satvaru un atceļ Direktīvu 2010/30/ES[1]

27. Kuģu aprīkojums

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/90/ES (2014. gada 23. jūlijs) par kuģu aprīkojumu un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 96/98/EK[2]

28. Dzelzceļa pārvadājumi

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/797 (2016. gada 11. maijs) par dzelzceļa sistēmas savstarpēju izmantojamību Eiropas Savienībā[3], ciktāl tā attiecas uz dzelzceļa produktu laišanu tirgū, nodošanu ekspluatācijā un brīvu apriti

29. Pārtika – vispārīgi noteikumi

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu[4]

---

1 OV L 198, 28.7.2017., 1. lpp.
2 OV L 257, 28.8.2014, 146. lpp.
3 OV L 138, 26.5.2016., 44. lpp.
4 OV L 31, 1.2.2002, 1. lpp.

Minētās regulas 29. panta 1. punkta otrajā daļā minētā atsauce uz dalībvalstīm neietver atsauci uz Apvienoto Karalisti attiecībā uz Ziemeļīriju.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1169/2011 (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) 1924/2006 (2006. gada 20. decembris) par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem[2]

30. Pārtikas higiēna

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 853/2004 (2004. gada 29. aprīlis), ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku[3]

---

1 OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.
2 OV L 404, 30.12.2006., 9. lpp.
3 OV L 139, 30.4.2004., 55. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 852/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par pārtikas produktu higiēnu[1]

– Padomes Direktīva 89/108/EEK (1988. gada 21. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz cilvēku patēriņam paredzētiem ātri sasaldētiem pārtikas produktiem[2]

31. Pārtika – sastāvdaļas, atlikumi, atliekas, tirdzniecības standarti

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1331/2008 (2008. gada 16. decembris), ar ko nosaka vienotu atļauju piešķiršanas procedūru attiecībā uz pārtikas piedevām, fermentiem un aromatizētājiem[3]

  Minētās regulas 3. panta 1. punktā minētā atsauce uz dalībvalstīm neietver atsauci uz Apvienoto Karalisti attiecībā uz Ziemeļīriju.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1332/2008 (2008. gada 16. decembris) par pārtikas fermentiem un par grozījumiem Padomes Direktīvā 83/417/EEK, Padomes Regulā (EK) Nr. 1493/1999, Direktīvā 2000/13/EK, Padomes Direktīvā 2001/112/EK un Regulā (EK) Nr. 258/97[4]

---

1 OV L 139, 30.4.2004., 1. lpp.
2 OV L 40, 11.2.1989., 34. lpp.
3 OV L 354, 31.12.2008., 1. lpp.
4 OV L 354, 31.12.2008., 7. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1333/2008 (2008. gada 16. decembris) par pārtikas piedevām[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1334/2008 (2008. gada 16. decembris) par aromatizētājiem un dažām pārtikas sastāvdaļām ar aromatizētāju īpašībām izmantošanai pārtikā un uz tās un par grozījumiem Padomes Regulā (EEK) Nr. 1601/91, Regulās (EK) Nr. 2232/96 un (EK) Nr. 110/2008 un Direktīvā 2000/13/EK[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/46/EK (2002. gada 10. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz uztura bagātinātājiem[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1925/2006 (2006. gada 20. decembris) par vitamīnu un minerālvielu, un dažu citu vielu pievienošanu pārtikai[4]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2065/2003 (2003. gada 10. novembris) par kūpināšanas aromatizētājiem, ko izmanto vai kas ir paredzēti izmantošanai pārtikas produktos vai uz tiem[5]

Minētās regulas 7. panta 2. punktā minētā atsauce uz dalībvalstīm neietver atsauci uz Apvienoto Karalisti attiecībā uz Ziemeļīriju.

---

1 OV L 354, 31.12.2008., 16. lpp.
2 OV L 354, 31.12.2008., 34. lpp.
3 OV L 183, 12.7.2002., 51. lpp.
4 OV L 404, 30.12.2006., 26. lpp.
5 OV L 309, 26.11.2003., 1. lpp.

– Padomes Regula (EEK) Nr. 315/93 (1993. gada 8. februāris), ar ko nosaka Kopienas procedūras attiecībā uz piesārņotājiem pārtikā[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/2283 (2015. gada 25. novembris) par jauniem pārtikas produktiem un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1169/2011 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 258/97 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1852/2001[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 609/2013 (2013. gada 12. jūnijs) par zīdaiņiem un maziem bērniem paredzētu pārtiku, īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtiku un par pilnīgiem uztura aizstājējiem svara kontrolei, un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 92/52/EEK, Komisijas Direktīvas 96/8/EK, 1999/21/EK, 2006/125/EK un 2006/141/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/39/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 41/2009 un (EK) Nr. 953/2009[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/4/EK (1999. gada 22. februāris), kas attiecas uz kafijas ekstraktiem un cigoriņu ekstraktiem[4]

---

1 OV L 37, 13.2.1993., 1. lpp.
2 OV L 327, 11.12.2015., 1. lpp.
3 OV L 181, 29.6.2013., 35. lpp.
4 OV L 66, 13.3.1999., 26. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/36/EK (2000. gada 23. jūnijs) par kakao un šokolādes produktiem, kas paredzēti lietošanai pārtikā[1]

– Padomes Direktīva 2001/110/EK (2001. gada 20. decembris), kas attiecas uz medu[2]

– Padomes Direktīva 2001/111/EK (2001. gada 20. decembris), kas attiecas uz dažu veidu cukuru, kurš paredzēts lietošanai pārtikā[3]

– Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 543/2011 (2011. gada 7. jūnijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari[4]

– Komisijas Regula (EK) Nr. 1295/2008 (2008. gada 18. decembris) par apiņu importu no trešām valstīm[5]

– Komisijas Regula (EK) Nr. 1375/2007 (2007. gada 23. novembris) par kukurūzas cietes ražošanas blakusproduktu importu no Amerikas Savienotajām Valstīm[6]

---

1 OV L 197, 3.8.2000., 19. lpp.
2 OV L 10, 12.1.2002., 47. lpp.
3 OV L 10, 12.1.2002., 53. lpp.
4 OV L 157, 15.6.2011., 1. lpp.
5 OV L 340, 19.12.2008., 45. lpp.
6 OV L 307, 24.11.2007., 5. lpp.

– Padomes Direktīva 2001/112/EK (2001. gada 20. decembris), kas attiecas uz pārtikai paredzētām augļu sulām un dažiem līdzīgiem produktiem[1]

– Padomes Direktīva 2001/113/EK (2001. gada 20. decembris), kas attiecas uz cilvēku uzturam paredzētiem augļu džemiem, želejām un marmelādēm un saldinātu kastaņu biezeni[2]

– Padomes Direktīva 2001/114/EK (2001. gada 20. decembris), kas attiecas uz dažu veidu daļēji vai pilnīgi dehidrētu konservētu pienu, kurš paredzēts lietošanai pārtikā[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2203 (2015. gada 25. novembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kazeīniem un kazeinātiem, kas paredzēti lietošanai pārtikā, un Padomes Direktīvas 83/417/EEK atcelšanu[4]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu[5] V sadaļas IV nodaļa

---

1 OV L 10, 12.1.2002., 58. lpp.
2 OV L 10, 12.1.2002., 67. lpp.
3 OV L 15, 17.1.2002., 19. lpp.
4 OV L 314, 1.12.2015., 1. lpp.
5 OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007[1], II daļas II sadaļas I nodaļas 1. iedaļa

32. Materiāli, kas ir saskarē ar pārtiku

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1935/2004 (2004. gada 27. oktobris) par materiāliem un izstrādājumiem, kas paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem, un par Direktīvu 80/590/EEK un 89/109/EEK atcelšanu[2]

  Minētās regulas 9. panta 1. punktā minētā atsauce uz dalībvalstīm neietver atsauci uz Apvienoto Karalisti attiecībā uz Ziemeļīriju.

– Padomes Direktīva 84/500/EEK (1984. gada 15. oktobris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz keramikas izstrādājumiem, kuri paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem[3]

[1] OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.
[2] OV L 338, 13.11.2004., 4. lpp.
[3] OV L 277, 20.10.1984., 12. lpp.

33. Pārtika – citi noteikumi

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/2/EK (1999. gada 22. Februāris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtiku un pārtikas sastāvdaļām, kas ir apstrādātas ar jonizējošo radiāciju[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/3/EK (1999. gada 22. februāris) par Kopienas pārtikas produktu un sastāvdaļu, ko apstrādā ar jonizējošo starojumu, saraksta izveidi[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/32/EK (2009. gada 23. aprīlis) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz ekstrakcijas šķīdinātājiem, ko izmanto pārtikas produktu un pārtikas sastāvdaļu ražošanā[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/54/EK (2009. gada 18. jūnijs) par dabīgo minerālūdeņu ieguvi un tirdzniecību[4]

– Padomes Regula (EK) Nr. 834/2007 (2007. gada 28. jūnijs) par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu[5]

1 OV L 66, 13.3.1999., 16. lpp.
2 OV L 66, 13.3.1999., 24. lpp.
3 OV L 141, 6.6.2009., 3. lpp.
4 OV L 164, 26.6.2009., 45. lpp.
5 OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/848 (2018. gada 30. maijs) par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007[1]

– Padomes Regula (Euratom) 2016/52 (2016. gada 15. janvāris), ar ko nosaka maksimālos pieļaujamos pārtikas un barības radioaktīvā piesārņojuma līmeņus pēc kodolavārijas vai jebkuras citas radiācijas avārijsituācijas un atceļ Padomes Regulu (Euratom) Nr. 3954/87 un Komisijas Regulas (Euratom) Nr. 944/89 un (Euratom) Nr. 770/90[2]

– Padomes Regula (EK) Nr. 733/2008 (2008. gada 15. jūlijs) par nosacījumiem, kas reglamentē trešo valstu izcelsmes lauksaimniecības produktu importu pēc avārijas Černobiļas atomelektrostacijā[3]

34. Barība – produkti un higiēna

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 767/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par barības laišanu tirgū un lietošanu un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1831/2003 un atceļ Padomes Direktīvu 79/373/EEK, Komisijas Direktīvu 80/511/EEK, Padomes Direktīvas 82/471/EEK, 83/228/EEK, 93/74/EEK, 93/113/EK un 96/25/EK un Komisijas Lēmumu 2004/217/EK[4]

---

1 OV L 150, 14.6.2018., 1. lpp.
2 OV L 13, 20.1.2016., 2. lpp.
3 OV L 201, 30.7.2008., 1. lpp.
4 OV L 229, 1.9.2009., 1. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/32/EK (2002. gada 7. maijs) par nevēlamām vielām dzīvnieku barībā[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1831/2003 (2003. gada 22. septembris) par dzīvnieku ēdināšanā lietotām piedevām[2]

Minētās regulas II pielikuma 6. punktā minētās atsauces uz valsts references laboratorijām neattiecas uz Apvienoto Karalisti attiecībā uz Ziemeļīriju. Tas neliedz dalībvalstī esošai valsts references laboratorijai pildīt valsts references laboratorijas funkcijas attiecībā uz Ziemeļīriju. Informāciju un materiālus, ar ko šajā nolūkā apmainās Ziemeļīrijas kompetentās iestādes un valsts references laboratorija dalībvalstī, valsts references laboratorija nedrīkst izpaust bez minēto kompetento iestāžu iepriekšējas piekrišanas.

– Padomes Direktīva 90/167/EEK (1990. gada 26. marts), ar ko izklāsta nosacījumus, kuri Kopienā reglamentē ārstnieciskās dzīvnieku barības pagatavošanu, laišanu tirgū un lietošanu[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 183/2005 (2005. gada 12. janvāris), ar ko paredz barības higiēnas prasības[4]

1 OV L 140, 30.5.2002, 10. lpp.
2 OV L 268, 18.10.2003., 29. lpp.
3 OV L 92, 7.4.1990., 42. lpp.
4 OV L 35, 8.2.2005., 1. lpp.

35. ĢMO

– Eiropas Parlamenta un padomes Regula (EK) Nr. 1829/2003 (2003. gada 22. septembris) par ģenētiski modificētu pārtiku un barību[1], izņemot 32. panta otro daļu

Tas neliedz dalībvalstī esošai valsts references laboratorijai pildīt valsts references laboratorijas funkcijas attiecībā uz Ziemeļīriju. Informāciju un materiālus, ar ko šajā nolūkā apmainās Ziemeļīrijas kompetentās iestādes un valsts references laboratorija dalībvalstī, valsts references laboratorija nedrīkst izpaust bez minēto kompetento iestāžu iepriekšējas piekrišanas.

Minētās regulas 10. panta 1. punktā un 22. panta 1. punktā minētās atsauces uz dalībvalstīm neietver atsauci uz Apvienoto Karalisti attiecībā uz Ziemeļīriju.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1830/2003 (2003. gada 22. septembris), kas attiecas uz ģenētiski modificētu organismu izsekojamību un marķēšanu, kā arī no ģenētiski modificētiem organismiem ražotu pārtikas un lopbarības produktu izsekojamību, un ar ko groza Direktīvu 2001/18/EK[2]

[1] OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.
[2] OV L 268, 18.10.2003., 24. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1946/2003 (2003. gada 15. jūlijs) par ģenētiski modificētu organismu pārvietošanu pāri robežām[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/18/EK (2001. gada 12. marts) par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu[2] C daļa

36. Dzīvi dzīvnieki, reproduktīvie produkti un dzīvnieku izcelsmes produkti

Atsauces uz valsts references laboratorijām, kas minētas šajā iedaļā uzskaitītajos tiesību aktos, neietver atsauces uz references laboratoriju Apvienotajā Karalistē. Tas neliedz dalībvalstī esošai valsts references laboratorijai pildīt valsts references laboratorijas funkcijas attiecībā uz Ziemeļīriju. Informāciju un materiālus, ar ko šajā nolūkā apmainās Ziemeļīrijas kompetentās iestādes un valsts references laboratorija dalībvalstī, valsts references laboratorija nedrīkst izpaust bez minēto kompetento iestāžu iepriekšējas piekrišanas.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/429 (2016. gada 9. marts) par pārnēsājamām dzīvnieku slimībām un ar ko groza un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku veselības jomā (“Dzīvnieku veselības tiesību akts”)[3]

[1] OV L 287, 5.11.2003., 1. lpp.
[2] OV L 106, 17.4.2001., 1. lpp.
[3] OV L 84, 31.3.2016., 1. lpp.

– Padomes Direktīva 64/432/EEK (1964. gada 26. jūnijs) par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē liellopu un cūku tirdzniecību Kopienā[1]

– Padomes Direktīva 91/68/EEK (1991. gada 28. janvāris) par dzīvnieku veselības prasībām, kas ietekmē aitu un kazu tirdzniecību Kopienā[2]

– Padomes Direktīva 2009/156/EK (2009. gada 30. novembris) par dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz zirgu dzimtas dzīvnieku pārvadāšanu un importu no trešām valstīm[3]

– Padomes Direktīva 2009/158/EK (2009. gada 30. novembris) par dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību Kopienā un to ievešanu no trešām valstīm[4]

– Padomes Direktīva 92/65/EEK (1992. gada 13. jūlijs), ar ko paredz dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz tādu dzīvnieku, spermas, olšūnu un embriju tirdzniecību un importu Kopienā, uz kuriem neattiecas dzīvnieku veselības prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 90/425/EEK A(I) pielikumā[5]

---

1 OV 121, 29.7.1964., 1977. lpp.
2 OV L 46, 19.2.1991., 19. lpp.
3 OV L 192, 23.7.2010., 1. lpp.
4 OV L 343, 22.12.2009., 74. lpp.
5 OV L 268, 14.9.1992., 54. lpp.

– Padomes Direktīva 88/407/EEK (1988. gada 14. jūnijs) par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar mājas liellopu spermu un tās ievedumiem[1]

– Padomes Direktīva 89/556/EEK (1989. gada 25. septembris) par dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopu sugu mājdzīvnieku embrijiem un to importu no trešām valstīm[2]

– Padomes Direktīva 90/429/EEK (1990. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka dzīvnieku veselības prasības, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar cūku sugu mājdzīvnieku spermu un tās importu[3]

– Padomes Direktīva 92/118/EEK (1992. gada 17. decembris), ar ko paredz dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības prasības attiecībā uz tādu produktu tirdzniecību un ievešanu Kopienā, uz kuriem neattiecas šādas prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 89/662/EEK A pielikuma I daļā, un – attiecībā uz slimību izraisītājiem – īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvā 90/425/EEK[4]

---

1 OV L 194, 22.7.1988., 10. lpp.
2 OV L 302, 19.10.1989., 1. lpp.
3 OV L 224, 18.8.1990., 62. lpp.
4 OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp.

– Padomes Direktīva 2006/88/EK (2006. gada 24. oktobris) par akvakultūras dzīvniekiem un to produktiem izvirzītajām dzīvnieku veselības prasībām, kā arī par konkrētu ūdensdzīvnieku slimību profilaksi un kontroli[1]

– Padomes Direktīva 2004/68/EK (2004. gada 26. aprīlis), ar ko nosaka dzīvnieku veselības noteikumus par dažu nagaiņu sugu dzīvu dzīvnieku importu un tranzītu caur Kopienu, groza Direktīvas 90/426/EEK un 92/65/EEK un atceļ Direktīvu 72/462/EEK[2]

– Padomes Direktīva 2002/99/EK (2002. gada 16. decembris), ar ko paredz dzīvnieku veselības noteikumus, kuri reglamentē tādu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu, pārstrādi, izplatīšanu un ievešanu, kas paredzēti lietošanai pārtikā[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 576/2013 (2013. gada 12. jūnijs) par lolojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu un par Regulas (EK) Nr. 998/2003 atcelšanu[4]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1069/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula)[5]

---

1 OV L 328, 24.11.2006., 14. lpp.
2 OV L 139, 30.4.2004., 321. lpp.
3 OV L 18, 23.1.2003., 11. lpp.
4 OV L 178, 28.6.2013., 1. lpp.
5 OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp.

37. Dzīvnieku slimību kontrole, zoonozes kontrole

Atsauces uz valsts references laboratorijām, kas minētas šajā iedaļā uzskaitītajos tiesību aktos, neietver atsauces uz references laboratoriju Apvienotajā Karalistē. Tas neliedz dalībvalstī esošai valsts references laboratorijai pildīt valsts references laboratorijas funkcijas attiecībā uz Ziemeļīriju. Informāciju un materiālus, ar ko šajā nolūkā apmainās Ziemeļīrijas kompetentās iestādes un valsts references laboratorija dalībvalstī, valsts references laboratorija nedrīkst izpaust bez minēto kompetento iestāžu iepriekšējas piekrišanas.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 999/2001 (2001. gada 22. maijs), ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai[1]

– Padomes Direktīva 77/391/EEK (1977. gada 17. maijs), ar ko ievieš Kopienas pasākumus liellopu brucelozes, tuberkulozes un leikozes izskaušanai[2]

– Padomes Direktīva 78/52/EEK (1977. gada 13. decembris), kas ievieš Kopienas kritērijus valstu plāniem liellopu brucelozes, tuberkulozes un enzootiskās leikozes paātrinātai izskaušanai[3]

[1] OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.
[2] OV L 145, 13.6.1977., 44. lpp.
[3] OV L 15, 19.1.1978., 34. lpp.

– Padomes Direktīva 2003/85/EK (2003. gada 29. septembris) par Kopienas pasākumiem mutes un nagu sērgas kontrolei, ar kuru atceļ Direktīvu 85/511/EEK un Lēmumus 89/531/EEK un 91/665/EEK un groza Direktīvu 92/46/EEK[1]

– Padomes Direktīva 2005/94/EK (2005. gada 20. decembris), ar ko paredz Kopienas pasākumus putnu gripas kontrolei un atceļ Direktīvu 92/40/EEK[2]

– Padomes Direktīva 2001/89/EK (2001. gada 23. oktobris) par Kopienas pasākumiem klasiskā cūku mēra kontrolei[3]

– Padomes Direktīva 92/35/EEK (1992. gada 29. aprīlis), ar ko paredz kontroles noteikumus un pasākumus Āfrikas zirgu mēra apkarošanai[4]

– Padomes Direktīva 2002/60/EK (2002. gada 27. jūnijs), ar ko paredz īpašus noteikumus cīņai pret Āfrikas cūku mēri un groza Direktīvu 92/119/EEK attiecībā uz Tešenas slimību un Āfrikas cūku mēri[5]

---

1 OV L 306, 22.11.2003., 1. lpp.
2 OV L 10, 14.1.2006., 16. lpp.
3 OV L 316, 1.12.2001., 5. lpp.
4 OV L 157, 10.6.1992., 19. lpp.
5 OV L 192, 20.7.2002., 27. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2160/2003 (2003. gada 17. novembris) par salmonellas un dažu citu pārtikā sastopamu zoonozes īpašu izraisītāju kontroli[1]

– Padomes Direktīva 92/66/EEK (1992. gada 14. jūlijs), ar ko ievieš Kopienas pasākumus Ņūkāslas slimības kontrolei[2]

– Padomes Direktīva 92/119/EEK (1992. gada 17. decembris), ar ko ievieš vispārīgus Kopienas pasākumus noteiktu dzīvnieku slimību kontrolei un īpašus pasākumus saistībā ar cūku vezikulāro slimību[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/99/EK (2003. gada 17. novembris) par zoonožu un zoonožu ierosinātāju uzraudzību, ar kuru groza Padomes Lēmumu 90/424/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 92/117/EEK[4]

– Padomes Direktīva 2000/75/EK (2000. gada 20. novembris), ar ko paredz īpašus noteikumus infekciozā katarāla drudža kontrolei un apkarošanai[5]

---

1 OV L 325, 12.12.2003., 1. lpp.
2 OV L 260, 5.9.1992., 1. lpp.
3 OV L 62, 15.3.1993., 69. lpp.
4 OV L 325, 12.12.2003., 31. lpp.
5 OV L 327, 22.12.2000., 74. lpp.

38. Dzīvnieku identifikācija

– Padomes Regula (EK) Nr. 21/2004 (2003. gada 17. decembris), ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/EEK un 64/432/EEK[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1760/2000 (2000. gada 17. jūlijs), ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97[2]

– Padomes Direktīva 2008/71/EK (2008. gada 15. jūlijs) par cūku identificēšanu un reģistrēšanu[3]

39. Dzīvnieku selekcija

– 37. pants un 64. panta 3. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/1012 (2016. gada 8. jūnijs) par zootehniskajiem un ģenealoģiskajiem nosacījumiem dzīvnieku audzēšanai, tīršķirnes vaislas dzīvnieku, krustojuma vaislas cūku un to reproduktīvo produktu tirdzniecībai Savienībā un ievešanai tajā, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 652/2014, Padomes Direktīvas 89/608/EEK un 90/425/EEK un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku audzēšanas jomā (“Dzīvnieku audzēšanas regula”)[4]

---

1 OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.
2 OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.
3 OV L 213, 8.8.2008., 31. lpp.
4 OV L 171, 29.6.2016., 66. lpp.

40. Dzīvnieku labturība

– Padomes Regula (EK) Nr. 1/2005 (2004. gada 22. decembris) par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā un grozījumu izdarīšanu Direktīvās 64/432/EEK un 93/119/EK un Regulā (EK) Nr. 1255/97[1]

– Padomes Regula (EK) Nr. 1099/2009 (2009. gada 24. septembris) par dzīvnieku aizsardzību nonāvēšanas laikā[2]

41. Augu veselība

– Padomes Direktīva 2000/29/EK (2000. gada 8. maijs) par aizsardzības pasākumiem pret tādu organismu ievešanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem, un pret to izplatību Kopienā[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/2031 (2016. gada 26. oktobris) par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 228/2013, (ES) Nr. 652/2014 un (ES) Nr. 1143/2014 un atceļ Padomes Direktīvas 69/464/EEK, 74/647/EEK, 93/85/EEK, 98/57/EK, 2000/29/EK, 2006/91/EK un 2007/33/EK[4]

---

1 OV L 3, 5.1.2005., 1. lpp.
2 OV L 303, 18.11.2009., 1. lpp.
3 OV L 169, 10.7.2000., 1. lpp.
4 OV L 317, 23.11.2016., 4. lpp.

42. Augu reproduktīvais materiāls

– Padomes Direktīva 66/402/EEK (1966. gada 14. jūnijs) par graudaugu sēklu tirdzniecību[1]

– Padomes Direktīva 68/193/EEK (1968. gada 9. aprīlis) par vīnogulāju veģetatīvās pavairošanas materiāla tirdzniecību[2]

– Padomes Direktīva 1999/105/EK (1999. gada 22. decembris) par meža reproduktīvā materiāla tirdzniecību[3]

– Padomes Direktīva 2002/53/EEK (2002. gada 13. jūnijs) par lauksaimniecības augu sugu šķirņu kopējo katalogu[4]

– Padomes Direktīva 2002/54/EK (2002. gada 13. jūnijs) par biešu sēklu tirdzniecību[5]

– Padomes Direktīva 2002/55/EK (2002. gada 13. jūnijs) par dārzeņu sēklu tirdzniecību[6]

---

1 OV 125, 11.7.1966., 2309. lpp.
2 OV L 93, 17.4.1968., 15. lpp.
3 OV L 11, 15.1.2000., 17. lpp.
4 OV L 193, 20.7.2002, 1. lpp.
5 OV L 193, 20.7.2002., 12. lpp.
6 OV L 193, 20.7.2002., 33. lpp.

– Padomes Direktīva 2002/56/EK (2002. gada 13. jūnijs) par sēklas kartupeļu tirdzniecību[1]

– Padomes Direktīva 2002/57/EK (2002. gada 13. jūnijs) par eļļas augu un šķiedraugu sēklu tirdzniecību[2]

– Padomes Direktīva 2008/90/EK (2008. gada 29. septembris) par tirdzniecību ar augļaugu pavairošanas materiālu un augļaugiem, kas paredzēti augļu ražošanai[3]

43. Oficiālās kontroles, veterinārās pārbaudes

Atsauces uz valsts references laboratorijām, kas minētas šajā iedaļā uzskaitītajos tiesību aktos, neietver atsauces uz references laboratoriju Apvienotajā Karalistē. Tas neliedz dalībvalstī esošai valsts references laboratorijai pildīt valsts references laboratorijas funkcijas attiecībā uz Ziemeļīriju. Informāciju un materiālus, ar ko šajā nolūkā apmainās Ziemeļīrijas kompetentās iestādes un valsts references laboratorija dalībvalstī, valsts references laboratorija nedrīkst izpaust bez minēto kompetento iestāžu iepriekšējas piekrišanas.

---

1 OV L 193, 20.7.2002., 60. lpp.
2 OV L 193, 20.7.2002., 74. lpp.
3 OV L 267, 8.10.2008., 8. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/625 (2017. gada 15. marts), par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK un 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula)[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 854/2004 (2004. gada 29. aprīlis), ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu[3]

---

1 OV L 95, 7.4.2017., 1. lpp.
2 OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.
3 OV L 139, 30.4.2004., 206. lpp.

– Padomes Direktīva 91/496/EEK (1991. gada 15. jūlijs), ar ko nosaka principus attiecībā uz tādu dzīvnieku veterināro pārbaužu organizēšanu, kurus Kopienā ieved no trešām valstīm, un ar ko groza Direktīvu 89/662/EEK, Direktīvu 90/425/EEK un Direktīvu 90/675/EEK[1]

– Padomes Direktīva 97/78/EK (1997. gada 18. decembris), ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterināro pārbaužu organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ieved Kopienā no trešām valstīm[2]

– Padomes Direktīva 90/425/EEK (1990. gada 26. jūnijs) par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīviem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu[3]

– Padomes Direktīva 89/662/EEK (1989. gada 11. decembris) par veterinārajām pārbaudēm Kopienas iekšējā tirdzniecībā, lai izveidotu iekšējo tirgu[4]

44. Sanitārie un fitosanitārie pasākumi – citi noteikumi

– Padomes Direktīva 96/22/EK (1996. gada 29. aprīlis) par noteiktu hormonālas vai tireostatiskas iedarbības vielu un beta-agonistu lietošanas aizliegumu lopkopībā un par Direktīvu 81/602/EEK, 88/146/EEK un 88/299/EEK atcelšanu[5]

---

1 OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.
2 OV L 24, 30.1.1998., 9. lpp.
3 OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp.
4 OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp.
5 OV L 125, 23.5.1996., 3. lpp.

– Padomes Direktīva 96/23/EK (1996. gada 29. aprīlis), ar ko paredz pasākumus, lai kontrolētu noteiktas vielas un to atliekas dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos, un ar ko atceļ Direktīvu 85/358/EEK un Direktīvu 86/469/EEK, kā arī Lēmumu 89/187/EEK un Lēmumu 91/664/EEK[1]

45. Intelektuālais īpašums

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 110/2008 (2008. gada 15. janvāris) par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1576/89[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1151/2012 (2012. gada 21. novembris) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 251/2014 (2014. gada 26. februāris) par aromatizētu vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1601/91[4]

---

1 OV L 125, 23.5.1996., 10. lpp.
2 OV L 39, 13.2.2008., 16. lpp.
3 OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.
4 OV L 84, 20.3.2014., 14. lpp.

– II daļas II sadaļas I nodaļas 2. un 3. iedaļa Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 608/2013 (2013. gada 12. jūnijs) par muitas darbu intelektuālā īpašuma tiesību īstenošanā un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1383/2003[2]

46. Zvejniecība un akvakultūra

– Komisijas Regula (EEK) Nr. 3703/85 (1985. gada 23. decembris), kas izklāsta sīki izstrādātus noteikumus kopējo tirdzniecības standartu piemērošanai noteiktiem svaigu un atdzesētu zivju veidiem[3]

– Padomes Regula (EEK) Nr. 2136/89 (1989. gada 21. jūnijs), nosaka kopējus tirdzniecības standartus konservētām sardīnēm un tirdzniecības aprakstus konservētām sardīnēm un sardīņveida produktiem[4]

1 OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.
2 OV L 181, 29.6.2013., 15. lpp.
3 OV L 351, 28.12.1985., 63. lpp.
4 OV L 212, 22.7.1989., 79. lpp.

– Padomes Regula (EEK) Nr. 1536/92 (1992. gada 9. jūnijs), ar ko nosaka kopējus tirdzniecības standartus tunču un pelamīdu konserviem[1]

– Padomes Regula (EK) Nr. 2406/96 (1996. gada 26. novembris), ar ko paredz kopējus tirdzniecības standartus attiecībā uz noteiktiem zivsaimniecības produktiem[2]

– Padomes Regula (EK) Nr. 850/98 (1998. gada 30. marts) par zvejas resursu saglabāšanu, izmantojot tehniskos līdzekļus jūras organismu mazuļu aizsardzībai[3], ciktāl tā attiecas uz noteikumiem par jūras organismu minimālajiem izmēriem

– Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009 (2009. gada 20. novembris), ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006[4], ciktāl tā attiecas uz noteikumiem par tirdzniecības standartiem

---

1 OV L 163, 17.6.1992., 1. lpp.
2 OV L 334, 23.12.1996., 1. lpp.
3 OV L 125, 27.4.1998., 1. lpp.
4 OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1379/2013 (2013. gada 11. decembris) par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000[1], ciktāl tā attiecas uz noteikumiem par tirdzniecības standartiem un patērētāju informēšanu

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1380/2013 (2013. gada 11. decembris) par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK[2], ciktāl tā attiecas uz noteikumiem par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirdzniecības standartiem

– Padomes Regula (EK) Nr. 1005/2008 (2008. gada 29. septembris), ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, nereģistrētu un neregulētu zveju, un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1936/2001 un (EK) Nr. 601/2004, un ar ko atceļ Regulas (EK) Nr. 1093/94 un (EK) Nr. 1447/1999[3]

– Padomes Regula (EK) Nr. 1035/2001 (2001. gada 22. maijs), ar ko nosaka *Dissostichus spp.* nozvejas dokumentu shēmu[4]

---

1 OV L 354, 28.12.2013., 1. lpp.
2 OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.
3 OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.
4 OV L 145, 31.5.2001., 1. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 640/2010 (2010. gada 7. jūlijs), ar ko izveido zilo tunzivju *Thunnus thynnus* nozvejas dokumentēšanas programmu un groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1984/2003[1]

– Padomes Regula (EK) Nr. 1100/2007 (2007. gada 18. septembris), ar ko nosaka pasākumus Eiropas zušu krājumu atjaunošanai[2]

47. Citi

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007[3], III daļa, izņemot VI nodaļu

– Padomes Regula (EK) Nr. 2964/95 (1995. gada 20. decembris), ar ko Kopienā ievieš jēlnaftas ievedumu un piegāžu reģistrāciju[4]

– Padomes Regula (EK) Nr. 2182/2004 (2004. gada 6. decembris) par medaļām un žetoniem, kas līdzīgi euro monētām[5]

---

1 OV L 194, 24.7.2010., 1. lpp.
2 OV L 248, 22.9.2007., 17. lpp.
3 OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.
4 OV L 310, 22.12.1995., 5. lpp.
5 OV L 373, 21.12.2004., 1. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1889/2005 (2005. gada 26. oktobris) par skaidras naudas kontroli, kuru ieved Kopienas teritorijā vai izved no tās[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/40/ES (2014. gada 3. aprīlis) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu un ar ko atceļ Direktīvu 2001/37/EK[2]

– Padomes Regula (EK) Nr. 116/2009 (2008. gada 18. decembris) par kultūras priekšmetu izvešanu[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/60/ES (2014. gada 15. maijs) par no dalībvalsts teritorijas nelikumīgi izvestu kultūras priekšmetu atgriešanu un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012[4]

– Padomes Direktīva 69/493/EEK (1969. gada 15. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kristāla stiklu[5]

---

1 OV L 309, 25.11.2005., 9. lpp.
2 OV L 127, 29.4.2014., 1. lpp.
3 OV L 39, 10.2.2009., 1. lpp.
4 OV L 159, 28.5.2014., 1. lpp.
5 OV L 326, 29.12.1969., 36. lpp.

– Padomes Regula (EK) Nr. 428/2009 (2009. gada 5. maijs), ar ko izveido Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei[1]

– Padomes Direktīva 91/477/EEK (1991. gada 18. jūnijs) par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 258/2012 (2012. gada 14. marts), ar kuru īsteno 10. pantu Apvienoto Nāciju Organizācijas Protokolā par šaujamieroču, to detaļu, sastāvdaļu un munīcijas nelikumīgu ražošanu un tirdzniecību, kas pievienots Konvencijai pret transnacionālo organizēto noziedzību (ANO Šaujamieroču protokols), un ievieš eksporta atļauju, kā arī importa un tranzīta pasākumus šaujamieročiem, to detaļām, sastāvdaļām un munīcijai[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/43/EK (2009. gada 6. maijs), ar ko vienkāršo noteikumus un nosacījumus ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem[4]

1 OV L 134, 29.5.2009., 1. lpp.
2 OV L 256, 13.9.1991., 51. lpp.
3 OV L 94, 30.3.2012., 1. lpp.
4 OV L 146, 10.6.2009., 1. lpp.

– Padomes Regula (EK) Nr. 1236/2005 (2005. gada 27. jūnijs) par tādu preču tirdzniecību, ko varētu izmantot nāvessoda izpildei, spīdzināšanai vai citādai nežēlīgai, necilvēcīgai vai pazemojošai rīcībai vai sodīšanai[1]

– Padomes Regula (EK) Nr. 2368/2000 (2002. gada 20. decembris) par Kimberli procesa sertifikācijas sistēmas īstenošanu starptautiskajā tirdzniecībā ar neapstrādātiem dimantiem[2]

– Ierobežojoši pasākumi, kas ir spēkā, pamatojoties uz LESD 215. pantu, ciktāl tie attiecas uz preču tirdzniecību starp Savienību un trešām valstīm

_____

[1] OV L 200, 30.7.2005., 1. lpp.
[2] OV L 358, 31.12.2002., 28. lpp.

6. PIELIKUMS

9. PANTĀ MINĒTIE SAVIENĪBAS TIESĪBU NOTEIKUMI

1. Pievienotās vērtības nodoklis[1]

– Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu[2]

– Padomes Direktīva 2008/9/EK (2008. gada 12. februāris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Direktīvā 2006/112/EK paredzētajai pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī[3]

– Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā[4]

– Padomes Direktīva 2010/24/ES (2010. gada 16. marts) par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem, un citiem pasākumiem[5]

---

1 Šajā pielikumā sniegtie virsraksti un apakšvirsraksti ir tikai orientējoši.
2 OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.
3 OV L 44, 20.2.2008., 23. lpp.
4 OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp.
5 OV L 84, 31.3.2010., 1. lpp.

– Padomes Trīspadsmitā direktīva 86/560/EEK (1986. gada 17. novembris) par dalībvalstu likumu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem – pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanas kārtība nodokļiem pakļautajām personām, kas nav reģistrētas Kopienas teritorijā[1]

– Padomes Direktīva 2007/74/EK (2007. gada 20. decembris) par atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa un akcīzes nodokļa par precēm, kuras ieved personas, kas ieceļo no trešām valstīm[2]

– Padomes Direktīva 2009/132/EK (2009. gada 19. oktobris), kas nosaka Direktīvas 2006/112/EK 143. panta b) un c) punkta darbības jomu attiecībā uz atbrīvošanu no pievienotās vērtības nodokļa sakarā ar noteiktu preču galīgo importu[3]

– Padomes Direktīva 2006/79/EK (2006. gada 5. oktobris) par atbrīvojumu no nodokļiem, ievedot preces kā nekomerciālus sīksūtījumus no trešām valstīm[4]

– Saistības, kas izriet no Nolīguma starp Eiropas Savienību un Norvēģijas Karalisti par administratīvo sadarbību, krāpšanas apkarošanu un prasījumu piedziņu pievienotās vērtības nodokļa jomā[5]

---

1 OV L 326, 21.11.1986., 40. lpp.
2 OV L 346, 29.12.2007., 6. lpp.
3 OV L 292, 10.11.2009., 5. lpp.
4 OV L 286, 17.10.2006., 15. lpp.
5 OV L 195, 1.8.2018., 1. lpp.

– Saistības, kas izriet no Sadarbības nolīguma starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par cīņu pret krāpšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas apdraud to finanšu intereses[1]

2. Akcīze

– Padomes Direktīva 2008/118/EK (2008. gada 16. decembris) par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK[2]

– Padomes Regula (ES) Nr. 389/2012 (2012. gada 2. maijs) par administratīvu sadarbību akcīzes nodokļu jomā un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 2073/2004[3]

– Padomes Direktīva 2010/24/ES (2010. gada 16. marts) par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem, un citiem pasākumiem[4]

– Padomes Direktīva 92/83/EEK (1992. gada 19. oktobris) par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem[5]

1 OV L 46, 17.2.2009., 8. lpp.
2 OV L 9, 14.1.2009., 12. lpp.
3 OV L 121, 8.5.2012., 1. lpp.
4 OV L 84, 31.3.2010., 1. lpp.
5 OV L 316, 31.10.1992., 21. lpp.

– Padomes Direktīva 92/84/EEK (1992. gada 19. oktobris) par spirta un alkoholisko dzērienu akcīzes nodokļa likmju saskaņošanu[1]

– Padomes Direktīva 2011/64/ES (2011. gada 21. jūnijs) par tabakas izstrādājumiem piemērotā akcīzes nodokļa struktūru un likmēm[2]

– Padomes Direktīva 2003/96/EK (2003. gada 27. oktobris), kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai[3]

– Padomes Direktīva 95/60/EK (1995. gada 27. novembris) par vieglās dīzeļdegvielas un petrolejas fiskālu marķēšanu[4]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1152/2003/EK (2003. gada 16. jūnijs) par datorizētas sistēmas ieviešanu akcīzes preču apritei un kontrolei[5]

1 OV L 316, 31.10.1992., 29. lpp.
2 OV L 176, 5.7.2011., 24. lpp.
3 OV L 283, 31.10.2003., 51. lpp.
4 OV L 291, 6.12.1995., 46. lpp.
5 OV L 162, 1.7.2003., 5. lpp.

– Padomes Direktīva 2007/74/EK (2007. gada 20. decembris) par atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa un akcīzes nodokļa par precēm, kuras ieved personas, kas ieceļo no trešām valstīm[1]

– Padomes Direktīva 2006/79/EK (2006. gada 5. oktobris) par atbrīvojumu no nodokļiem, ievedot preces kā nekomerciālus sīksūtījumus no trešām valstīm[2]

_____

[1] OV L 346, 29.12.2007., 6. lpp.
[2] OV L 286, 17.10.2006., 15. lpp.

7. PIELIKUMS

11. PANTĀ MINĒTIE SAVIENĪBAS TIESĪBU NOTEIKUMI

Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā attiecībā uz Ziemeļīriju piemēro šādus aktus, ciktāl tie attiecas uz elektroenerģijas ražošanu, pārvadi, sadali un piegādi, elektroenerģijas vairumtirdzniecību vai elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecību.

Nepiemēro noteikumus, kas saistīti ar mazumtirgiem un patērētāju aizsardzību. Ja kādā no šajā pielikumā uzskaitītajiem aktiem ir sniegta atsauce uz cita Savienības akta noteikumu, tas vēl nepadara attiecīgo noteikumu piemērojamu, ja to citādi nepiemēro Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā attiecībā uz Ziemeļīriju, izņemot, ja runa ir par Īrijā piemērojamu noteikumu, kas reglamentē elektroenerģijas vairumtirgus un ir nepieciešams Īrijas un Ziemeļīrijas vienotā elektroenerģijas vairumtirgus kopīgai darbībai.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu[1]

[1] OV L 211, 14.8.2009., 55. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 714/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā un par Regulas (EK) Nr. 1228/2003 atcelšanu[1]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 713/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Energoregulatoru sadarbības aģentūru[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/89/EK (2006. gada 18. janvāris) par pasākumiem, lai nodrošinātu elektroapgādes drošumu un ieguldījumus infrastruktūrā[3]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1227/2011 (2011. gada 25. oktobris) par enerģijas vairumtirgus integritāti un pārredzamību[4]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole)[5]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Savienībā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK[6]

_____

1 OV L 211, 14.8.2009., 15. lpp.
2 OV L 211, 14.8.2009., 1. lpp.
3 OV L 33, 4.2.2006., 22. lpp.
4 OV L 326, 8.12.2011., 1. lpp.
5 OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.
6 OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.

8. PIELIKUMS

SAVIENĪBAS TIESĪBU NOTEIKUMI,
KAS MINĒTI ŠĀ PROTOKOLA 12. PANTA 1. PUNKTĀ
UN 4. PIELIKUMA 7. PANTA 1. PUNKTĀ

1. Valsts atbalsta noteikumi LESD[1]

   – LESD 107., 108. un 109. pants

   – LESD 106. pants, ciktāl tas skar valsts atbalstu

   – LESD 93. pants

2. Akti, kuros ir atsauce uz atbalsta jēdzienu

   – Komisijas paziņojums par valsts atbalsta jēdzienu[2]

[1] Šajā pielikumā sniegtie virsraksti un apakšvirsraksti ir tikai orientējoši.
[2] OV C 262, 19.7.2016., 1. lpp.

– Komisijas paziņojums par Eiropas Savienības valsts atbalsta noteikumu piemērošanu kompensācijai, kas piešķirta par vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu sniegšanu[1]

– Komisijas paziņojums par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā[2]

3. Grupu atbrīvojuma regulas

3.1. Pilnvarojuma regula

– Padomes Regula (ES) 2015/1588 (2015. gada 13. jūlijs) par to, kā piemērot Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu[3]

3.2. Vispārējā grupu atbrīvojuma regula

– Komisijas Regula (ES) Nr. 651/2014 (2014. gada 17. jūnijs), ar ko noteiktas atbalsta kategorijas atzīst par saderīgām ar iekšējo tirgu, piemērojot Līguma 107. un 108. pantu[4]

1 OV C 8, 11.1.2012., 4. lpp.
2 OV C 155, 20.6.2008., 10. lpp.
3 OV L 248, 24.9.2015., 1. lpp.
4 OV L 187, 26.6.2014., 1. lpp.

3.3. Nozaru grupu atbrīvojuma regulas

– Komisijas Regula (ES) Nr. 702/2014 (2014. gada 25. jūnijs), ar kuru konkrētas atbalsta kategorijas lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē un lauku apvidos atzīst par saderīgām ar iekšējo tirgu, piemērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. pantu[1]

– Komisijas Regula (ES) Nr. 1388/2014 (2014. gada 16. decembris), ar ko konkrētas atbalsta kategorijas uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar zvejas un akvakultūras produktu ražošanu, apstrādi un tirdzniecību, atzīst par saderīgām ar iekšējo tirgu, piemērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. pantu[2]

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70[3]

[1] OV L 193, 1.7.2014., 1. lpp.
[2] OV L 369, 24.12.2014., 37. lpp.
[3] OV L 315, 3.12.2007., 1. lpp.

– Komisijas Paziņojums par interpretējošām vadlīnijām attiecībā uz Regulu (EK) Nr. 1370/2007 par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus[1]

– Komisijas Lēmums (2011. gada 20. decembris) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 106. panta 2. punkta piemērošanu valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem dažiem uzņēmumiem, kuriem uzticēts sniegt pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi[2]

3.4. *De minimis* atbalsta regulas

– Komisijas Regula (ES) Nr. 1407/2013 (2013. gada 18. decembris) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam[3]

– Komisijas Regula (ES) Nr. 360/2012 (2012. gada 25. aprīlis) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam, ko piešķir uzņēmumiem, kuri sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi[4]

[1] OV C 92, 29.3.2014., 1. lpp.
[2] OV L 7, 11.1.2012., 3. lpp.
[3] OV L 352, 24.12.2013., 1. lpp.
[4] OV L 114, 26.4.2012., 8. lpp.

– Komisijas Regula (ES) Nr. 1408/2013 (2013. gada 18. decembris) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības nozarē[1]

– Komisijas Regula (ES) Nr. 717/2014 (2014. gada 27. jūnijs) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam zvejniecības un akvakultūras nozarē[2]

4. Procesuālie noteikumi

– Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai[3]

– Komisijas Regula (EK) Nr. 794/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK Līguma 93. panta piemērošanai[4]

– Komisijas paziņojums – Ceļā uz Komisijas lēmumu efektīvu izpildi, kuros dalībvalstīm tiek uzdots atgūt nelikumīgu un nesaderīgu valsts atbalstu[5]

---

1 OV L 352, 24.12.2013., 9. lpp.
2 OV L 190, 28.6.2014., 45. lpp.
3 OV L 248, 24.9.2015., 9. lpp.
4 OV L 140, 30.4.2004., 1. lpp.
5 OV C 272, 15.11.2007., 4. lpp.

– Komisijas paziņojums par noteikumiem, kas piemērojami nelikumīga valsts atbalsta novērtēšanai[1]

– Komisijas paziņojums par valsts atbalsta tiesību normu piemērošanu valstu tiesās[2]

– Komisijas paziņojums par atsauces likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu[3]

– Komisijas paziņojums – Paraugprakses kodekss par valsts atbalsta pārbaudes procedūru izpildi[4]

– Komisijas paziņojums C(2003) 4582 (2003. gada 1. decembris) par dienesta noslēpumu valsts atbalsta lēmumos[5]

1 OV C 119, 22.5.2002., 22. lpp.
2 OV C 85, 9.4.2009., 1. lpp.
3 OV C 14, 19.1.2008., 6. lpp.
4 Vēl nav publicēts OV.
5 OV C 297, 9.12.2003., 6. lpp.

5. Noteikumi par saderīgumu

5.1. Svarīgi projekti visas Eiropas interesēs

– Komisijas paziņojums – Kritēriji, pēc kuriem analizē saderīgumu ar iekšējo tirgu valsts atbalstam ar mērķi sekmēt svarīgu projektu īstenošanu visas Eiropas interesēs[1]

5.2. Lauksaimniecības atbalsts

– Eiropas Savienības pamatnostādnes par valsts atbalstu lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē un lauku apvidos 2014.–2020. gadam[2]

5.3. Atbalsts zvejniecībai un akvakultūrai

– Komisijas paziņojums – Pamatnostādnes valsts atbalsta vērtēšanai zvejniecības un akvakultūras nozarē[3]

[1] OV C 188, 20.6.2014., 4. lpp.
[2] OV C 204, 1.7.2014., 1. lpp.
[3] OV C 217, 2.7.2015., 1. lpp.

5.4. Reģionālais atbalsts

– Reģionālā atbalsta pamatnostādnes 2014.–2020. gadam[1]

5.5. Atbalsts pētniecībai, attīstībai un inovācijai

– Komisijas paziņojums – Nostādnes par valsts atbalstu pētniecībai, izstrādei un inovācijai[2]

5.6. Riska kapitāla atbalsts

– Komisijas paziņojums – Pamatnostādnes par valsts atbalstu, lai veicinātu riska finansējuma ieguldījumus[3]

5.7. Atbalsts uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai

– Komisijas paziņojums – Pamatnostādnes par valsts atbalstu grūtībās nonākušu nefinanšu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai[4]

---

1 OV C 209, 23.7.2013., 1. lpp.
2 OV C 198, 27.6.2014., 1. lpp.
3 OV C 19, 22.1.2014., 4. lpp.
4 OV C 249, 31.7.2014., 1. lpp.

5.8. Mācību atbalsts

– Komisijas paziņojums – Kritēriji saderīguma analīzei attiecībā uz valsts atbalstu mācībām gadījumos, uz kuriem attiecas prasība par paziņošanu[1]

5.9. Atbalsts nodarbinātībai

– Komisijas paziņojums – Kritēriji saderīguma analīzei attiecībā uz valsts atbalstu nelabvēlīgā situācijā esošu darba ņēmēju un darba ņēmēju ar invaliditāti nodarbināšanai[2]

5.10. Pagaidu noteikumi par reakciju uz ekonomisko un finansiālo krīzi

– Komisijas paziņojums par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu no 2013. gada 1. augusta atbalsta pasākumiem banku labā saistībā ar finanšu krīzi[3]

– Komisijas paziņojums par samazinātas vērtības aktīviem piemērojamo režīmu Kopienas banku nozarē[4]

---

1 OV C 188, 11.8.2009., 1. lpp.
2 OV C 188, 11.8.2009., 6. lpp.
3 OV C 216, 30.7.2013., 1. lpp.
4 OV C 72, 26.3.2009., 1. lpp.

– Komisijas paziņojums par finanšu nozares dzīvotspējas atjaunošanu un tās pārstrukturēšanas pasākumu novērtējumu pašreizējās krīzes apstākļos atbilstīgi valsts atbalsta noteikumiem[1]

5.11. Eksporta kredītu apdrošināšana

– Komisijas Paziņojums dalībvalstīm par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu īstermiņa eksporta kredīta apdrošināšanai[2]

5.12. Enerģētika un vide

5.12.1. Vide un enerģētika

– Komisijas paziņojums – Pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai 2014.–2020. gadam[3]

– Komisijas Paziņojums – Pamatnostādnes par atsevišķiem valsts atbalsta pasākumiem saistībā ar siltumnīcefekta gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu pēc 2012. gada[4]

1 OV C 195, 19.8.2009., 9. lpp.
2 OV C 392, 19.12.2012., 1. lpp.
3 OV C 200, 28.6.2014., 1. lpp.
4 OV C 158, 5.6.2012., 4. lpp.

5.12.2. Elektroenerģija (balasta izmaksas)

– Komisijas Paziņojums par metodiku ar balasta izmaksām saistīta valsts atbalsta analīzei[1]

5.12.3. Ogles

– Padomes Lēmums (2010. gada 10. decembris) par valsts atbalstu nekonkurētspējīgu ogļraktuvju slēgšanas atvieglošanai[2]

5.13. Pamatnozares un (tērauda) ražošana

– Komisijas paziņojums par noteiktiem konkurences lietu izskatīšanas aspektiem, kuri rodas EOTK līguma darbības beigšanās dēļ[3]

5.14. Pasta pakalpojumi

– Komisijas Paziņojums par konkurences noteikumu piemērošanu pasta pakalpojumu nozarē un par dažu ar pasta pakalpojumiem saistītu valsts pasākumu novērtējumu[4]

1 http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/stranded_costs_en.pdf
2 OV L 336, 21.12.2010., 24. lpp.
3 OV C 152, 26.6.2002., 5. lpp.
4 OV C 39, 6.2.1998., 2. lpp.

5.15. Audiovizuālā joma, apraide un platjosla

5.15.1. Audiovizuālā satura producēšana

– Komisijas paziņojums par valsts atbalstu filmām un citiem audiovizuālajiem darbiem[1]

5.15.2. Apraide

– Komisijas paziņojums par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu sabiedriskajai apraidei[2]

5.15.3. Platjoslas tīkls

– ES pamatnostādnes valsts atbalsta noteikumu piemērošanai attiecībā uz platjoslas tīklu ātru izvēršanu[3]

[1] OV C 332, 15.11.2013., 1. lpp.
[2] OV C 257, 27.10.2009., 1. lpp.
[3] OV C 25, 26.1.2013., 1. lpp.

5.16. Transports un infrastruktūra

– Komisijas Paziņojums – Kopienas vadlīnijas valsts atbalstam dzelzceļa uzņēmumiem[1]

– Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu jūras transportam[2]

– Komisijas Paziņojums – norādījumi par valsts atbalstu, kas papildina Kopienas finansējumu jūras maģistrāļu izveidei[3]

– Komisijas paziņojums – norādījumi par valsts atbalstu kuģu administrēšanas uzņēmumiem[4]

– Komisijas paziņojums – Pamatnostādnes par valsts atbalstu lidostām un aviokompānijām[5]

1 OV C 184, 22.7.2008., 13. lpp.
2 OV C 13, 17.1.2004., 3. lpp.
3 OV C 317, 12.12.2008., 10. lpp.
4 OV C 132, 11.6.2009., 6. lpp.
5 OV C 99, 4.4.2014., 3. lpp.

5.17. Vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumi

– Komisijas paziņojums – Eiropas Savienības nostādnes par valsts atbalstu, ko piešķir kā kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu[1]

6. Dalībvalstu un publisku uzņēmumu finansiālo attiecību pārredzamība

– Komisijas Direktīva 2006/111/EK (2006. gada 16. novembris) par dalībvalstu un publisku uzņēmumu finansiālo attiecību pārredzamību, kā arī par dažu uzņēmumu finanšu pārredzamību[2]

_____

[1] OV C 8, 11.1.2012., 15. lpp.
[2] OV L 318, 17.11.2006., 17. lpp.

9. PIELIKUMS

12. PANTA 2. PUNKTĀ MINĒTĀS PROCEDŪRAS

Apvienotā komiteja nosaka 12. panta 2. punktā minēto sākotnējo maksimālo gada atbalsta kopapjomu, kas pakļauts izņēmumam, un sākotnējo minimālo īpatsvaru, ņemot vērā visjaunāko informāciju, kāda ir pieejama. Sākotnējo maksimālo gada atbalsta kopapjomu, kas pakļauts izņēmumam, nosaka, ņemot vērā Apvienotās Karalistes turpmākās lauksaimniecības atbalsta shēmas struktūru, kā arī gada vidējo lielumu, kuru aprēķina no to izdevumu kopsummas, kas radušies Ziemeļīrijā kopējās lauksaimniecības politikas satvarā pašreizējā 2014.–2020. gada DFS. Sākotnējo minimālo īpatsvaru nosaka, ņemot vērā Apvienotās Karalistes lauksaimniecības atbalsta shēmas struktūru un īpatsvaru, kādā kopējās lauksaimniecības politikas kopējie izdevumi Savienībā atbilst PTO Nolīguma par lauksaimniecību 2. pielikuma noteikumiem, kā paziņots par attiecīgo periodu.

Apvienotā komiteja pielāgo pirmajā daļā minēto atbalsta līmeni un īpatsvaru, ņemot vērā Apvienotās Karalistes lauksaimniecības atbalsta shēmas struktūru un jebkādas variācijas atbalsta kopsummā, kas Savienībā pieejama saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku katrā nākamajā daudzgadu finanšu shēmā.

Ja Apvienotā komiteja nenosaka sākotnējo atbalsta līmeni un īpatsvaru saskaņā ar pirmo daļu vai nepielāgo atbalsta līmeni un īpatsvaru saskaņā ar otro daļu līdz pārejas perioda beigām vai – atkarībā no konkrētā gadījuma – 1 gada laikā, kopš stājusies spēkā nākamā daudzgadu finanšu shēma, 12. panta 2. punkta piemērošanu aptur, līdz Apvienotā komiteja ir noteikusi vai pielāgojusi atbalsta līmeni un īpatsvaru.

10. PIELIKUMS

18. PANTA 3. PUNKTĀ MINĒTĀS PROCEDŪRAS

1. Ja Savienība vai Apvienotā Karaliste apsver iespēju veikt drošības pasākumus saskaņā ar šā protokola 18. panta 1. punktu, tā par to nekavējoties paziņo Savienībai vai attiecīgi Apvienotajai Karalistei ar Apvienotās komitejas starpniecību un sniedz visu nepieciešamo informāciju.

2. Savienība un Apvienotā Karaliste nekavējoties sāk apspriedes Apvienotajā komitejā, lai atrastu savstarpēji pieņemamu risinājumu.

3. Savienība vai attiecīgi Apvienotā Karaliste nedrīkst veikt drošības pasākumus, līdz pagājis 1 mēnesis kopš 1. punktā minētās paziņošanas dienas, izņemot, ja pirms šā termiņa beigām ir beigusies 2. punktā minētā apspriežu procedūra. Ja pastāv ārkārtas apstākļi, kas pieprasa tūlītēju rīcību bez iepriekšējas analīzes, Savienība vai attiecīgi Apvienotā Karaliste var uzreiz piemērot aizsargpasākumus, kas noteikti vajadzīgi, lai risinātu situāciju.

4. Savienība vai attiecīgi Apvienotā Karaliste nekavējoties paziņo veiktos pasākumus Apvienotajai komitejai un sniedz visu attiecīgo informāciju.

5. Veiktos drošības pasākumus izskata Apvienotās komitejas apspriedēs ik pēc 3 mēnešiem no to pieņemšanas dienas, cenšoties panākt to atcelšanu pirms paredzētā beigu termiņa vai to piemērošanas jomas ierobežošanu. Savienība vai attiecīgi Apvienotā Karaliste var jebkurā brīdī pieprasīt, lai Apvienotā komiteja pārskata šādus pasākumus.

6. Šā pielikuma 1. līdz 5. punktu *mutatis mutandis* piemēro šā protokola 18. panta 2. punktā minētajiem līdzsvara atjaunošanas pasākumiem.

PROTOKOLS PAR LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀS KARALISTES SUVERĒNAJĀM BĀZU TERITORIJĀM KIPRĀ

Savienība un Apvienotā Karaliste,

ATGĀDINOT, ka Kopējā deklarācijā par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes Suverēnajām bāzu teritorijām Kiprā, kas pievienota Līguma par Apvienotās Karalistes pievienošanos Eiropas Kopienām Nobeiguma aktam, ir paredzēts, ka Eiropas Ekonomikas Kopienas un Suverēno bāzu teritoriju savstarpējo attiecību režīmu noteiks, ņemot vērā jebkādus nolīgumus, kas noslēgti starp Kopienu un Kipras Republiku,

APSTIPRINOT, ka Savienības un Suverēno bāzu teritoriju savstarpējo attiecību režīmu pēc Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības arī turpmāk vajadzētu noteikt, ņemot vērā Kipras Republikas dalību Savienībā,

ŅEMOT VĒRĀ noteikumus par Apvienotās Karalistes Akrotiri un Dekelijas Suverēnajām bāzu teritorijām ("Suverēnās bāzu teritorijas"), kas iekļauti Līgumā par Kipras Republikas izveidi un ar to saistītajā 1960. gada 16. augusta notu apmaiņā ("Izveides līgums"),

APSTIPRINOT, ka Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības nedrīkstētu ietekmēt Kipras Republikas tiesības un pienākumus, kas paredzēti Savienības tiesībās, vai Izveides līgumā paredzētās pušu tiesības un pienākumus,

ATGĀDINOT, ka kopš dienas, kad Kipras Republika pievienojās Savienībai, Suverēnajām bāzu teritorijām Savienības tiesības piemēro vienīgi tiktāl, cik nepieciešams tā režīma īstenošanai, kas noteikts Protokolā Nr. 3 par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes Suverēnajām bāzu teritorijām Kiprā, kurš pievienots Aktam par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem, un to līgumu pielāgojumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā ("Protokols Nr. 3"),

PATUROT PRĀTĀ 1960. gada 16. augustā notikušo Apvienotās Karalistes valdības un Kipras Republikas valdības Notu apmaiņu par Suverēno bāzu teritoriju pārvaldi, kā arī tai pievienoto Apvienotās Karalistes valdības deklarāciju par to, ka viens no galvenajiem mērķiem, kas jāsasniedz, ir Suverēnajās bāzu teritorijās dzīvojošo vai strādājošo personu interešu aizsardzība, un šajā sakarā ņemot vērā to, ka uz minētajām personām, ciktāl tas iespējams, jāattiecina tāds pats režīms kā uz personām, kas dzīvo vai strādā Kipras Republikā,

PATUROT PRĀTĀ Apvienotās Karalistes apņemšanos turpināt piemērot režīmu, kas tika ieviests ar Izveides līgumu, saskaņā ar kuru Kipras Republikas iestādes Suverēnajās bāzu teritorijās pārvalda plašu sabiedrisko pakalpojumu loku, tostarp lauksaimniecības, muitas un nodokļu uzlikšanas jomā,

TĀ KĀ Suverēnajām bāzu teritorijām pēc Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības būtu jāpaliek Savienības muitas teritorijā,

PATUROT PRĀTĀ Izveides līguma noteikumus par muitas režīmu starp Suverēnajām bāzu teritorijām un Kipras Republiku un jo īpaši minētā līguma F pielikuma I daļu,

PATUROT PRĀTĀ Apvienotās Karalistes apņemšanos neveidot muitas punktus vai citus robežu šķēršļus starp Suverēnajām bāzu teritorijām un Kipras Republiku, kā arī neizveidot komerciāla vai civila rakstura jūras ostas vai lidostas,

TIECOTIES noteikt piemērotu kārtību, kā pēc Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības sasniegt Protokolā Nr. 3 paredzētā režīma mērķus,

ŅEMOT VĒRĀ, ka šajā protokolā noteiktajai kārtībai pēc Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības būtu jānodrošina attiecīgo Savienības tiesību noteikumu pienācīga īstenošana un izpilde attiecībā uz Suverēnajām bāzu teritorijām,

ŅEMOT VĒRĀ, ka jāizveido piemērota kārtība attiecībā uz nodokļu un citu maksājumu samazinājumiem un atbrīvojumiem, kurus Apvienotās Karalistes bruņotie spēki un ar tiem saistītais personāls var saglabāt pēc Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības,

ATZĪSTOT, ka jāparedz īpaša kārtība to preču pārbaudēm un to personu kontrolei, kas šķērso Suverēno bāzu teritoriju ārējās robežas, kā arī jāparedz nosacījumi, saskaņā ar kuriem attiecīgos Savienības tiesību noteikumus piemēro līnijai starp apvidiem, kurus Kipras Republikas valdība faktiski nekontrolē, un Dekelijas Suverēno bāzes teritoriju, kā pašlaik noteikts Protokolā Nr. 10 par Kipru, kurš pievienots Aktam par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem, un to līgumu pielāgojumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā ("Protokols Nr. 10"),

ATZĪSTOT, ka sadarbība starp Kipras Republiku un Apvienoto Karalisti ir būtiska, lai nodrošinātu šajā protokolā minētās kārtības efektīvu īstenošanu,

ŅEMOT VĒRĀ, ka uz šajā protokolā paredzētās kārtības pamata pēc Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības attiecībā uz Suverēnajām bāzu teritorijām noteiktās Savienības politikas jomās tiks piemērotas Savienības tiesības,

ATZĪSTOT unikālo kārtību, kas saskaņā ar Izveides līgumu un 1960. gada deklarāciju attiecas uz personām, kuras dzīvo un strādā Suverēnajās bāzu teritorijās, un mērķi, kas paredz attiecīgās Savienības tiesības konsekventi piemērot gan Kipras Republikā, gan Suverēnajās bāzu teritorijās nolūkā atbalstīt šo kārtību.

PATUROT PRĀTĀ, ka Apvienotā Karaliste šajā protokolā uztic Kipras Republikai kā Savienības dalībvalstij atbildību par Savienības tiesību noteikumu īstenošanu un izpildi Suverēnajās bāzu teritorijās, kā paredzēts šajā protokolā,

ATGĀDINOT, ka Kipras Republika ir atbildīga par Savienības tiesību īstenošanu un izpildi attiecībā uz precēm, kuras paredzētas Suverēnajām bāzu teritorijām vai kuru izcelsme ir Suverēnajās bāzu teritorijās, un kuras tiek ievestas vai izvestas caur Kipras Republikas jūras ostu vai lidostu,

UZSVEROT, ka šajā protokolā noteiktā kārtība neskar Izveides līguma 1. un 2. pantu un Kipras Republikas un Apvienotās Karalistes nostāju šajā sakarībā,

ŅEMOT VĒRĀ, ka vienīgais šajā protokolā noteiktās kārtības mērķis ir reglamentēt Suverēno bāzu teritoriju īpašo situāciju un ka tā nebūtu jāattiecina uz nevienu citu teritoriju, kā arī nebūtu jāuzskata par precedentu,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, kas jāpievieno pielikumā Līgumam par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (“Izstāšanās līgums”):

1. PANTS

Vispārīgi noteikumi

1. Šā protokola nolūkos visas atsauces uz Apvienoto Karalisti Izstāšanās līguma piemērojamajos noteikumos saprot kā atsauces uz Apvienoto Karalisti saistībā ar Suverēnajām bāzu teritorijām. Izstāšanās līguma Trešās Daļas I, II un III sadaļu un Sesto Daļu piemēro, neskarot šā protokola noteikumus.

2. Atkāpjoties no Izstāšanās līguma 4. panta 4. un 5. punkta, īstenojot un piemērojot šā protokola noteikumus, kuros ir atsauce uz Savienības tiesībām vai uz to jēdzieniem vai noteikumiem, tos interpretē saskaņā ar attiecīgo Eiropas Savienības Tiesas judikatūru.

3. Neatkarīgi no Izstāšanās līguma 71. panta papildus visiem Savienības tiesību noteikumiem par personas datu aizsardzību, kas ir piemērojami attiecībā uz Suverēnajām bāzu teritorijām un Suverēnajās bāzu teritorijās saskaņā ar šo protokolu, personas datiem, kas tiek apstrādāti Suverēnajās bāzu teritorijās uz šā protokola pamata, piemēro Regulu (ES) 2016/679 un Direktīvu (ES) 2016/680.

4. Atkāpjoties no Izstāšanās līguma 6. panta 1. punkta, šajā protokolā ietvertās atsauces uz kādu Savienības aktu saprot kā atsauces uz attiecīgo aktu, kā tas ir grozīts vai aizstāts. Šis punkts nav piemērojams attiecībā uz Padomes Regulas (EK) 866/2004[1] 4. panta 3. un 10. punktu, kam piemēro 10. panta 2. punktu.

5. Ja Savienība, atkāpjoties no Izstāšanās līguma 7. un 8. panta, attiecībā uz piekļuvi jebkuram tīklam, informācijas sistēmai vai datubāzei, kas izveidoti uz Savienības tiesību pamata, uzskata, ka Apvienotajai Karalistei (vai atkarībā no konkrētā gadījuma Apvienotajai Karalistei saistībā ar Suverēnajām bāzu teritorijām) noteikti ir vajadzīga pilna vai daļēja piekļuve, lai Apvienotā Karaliste spētu izpildīt šajā protokolā tai paredzētās saistības, ieskaitot gadījumus, kad šāda piekļuve ir nepieciešama tāpēc, ka piekļuvi attiecīgajai informācijai nevar nodrošināt ar citiem praktiski īstenojamiem paņēmieniem, atsauces uz dalībvalstīm un dalībvalstu kompetentajām iestādēm Savienības tiesību noteikumos, kas padarīti piemērojami ar šo protokolu, saprot kā atsauces, kas ietver arī Apvienoto Karalisti (vai atkarībā no konkrētā gadījuma Apvienoto Karalisti saistībā ar Suverēnajām bāzu teritorijām).

---

[1] Padomes Regula (EK) Nr. 866/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par režīmu saskaņā ar Pievienošanās akta 10. protokola 2. pantu (OV L 161, 30.4.2004., 128. lpp.).

2. PANTS

Savienības muitas teritorija

1. Suverēnās bāzu teritorijas, ņemot vērā Izveides līgumu, ir Savienības muitas teritorijas daļa. Tālab attiecībā uz Suverēnajām bāzu teritorijām un Suverēnajās bāzu teritorijās piemēro Savienības tiesību noteikumus par muitas un kopējo tirdzniecības politiku, ieskaitot tos Savienības tiesību noteikumus, kas paredz muitas kontroli konkrētām precēm vai konkrētiem mērķiem.

2. Preces, ko ražotāji ražojuši Suverēnajās bāzu teritorijās un kas laistas tirgū Savienības muitas teritorijā, uzskata par brīvā apgrozībā esošām precēm.

3. Visas preces, ko paredzēts lietot Suverēnajās bāzu teritorijās, Kipras salā tiek ievestas caur Kipras Republikas civilajām lidostām un jūras ostām, un visas ar tām saistītās muitas formalitātes, muitas kontroli un ievedmuitas nodokļu iekasēšanu veic Kipras Republikas iestādes.

4. Visas eksportam paredzētās preces no Kipras salas tiek izvestas caur Kipras Republikas civilajām lidostām un jūras ostām, un visas ar tām saistītās muitas eksporta formalitātes un muitas kontroli veic Kipras Republikas iestādes.

5. Izveides līguma C pielikuma 11. sadaļas 3. punktā norādīto dokumentu un iekārtu muitas kontroli veic saskaņā ar minētā panta noteikumiem.

6. Atkāpjoties no 3. un 4. punkta un vienīgi ar mērķi atbalstīt Suverēno bāzu teritoriju kā militāro bāzu darbību, ņemot vērā Izveides līgumu, piemēro šādus noteikumus:

a) turpmāk minētās preces drīkst ievest Kipras salā vai no tās izvest caur Suverēnajās bāzu teritorijās esošu jūras ostu vai lidostu, Suverēno bāzu teritoriju iestādēm veicot visas ar šīm precēm saistītās muitas formalitātes, muitas kontroli un muitas nodokļu iekasēšanu:

   i) preces, kas ievestas vai izvestas oficiālos vai militāros nolūkos;

   ii) preces, ko Apvienotās Karalistes personāls vai citas personas, kuras ir devušās ar aizsardzību saistītā vai oficiālā komandējumā, ieved vai izved (vai kas tiek ievestas vai izvestas minētā personāla vārdā) kā personīgo bagāžu, un kas paredzētas tikai attiecīgo personu personīgai lietošanai;

b) pakas, ko sūta vai saņem Apvienotās Karalistes personāls vai tā apgādājamās personas un ko transportē Lielbritānijas Bruņoto spēku pasta birojs, drīkst ievest Kipras salā vai izvest no tās caur Suverēno bāzu teritoriju ostu vai lidostu, ievērojot šādus nosacījumus:

   i) ienākošās pakas, kas adresētas Apvienotās Karalistes personālam vai tā apgādājamām personām, transportē aizplombētā konteinerā un uzreiz pēc ierašanās nodod Kipras Republikas muitas punktam, lai Kipras Republikas iestādes varētu veikt ar šīm precēm saistītās muitas formalitātes, muitas kontroli un ievedmuitas nodokļu iekasēšanu;

ii) izejošajām pakām, ko nosūta Apvienotās Karalistes personāls vai tā apgādājamās personas, muitas kontroli veic Suverēno bāzu teritoriju iestādes.

Šajā punktā "Apvienotās Karalistes personāls vai tā apgādājamās personas" nozīmē Izveides līguma B pielikuma I daļas 1. punktā definētās personas.

Apvienotā Karaliste dalās ar Kipras Republiku ar attiecīgo informāciju nolūkā cieši sadarboties, novēršot izvairīšanos no nodokļu un nodevu maksāšanas, tostarp kontrabandu.

7. Suverēnajām bāzu teritorijām un Suverēnajām bāzu teritorijās piemēro LESD 34., 35. un 36. pantu un citus Savienības tiesību noteikumus par precēm, īpaši pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar LESD 114. pantu.

8. Preces, kas ierodas no Kipras Republikas apvidiem, kurus Kipras Republikas valdība faktiski nekontrolē, šķērso robežlīniju starp šiem apvidiem un Suverēno austrumu bāzes teritoriju saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 866/2004.

Neskarot šā protokola 6. pantu, Apvienotā Karaliste ir atbildīga par Regulas (EK) Nr. 866/2004 īstenošanu un izpildi attiecībā uz Suverēnajām bāzu teritorijām saskaņā ar minētās regulas noteikumiem. Apvienotā Karaliste aicina Kipras Republikas iestādes veikt visas nepieciešamās veterinārās, fitosanitārās un pārtikas nekaitīguma pārbaudes, kas pieprasītas minētajā regulā.

9. Apvienotā Karaliste ir atbildīga par 1. punktā minēto Savienības tiesību noteikumu īstenošanu un izpildi attiecībā uz precēm, kas saskaņā ar 6. punktu tiek ievestas Suverēnajās bāzu teritorijās vai izvestas no tām.

Apvienotā Karaliste ir atbildīga arī par visu licenču, atļauju vai sertifikātu izdošanu, kādi var būt vajadzīgi saistībā ar precēm, uz kurām attiecas Izveides līguma F pielikuma 5. sadaļas 1. punkts.

10. Kipras Republika ir atbildīga par 7. punktā minēto Savienības tiesību noteikumu īstenošanu un izpildi Suverēnajās bāzu teritorijās.

3. PANTS

Nodokļi

1. Savienības tiesību noteikumus par apgrozījuma nodokļiem, akcīzes nodokļiem un citiem netiešajiem nodokļiem, kas pieņemti saskaņā ar LESD 113. pantu, piemēro attiecībā uz Suverēnajām bāzu teritorijām un Suverēnajām bāzu teritorijās.

2. Pievienotās vērtības nodokļa (PVN), akcīzes nodokļu un citu netiešo nodokļu nolūkos Suverēnajās bāzu teritorijās uzsāktus vai Suverēnajās bāzu teritorijām paredzētus darījumus uzskata par darījumiem, kas uzsākti Kipras Republikā vai paredzēti Kipras Republikai.

3. Kipras Republika ir atbildīga par šajā pantā minēto Savienības tiesību noteikumu īstenošanu un izpildi Suverēnajās bāzu teritorijās, ieskaitot nodokļu un nodevu iekasēšanu, kas jāmaksā civilām fiziskām un juridiskām personām, kas dzīvo vai ir izveidotas Suverēnajās bāzu teritorijās.

4. PANTS

Atbrīvojumi no nodokļiem

1. Preces un pakalpojumus, ko savai lietošanai saņēmuši, iegādājušies vai ieveduši Apvienotās Karalistes bruņotie spēki vai tos pavadošais civilais personāls vai kas paredzēti to labklājības telpu vai ēdnīcu apgādei, atbrīvo no muitas nodokļiem, PVN un akcīzes nodokļa, ja attiecīgās personas ir tiesīgas uz šādiem atbrīvojumiem saskaņā ar Izveides līgumu. Šajā nolūkā Apvienotā Karaliste 2. panta 3. punktā aptvertajām precēm ar Kipras Republikas atļauju izsniedz atbrīvojuma sertifikātus.

2. Visus nodokļus, ko Apvienotās Karalistes iestādes Suverēnajās bāzu teritorijās var būt iekasējušas par 1. punktā minēto preču pārdošanu, nodod Kipras Republikas iestādēm.

5. PANTS

Sociālais nodrošinājums

Lai nodrošinātu nepārtrauktu to personu tiesību aizsardzību, kuras dzīvo vai strādā Suverēnajās bāzu teritorijās, Apvienotā Karaliste un Kipras Republika vajadzības gadījumā vienojas par turpmāko kārtību, kā nodrošināt 4. panta Protokolā Nr. 3 pienācīgu īstenošanu pēc pārejas perioda beigām.

6. PANTS

Lauksaimniecība, zivsaimniecība un veterinārie un fitosanitārie noteikumi

Attiecībā uz Suverēnajām bāzu teritorijām un Suverēnajās bāzu teritorijās piemēro Savienības tiesību noteikumus par lauksaimniecību un zivsaimniecību, kas ietverti LESD Trešās daļas III sadaļā, un aktus, kas pieņemti saskaņā ar minētajiem noteikumiem, kā arī veterināros un fitosanitāros noteikumus, kas pieņemti jo īpaši saskaņā ar LESD 168. panta 4. punkta b) apakšpunktu.

Kipras Republika ir atbildīga par to Savienības tiesību noteikumu īstenošanu un izpildi Suverēnajās bāzu teritorijās, kuri minēti šā panta pirmajā daļā.

7. PANTS

To personu kontrole, kuras šķērso Suverēno bāzu teritoriju ārējās robežas

1. Šajā pantā "Suverēno bāzu teritoriju ārējās robežas" ir Suverēno bāzu teritoriju jūras robežas, lidostas un jūras ostas, nevis to sauszemes un jūras robežas ar Kipras Republiku. Ievērojot 6. punktu, "robežšķērsošanas vietas" 2. un 7. punktā ir visas robežšķērsošanas vietas, kuras Apvienotās Karalistes iestādes apstiprinājušas Suverēno bāzu teritoriju ārējo robežu šķērsošanai.

2. Apvienotā Karaliste veic to personu kontroli, kuras šķērso Suverēno bāzu teritoriju ārējās robežas. Šāda kontrole ietver ceļošanas dokumentu pārbaudi. Attiecībā uz visām personām veic vismaz vienu šādu kontroli, lai konstatētu viņu identitāti. Suverēno bāzu teritoriju ārējās robežas Apvienotā Karaliste atļauj šķērsot tikai robežšķērsošanas vietās.

3. Trešo valstu valstspiederīgie un Apvienotās Karalistes valstspiederīgie drīkst šķērsot Suverēno bāzu teritoriju ārējo robežu tikai tādā gadījumā, ja viņi atbilst šādiem nosacījumiem:

a) viņiem ir derīgs ceļošanas dokuments;

b) viņiem ir derīga Kipras Republikas vīza, ja tāda vajadzīga;

c) viņi darbojas ar aizsardzību saistītā jomā vai ir tādas personas ģimenes locekļi, kas darbojas šādā jomā; un

d) viņi neapdraud valsts drošību.

Nosacījums, kas ietverts c) apakšpunktā, neattiecas uz Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem, kas šķērso 6. punktā minēto robežu.

Apvienotā Karaliste drīkst paredzēt atkāpi no šā punkta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem tikai humānu apsvērumu, valsts interešu dēļ, vai lai izpildītu savas starptautiskās saistības.

Attiecībā pret bruņoto spēku locekļiem, civilo personālu un to apgādībā esošām personām, kā tie definēti Izveides līguma C pielikumā, attiecas kā pret personām, kam nav vajadzīga Kipras Republikas vīza.

4. Visus patvēruma meklētājus, kas Kipras salā vispirms nokļuvuši caur vienu no Suverēnajām bāzu teritorijām no valsts, kas neatrodas Savienībā, uzņem atpakaļ Suverēnajās bāzu teritorijās pēc tās dalībvalsts pieprasījuma, kuras teritorijā patvēruma meklētājs atrodas.

Kipras Republika turpina sadarboties ar Apvienoto Karalisti, lai izstrādātu praktiskus paņēmienus un līdzekļus, kā ievērot patvēruma meklētāju un nelikumīgu migrantu tiesības un apmierināt viņu vajadzības Suverēnajās bāzu teritorijās, paturot prātā humānos apsvērumus un ievērojot Suverēnās bāzes teritorijas administrācijas attiecīgos tiesību aktus.

5. Neskarot 6. punktu, nav paredzēta personu kontrole uz sauszemes un jūras robežām starp Suverēnajām bāzu teritorijām un Kipras Republiku.

6. Robežu starp Suverēno austrumu bāzes teritoriju un tiem Kipras Republikas apvidiem, Kipras Republikas valdība faktiski nekontrolē, šajā pantā uzskata par Suverēno bāzu teritoriju ārējās robežas daļu uz laiku, kamēr saskaņā ar 1. pantu Protokolā Nr. 10 ir apturēta *acquis* piemērošana. Minēto robežu drīkst šķērsot tikai *Strovilia* un *Pergamos* robežšķērsošanas vietās. Kipras Republika, iepriekš saņēmusi piekrišanu no Apvienotās Karalistes iestādēm, sadarbībā ar tām drīkst veikt papildu pasākumus nelikumīgas migrācijas apkarošanai attiecībā uz personām, kas šķērsojušas šo robežu.

7. Apvienotās Karalistes iestādes izmanto mobilās vienības, lai veiktu ārējo robežu uzraudzību starp robežšķērsošanas vietām un robežšķērsošanas vietās ārpus parastā darba laika pie Suverēno bāzu teritoriju ārējām robežām un pie robežas starp Dekelijas Suverēnās bāzes teritoriju un tiem Kipras Republikas apvidiem, kurus Kipras Republikas valdība faktiski nekontrolē. Minētā uzraudzība jāveic tā, lai atturētu personas no izvairīšanās no kontrolēm robežšķērsošanas vietās. Apvienotās Karalistes iestādes iesaista pietiekamu skaitu atbilstīgi kvalificētu darbinieku, lai veiktu šīs kontroles un uzraudzību.

8. Apvienotās Karalistes iestādes pastāvīgi uztur ciešu sadarbību ar Kipras Republikas iestādēm, lai efektīvi īstenotu 6. un 7. punktā minētās kontroles un uzraudzību.

8. PANTS

Sadarbība

Kipras Republika un Apvienotā Karaliste sadarbojas, lai nodrošinātu šā protokola efektīvu īstenošanu, jo īpaši tālab, lai apkarotu krāpšanu un citas nelegālas darbības, kas negatīvi ietekmē Savienības vai Apvienotās Karalistes finanšu intereses. Kipras Republika un Apvienotā Karaliste var paredzēt papildu pasākumus jebkuru šajā protokolā ietverto noteikumu īstenošanai. Kipras Republika informē Eiropas Komisiju par visiem šādiem pasākumiem, pirms tie stājas spēkā.

9. PANTS

Specializētā komiteja

1. Specializētā komiteja, kurai uzticēti ar Protokola par Suverēnajām bāzu teritorijām Kiprā īstenošanu saistītie jautājumi un kura izveidota ar Izstāšanās līguma 165. pantu (“specializētā komiteja”):

a) veicina šā protokola īstenošanu un piemērošanu;

b) apspriež ikvienu Savienības vai Apvienotās Karalistes izvirzīto punktu, kurš ir nozīmīgs šā protokola sakarībā un rada grūtības; un

c) sniedz ieteikumus Apvienotajai komitejai par šā protokola darbību, jo īpaši ieteikumus par grozījumiem šajā protokolā sniegtajās atsaucēs uz Savienības tiesībām.

2. Eiropas Komisija informē specializēto komiteju par visiem ziņojumiem, kas iesniegti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 866/2004 11. pantu, un apspriežas ar Apvienoto Karalisti par visiem Komisijas priekšlikumiem pieņemt aktus, kas grozītu vai aizstātu minēto regulu, ja ir skartas Suverēnās bāzu teritorijas.

10. PANTS

Apvienotā komiteja

1. Apvienotā komiteja pēc specializētās komitejas ieteikuma šajā protokolā groza jebkuras atsauces uz Savienības tiesībām.

2. Apvienotā komiteja, ja tā uzskata, ka tas vajadzīgs, lai nodrošinātu raitu šā protokola darbību, un saņēmusi ieteikumu no specializētās komitejas, var pieņemt jebkādu lēmumu, kas nepieciešams, lai saistībā ar šo protokolu aizstātu 1. panta 4. punktā minētos noteikumus.

3. Apvienotā komiteja, saņēmusi ieteikumu no specializētās komitejas, var grozīt 7. panta 6. punktu attiecībā uz tajā minētajām robežšķērsošanas vietām.

11. PANTS

Protokolā Nr. 3 ietvertā 6. panta darbība pārejas periodā

Neatkarīgi no Izstāšanās līguma 127. panta 1. punkta, attiecībā uz Suverēnajām bāzu teritorijām un Suverēnajām bāzu teritorijās nepiemēro pasākumus, kas pārejas periodā pieņemti saskaņā ar 6. pantu Protokolā Nr. 3.

12. PANTS

Uzraudzība un izpilde

1. Attiecībā uz Suverēnajām bāzu teritorijām un fiziskām un juridiskām personām, kas dzīvo vai ir izveidotas minēto Suverēno bāzu teritoriju teritorijā, Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām ir pilnvaras, kas tiem piešķirtas Savienības tiesībās saistībā ar šo protokolu un Savienības tiesību noteikumos, kuri ar to ir padarīti piemērojami. Jo īpaši Eiropas Savienības Tiesai šajā ziņā ir Līgumos paredzētā jurisdikcija.

2. Saskaņā ar 1. punktu pieņemtajiem iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru aktiem attiecībā uz Suverēnajām bāzu teritorijām un Suverēnajās bāzu teritorijās ir tādas pašas juridiskās sekas, kādas tie rada Savienībā un tās dalībvalstīs.

13. PANTS

Atbildība par īstenošanu

1. Ja vien šajā protokolā nav noteikts citādi, tad Apvienotā Karaliste ir atbildīga par šā protokola īstenošanu un izpildi Suverēnajās bāzu teritorijās. Neatkarīgi no 3. punkta, Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes pieņem valsts tiesību aktus, kādi ir vajadzīgi, lai šo protokolu īstenotu Suverēnajās bāzu teritorijās.

2. Apvienotā Karaliste patur ekskluzīvas tiesības īstenot un izpildīt šo protokolu attiecībā uz savām iestādēm vai jebkuru nekustamo īpašumu, kas pieder Apvienotās Karalistes Aizsardzības ministrijai vai ko tā aizņem, kā arī tā saglabā visas piespiedu izpildes pilnvaras, lai spētu iekļūt dzīvojamā ēkā vai veikt arestu. Apvienotā Karaliste patur citas piespiedu izpildes pilnvaras, ja vien 1. punktā minētajos tiesību aktos nav paredzēts citādi.

3. Kipras Republikai ir uzticēta atbildība par šā protokola īstenošanu un izpildi Suverēnajās bāzu teritorijās saskaņā ar 2. panta 10. punktu, 3. un 6. pantu.

PROTOKOLS PAR GIBRALTĀRU

Savienība un Apvienotā Karaliste,

ATGĀDINOT, ka Apvienotā Karaliste ir atbildīga par Gibraltāra ārējām attiecībām un ka Gibraltāram ir piemērojamas Savienības tiesības, ciktāl tas paredzēts 1972. gada Pievienošanās aktā saskaņā ar LESD 355. panta 3. punktu,

ATGĀDINOT, ka šis protokols ir jāīsteno saskaņā ar Spānijas Karalistes un Apvienotās Karalistes attiecīgo konstitucionālo kārtību,

ATGĀDINOT, ka saskaņā ar LES 50. pantu un saistībā ar *Euratom* līguma 106.a pantu, ievērojot Līgumā par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas ("Izstāšanās līgums") noteikto kārtību, no Izstāšanās līguma spēkā stāšanās dienas Eiropas Savienības un *Euratom* tiesības to kopumā vairs neattiecas uz Apvienoto Karalisti un līdz ar to uz Gibraltāru,

ŅEMOT VĒRĀ, ka attiecībā uz Gibraltāru ir jānodrošina sakārtota izstāšanās no Savienības,

UZSVEROT, ka Apvienotās Karalistes sakārtota izstāšanās no Savienības attiecībā uz Gibraltāru nozīmē, ka tiek pienācīgi risināta jebkāda potenciāli negatīvā ietekme, kas var skart Gibraltāra ciešās sociālās un ekonomiskās attiecības ar apkārtējo teritoriju, proti, to pašvaldību teritoriju, kas veido Spānijas Karalistes *Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar*.

ŅEMOT VĒRĀ Apvienotās Karalistes apņemšanos līdz 2020. gada 31. decembrim attiecībā uz Gibraltāru apmierinošā veidā atrisināt jautājumu par pabalstu izmaksu,

TIECOTIES šajā teritorijā arī turpmāk veicināt līdzsvarotu ekonomisko un sociālo attīstību, jo īpaši no darba apstākļu viedokļa, un nodrošināt visaugstāko vides aizsardzības līmeni saskaņā ar Savienības tiesībām, kā arī nostiprināt šīs teritorijas iedzīvotāju drošību, kas jo īpaši būtu panākams, izmantojot sadarbību policijas un muitas jomā,

ATZĪSTOT ekonomiskās attīstības priekšrocības šajā teritorijā, kuras rada personu pārvietošanās brīvība, kas ir nostiprināta Savienības tiesībās, kuras turpinās piemērot pārejas periodā,

VĒLREIZ APSTIPRINOT īpaši sabiedrības veselības aizsardzības mērķi un uzsverot nepieciešamību cīnīties pret smēķēšanas radīto nopietno ietekmi uz veselību un sociālajām un ekonomiskajām sekām,

UZSVEROT arī nepieciešamību apkarot krāpšanu un kontrabandu un aizsargāt visu iesaistīto pušu finanšu intereses,

UZSVEROT, ka šis protokols neskar Spānijas Karalistes un Apvienotās Karalistes attiecīgās juridiskās nostājas jautājumā par suverenitāti un jurisdikciju,

ŅEMOT VĒRĀ saprašanās memorandu, ko Spānijas Karaliste un Apvienotā Karaliste 2018. gada 29. novembrī noslēgušas par cilvēktiesībām, tabakas un citiem izstrādājumiem, sadarbību vides jautājumos un sadarbību policijas un muitas jomā, kā arī 2018. gada 29. novembrī panākto vienošanos par to, ka jānoslēdz līgums par nodokļiem un finanšu interešu aizsardzību,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, kas pielikumā tiek pievienoti Izstāšanās līgumam.

1. PANTS

Pilsoņu tiesības

1. Spānijas Karaliste (“Spānija”) un Apvienotā Karaliste cieši sadarbojas attiecībā uz Gibraltāru, lai sagatavotos un ieliktu pamatu Izstāšanās līguma Otrās Daļas par pilsoņu tiesībām efektīvai īstenošanai, kuru pilnā mērā piemēro *inter alia* pārrobežu darbiniekiem, kas dzīvo Gibraltārā vai Spānijā, jo īpaši to pašvaldību teritorijā, kuras veido *Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar,* un kuras 24. un 25. pantā ir noteiktas īpašas pārrobežu darbinieku tiesības.

2. Šajā nolūkā kompetentās iestādes reizi ceturksnī apmainās ar aktuālu informāciju par personām, uz kurām attiecas Izstāšanās līguma Otrā Daļa un kuras dzīvo Gibraltārā vai to pašvaldību teritorijā, kas veido *Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar*, tostarp jo īpaši pārrobežu darbiniekiem.

3. Spānija un Apvienotā Karaliste izveido koordinācijas komiteju kā forumu, kurā regulāri notiek diskusijas starp kompetentajām iestādēm, kas pārrauga ar nodarbinātību un darba apstākļiem saistītos jautājumus. Minētā koordinācijas komiteja regulāri sniedz ziņojumus Protokola par Gibraltāru īstenošanas komitejai, kas izveidota ar Izstāšanās līguma 165. pantu (“specializētā komiteja”).

2. PANTS

Gaisa pārvadājumu tiesības

Savienības gaisa pārvadājumu tiesības, kas Gibraltāra lidostai netika piemērotas pirms Izstāšanās līguma spēkā stāšanās datuma, Gibraltāra lidostai sāk piemērot tikai no Apvienotās komitejas noteiktās dienas. Apvienotā komiteja par to pieņem lēmumu, kad ir saņēmusi paziņojumu no Apvienotās Karalistes un Spānijas, ka tās ir panākušas apmierinošu vienošanos par Gibraltāra lidostas izmantojumu.

3. PANTS

Fiskālie jautājumi un finanšu interešu aizsardzība

1. Spānija un Apvienotā Karaliste attiecībā uz Gibraltāru nosaka tādas sadarbības veidus, kas ir nepieciešama, lai panāktu pilnīgu pārredzamību nodokļu jautājumos un attiecībā uz visu iesaistīto pušu finanšu interešu aizsardzību, jo īpaši izveidojot padziļinātu administratīvās sadarbības sistēmu cīņai pret krāpšanu, kontrabandu un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un nodokļu rezidences konfliktsituāciju risināšanai.

2. Lai Gibraltārs varētu piedalīties Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) iekļaujošajā satvarā par nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu (*BEPS*), Gibraltārā ievēro *G20* un ESAO starptautiskos standartus, kas attiecas uz labu fiskālo pārvaldību, pārredzamību, apmaiņu ar informāciju un ziņām par kaitniecisku nodokļu praksi, un jo īpaši ekonomiskās būtības kritērijus, ko noteicis ESAO Kaitnieciskas nodokļu prakses forums.

3. Apvienotā Karaliste nodrošina, ka ne vēlāk par 2020. gada 30. jūniju uz Gibraltāru tiek attiecināta tās ratificētā 2003. gada 21. maijā Ženēvā pieņemtā Pamatkonvencija par tabakas kontroli un 2012. gada 12. novembrī Seulā pieņemtais Protokols par tabakas izstrādājumu nelikumīgas tirdzniecības novēršanu.

Neskarot šā punkta pirmo daļu, Apvienotā Karaliste nodrošina, lai Gibraltārā ne vēlāk par 2020. gada 30. jūniju būtu spēkā tabakas izstrādājumu izsekojamības un drošības pasākumu sistēma, kas atbilst Savienības tiesību prasībām un standartiem. Minētā sistēma nodrošina abpusēju piekļuvi informācijai par cigarešu izsekojamību Spānijā un Gibraltārā.

4. Lai novērstu un nepieļautu tādu ražojumu kontrabandu, par kuriem jāmaksā akcīzes nodoklis vai īpaši nodokļi, Apvienotā Karaliste nodrošina, ka Gibraltārā attiecībā uz alkoholiskajiem dzērieniem un benzīnu spēkā ir nodokļu sistēma, kas tiecas novērst ar šiem ražojumiem saistītas krāpnieciskas darbības.

4. PANTS

Vides aizsardzība un zveja

Spānija un Apvienotā Karaliste izveido koordinācijas komiteju kā forumu, kurā regulāri notiek diskusijas starp kompetentajām iestādēm par jautājumiem, kas jo īpaši ir saistīti ar atkritumu apsaimniekošanu, gaisa kvalitāti, zinātnisko pētniecību un zveju. Savienība tiek aicināta piedalīties minētās koordinācijas komitejas sanāksmēs. Minētā koordinācijas komiteja regulāri sniedz ziņojumus specializētajai komitejai.

5. PANTS

Sadarbība policijas un muitas jomā

Spānija un Apvienotā Karaliste izveido koordinācijas komiteju kā forumu, kurā pārraudzīt visus jautājumus, kas saistīti ar sadarbību policijas un muitas jomā, un lai nodrošinātu kompetento iestāžu koordināciju attiecībā uz šiem jautājumiem. Savienība tiek aicināta piedalīties minētās koordinācijas komitejas sanāksmēs. Minētā koordinācijas komiteja regulāri sniedz ziņojumus specializētajai komitejai.

6. PANTS

Specializētās komitejas uzdevumi

Specializētā komiteja:

a) veicina šā protokola īstenošanu un piemērošanu;

b) apspriež ikvienu Savienības vai Apvienotās Karalistes izvirzīto punktu, kurš ir nozīmīgs šā protokola sakarībā un rada grūtības;

c) izvērtē šajā protokolā minēto koordinācijas komiteju ziņojumus; un

d) sniedz ieteikumus Apvienotajai komitejai par šā protokola darbību.

PIELIKUMI

I PIELIKUMS

SOCIĀLĀ NODROŠINĀJUMA KOORDINĀCIJA

I DAĻA

ADMINISTRATĪVĀS KOMISIJAS LĒMUMI UN IETEIKUMI

Piemērojamie tiesību akti (A sērija):

– Lēmums Nr. A1 (2009. gada 12. jūnijs) par dialoga un saskaņošanas procedūras izveidošanu jautājumos par dokumentu derīgumu, piemērojamo tiesību aktu noteikšanu un par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 883/2004 paredzēto pabalstu sniegšanu[1];

– Lēmums Nr. A2 (2009. gada 12. jūnijs) par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 12. pantu par tiesību aktiem, ko piemēro darbā ārpus kompetentās valsts uz laiku norīkotiem darba ņēmējiem un personām, kuras veic darbību pašnodarbinātas personas statusā[2];

[1] OV C 106, 24.4.2010., 1. lpp.
[2] OV C 106, 24.4.2010., 5. lpp.

– Lēmums Nr. A3 (2009. gada 17. decembris) par to nepārtraukto nosūtīšanas periodu summēšanu, kas pabeigti saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 883/2004[1].

Elektroniskā datu apmaiņa (E sērija):

– Lēmums Nr. E2 (2010. gada 3. marts) par izmaiņu vadības procedūras izstrādi attiecībā uz tādu informāciju par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 1. pantā definētajām organizācijām, kura norādīta elektroniskajā direktorijā, kas ir neatņemama *EESSI* daļa[2];

– Lēmums Nr. E4 (2014. gada 13. marts) par pārejas periodu, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 987/2009 95. pantā[3];

– Lēmums Nr. E5 (2017. gada 16. marts) par praktiskiem pasākumiem attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 987/2009 4. pantā minētās datu elektroniskās apmaiņas pārejas periodu[4].

---

1 OV C 149, 8.6.2010., 3. lpp.
2 OV C 187, 10.7.2010.,5. lpp.
3 OV C 152, 20.5.2014., 21. lpp.
4 OV C 233, 19.7.2017., 3. lpp.

Ģimenes pabalsti (F sērija):

– Lēmums Nr. F1 (2009. gada 12. jūnijs) par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 68. pantu attiecībā uz prioritāriem tiesību aktiem, ko piemēro gadījumā, kad tiesības uz pabalstiem pārklājas[1];

– Lēmums Nr. F2 (2015. gada 23. jūnijs) par datu apmaiņu starp iestādēm ģimenes pabalstu piešķiršanas nolūkā [2].

Horizontālie jautājumi (H sērija):

– Lēmums Nr. H1 (2009. gada 12. jūnijs) par pamatu pārejai no Padomes Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 uz Regulu (EK) Nr. 883/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 987/2009 un par to, kā piemērot sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanas Administratīvās komisijas lēmumus un ieteikumus[3];

---

1 OV C 106, 24.4.2010., 11. lpp.
2 OV C 52, 11.2.2016., 11. lpp.
3 OV C 106, 24.4.2010., 13. lpp.

– Lēmums Nr. H3 (2009. gada 15. oktobris) par datumu, kas jāņem vērā, lai noteiktu valūtas kursu, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 987/2009 90. pantā [1];

– Lēmums Nr. H4 (2009. gada 22. decembris) par Administratīvās komisijas sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācijai Revīzijas padomes sastāvu un darba metodēm[2];

– Lēmums Nr. H5 (2010. gada 18. marts) par sadarbību krāpšanas un kļūdu apkarošanas jomā saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 987/2009 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu [3];

– Lēmums Nr. H6 (2010. gada 16. decembris) par konkrētu principu piemērošanu attiecībā uz periodu summēšanu saskaņā ar 6. pantu Regulā (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu[4];

---

1 OV C 106, 24.4.2010., 56. lpp.
2 OV C 107, 27.4.2010., 3. lpp.
3 OV C 149, 8.6.2010., 5. lpp.
4 OV C 45, 12.2.2011., 5. lpp.

– Lēmums Nr. H7 (2015. gada 25. jūnijs), ar kuru pārskata Lēmumu Nr. H3 par datumu, kas jāņem vērā, lai noteiktu valūtas kursu, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 987/2009 90. pantā [1];

– Lēmums Nr. H8 (2015. gada 17. decembris) (atjaunināts 2016. gada 9. martā ar nelieliem tehniskiem precizējumiem) par Administratīvās komisijas sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinācijai Datu apstrādes tehniskās komisijas darba metodēm un sastāvu [2];

– Ieteikums Nr. H1 (2013. gada 19. jūnijs) par spriedumu *Gottardo* lietā, no kā izriet, ka gadījumos, kad dalībvalsts noslēdz divpusēju sociālā nodrošinājuma līgumu ar trešo valsti, šai dalībvalstij ir pienākums nodrošināt darba ņēmējiem, kuri ir citas dalībvalsts pilsoņi, tādas pat priekšrocības, kādas iegūst dalībvalsts pilsoņi atbilstīgi šim līgumam[3].

Pensijas (P sērija):

– Lēmums Nr. P1 (2009. gada 12. jūnijs) par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 50. panta 4. punktu, 58. pantu un 87. panta 5. punktu attiecībā uz invaliditātes pensiju, vecuma pensiju un apgādnieka zaudējuma pabalstu [4].

---

1 OV C 52, 11.2.2016., 13. lpp.
2 OV C 263, 20.7.2016., 3. lpp.
3 OV C 279, 27.9.2013., 13. lpp.
4 OV C 106, 24.4.2010., 21. lpp.

Atgūšana (R sērija):

– Lēmums Nr. R1 (2013. gada 20. jūnijs) par Regulas (EK) Nr. 987/2009 85. panta interpretāciju [1].

Slimība (S sērija):

– Lēmums Nr. S1 (2009. gada 12. jūnijs) par Eiropas veselības apdrošināšanas karti [2];

– Lēmums Nr. S2 (2009. gada 12. jūnijs) par Eiropas veselības apdrošināšanas kartes tehnisko specifikāciju [3];

– Lēmums Nr. S3 (2009. gada 12. jūnijs), ar ko nosaka pabalstus, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 19. panta 1. punkts un 27. panta 1. punkts un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 987/2009 25. panta A) punkta 3. apakšpunkts[4];

---

1 OV C 279, 27.9.2013., 11. lpp.
2 OV C 106, 24.4.2010., 23. lpp.
3 OV C 106, 24.4.2010., 26. lpp.
4 OV C 106, 24.4.2010., 40. lpp.

– Lēmums Nr. S5 (2009. gada 2. oktobris) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 1. panta va) punktā paredzētā jēdziena "pabalsti natūrā" interpretāciju, kurus saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 883/2004 17., 19., 20., 22. pantu, 24. panta 1. punktu, 25., 26. pantu, 27. panta 1., 3., 4. un 5. punktu, 28., 34. pantu un 36. panta 1. un 2. punktu izmaksā slimības vai maternitātes gadījumā, un par to summu aprēķināšanu, kas jāatmaksā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 987/2009 62., 63. un 64. pantu [1];

– Lēmums Nr. S6 (2009. gada 22. decembris) par reģistrēšanos dzīvesvietas dalībvalstī saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 987/2009 24. pantu un Regulas (EK) Nr. 987/2009 64. panta 4. punktā paredzēto sarakstu izveidi [2];

– Lēmums Nr. S8 (2011. gada 15. jūnijs) par protēžu, nozīmīgu palīgierīču vai citu būtisku pabalstu natūrā piešķiršanu, ko paredz Regulas (EK) Nr. 883/2004 par sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanu 33. pants[3];

– Lēmums Nr. S9 (2013. gada 20. jūnijs) par atmaksāšanas procedūrām Regulas (EK) Nr. 883/2004 35. un 41. panta īstenošanai[4];

---

1 OV C 106, 24.4.2010., 54. lpp.
2 OV C 107, 27.4.2010., 6. lpp.
3 OV C 262, 6.9.2011., 6. lpp.
4 OV C 279, 27.9.2013., 8. lpp.

– Lēmums Nr. S10 (2013. gada 19. decembris) par pāreju no Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 uz Regulu (EK) Nr. 883/2004 un Regulu (EK) Nr. 987/2009 un par atlīdzināšanas procedūru piemērošanu [1];

– Ieteikums Nr. S1 (2012. gada 15. marts) par dzīvu donoru orgānu pārrobežu ziedošanas finansiālajiem aspektiem [2];

– Ieteikums Nr. S2 (2013. gada 22. oktobris) par apdrošināto personu un viņu ģimenes locekļu tiesībām saņemt pabalstus natūrā, uzturoties trešā valstī saskaņā ar divpusēju konvenciju starp kompetento dalībvalsti un trešo valsti [3].

Bezdarbs (U sērija):

– Lēmums Nr. U1 (2009. gada 12. jūnijs) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 987/2009 54. panta 3. punktu saistībā ar bezdarbnieka pabalstu palielināšanu par apgādībā esošiem ģimenes locekļiem[4];

---

1 OV C 152, 20.5.2014., 16. lpp.
2 OV C 240, 10.8.2012., 3. lpp.
3 OV C 46, 18.2.2014., 8. lpp.
4 OV C 106, 24.4.2010., 42. lpp.

– Lēmums Nr. U2 (2009. gada 12. jūnijs) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 65. panta 2. punkta darbības jomu attiecībā uz tādu pilnīgu bezdarbnieku tiesībām saņemt bezdarbnieka pabalstus, kuri nav pierobežas darbinieki, kas savas pēdējās darbības laikā nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā dzīvojuši dalībvalstī, kura nav kompetentā dalībvalsts[1];

– Lēmums Nr. U3 (2009. gada 12. jūnijs) par jēdziena "daļējs bezdarbs" piemērošanas jomu attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 65. panta 1. punktā minētajiem bezdarbniekiem[2];

– Lēmums Nr. U4 (2011. gada 13. decembris) par atmaksāšanas procedūrām saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 883/2004 65. panta 6. un 7. punktu un Regulas (EK) Nr. 987/2009 70. pantu [3];

– Ieteikums Nr. U1 (2009. gada 12. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami bezdarbniekiem, kuri iesaistās nepilnas slodzes profesionālās vai aroda darbībās dalībvalstī, kas nav šo personu dzīvesvietas valsts [4];

---

1 OV C 106, 24.4.2010., 43. lpp
2 OV C 106, 24.4.2010., 45. lpp.
3 OV C 57, 25.2.2012., 4. lpp.
4 OV C 106, 24.4.2010., 49.lpp.

– Ieteikums Nr. U2 (2009. gada 12. jūnijs) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 64. panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanu bezdarbniekiem, kuri pavada dzīvesbiedru vai partneri, kurš veic profesionālo vai aroda darbību dalībvalstī, kas nav kompetentā valsts[1].

II DAĻA

TIESĪBU AKTI, UZ KURIEM SNIEGTAS ATSAUCES

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu[2], kas grozīta ar:

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 988/2009[3] (2009. gada 16. septembris);

– Komisijas Regulu (ES) Nr. 1244/2010[4] (2010. gada 9. decembris);

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 465/2012[5] (2012. gada 22. maijs);

---

1 OV C 106, 24.4.2010., 51. lpp.
2 OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.
3 OV L 284, 30.10.2009., 43. lpp.
4 OV L 338, 22.12.2010., 35. lpp.
5 OV L 149, 8.6.2012., 4. lpp.

– Komisijas Regulu (ES) Nr. 1224/2012[1] (2012. gada 18. decembris);

– Padomes Regulu (ES) Nr. 517/2013[2] (2013. gada 13. maijs);

– Komisijas Regulu (ES) Nr. 1372/2013[3] (2013. gada 19. decembris), kas grozīta ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 1368/2014[4] (2014. gada 17. decembris);

– Komisijas Regulu (ES) 2017/492[5] (2017. gada 21. marts).

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 987/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu[6], kas grozīta ar:

– Komisijas Regulu (ES) Nr. 1244/2010[7] (2010. gada 9. decembris);

---

1 OV L 349, 19.12.2012., 45. lpp.
2 OV L 158, 10.6.2013., 1. lpp.
3 OV L 346, 20.12.2013., 27. lpp.
4 OV L 366, 20.12.2014., 15. lpp.
5 OV L 76, 22.3.2017., 13. lpp.
6 OV L 284, 30.10.2009., 1. lpp.
7 OV L 338, 22.12.2010., 35. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 465/2012[1] (2012. gada 22. maijs);

– Komisijas Regulu (ES) Nr. 1224/2012[2] (2012. gada 18. decembris);

– Komisijas Regulu (ES) Nr. 1372/2013[3] (2013. gada 19. decembris);

– Komisijas Regulu (ES) Nr. 1368/2014[4] (2014. gada 17. decembris);

– Komisijas Regulu (ES) 2017/492[5] (2017. gada 21. marts).

---

1 OV L 149, 8.6.2012., 4. lpp.
2 OV L 349, 19.12.2012., 45. lpp.
3 OV L 346, 20.12.2013., 27. lpp.
4 OV L 366, 20.12.2014., 15. lpp.
5 OV L 76, 22.3.2017., 13. lpp.

III DAĻA

REGULAS (EK) NR. 883/2004 UN
REGULAS (EK) NR. 987/2009 PIELĀGOJUMI

Šā līguma vajadzībām Regulas (EK) Nr. 883/2004 noteikumus pielāgo šādi:

a) regulas II pielikumā pievieno šādu tekstu:

"APVIENOTĀ KARALISTE un VĀCIJA

a) 7. panta 5. un 6. punkts 1960. gada 20. aprīļa Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (tiesību akti, ko piemēro civilpersonām, kuras atrodas dienestā bruņotajos spēkos);

b) 5. panta 5. un 6. punkts 1960. gada 20. aprīļa Bezdarba apdrošināšanas konvencijā (tiesību akti, ko piemēro civilpersonām, kuras atrodas dienestā bruņotajos spēkos).

APVIENOTĀ KARALISTE un ĪRIJA

19. panta 2. punkts 2004. gada 14. decembra Nolīgumā par sociālo nodrošinājumu (attiecas uz dažu ar invaliditāti saistītu kredītu pārskaitīšanu un ieskaitīšanu).";

b) regulas III pielikumā pievieno šādu tekstu:

"APVIENOTĀ KARALISTE";

c) regulas VI pielikumā pievieno šādu tekstu:

"APVIENOTĀ KARALISTE

Nodarbinātības un atbalsta pabalsts (*ESA*)

a) Attiecībā uz pabalstu, kas piešķirts līdz 2016. gada 1. aprīlim, *ESA* ir slimības pabalsts naudā uz sākotnējo 91 dienu (novērtējuma fāze). No 92. dienas *ESA* (pamatfāze) kļūst par invaliditātes pabalstu;

b) Attiecībā uz pabalstu, kas piešķirts 2016. gada 1. aprīlī vai pēc tā, *ESA* ir slimības pabalsts naudā sākotnējās 365 dienas (novērtējuma fāze). No 366. dienas *ESA* (atbalsta grupa) kļūst par invaliditātes pabalstu.

Lielbritānijas tiesību akti: 2007. gada likuma "Par sociālās labklājības sistēmas reformu" 1. daļa.

Ziemeļīrijas tiesību akti: 2007. gada likuma "Par sociālās labklājības sistēmas reformu" (Ziemeļīrija) 1. daļa.";

d) regulas VIII pielikuma 1. daļā pievieno šādu tekstu:

"APVIENOTĀ KARALISTE

Visi pieteikumi par izdienas pensiju, valsts pensiju saskaņā ar 2014. gada Likuma par pensijām 1. daļu, atraitņu pabalstu un apbedīšanas pabalstu, izņemot tos, attiecībā uz kuriem taksācijas gada laikā, kurš sākās 1975. gada 6. aprīlī vai vēlāk:

i) attiecīgā persona ir bijusi izpildījusi apdrošināšanas, nodarbinātības vai dzīvesvietas periodus saskaņā ar Apvienotās Karalistes un citas dalībvalsts tiesību aktiem; un viens (vai vairāki) no taksācijas gadiem nav uzskatīts par kvalificējošu gadu Apvienotās Karalistes tiesību aktu nozīmē;

ii) apdrošināšanas periodus, kas izpildīti saskaņā ar Apvienotajā Karalistē spēkā esošajiem tiesību aktiem attiecībā uz periodiem pirms 1948. gada 5. jūlija, ņemtu vērā regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta nolūkā, piemērojot apdrošināšanas, nodarbinātības vai dzīvesvietas periodus saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem.

Visi pieteikumi par papildu pensiju saskaņā ar 1992. gada Sociālās apdrošināšanas iemaksu un pabalstu likuma 44. iedaļu un 1992. gada Sociālās apdrošināšanas iemaksu un pabalstu (Ziemeļīrija) likuma 44. iedaļu.";

e) regulas VIII pielikuma 2. daļā pievieno šādu tekstu:

"APVIENOTĀ KARALISTE

Progresīva pensija, kuru maksā atbilstīgi 1965. gada Valsts apdrošināšanas likuma 36. un 37. iedaļai un 1966. gada Valsts apdrošināšanas likuma (Ziemeļīrija) 35. un 36. iedaļai.";

f) regulas X pielikumā pievieno šādu tekstu:

"APVIENOTĀ KARALISTE

a) Valsts pensiju kredīts (2002. gada likums "Par valsts pensiju kredītu" un Ziemeļīrijas 2002. gada likums "Par valsts pensiju kredītu");

b) darba meklētāju pabalsti, ko aprēķina pēc gūtajiem ienākumiem (1995. gada Darba meklētāju likums un Ziemeļīrijas 1995. gada rīkojums "Par darba meklētājiem");

d) iztikas pabalsti invalīdiem mobilitātes nodrošināšanai (1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem" un Ziemeļīrijas 1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem");

e) nodarbinātības un atbalsta pabalsts ienākumu papildināšanai (2007. gada likums "Par sociālās labklājības sistēmas reformu" un 2007. gada likums "Par sociālās labklājības sistēmas reformu" (Ziemeļīrija)).";

g) regulas XI pielikumā pievieno šādu tekstu:

"APVIENOTĀ KARALISTE

1. Gadījumos, kad personai saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem var būt tiesības uz izdienas pensiju, ja:

a) bijušā laulātā iemaksas ņem vērā, it kā tās būtu pašas personas iemaksas; vai

b) šīs personas laulātais vai bijušais laulātais ir izpildījis attiecīgos iemaksu nosacījumus, tad – ar nosacījumu katrā gadījumā, ka attiecīgi laulātais vai bijušais laulātais ir vai bija veicis darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, un uz to attiecās divu vai vairāk dalībvalstu tiesību akti – lai noskaidrotu tiesības uz pensiju atbilstīgi Apvienotās Karalistes tiesību aktiem, piemēro šīs regulas III sadaļas 5. nodaļu. Šajā gadījumā minētās 5. nodaļas atsauces uz "apdrošināšanas periodiem" saprot kā atsauces uz tādiem apdrošināšanas periodiem, ko izpildījis:

i) laulātais vai bijušais laulātais, ja pieprasījumu iesniedz:

– precēta sieviete vai

– persona, kuras laulība ir beigusies nevis ar laulātā nāvi, bet citā veidā; vai

ii) bijušais laulātais, ja pieprasījumu iesniedz:

– atraitnis, kuram tieši pirms pensionēšanās vecuma nav tiesību saņemt par atraitni kļuvuša vecāka pabalstu, vai

– atraitne, kurai tieši pirms pensionēšanās vecuma nav tiesību saņemt par atraitni kļuvušas mātes pabalstu, par atraitni kļuvuša vecāka pabalstu vai atraitņu pensiju vai kurai ir tiesības saņemt tikai ar vecumu saistītu atraitņu pensiju, kas aprēķināta saskaņā ar šīs regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, un šajā nozīmē "ar vecumu saistīta atraitņu pensija" nozīmē atraitņu pensiju, kas izmaksājama pēc samazinātas likmes saskaņā ar *Social Security Contributions and Benefits Act 1992* (1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem") 39. iedaļas 4. punktu.

2. Piemērojot šīs regulas 6. pantu tādiem noteikumiem, ar ko reglamentē tiesības uz kopšanas pabalstu, invalīda aprūpes pabalstu un invalīda uztura pabalstu, tādu darba, pašnodarbinātības vai pastāvīgās dzīvesvietas periodu, kas izpildīts citas dalībvalsts teritorijā, bet ne Apvienotajā Karalistē, ņem vērā tiktāl, ciktāl nepieciešams, lai atbilstu nosacījumiem par uzturēšanos Apvienotajā Karalistē, pirms dienas, kad pirmo reizi rodas tiesības uz minēto pabalstu.

3. Piemērojot šīs regulas 7. pantu attiecībā uz invaliditāti, vecuma vai naudas pabalstiem apgādnieka zaudējuma gadījumā, pensijām par nelaimes gadījumu darbā vai arodslimību un apbedīšanas pabalstiem, katru tādu saņēmēju saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem, kas uzturas citas dalībvalsts teritorijā, uzturēšanās laikā uzskata par personu, kas dzīvo minētajā citā dalībvalstī.

4. Piemērojot šīs regulas 46. pantu, ja attiecīgā persona, kurai iestājusies darba nespēja, kas noved pie invaliditātes, kamēr uz to ir attiekušies citas dalībvalsts tiesību akti, Apvienotā Karaliste *Social Security Contributions and Benefits Act 1992* (1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem") 30.A iedaļas 5. punkta mērķiem ņem vērā visus periodus, kuru laikā persona attiecībā uz šo darba nespēju ir saņēmusi:

   i) slimības pabalstus naudā vai algu tā vietā; vai

   ii) pabalstus šīs regulas III sadaļas 4. un 5. nodaļas nozīmē, ko piešķir attiecībā uz invaliditāti, kura seko šai darba nespējai, saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem tā, it kā tie būtu īstermiņa darba nespējas perioda pabalsti, kas ir samaksāti saskaņā ar *Social Security Contributions and Benefits Act 1992* (1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem") 30.A iedaļas 1. līdz 4. punktu.

   Piemērojot šo noteikumu, ņem vērā tikai tos periodus, kuros persona būtu bijusi darbnespējīga Apvienotās Karalistes tiesību aktu nozīmē.

5. 1) Aprēķinot ienākumu koeficientu, kas ir vajadzīgs, lai noteiktu tiesības uz pabalstiem saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem, attiecībā uz katru nedēļu, kurā uz nodarbināto personu attiecās citas dalībvalsts tiesību akti un kura sākās attiecīgajā ienākumu nodokļa gadā Apvienotās Karalistes tiesību aktu nozīmē, uzskata, ka attiecīgā persona ir veikusi iemaksas kā nodarbināts pelnītājs vai ka tai ir ienākumi, par kuriem ir veiktas iemaksas, ņemot par pamatu ienākumus, kas atbilst divām trešdaļām no augšējo ienākumu līmeņa attiecīgajā gadā.

2) Šīs regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punkta mērķiem, ja:

a) persona, kas veic darbību nodarbinātas personas statusā, ienākumu nodokļa gadā, kas sākās 1975. gada 6. aprīlī vai pēc šā datuma, ir izpildījusi apdrošināšanas, nodarbinātības vai dzīvesvietas periodus vienīgi tādā dalībvalstī, kas nav Apvienotā Karaliste, un ja, piemērojot iepriekš minētā 5. punkta 1) apakšpunktu, šis gads ir uzskatāms par kvalificējošu gadu Apvienotās Karalistes tiesību aktu nozīmē šīs regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkta mērķiem, tad šī persona šajā gadā ir uzskatāma par apdrošinātu 52 nedēļas šajā citā dalībvalstī;

b) ienākumu nodokļa gadu, kas sākās 1975. gada 6. aprīlī vai pēc šā datuma, neuzskata par kvalificējošu gadu Apvienotās Karalistes tiesību aktu nozīmē, piemērojot šīs regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu, tad apdrošināšanas, nodarbinātības vai dzīvesvietas periodus, kas izpildīti šajā gadā, neņem vērā.

3) Lai ienākumu koeficientu pārrēķinātu apdrošināšanas periodos, ienākumu koeficientu, kas saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem ir sasniegts konkrētajā ienākumu nodokļa gadā, dala ar tā gada zemāko ienākumu līmeni. Rezultātu izsaka ar veselu skaitli, neņemot vērā atlikumu decimāldaļās. Šādi aprēķināto skaitli uzskata par tādu, kas norāda, cik apdrošināšanas nedēļu ir izpildītas attiecīgajā gadā saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem, ar noteikumu, ka šis skaitlis nepārsniedz to nedēļu skaitu, kurās uz personu attiecās minētie tiesību akti."

Šā līguma vajadzībām Regulas (EK) Nr. 987/2009 noteikumus pielāgo šādi:

a) regulas 1. pielikumā pievieno šādu tekstu:

"APVIENOTĀ KARALISTE un BEĻĢIJA

a) Vēstuļu apmaiņa 1976. gada 4. maijā un 14. jūnijā par Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

b) Vēstuļu apmaiņa 1977. gada 18. janvārī un 14. martā par 36. panta 3. punktu Regulā (EEK) Nr. 1408/71 (kārtība, kādā atlīdzina vai atsakās atlīdzināt izmaksas par pabalstiem natūrā, uz kuriem attiecas Regulas (EEK) Nr. 1408/71 III sadaļas 1. nodaļa), kas grozīta ar vēstuļu apmaiņu 1982. gada 4. maijā un 23. jūlijā (nolīgums par izmaksu atlīdzināšanu, kas radušās saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 22. panta 1. punkta a) apakšpunktu)

APVIENOTĀ KARALISTE un DĀNIJA

Vēstuļu apmaiņa 1977. gada 30. martā un 19. aprīlī, kas grozīta ar vēstuļu apmaiņu 1989. gada 8. novembrī un 1990. gada 10. janvārī, par atteikšanos atmaksāt izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā un administratīvajām un medicīniskajām pārbaudēm

APVIENOTĀ KARALISTE un IGAUNIJA

Noteikumi, kurus 2006. gada 29. martā galīgā redakcijā izstrādājušas Igaunijas Republikas un Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu un ar kuriem izveido citas atlīdzināšanas metodes attiecībā uz izdevumiem par pabalstiem natūrā, ko saskaņā ar šo regulu no 2004. gada 1. maija ir piešķīrušas abas šīs valstis

APVIENOTĀ KARALISTE un ĪRIJA

Vēstuļu apmaiņa 1975. gada 9. jūlijā attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu (vienošanās par izdevumu atmaksāšanu vai atteikšanos atmaksāt pabalstus natūrā, kas nodrošināti saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 III sadaļas 1. vai 4. nodaļu) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

APVIENOTĀ KARALISTE un SPĀNIJA

1999. gada 18. jūnija Nolīgums par tādu pabalstu natūrā izmaksu atmaksājumu, kas piešķirti saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Regulu (EEK) Nr. 574/52

APVIENOTĀ KARALISTE un FRANCIJA

a) Vēstuļu apmaiņa 1997. gada 25. martā un 28. aprīlī attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

b) 1998. gada 8. decembra Nolīgums par īpašajiem nosacījumiem, nosakot summas, kas jāatmaksā par pabalstiem natūrā saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Regulu (EEK) Nr. 574/72

APVIENOTĀ KARALISTE un ITĀLIJA

Noteikumi, ko 2005. gada 15. decembrī parakstījušas Itālijas Republikas un Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu un ar ko izveido citas atlīdzināšanas metodes attiecībā uz izdevumiem par pabalstiem natūrā, ko saskaņā ar šo regulu no 2005. gada 1. janvāra ir piešķīrušas abas šīs valstis

APVIENOTĀ KARALISTE un LUKSEMBURGA

Vēstuļu apmaiņa 1975. gada 18. decembrī un 1976. gada 20. janvārī attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas, kas paredzēts Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. pantā)

APVIENOTĀ KARALISTE un UNGĀRIJA

Noteikumi, kurus 2005. gada 1. novembrī galīgā redakcijā izstrādājušas Ungārijas Republikas un Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 883/2004 35. panta 3. punktu un 41. panta 2. punktu un ar kuriem izveido citas atlīdzināšanas metodes attiecībā uz izdevumiem par pabalstiem natūrā, ko saskaņā ar minēto regulu no 2004. gada 1. maija ir piešķīrušas abas šīs valstis

APVIENOTĀ KARALISTE un MALTA

Noteikumi, ko 2007. gada 17. janvārī galīgā redakcijā izstrādājušas Maltas un Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 883/2004 35. panta 3. punktu un 41. panta 2. punktu un ar kuriem izveido citas atlīdzināšanas metodes attiecībā uz izdevumiem par pabalstiem natūrā, ko saskaņā ar minēto regulu no 2004. gada 1. maija ir piešķīrušas abas šīs valstis

APVIENOTĀ KARALISTE un NĪDERLANDE

3. panta otrais teikums 1956. gada 12. jūnija administratīvajos noteikumos par 1954. gada 11. augusta konvencijas īstenošanu

APVIENOTĀ KARALISTE un PORTUGĀLE

2004. gada 8. jūnija vienošanās, ar ko izveido citas atlīdzināšanas metodes attiecībā uz izdevumiem par pabalstiem natūrā, kurus abas valstis sniegušas no 2003. gada 1. janvāra

APVIENOTĀ KARALISTE un SOMIJA

Vēstuļu apmaiņa 1995. gada 1. un 20. jūnijā attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu (pabalstu izmaksu atmaksāšana vai atteikšanās no atmaksāšanas) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

APVIENOTĀ KARALISTE un ZVIEDRIJA

1997. gada 15. aprīļa Nolīgums par Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu (pabalstu natūrā atmaksāšana vai atteikšanās atmaksāt) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)";

b) regulas 3. pielikumā pievieno šādu tekstu:

"APVIENOTĀ KARALISTE".

II PIELIKUMS

LĪGUMA 41. PANTA 4. PUNKTĀ MINĒTIE SAVIENĪBAS TIESĪBU NOTEIKUMI

1. Padomes Direktīva 64/432/EEK (1964. gada 26. jūnijs) par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē liellopu un cūku tirdzniecību Kopienā[1].

2. Padomes Direktīva 91/68/EEK (1991. gada 28. janvāris) par dzīvnieku veselības prasībām, kas ietekmē aitu un kazu tirdzniecību Kopienā[2].

3. Padomes Direktīvas 2009/156/EK (2009. gada 30. novembris) par dzīvnieku veselības prasībām attiecībā uz zirgu dzimtas dzīvnieku pārvadāšanu un importu no trešām valstīm II nodaļa[3].

4. Padomes Direktīvas 2009/158/EK (2009. gada 30. novembris) par dzīvnieku veselības nosacījumiem, ar ko reglamentē mājputnu un inkubējamo olu tirdzniecību Kopienā un to ievešanu no trešām valstīm[4], II nodaļa.

5. Padomes Direktīvas 92/65/EEK (1992. gada 13. jūlijs), ar ko paredz dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz tādu dzīvnieku, spermas, olšūnu un embriju tirdzniecību un importu Kopienā, uz kuriem neattiecas dzīvnieku veselības prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 90/425/EEK A(I) pielikumā[5], II nodaļa.

---

1 OV 121, 29.7.1964., 1977. lpp.
2 OV L 46, 19.2.1991., 19. lpp.
3 OV L 192, 23.7.2010., 1. lpp.
4 OV L 343, 22.12.2009., 74. lpp.
5 OV L 268, 14.9.1992., 54. lpp.

6. Padomes Direktīvas 89/556/EEK (1989. gada 25. septembris) par dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopu sugu mājdzīvnieku embrijiem un to importu no trešām valstīm[1], II nodaļa.

7. Padomes Direktīvas 88/407/EEK (1988. gada 14. jūnijs) par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar mājas liellopu spermu un tās ievedumiem[2], II nodaļa.

8. Padomes Direktīvas 90/429/EEK (1990. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka dzīvnieku veselības prasības, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar cūku sugu mājdzīvnieku spermu un tās importu[3], II nodaļa.

9. Padomes Direktīvas 2006/88/EK (2006. gada 24. oktobris) par akvakultūras dzīvniekiem un to produktiem izvirzītajām dzīvnieku veselības prasībām, kā arī par konkrētu ūdensdzīvnieku slimību profilaksi un kontroli[4] III nodaļa.

10. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 576/2013 (2013. gada 12. jūnijs) par lolojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu un par Regulas (EK) Nr. 998/2003 atcelšanu[5] II nodaļa.

---

1 OV L 302, 19.10.1989., 1. lpp.
2 OV L 194, 22.7.1988., 10. lpp.
3 OV L 224, 18.8.1990., 62. lpp.
4 OV L 328, 24.11.2006., 14. lpp.
5 OV L 178, 28.6.2013., 1. lpp.

III PIELIKUMS

TERMIŅI, KAS ATTIECAS UZ LĪGUMA 49. PANTA 1. PUNKTĀ MINĒTAJĀM SITUĀCIJĀM VAI MUITAS PROCEDŪRĀM

Šajā pielikumā noteiktie termiņi ir attiecīgie Regulas (ES) Nr. 952/2013 piemērošanas beigu datumi.

Situācija/procedūra	Termiņš
1. Pagaidu uzglabāšana	**90 dienas**, Regulas (ES) Nr. 952/2013 149. pants.
2. Laišana brīvā apgrozībā	1 mēnesis + 10 dienas pēc deklarācijas pieņemšanas, Deleģētās regulas (ES) 2015/2446[1] 146. panta 3. punkts attiecībā uz papildu deklarāciju; "saprātīgs termiņš" attiecībā uz pārbaudi, Regulas (ES) Nr. 952/2013 194. pants **Ne vairāk kā 60 dienas**

[1] Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/2446 (2015. gada 28. jūlijs), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kuri attiecas uz dažiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem (OV L 343, 29.12.2015., 1. lpp.).

Situācija/procedūra		Termiņš
3.	**Īpašās procedūras**	
Noslēgšanas laikposms ir obligāts attiecībā uz ievešanu pārstrādei, izvešanu pārstrādei, galapatēriņu un pagaidu ievešanu (datu elements 4/17 Deleģētās Regulas (ES) 2015/2446 A pielikumā). Procedūras noslēgšana, piemērojot nākamo muitas procedūru, izvedot no muitas teritorijas vai iznīcinot, Regulas (ES) Nr. 952/2013 215. panta 1. punkts.		
a)	**Savienības tranzīta procedūra**	**Ne vairāk kā 12 mēneši pēc atbrīvošanas**
b)	**Uzglabāšana muitas noliktavā**	**Ne vairāk kā 12 mēneši pēc pārejas perioda beigām**
c)	**Brīvās zonas**	**Pārejas perioda beigas**
d)	**Pagaidu ievešana**	**Ne vairāk kā 12 mēneši pēc izlaišanas**
e)	**Galapatēriņš**	**Ne vairāk kā 12 mēneši pēc izlaišanas**
f)	**Ievešana pārstrādei**	**Ne vairāk kā 12 mēneši pēc izlaišanas**
g)	**Izvešana pārstrādei**	**Ne vairāk kā 12 mēneši pēc izlaišanas**
4.	**Eksports**	**150 dienas pēc izlaišanas**
5.	**Reeksports**	**150 dienas pēc izlaišanas**

IV PIELIKUMS

LĪGUMA 50., 53., 99. UN 100. PANTĀ MINĒTO TĪKLU,
INFORMĀCIJAS SISTĒMU UN DATUBĀZU SARAKSTS

1. Apvienotajai Karalistei un Savienībai tiek nodrošināta atpakaļsaderība, lai, neraugoties uz jebkādām izmaiņām, kas tiek ieviestas tīklos, informācijas sistēmās un datubāzēs, kā arī jebkādām izmaiņām informācijas apmaiņas formātos, dalībvalstis un Apvienotā Karaliste arī turpmāk varētu pieņemt viena otras informāciju pašreizējā formātā, izņemot, ja Savienība un Apvienotā Karaliste vienojas citādi.

2. Apvienotās Karalistes piekļuve jebkuram konkrētajam tīklam, informācijas sistēmai vai datubāzei tiek nodrošināta tikai uz zināmu laiku. Attiecīgais laiks ir norādīts katram tīklam, informācijas sistēmai vai datubāzei. Ja starp muitas dienestiem būtu nepieciešama informācijas apmaiņa, lai īstenotu procedūras saskaņā ar 49. pantu, pēc tam, kad elektronisko datu apstrāde saskaņā ar šo pielikumu vairs nav iespējama, informācijas apmaiņai un glabāšanai tiek izmantoti alternatīvi līdzekļi.

I daļa. Muita

Muitas IT sistēma	Piekļuves veids	Termiņš
ICS (Importa kontroles sistēma)	Pirmsievešanas deklarācijas iesniegšana aprobežojas ar: – ievešanas kopsavilkuma deklarācijas (*ENS*) datu saņemšanu un nosūtīšanu par deklarācijām, kas iesniegtas līdz pārejas perioda beigām (nākamo ostu vai novirzīšanas gadījumā); – riska datu saņemšanu un nosūtīšanu par minētajām deklarācijām, kas ir iesniegtas līdz pārejas perioda beigām.	2021. gada 31. jūlijs
NCTS (Jaunā datorizētā tranzīta sistēma)	Visas funkcijas, kas attiecas uz notiekošajām tranzīta operācijām, t. i., tranzītam izlaistu preču aprite pirms pārejas perioda beigām. [Netiek izlaistas jaunas tranzīta operācijas pēc pārejas perioda beigām.]	2021. gada 31. janvāris

Muitas IT sistēma	Piekļuves veids	Termiņš
ECS (Eksporta kontroles sistēma)	**Apstiprinājums par izvešanu attiecībā uz notiekošajām eksporta operācijām**, t. i., preces, kas izlaistas eksportam pirms pārejas perioda beigām: – operācijām ar izvešanas muitas iestādēm Apvienotajā Karalistē, lai *ECS* apstiprinātu preču izvešanu; – operācijām ar izvešanas muitas iestādēm dalībvalstīs, t. i., eksporta muitas iestādēm Apvienotajā Karalistē, lai saņemtu apstiprinājumu par izvešanu no dalībvalstu izvešanas muitas iestādēm.	2021. gada 31. janvāris
INF (Informācijas lapa)	– Apvienotās Karalistes tirgotājiem lasīšanas režīma piekļuve *INF* īpašajam tirgotāju portālam; – lasīšanas un ierakstu veikšanas piekļuve aktīvām *INF* informācijas lapām muitas iestāžu *INF* sistēmā.	2021. gada 31. decembris

Muitas IT sistēma	Piekļuves veids	Termiņš
SURV-RECAPP (Tarifu novērošanas sistēma – saņemošā lietojumprogramma)	**Apvienotās Karalistes muitas dienestu veikta datu elementu pārraidīšana laišanai brīvā apgrozībā (*RFC*) vai eksporta procedūrām:** – uzraudzības deklarāciju ieraksti (*SDR*), kas vēl nav nodoti *RFC* vai eksporta procedūrām, kuras precēm tika piemērotas pirms pārejas perioda beigām; – *SDR* elementi attiecībā uz *RFC*, kas izbeidz vai pabeidz notiekošo procedūru vai situāciju.	2021. gada 28. februāris
***EBTI*3** (Eiropas saistošā izziņa par tarifu)	**Ievaddati muitas parāda aprēķināšanai:** piekļuve informācijai, kas attiecas uz lēmumiem, kuri saistīti ar *BTI* vai jebkādu turpmāku notikumu, kas var skart sākotnējo pieteikumu vai lēmumu [pilna piekļuve uzziņu nolūkos].	2021. gada 8. janvāris
***TARIC*3** (Kopienas integrētais muitas tarifs)	**Ievaddati muitas parāda aprēķināšanai:** Ikdienas atjauninājumu, izņemot konfidenciālo datu, nosūtīšana Apvienotajai Karalistei pēc pārejas perioda beigām (statistiskās uzraudzības dati).	2021. gada 31. decembris

Muitas IT sistēma	Piekļuves veids	Termiņš
QUOTA2 (Tarifa kvotu, maksimālo apjomu pārvaldības un citu uzraudzības veidu sistēma)	**Ievaddati muitas parāda aprēķināšanai:** Kvotu pārvaldība, kvotu pieprasījumu anulēšana un neizmantoto piešķirto daudzumu atgriešana.	2021. gada 6. janvāris
SMS TRA*, *EXP (Paraugu pārvaldības sistēma)	Lasīšanas režīma piekļuve datubāzei ar zīmogu, spiedogu un sertifikātu paraugiem.	2021. gada 31. janvāris
SMS QUOTA (Paraugu pārvaldības sistēma)	Lasīšanas režīma piekļuve datubāzei ar autentiskuma sertifikātiem, kas vajadzīgi, lai varētu izmantot kvotas.	2021. gada 6. janvāris
OWNRES (Ziņošana par krāpšanas gadījumiem un pārkāpumiem saistībā ar tradicionālajiem pašu resursiem (TPR), kas pārsniedz 10 000 EUR, Regulas (ES, Euratom) Nr. 608/2014 5. panta 1. punkts)	Ierobežota piekļuve, to pieļaujot tikai attiecībā uz gadījumiem, kuros iesaistīta Apvienotā Karaliste (bez piekļuves vispārējai analīzei).	2026. gada 20. februāris

Muitas IT sistēma	Piekļuves veids	Termiņš
WOMIS (Norakstīšanas pārvaldības informācijas sistēma *TPR* ziņojumiem, kas paredzēti Regulas (ES, Euratom) Nr. 609/2014 13. panta 3. punktā)	Pilna piekļuve, kas jau pēc noklusējuma aprobežojas tikai ar valsts norakstīšanas ziņojumiem (piekļuve tikai lasīšanas režīmā no 2025. gada 1. jūlija, ņemot vērā atsevišķā konta likvidēšanu līdz 2025. gada 31. decembrim).	2025. gada 30. jūnijs

Atbalsta sistēma	Piekļuves veids	Termiņš
EOS/EORI (Ekonomikas dalībnieku sistēma – ekonomikas dalībnieku reģistrācija un identifikācija)	Lasīšanas režīma piekļuve saistītajām sistēmām.	2021. gada 31. decembris
CDS (Muitas lēmumu sistēma)	Lasīšanas režīma piekļuve tirgotājiem Apvienotajā Karalistē un muitas iestādēm Apvienotajā Karalistē.	2021. gada 31. janvāris
CS/RD2 (Centrālie pakalpojumi / atsauces dati)	Piekļuve atsauces datiem tikai lasīšanas režīmā; piekļuve rediģēšanas režīmā Apvienotās Karalistes valsts muitas iestādēm.	2021. gada 31. decembris

Atbalsta sistēma	Piekļuves veids	Termiņš
CS/MIS (Centrālie pakalpojumi / pārvaldības informācijas sistēma)	Piekļuve tikai rediģēšanas režīmā, lai augšupielādētu nepieejamības un darbības statistiku.	2021. gada 31. jūlijs
GTP (Vispārējais tirgotāju portāls)	Piekļuve Apvienotās Karalistes tirgotāju portāla vispārējām funkcijām līdz brīdim, kad Apvienotās Karalistes tirgotājiem tiek atslēgts pēdējais īpašais tirgotāju portāls.	2021. gada 31. decembris

Tīkls un infrastruktūra	Piekļuves veids	Termiņš
CCN (Kopējais sakaru tīkls)	Piekļuve piesaistīta piekļuvei saistītajām sistēmām.	2021. gada 31. decembris (vai ilgāk, ja tas nepieciešams akcīzes vai nodokļu vajadzībām)
UUM&DS (Vienotā lietotāju pārvaldība un elektroniskie paraksti)	Piekļuve piesaistīta piekļuvei saistītajām sistēmām.	2021. gada 31. decembris (vai ilgāk, ja tas nepieciešams akcīzes vai nodokļu vajadzībām)
***CCN*2** (2. kopējais sakaru tīkls)	Piekļuve piesaistīta piekļuvei saistītajām sistēmām.	2021. gada 31. decembris (vai ilgāk, ja tas nepieciešams akcīzes vai nodokļu vajadzībām)

II daļa. Akcīze

Akcīzes IT sistēma	Piekļuves veids	Termiņš
EMCS Core (Akcīzes preču aprites un kontroles sistēma)	Nodokļa atlikšana: saņemšanas/ eksporta apliecinājumu (IE818) nosūtīšana Apvienotajai Karalistei un no tās.	2021. gada 31. maijs
EMCS Admin Coop (Akcīzes preču aprites un kontroles sistēma – administratīvā sadarbība)	– Ar notiekošu preču apriti saistīto paziņojumu (atgadījumu apliecinājumi, kontroles apliecinājumi) nosūtīšana Apvienotajai Karalistei un no tās, administratīvā sadarbība (jautājumi par notiekošo *EMCS* apriti); – dalībvalstis un Apvienotā Karaliste saglabā *EMCS* administratīvo sadarbību tiešsaistē, lai varētu veikt vaicājumus un veikt revīziju par apriti līdz pārejas perioda beigām.	2021. gada 31. maijs 2024. gada 31. decembris

Atbalsta sistēma	Piekļuves veids	Termiņš
SEED (Akcīzes nodokļa datu apmaiņas sistēma)	Tikai lasīšanas režīma piekļuve, Apvienotās Karalistes ekonomikas dalībniekus atzīstot par nederīgiem.	2021. gada 31. maijs
CS/MISE (Centrālie pakalpojumi / pārvaldības informācijas sistēma *EMCS* vajadzībām)	Piemērojot filtru, lai būtu pieejama tikai tā aprite, kurā ir iesaistīta Apvienotā Karaliste.	2021. gada 31. maijs

Tīkls un infrastruktūra	Piekļuves veids	Termiņš
CCN (Kopējais sakaru tīkls)	Piekļuve piesaistīta piekļuvei saistītajām sistēmām.	2021. gada 31. maijs (vai ilgāk, ja tas nepieciešams akcīzes vai nodokļu vajadzībām)

III daļa. PVN

PVN IT sistēma	Piekļuves veids	Termiņš
VAT-VIES (PVN informācijas apmaiņas sistēma)	**Nodokļu maksātāju reģistrācijas informācija:** Apvienotās Karalistes un dalībvalstu piekļuve IT sistēmām, nodrošinot savstarpēju piekļuvi[1], lai līdz 2024. gada 31. decembrim varētu apmainīties ar otras puses[2] reģistrācijas informācijas vēsturi (reģistrācijas datiem, kas ievadīti sistēmā līdz pārejas perioda beigām), kā arī otras puses reģistrācijas informāciju, kas atjaunināta pēc pārejas perioda beigām (piemēram, nodokļa maksātāja izslēgšana no reģistra).	2024. gada 31. decembris[3]

[1] Šajā pielikumā "savstarpēja piekļuve" nozīmē to, ka Apvienotajai Karalistei ir jānodrošina, lai dalībvalstīm Apvienotajā Karalistē šādiem datiem būtu tāda pati piekļuve, kāda Apvienotajai Karalistei un dalībvalstīm ir šādiem datiem dalībvalstīs.

[2] Šajā pielikumā "otra puse" attiecībā uz Apvienoto Karalisti ir dalībvalsts un attiecībā uz dalībvalsti – Apvienotā Karaliste.

[3] Apvienotās Karalistes dati par savu nodokļa maksātāju PVN identifikācijas numuriem ir jāatjaunina līdz 2024. gada 31. decembrim.

PVN IT sistēma	Piekļuves veids	Termiņš
	Darījumi – informācija par apgrozījumu: Apvienotās Karalistes un dalībvalstu piekļuve IT sistēmām, nodrošinot savstarpēju piekļuvi, lai varētu apmainīties ar informāciju, kura ietverta kopsavilkuma paziņojumos, kas otrai pusei iesniegti par darījumiem, kuri notikuši[1] pirms pārejas perioda beigām un kuros iesaistīti saņēmējas puses nodokļu maksātāji; Apvienotajai Karalistei un dalībvalstīm nav savstarpēji pieejama citai citas informācija par apgrozījumu darījumos, kas notiek pēc 2020. gada 31. decembra.	2024. gada 31. decembris
PVN atmaksa	Piekļuve IT sistēmai, – lai nosūtītu dalībvalstīm PVN atmaksas pieteikumus, ko saskaņā ar Direktīvu 2008/9/EK iesnieguši nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē, un saņemtu no dalībvalstīm PVN atmaksas pieteikumus, ko iesnieguši nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī;	2021. gada 30. aprīlis

[1] Tostarp darījumi, uz kuriem attiecas 51. panta 1. punkts.

PVN IT sistēma	Piekļuves veids	Termiņš
	– lai apstrādātu[1] Apvienotās Karalistes saņemtos PVN atmaksas pieteikumus, ko iesniedz nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī, un PVN atmaksas pieteikumus, ko saņēmušas dalībvalstis un ko iesnieguši nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē.	2022. gada 31. janvāris
MOSS (Mini vienas pieturas aģentūra)	**Reģistrācijas informācija:** Apvienotās Karalistes un dalībvalstu piekļuve IT sistēmām, nodrošinot savstarpēju piekļuvi,	
	– lai apmainītos ar reģistrācijas informāciju un reģistrācijas informācijas vēsturi;	2024. gada 31. decembris
	– lai izplatītu informāciju par jaunu reģistrēšanos *MOSS* un par reģistrēšanos, kas faktiski notikusi 2020. gada 31. decembrī vai pirms tam.	2021. gada 20. februāris

[1] Šajā ievilkumā "apstrādāt" nozīmē pabeigt visas darbības saistībā ar prasījumu, lai to varētu izbeigt, tai skaitā paziņot visas atteiktās summas, informāciju par pārsūdzības iespējām un atmaksāt visas pieļaujamās summas, kā arī apmainīties ar visiem attiecīgajiem ziņojumiem PVN atmaksas sistēmā.

PVN IT sistēma	Piekļuves veids	Termiņš
	PVN deklarācija: Apvienotās Karalistes un dalībvalstu piekļuve IT sistēmām, nodrošinot savstarpēju piekļuvi,	
	– lai apmainītos ar *MOSS* deklarāciju informāciju par deklarācijām, kas iesniegtas 2021. gada 31. janvārī vai pirms tam;	2021. gada 20. februāris
	– lai apmainītos ar grozījumiem *MOSS* PVN deklarācijās, kas iesniegtas 2021. gada 20. janvārī vai pirms tam;	2022. gada 20. janvāris
	– lai apmainītos ar PVN deklarāciju informāciju par darījumiem, kuros iesaistīta otra puse.	2024. gada 31. decembris
	– Apvienotajai Karalistei un dalībvalstīm nav pieejama citai citas PVN deklarāciju informācija par darījumiem, kas notiek pēc 2020. gada 31. decembra.	

PVN IT sistēma	Piekļuves veids	Termiņš
	Informācija par maksājumiem: Apvienotās Karalistes un dalībvalstu piekļuve IT sistēmām, nodrošinot savstarpēju piekļuvi,	
	– lai apmainītos ar informāciju par maksājumiem, kas saņemti no *MOSS* reģistrētiem uzņēmumiem 2021. gada 31. janvārī vai pirms tam;	2021. gada 20. februāris
	– lai attiecībā uz otras puses teritorijā notikušiem darījumiem, par kuriem uzliek nodokli, apmainītos ar informāciju par atmaksājumiem vai maksājumiem saistībā ar grozījumiem *MOSS* PVN deklarācijās, kas iesniegti 2021. gada 31. decembrī vai pirms tam.	2022. gada 20. janvāris

Atbalsta sistēma	Piekļuves veids	Termiņš
CCN/eFCA **Administratīvā sadarbība PVN jomā** (Kopējais sakaru tīkls / e-veidlapu centralizētā lietojumprogramma)	Pieprasījumu nosūtīšana no Apvienotās Karalistes dalībvalstīm (un otrādi), kā arī pēc šiem pieprasījumiem veikti pasākumi saistībā ar administratīvo sadarbību PVN jomā.	2024. gada 31. decembris
***TIC* PVN atmaksas preferences**	Apvienotās Karalistes piekļuve, lai atjauninātu Apvienotās Karalistes PVN atmaksas preferences	2021. gada 31. marts

IV daļa. Palīdzība nodokļu piedziņā

Atbalsta sistēma	Piekļuves veids	Termiņš
CCN/eFCA **Palīdzība piedziņā**	Pieprasījumu nosūtīšana no Apvienotās Karalistes dalībvalstīm (un otrādi), kā arī pēc šiem pieprasījumiem veikti pasākumi saistībā ar palīdzību piedziņas jomā.	2025. gada 31. decembris

V PIELIKUMS

EURATOM

Šajā pielikumā noteiktas Kopienas iekārtu un cita īpašuma kategorijas, kas saistītas ar drošības pasākumiem, kas saskaņā ar *Euratom* līgumu atrodas Apvienotajā Karalistē un pārejas perioda beigās kļūs par Apvienotās Karalistes īpašumu.

Pārejas perioda beigās Eiropas Komisija nosūta Apvienotajai Karalistei nodoto *Euratom* iekārtu un cita nodotā īpašuma galīgo sarakstu.

Saskaņā ar 84. panta 1. punktu un 148. pantu Apvienotā Karaliste atmaksā Savienībai minētā aprīkojuma un cita īpašuma vērtību, kas aprēķināta, pamatojoties uz vērtību, kas minētajai iekārtai un citam īpašumam piešķirta 2020. gada konsolidētajos pārskatos. Eiropas Komisija minēto vērtību paziņo Apvienotajai Karalistei pēc tās galīgā regulatīvā apstiprinājuma.

Euratom iekārtas atrodas:

– ***Sellafield***[1], Apvienotās Karalistes kodoldegvielas pārstrādes vieta;

[1] *Sellafield Ltd*, *SELLAFIELD CA20 1PG*, *UNITED KINGDOM*.

– ***Dounreay***[1], Apvienotās Karalistes bijušais ātro reaktoru izpētes un attīstības centrs;

– ***Sizewell***[2], objekts ar divām atomelektrostacijām, *Sizewell A* (nav ekspluatācijā) un *Sizewell B*, augstspiediena ūdens reaktors, kas joprojām tiek ekspluatēts;

– ***Capenhurst***[3], urāna bagātināšanas iekārta;

– ***Springfields***[4], degvielas ražotne;

– citi reaktori, pētniecības, medicīnas un citi objekti, kuros izmanto drošības iekārtas.

---

1 *Dounreay Site Restoration Ltd*, *KW14 7TZ THURSO CAITHNESS*, *UNITED KINGDOM*.

2 *EDF Energy Nuclear Generation Limited - Sizewell B Power Station*, *SUFFOLK*, *IP16 4UR LEISTON*.

3 *Urenco UK Limited*, *Capenhurst Works*, *CHESTER CH1 6ER*, *UNITED KINGDOM*.

4 *Westinghouse Springfields Fuels Ltd*, *SALWICK PRESTON PR4 OXJ*, *UNITED KINGDOM*.

Euratom iekārtas ietver dažādus elementus, kas sastāv no stacionārām iekārtām un saistītām ierīcēm, kuras nepieciešamas šo stacionāro iekārtu izmantošanai un kuras ir visas uzstādītās sistēmas neatņemama daļa.

1. Plombas:

   – metāla plombas vienreizējai lietošanai;

   – optiskās šķiedras plombas vienreizējai un vairākkārtējai lietošanai; un

   – plombu lasītāji.

2. Uzraudzības iekārtas:

   – digitālas un analogas atsevišķas un vairāku komponentu drošības uzraudzības sistēmas.

3. Mērīšanas iekārtas (nesagraujošais tests):

   – dažādu tipu gamma detektori ar priekšpastiprinātājiem un skaitīšanas elektroniku gamma mērījumiem;

   – dažādu veidu neitronu detektori ar priekšpastiprinātājiem un skaitīšanas elektroniku neitronu mērīšanai; kā arī

– iekārtas jaunas un nostrādātas kodoldegvielas kasešu, urāna mucu un plutonija tvertņu satura mērīšanai, tostarp kodoldegvielas stieņu un kasešu skeneri, svari un spēka sensori.

4. Laboratorijas aprīkojums (*Sellafield* laboratorijas daļa):

– masspektrometrs (*TIMS*);

– mērinstrumenti, kas izmanto gamma starojumu vai rentgenstarus (piemēram, K-malas densitometri un rentgenfluorescences spektroskopi); un

– cimdkastes ar analītisko aprīkojumu, tostarp densitometru un analītiskajiem svariem.

Lai veicinātu šo iekārtu visefektīvāko nodošanu, Apvienotā Karaliste un Kopiena veic vajadzīgos juridiskos pasākumus, lai atbrīvotu Kopienu no tās pienākumiem un saistībām, kas tai noteikti saskaņā ar 1994. gada 25. marta vienošanos ar *British Nuclear Fuels PLC* (tagad *Sellafield Ltd*).

5. Datori un ar tiem saistītas iekārtas (birojos un mērījumu sistēmās):

– personālie datori, kā arī ar tiem saistītās iekārtas, tostarp attālināta datu pārraides infrastruktūra (akumulatoru komplekti un barošanas avoti, aparatūras ierīces, kas ļauj kontrolēt vairākus datorus, tīkla iekārtas, tostarp optiskās šķiedras, *Ethernet* kabeļi un pārveidotāji, slēdži, seriālie serveri, virtuālā privātā tīkla maršrutētājs, laika un domēna kontrolieris, skapji); kā arī

– saistītie serveri, ekrāni un printeri.

VI PIELIKUMS

LĪGUMA 98. PANTĀ
MINĒTĀS ADMINISTRATĪVĀS SADARBĪBAS PROCEDŪRAS

1. Dalībvalstu administratīvā sadarbība saistībā ar piegādātāja preču izcelsmes deklarācijām, ko nosaka preferenciālajā tirdzniecībā starp Savienību un noteiktām valstīm (Īstenošanas regulas (ES) 2015/2447 61. līdz 66. pants).

2. Trešo valstu iestāžu vai to pilnvarotu aģentūru izsniegtu izcelsmes sertifikātu pārbaude (īpašā nepreferenciālā ievešanas režīmā) (Īstenošanas regulas (ES) 2015/2447 59. pants) un trešo valstu iestāžu vai eksportētāju izsniegtu vai sagatavotu izcelsmes sertifikātu pārbaude (preferenciālā režīmā) (Īstenošanas Regulas (ES) 2015/2447 108. līdz 111. pants un 125. pants, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1076 II pielikuma 32. pants, Padomes Lēmuma 2013/755/ES VI pielikuma 55. pants un līdzvērtīgi preferenciālo nolīgumu noteikumi).

3. Savstarpējā palīdzība muitas parāda piedziņā (Regulas (ES) Nr. 952/2013 101. panta 1. punkts un 102. panta 1. punkts, Īstenošanas Regulas (ES) 2015/2447 165. pants).

4. Savstarpējā palīdzība saistībā ar muitas parāda summas pārskaitīšanu dalībvalstij, kurā ir radies muitas parāds, ko veic tā dalībvalsts, kura ir pieņēmusi galvojumu (Regulas (ES) Nr. 952/2013 92. panta 1. punkta c) apakšpunkts, Īstenošanas Regulas (ES) 2015/2447 153. pants).

5. Savienības muitas statusa apliecinājuma līdzekļa pārbaude (un administratīvā palīdzība) (Regulas (ES) Nr. 952/2013 153. pants, Īstenošanas Regulas (ES) 2015/2447 212. pants).

6. Iestāžu saziņa par atpakaļnosūtītām precēm (Regulas (ES) Nr. 952/2013 203. pants, Īstenošanas Regulas (ES) 2015/2447 256. pants).

7. Administratīvā sadarbība saistībā ar piedziņu, kas attiecas uz citiem maksājumiem par precēm, kurām piemērota pagaidu ievešana saskaņā ar ATA konvenciju vai Stambulas konvenciju (Regulas (ES) Nr. 952/2013 226. panta 3. punkta c) apakšpunkts, Īstenošanas Regulas (ES) 2015/2447 170. pants).

8. Savstarpējā palīdzība papildinformācijas iegūšanā, lai lemtu par atbrīvojuma vai atmaksāšanas pieteikumu (Regulas (ES) Nr. 952/2013 22. pants un 116. panta 1. punkts, Īstenošanas Regulas (ES) 2015/2447 175. pants).

9. Pārbaude un administratīvā palīdzība, lai īstenotu ar Savienības tranzīta operāciju saistītās informācijas pēcizlaišanas kontroli (Regulas (ES) Nr. 952/2013 48. pants, Īstenošanas Regulas (ES) 2015/2447 292. pants).

10. Administratīvā sadarbība saistībā ar citu maksājumu atgūšanu saskaņā ar tranzīta procedūrām (Regulas (ES) Nr. 952/2013 226. panta 3. punkta a), b) un c) apakšpunkts, Īstenošanas Regulas (ES) 2015/2447 167. un 169. pants).

11. Paziņošana par nodokļu un citu maksājumu atgūšanu saskaņā ar Savienības tranzīta procedūru vai tranzītu saskaņā ar TIR konvenciju (Regulas (ES) Nr. 952/2013 226. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkts, Īstenošanas Regulas (ES) 2015/2447 168. pants).

12. Tieša dalībvalstu sadarbība un informācijas apmaiņa par divējāda lietojuma preču eksporta kontroli (Padomes Regulas (EK) Nr. 428/2009 19. panta 2. punkts).

VII PIELIKUMS

LĪGUMA 128. PANTA 6. PUNKTĀ MINĒTIE AKTI/NOTEIKUMI

1. Padomes Regula (EK) Nr. 2100/94 (1994. gada 27. jūlijs) par Kopienas augu šķirņu aizsardzību (neskarot šā līguma 96. panta 1. punktu)[1].

[1] OV L 227, 1.9.1994., 1. lpp.

2. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm[1], III un IX sadaļa, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1901/2006 (2006. gada 12. decembris) par pediatrijā lietojamām zālēm[2], Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1394/2007 (2007. gada 13. novembris) par uzlabotas terapijas zālēm[3], Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 141/2000 (1999. gada 16. decembris) par zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai[4], Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/82/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz veterinārajām zālēm[5], III un VII sadaļa, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 470/2009 (2009. gada 6. maijs), ar ko nosaka Kopienas procedūras farmakoloģiski aktīvo vielu atlieku pieļaujamo daudzumu noteikšanai dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktos[6], Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 726/2004 (2004. gada 31. marts), ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru[7], Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 520/2012 (2012. gada 19. jūnijs) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 726/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/83/EK noteikto farmakovigilances darbību izpildi[8] un Komisijas Regula (EK) Nr. 1234/2008 (2008. gada 24. novembris) par izmaiņu izskatīšanu cilvēkiem paredzētu zāļu un veterināro zāļu tirdzniecības atļauju nosacījumos[9].

---

1 OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.
2 OV L 378, 27.12.2006., 1. lpp.
3 OV L 324, 10.12.2007., 121. lpp.
4 OV L 18, 22.1.2000., 1. lpp.
5 OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.
6 OV L 152, 16.6.2009., 11. lpp.
7 OV L 136, 30.4.2004., 1. lpp.
8 OV L 159, 20.6.2012., 5. lpp.
9 OV L 334, 12.12.2008., 7. lpp.

3. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*), un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru[1].

4. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakošanu[2].

5. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū[3] un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 396/2005 (2005. gada 23. februāris), ar ko paredz maksimāli pieļaujamos pesticīdu atlieku līmeņus augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un barībā[4].

6. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 528/2012 (2012. gada 22. maijs) par biocīdu piedāvāšanu tirgū un lietošanu[5].

7. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 536/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par cilvēkiem paredzētu zāļu klīniskajām pārbaudēm[6].

---

1 OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.
2 OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.
3 OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.
4 OV L 70, 16.3.2005., 1. lpp.
5 OV L 167, 27.6.2012., 1. lpp.
6 OV L 158, 27.5.2014., 1. lpp.

8. Komisijas Regulas (EK) Nr. 1235/2008 (2008. gada 8. decembris), ar ko nosaka sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko produktu importēšanas kārtību no trešām valstīm,[1] 16. pants.

9. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 391/2009 (2009. gada 23. aprīlis) par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu inspekcijas un apskates[2].

10. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/18/EK (2001. gada 12. marts) par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē[3], Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1829/2003 (2003. gada 22. septembris) par ģenētiski modificētu pārtiku un barību[4] 6. panta 3. punkta c) apakšpunkts.

11. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1924/2006 (2006. gada 20. decembris) par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem[5].

---

1 OV L 334, 12.12.2008., 25. lpp.
2 OV L 131, 28.5.2009., 11. lpp.
3 OV L 106, 17.4.2001., 1. lpp.
4 OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.
5 OV L 404, 30.12.2006., 9. lpp.

12. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1143/2014 (2014. gada 22. oktobris) par invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās profilaksi un pārvaldību[1].

13. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 767/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par barības laišanu tirgū un lietošanu[2].

_____

[1] OV L 317, 4.11.2014., 35. lpp.
[2] OV L 229, 1.9.2009., 1. lpp.

VIII PIELIKUMS

APVIENOTĀS KOMITEJAS UN SPECIALIZĒTO KOMITEJU REGLAMENTS

1. pants

Priekšsēdētājs

1. Apvienoto komiteju kopīgi vada Eiropas Komisijas loceklis un Apvienotās Karalistes valdības pārstāvis ministru līmenī, vai augsta līmeņa amatpersonas, kas izraudzītas, lai darbotos kā viņu aizstājēji. Eiropas Savienība un Apvienotā Karaliste rakstiski paziņo viena otrai par ieceltajiem līdzpriekšsēdētājiem un viņu aizstājējiem.

2. Šajā reglamentā paredzētos līdzpriekšsēdētāju lēmumus pieņem, savstarpēji vienojoties.

3. Ja līdzpriekšsēdētājs pats nevar piedalīties sanāksmē, viņu attiecīgajā sanāksmē var pārstāvēt pilnvarotā persona. Līdzpriekšsēdētājs vai tā pilnvarotā persona pēc iespējas ātrāk rakstiski informē otru līdzpriekšsēdētāju un Apvienotās komitejas sekretariātu par pilnvarojumu.

4. Līdzpriekšsēdētāja pilnvarotajai personai ir līdzpriekšsēdētāja tiesības tādā mērā, kā tas noteikts pilnvarojumā. Šajā reglamentā jebkuru atsauci uz līdzpriekšsēdētājiem saprot kā atsauci arī uz pilnvarotajām personām.

2. pants

Sekretariāts

Apvienotās komitejas sekretariāta ("sekretariāts") sastāvā ir Eiropas Komisijas ierēdnis un Apvienotās Karalistes valdības ierēdnis. Sekretariāts saskaņā ar līdzpriekšsēdētāju pilnvarojumu veic uzdevumus, kas tam uzticēti ar šo reglamentu.

3. pants

Dalība sanāksmēs

1. Pirms katras sanāksmes Savienība un Apvienotā Karaliste ar sekretariāta starpniecību informē viena otru par delegāciju paredzēto sastāvu.

2. Vajadzības gadījumā un ar līdzpriekšsēdētāju lēmumu ekspertus vai citas personas, kuras nav delegāciju locekļi, var uzaicināt uz Apvienotās komitejas sanāksmēm informācijas sniegšanai par konkrētu jautājumu.

4. pants

Sanāksmes

1. Apvienotā komiteja rīko sanāksmes pārmaiņus Briselē un Londonā, ja vien līdzpriekšsēdētāji nenolemj citādi.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, līdzpriekšsēdētāji var nolemt, ka Apvienotās komitejas sanāksme notiek videokonferences vai telefonkonferences veidā.

3. Sekretariāts sasauc katru Apvienotās komitejas sanāksmi laikā un vietā, par kuru vienojušies līdzpriekšsēdētāji. Ja Savienība vai Apvienotā Karaliste ir pieprasījusi sasaukt sanāksmi, Apvienotā komiteja cenšas sasaukt sanāksmi 30 dienu laikā pēc šāda pieprasījuma saņemšanas. Steidzamos gadījumos tā cenšas sasaukt sanāksmi agrāk.

5. pants

Dokumenti

Rakstiskus dokumentus, kas ir Apvienotās komitejas apspriežu pamatā, sekretariāts numurē un izplata Savienībā un Apvienotajā Karalistē kā Apvienotās komitejas dokumentus.

6. pants

Sarakste

1. Savienība un Apvienotā Karaliste Apvienotajai komitejai adresēto saraksti nosūta sekretariātam. Šādu saraksti var nosūtīt jebkādā rakstiskās saziņas veidā, tostarp pa elektronisko pastu.

2. Sekretariāts nodrošina, ka Apvienotajai komitejai adresētā sarakste tiek pārsūtīta līdzpriekšsēdētājiem un vajadzības gadījumā tiek izplatīta saskaņā ar 5. pantu.

3. Visu saraksti no līdzpriekšsēdētājiem vai tieši tiem adresētu saraksti pārsūta sekretariātam un vajadzības gadījumā izplata saskaņā ar 5. pantu.

7. pants

Sanāksmju darba kārtība

1. Sekretariāts sagatavo katras sanāksmes pagaidu darba kārtības projektu. To kopā ar attiecīgajiem dokumentiem nosūta līdzpriekšsēdētājiem ne vēlāk kā 15 dienas pirms sanāksmes dienas.

2. Pagaidu darba kārtībā iekļauj jautājumus, kuru iekļaušanu darba kārtībā pieprasījusi Savienība vai Apvienotā Karaliste. Jebkuru šādu pieprasījumu kopā ar jebkuru attiecīgo dokumentu iesniedz sekretariātam ne vēlāk kā 21 dienu pirms sanāksmes sākuma.

3. Ne vēlāk kā 10 dienas pirms sanāksmes dienas līdzpriekšsēdētāji lemj par sanāksmes pagaidu darba kārtību. Viņi var nolemt šo pagaidu darba kārtību vai jebkuru tās daļu publiskot pirms sanāksmes sākuma.

4. Katras sanāksmes sākumā Apvienotā komiteja pieņem darba kārtību. Pēc Savienības vai Apvienotās Karalistes pieprasījuma jautājumu, kas nav iekļauts pagaidu darba kārtībā, var iekļaut darba kārtībā ar Apvienotās komitejas lēmumu.

5. Izņēmuma gadījumos līdzpriekšsēdētāji var pieņemt lēmumu atkāpties no 1. un 2. punktā noteiktajiem termiņiem.

8. pants

Protokols

1. Katras sanāksmes protokola projektu sekretariāts sagatavo 21 dienas laikā pēc sanāksmes beigām, ja vien līdzpriekšsēdētāji nelemj citādi.

2. Protokolā parasti sniedz kopsavilkumu par katru darba kārtības jautājumu, attiecīgā gadījumā norādot:

   a) Apvienotajai komitejai iesniegtos dokumentus;

   b) ikvienu paziņojumu, ko viens no līdzpriekšsēdētājiem pieprasījis iekļaut protokolā; un

   c) pieņemtos lēmumus, sniegtos ieteikumus, pieņemtos kopīgos paziņojumus un secinājumus par turpmāku darbību konkrētos jautājumos.

3. Protokolā iekļauj visu to personu vārdus, uzvārdus un amatu nosaukumus, kuras piedalījās sanāksmē.

4. Protokolu rakstiski apstiprina līdzpriekšsēdētāji 28 dienu laikā no sanāksmes dienas vai kādā citā termiņā, par ko līdzpriekšsēdētāji nolēmuši. Pēc protokola apstiprināšanas sekretariāta locekļi paraksta divas autentiskas protokola versijas. Savienība un Apvienotā Karaliste katra saņem vienu no šīm autentiskajām versijām. Līdzpriekšsēdētāji var nolemt, ka šī prasība tiek izpildīta arī ar elektronisko kopiju parakstīšanu un apmaiņu ar tām.

5. Sekretariāts sagatavo arī protokola kopsavilkumu. Pēc kopsavilkuma apstiprināšanas līdzpriekšsēdētāji var nolemt to publiskot.

9. pants

Lēmumi un ieteikumi

1. Sanāksmju starplaikā Apvienotā komiteja var pieņemt lēmumus vai ieteikumus, izmantojot rakstisku procedūru, ja līdzpriekšsēdētāji nolemj izmantot šo procedūru. Rakstiskā procedūra sastāv no piezīmju apmaiņas starp līdzpriekšsēdētājiem.

2. Ja Apvienotā komiteja pieņem lēmumus vai ieteikumus, šādu aktu nosaukumā attiecīgi iekļauj vārdus "lēmums" vai "ieteikums". Sekretariāts reģistrē jebkuru lēmumu vai ieteikumu ar sērijas numuru un atsauci uz tā pieņemšanas datumu.

3. Apvienotās komitejas pieņemtajos lēmumos norāda to spēkā stāšanās datumu.

4. Apvienotās komitejas pieņemtos lēmumus un ieteikumus paraksta līdzpriekšsēdētāji, un sekretariāts tos nosūta Pusēm tūlīt pēc parakstīšanas.

10. pants

Publicitāte un konfidencialitāte

1. Ja vien līdzpriekšsēdētāji nelemj citādi, Apvienotās komitejas sanāksmes ir konfidenciālas.

2. Ja Savienība vai Apvienotā Karaliste iesniedz Apvienotajai komitejai vai jebkurai specializētajai komitejai informāciju, kas uzskatāma par konfidenciālu vai aizsargājamu no izpaušanas saskaņā ar tās normatīvajiem aktiem, otra Puse uzskata saņemto informāciju par konfidenciālu.

3. Neskarot 2. punktu, Savienība un Apvienotā Karaliste var katra atsevišķi izlemt, vai Apvienotās komitejas pieņemtos lēmumus un ieteikumus publicēt savos attiecīgajos oficiālajos laikrakstos.

11. pants

Valodas

1. Apvienotās komitejas oficiālās valodas ir Savienības un Apvienotās Karalistes oficiālās valodas.

2. Apvienotās komitejas darba valoda ir angļu valoda. Ja vien līdzpriekšsēdētāji nelemj citādi, Apvienotā komiteja parasti savās apspriedēs izmanto dokumentus, kas sagatavoti angļu valodā.

12. pants

Izdevumi

1. Apvienotā Karaliste un Savienība katra sedz visus izdevumus, kas tām radušies saistībā ar piedalīšanos Apvienotās komitejas sanāksmēs.

2. Izdevumus saistībā ar sanāksmju organizēšanu un dokumentu pavairošanu sedz Savienība attiecībā uz sanāksmēm, kas notiek Briselē, un Apvienotā Karaliste – attiecībā uz sanāksmēm, kas notiek Londonā.

3. Izdevumu saistībā ar mutisko tulkošanu sanāksmēs uz Apvienotās komitejas darba valodu un no tās sedz Puse, kas šādu mutisko tulkošanu pieprasījusi.

13. pants

Specializētās komitejas

1. Neskarot šā panta 2. līdz 3. punktu, 1. līdz 12. pantu *mutatis mutandis* piemēro specializētajām komitejām, ja vien Apvienotā komiteja nelemj citādi.

2. Specializētās komitejas kopīgi vada Eiropas Komisijas un Apvienotās Karalistes valdības iecelti pārstāvji. Eiropas Savienība un Apvienotā Karaliste paziņo viena otrai par izraudzītajiem pārstāvjiem.

3. Visu informāciju un ziņojumus, ko Specializētā komiteja sniedz saskaņā ar līguma 165. panta 4. punktu, bez liekas kavēšanās iesniedz Apvienotajai komitejai.

14. pants

Gada ziņojums

Par katru kalendāro gadu sekretariāts līdz nākamā gada 1. maijam sagatavo gada ziņojumu par šā līguma darbību, kā paredzēts līguma 164. panta 6. punktā. To pieņem un paraksta līdzpriekšsēdētāji.

IX PIELIKUMS

REGLAMENTS

A DAĻA

STRĪDU IZŠĶIRŠANAS REGLAMENTS

I. Definīcijas

1. Šajā reglamentā piemēro šādas definīcijas:

a) "Puse" ir Savienība vai Apvienotā Karaliste;

b) "prasītājs" ir jebkura Puse, kura saskaņā ar līguma 170. pantu pieprasa izveidot šķīrējtiesu;

c) "atbildētājs" ir Puse, par kuru tiek apgalvots, ka tā pārkāpj kādu šā līguma noteikumu;

d) “Puses pārstāvis” ir Puses darbinieks vai jebkura tās iecelta persona, kas pārstāv attiecīgo Pusi ar šo līgumu saistītā strīdā;

e) “konsultants” ir kādas Puses iecelta persona, kas minētajai Pusei palīdz saistībā ar šķīrējtiesā noritošu tiesvedību;

f) “palīgs” ir persona, kas saskaņā ar savām iecelšanas pilnvarām veic izpēti vai nodrošina palīdzību šķīrējtiesnesim, ievērojot šā šķīrējtiesneša norādījumus un darbojoties viņa pārziņā.

ii) Paziņojumi

2. Uz paziņojumiem, kuru apmaiņa norit starp Pusēm un šķīrējtiesu, attiecas šādi noteikumi:

a) šķīrējtiesa visus pieprasījumus, paziņojumus, rakstiskos izklāstus un citus dokumentus vienlaikus nosūta abām Pusēm;

b) ja kāda Puse šķīrējtiesai nosūta pieprasījumu, paziņojumu, rakstisku izklāstu vai citu dokumentu, tā otrai Pusei vienlaikus nosūta tā kopiju; un

c) ja kāda Puse otrai Pusei nosūta ar strīdu saistītu pieprasījumu, paziņojumu, rakstisku izklāstu vai citu dokumentu, tā vienlaikus nosūta šķīrējtiesai tā kopiju.

3. Visus 2. punktā minētos paziņojumus nosūta, izmantojot e-pastu vai attiecīgā gadījumā citus telesakaru līdzekļus, kas reģistrē nosūtīšanu. Ja vien netiek pierādīts citādi, šādu paziņojumu uzskata par iesniegtu tā nosūtīšanas dienā. Visus paziņojumus adresē Eiropas Komisijas Juridiskajam dienestam un attiecīgi Apvienotās Karalistes Ārlietu un Sadraudzības lietu ministrijas juridiskajam padomniekam.

4. Pastāvīgās arbitrāžas Starptautiskais birojs, saņēmis rakstisku pieprasījumu no Pusēm vai no šķīrējtiesas, uzņemas saziņas kanāla funkcijas starp Pusēm un šķīrējtiesu.

5. Sīkas pārrakstīšanās kļūdas pieprasījumos, paziņojumos, rakstiskos izklāstos vai citos dokumentos saistībā ar tiesvedību šķīrējtiesā var izlabot, iesniedzot jaunu dokumentu, kurā skaidri norādītas izmaiņas.

6. Ja dokumenta iesniegšanas termiņa pēdējā diena ir nedēļas nogalē vai Eiropas Komisijas vai attiecīgi Apvienotās Karalistes Ārlietu un Sadraudzības lietu ministrijas oficiālā brīvdiena, dokumentu var iesniegt nākamajā darba dienā. Savienība un Apvienotā Karaliste ne vēlāk kā katra gada 30. septembrī informē viena otru un 4. punktā minētajā gadījumā arī Pastāvīgās arbitrāžas Starptautisko biroju par Eiropas Komisijas un attiecīgi Apvienotās Karalistes Ārlietu un Sadraudzības lietu ministrijas oficiālajām brīvdienām.

III. Šķīrējtiesnešu iecelšana un aizstāšana

7. Ja saskaņā ar līguma 171. panta 5. punktu lozējot jāizvēlas viens vai vairāki šķīrējtiesneši, Pastāvīgās arbitrāžas Starptautiskais birojs nekavējoties informē Puses par izlozes dienu, laiku un vietu. Puses var izšķirties par savu klātbūtni izvēles procesā. Tomēr vienas vai abu pušu prombūtne nekavē izvēles norisi.

8. Pastāvīgās arbitrāžas Starptautiskais birojs katrai personai, kas ir izraudzīta šķīrējtiesneša pienākumu veikšanai, rakstiski paziņo par tās iecelšanu. Katrai izraudzītajai personai 5 dienu laikā no minētā paziņojuma saņemšanas jāapliecina sava pieejamība Pastāvīgās arbitrāžas Starptautiskajam birojam un abām Pusēm.

9. Ja kāda Puse uzskata, ka kāds šķīrējtiesnesis neatbilst B daļā izklāstītajam rīcības kodeksam un tāpēc tas būtu jāaizstāj, minētā Puse par to paziņo otrai Pusei 15 dienu laikā no brīža, kad tā ieguvusi pietiekamus pierādījumus par attiecīgā šķīrējtiesneša iespējamo neatbilstību.

10. Puses savstarpēji apspriežas 15 dienu laikā no 9. punktā minētā paziņojuma saņemšanas. Tās informē attiecīgo šķīrējtiesnesi par iespējamo neatbilstību un var pieprasīt, lai attiecīgais šķīrējtiesnesis veic problēmas risināšanai vajadzīgos pasākumus. Tās var kopīgi arī nolemt atcelt attiecīgo šķīrējtiesnesi un izvēlēties jaunu saskaņā ar līguma 171. pantu.

    Ja Puses nevar vienoties par to, vai aizstāt šķīrējtiesnesi, kas nav tās priekšsēdētājs, jebkura Puse var pieprasīt, lai šo jautājumu izskata attiecīgās šķīrējtiesas priekšsēdētājs, kura lēmums ir galīgs.

    Ja šķīrējtiesas priekšsēdētājs atzīst, ka šķīrējtiesnesis neatbilst rīcības kodeksam, saskaņā ar līguma 171. pantu tiek izvēlēts jauns šķīrējtiesnesis.

11. Ja Puses nespēj vienoties par to, vai aizstāt priekšsēdētāju, jebkura puse var pieprasīt, lai šo jautājumu izskata viena no pārējām personām, ko Savienība un Apvienotā Karaliste saskaņā ar līguma 171. panta 1. punkta trešo teikumu ir kopīgi ieteikušas priekšsēdētāja amatam ("izraudzītā persona"). Izraudzītās personas vārdu lozējot nosaka Pastāvīgās šķīrējtiesas ģenerālsekretārs.

Ja izraudzītā persona konstatē, ka priekšsēdētājs neatbilst rīcības kodeksam, saskaņā ar līguma 171. pantu izvēlas jaunu priekšsēdētāju no to personu loka, ko Savienība un Apvienotā Karaliste kopīgi ieteikušas priekšsēdētāja amatam, bet tas nedrīkst būt izraudzītā persona.

IV. Finansiālie jautājumi

12. Šķīrējtiesas izveidošanas un darbības izmaksas, tostarp šķīrējtiesnešu atalgojumu un viņiem atlīdzināmās izmaksas, Puses savā starpā sadala vienādās daļās.

13. Puses ar šķīrējtiesu 7 dienu laikā kopš tās izveidošanas vienojas par:

a) šķīrējtiesnešiem maksājamo atalgojumu un atlīdzināmajām izmaksām, kam jābūt saprātīgā apjomā un jāatbilst PTO standartiem;

b) palīgiem maksājamo atalgojumu; katra šķīrējtiesneša palīgiem izmaksājamā atalgojuma kopējā summa ir saprātīga apjoma un nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt vienu trešdaļu no attiecīgā šķīrējtiesneša atalgojuma.

Šādu vienošanos var panākt, izmantojot jebkādus saziņas veidus.

V. Tiesvedības grafiks un rakstiski izklāsti

14. Šķīrējtiesa, apspriedusies ar Pusēm, 7 dienu laikā no savas izveidošanas sagatavo orientējošu tiesvedības grafiku.

15. Prasītājs nosūta šķīrējtiesai savu rakstisko izklāstu ne vēlāk kā 20 dienu laikā pēc orientējošā grafika sagatavošanas dienas. Atbildētājs savu rakstisko izklāstu nosūta šķīrējtiesai ne vēlāk kā 20 dienu laikā pēc dienas, kad ir saņēmis prasītāja rakstiskā izklāsta kopiju.

VI. Šķīrējtiesas darbība

16. Šķīrējtiesas priekšsēdētājs vada visas tās sanāksmes. Šķīrējtiesa var deleģēt savam priekšsēdētājam pilnvaras pieņemt administratīvus un procesuālus lēmumus.

17. Ja vien šajā līgumā vai šajā reglamentā nav paredzēts citādi, šķīrējtiesas darbā un apspriedēs var izmantot jebkādus saziņas līdzekļus.

18. Šķīrējtiesas apspriedēs drīkst piedalīties tikai šķīrējtiesneši, taču šķīrējtiesa var atļaut šādās apspriedēs piedalīties arī šķīrējtiesnešu palīgiem.

19. Par visu nolēmumu vai lēmumu sagatavošanu atbildīgi ir tikai un vienīgi šķīrējtiesneši, šo uzdevumu nedrīkst uzticēt nevienai citai personai.

20. Pastāvīgās arbitrāžas Starptautiskais birojs šķīrējtiesai nodrošina sekretariāta pakalpojumus un citu loģistikas atbalstu.

21. Ja rodas procesuāls jautājums, kas nav paredzēts šajā līgumā vai šajā reglamentā, šķīrējtiesa, apspriedusies ar Pusēm, var lemt par izmantojamo procedūru, ja tā ir saderīga ar šo līgumu un šo reglamentu.

22. Ja šķīrējtiesa uzskata, ka jāmaina kāds no šajā reglamentā minētajiem tiesvedības termiņiem vai jāizdara citi procesuāli vai administratīvi pielāgojumi, tā, apspriedusies ar Pusēm, rakstiski informē Puses par iemesliem, kas ir šādu izmaiņu vai pielāgojumu pamatā, un par nepieciešamo termiņu vai pielāgojumu.

VII. Sēdes

23. Priekšsēdētājs, pamatojoties uz orientējošo grafiku, kas sagatavots saskaņā ar 14. punktu un apspriedusies ar Pusēm un citiem šķīrējtiesnešiem, paziņo Pusēm sēdes datumu, laiku un vietu. Minētā informācija ir publiskojama, izņemot gadījumu, ja sēde ir slēgta.

Šķīrējtiesa, vienojusies ar Pusēm, var nolemt sēdi nerīkot.

24. Ja vien Puses nevienojas citādi, sēde notiek Hāgā, Pastāvīgās šķīrējtiesas telpās.

25. Šķīrējtiesa var rīkot papildu tiesas sēdes, ja Puses par to vienojas.

26. Sēdē visu tās laiku piedalās visi šķīrējtiesneši.

27. Neatkarīgi no tā, vai sēde ir atklāta vai slēgta, tajā var piedalīties šādas personas (ja vien Puses nevienojas citādi):

a) Puses pārstāvji;

b) konsultanti;

c) palīgi;

d) šķīrējtiesas tulki, tulkotāji un šķīrējtiesas referenti; un

e) eksperti, kurus šķīrējtiesa nolēmusi pieaicināt.

28. Katra Puse ne vēlāk kā 5 dienas pirms sēdes dienas nosūta šķīrējtiesai un otrai Pusei to personu sarakstu, kuras attiecīgās Puses vārdā sniegs mutisku argumentu izklāstu vai piedalīsies debatēs, un citu pārstāvju vai konsultantu sarakstu, kuri piedalīsies sēdē.

29. Šķīrējtiesas sēdes norise, nodrošinot prasītājam un atbildētājam vienādu laiku argumentu un atbildes izklāstam, ir šāda:

a) argumenti:

i) prasītāja argumenti;

ii) atbildētāja argumenti;

b) atbilde:

i) prasītāja atbilde;

ii) atbildētāja replika.

30. Sēdes laikā šķīrējtiesa var jebkurai no Pusēm jebkurā laikā uzdot jautājumus.

31. Šķīrējtiesa organizē sēdes protokolēšanu un protokola nodošanu Pusēm pēc iespējas īsākā laikā pēc sēdes. Puses var iesniegt savus komentārus par protokolu, un šķīrējtiesa tos var ņemt vērā.

32. Katra Puse 10 dienu laikā pēc sēdes dienas var šķīrējtiesai iesniegt papildu rakstisku izklāstu par jebkuru sēdes laikā radušos jautājumu.

VIII. Rakstiski jautājumi

33. Šķīrējtiesa jebkurā tiesvedības posmā var jebkurai Pusei vai abām Pusēm rakstiski iesniegt jautājumus.

34. Katrai Pusei ir iespēja sniegt rakstiskus komentārus par otras Puses atbildēm uz šķīrējtiesas iesniegtajiem jautājumiem 5 dienu laikā pēc dienas, kad tā saņēmusi šo atbilžu kopiju.

IX. Konfidencialitāte

35. Pret visu informāciju, ko kāda Puse iesniegusi šķīrējtiesai, apzīmēdama to par konfidenciālu, otra Puse un šķīrējtiesa attiecas kā pret konfidenciālu informāciju. Ja Puse šķīrējtiesai iesniedz rakstisku izklāstu, kas ietver konfidenciālu informāciju, tā 15 dienu laikā iesniedz izklāstu bez šīs konfidenciālās informācijas, ko publisko.

36. Nekas šajā reglamentā neliedz kādai Pusei publiskot savu rakstisko izklāstu, uz šķīrējtiesas jautājumiem sniegtās atbildes vai mutisko argumentu protokolu, ja, atsaucoties uz otras Puses sniegto informāciju, netiek izpausta informācija, ko otra Puse ir apzīmējusi par konfidenciālu.

37. Šķīrējtiesas sēdes ir atklātas, izņemot gadījumus, ja kādas Puses izklāsts un argumenti ietver konfidenciālu informāciju vai ja Puses ir vienojušās, ka sēdei jābūt slēgtai. Tādā gadījumā Puses attiecībā uz šķīrējtiesas sēdi ievēro konfidencialitāti.

X. *Ex parte* sakari

38. Šķīrējtiesa netiekas un mutiski nesazinās ar kādu Pusi, klāt neesot otrai Pusei.

XI. Steidzamas lietas

39. Lietas steidzamības gadījumā, kā minēts līguma 173. panta 2. punktā, šķīrējtiesa pēc apspriešanās ar Pusēm pēc vajadzības pielāgo šajā reglamentā minētos termiņus. Šķīrējtiesa informē Puses par attiecīgajiem pielāgojumiem.

XII. Rakstiskā un mutiskā tulkošana

40. Šķīrējtiesas tiesvedības valoda ir angļu valoda. Šķīrējtiesas lēmumi tiek pieņemti angļu valodā.

41. Katra Puse pati sedz izmaksas par to šķīrējtiesai iesniegto dokumentu tulkošanu, kas sākotnēji nav izstrādāti angļu valodā, kā arī izmaksas par mutisko tulkošanu, kas sēdes laikā ir vajadzīga tās pārstāvjiem vai konsultantiem.

B DAĻA

ŠĶĪRĒJTIESNEŠU RĪCĪBAS KODEKSS

Definīcijas

1. Šajā rīcības kodeksā izmanto reglamentā pieņemto "palīga" definīciju. Turklāt "kandidāts" nozīmē personu, kura ir iekļauta līguma 171. panta 1. punktā norādītajā sarakstā un kuru saskaņā ar minēto pantu apsver izvēlēties par šķīrējtiesnesi.

Procesuālie pienākumi

2. Ikviens kandidāts un šķīrējtiesnesis atturas no nepiedienīgas uzvedības un darbībām, kas varētu šķist nepiedienīgas, ir neatkarīgs un objektīvs, izvairās no tiešiem un netiešiem interešu konfliktiem un rīkojas atbilstoši augstām uzvedības kultūras normām tā, lai tiktu saglabāta strīdu izšķiršanas procedūras integritāte un objektivitāte. Bijušie kandidāti vai šķīrējtiesneši ievēro 8., 9. un 10. punktā minētos pienākumus.

Atklātības pienākumi

3. Kandidāti pirms apstiprinājuma, ka viņi izraudzīti par šķīrējtiesnešiem saskaņā ar šo līgumu, rakstiski atklāj Pusēm jebkādas intereses, attiecības vai aspektus, par kuriem viņi apzinās, ka tie varētu ietekmēt viņu neatkarību vai objektivitāti vai varētu pamatoti radīt iespaidu par nepiedienīgumu vai neobjektivitāti šķīrējtiesas tiesvedībā.

4. Kandidāti un šķīrējtiesneši par visiem jautājumiem saistībā ar šā rīcības kodeksa faktiskiem vai iespējamiem pārkāpumiem informē tikai Apvienoto komiteju, kurā tos izskata Savienība un Apvienotā Karaliste.

5. Šķīrējtiesneši jebkurā šķīrējtiesas tiesvedības posmā Pusēm rakstiski atklāj jebkādas intereses, attiecības vai aspektus, kuriem piemīt 3. punktā minētais raksturs, kuri viņiem ir zināmi vai par kuriem viņi ir uzzinājuši.

Šķīrējtiesnešu pienācīga rūpība

6. Šķīrējtiesneši pēc viņu iecelšanas savus pienākumus šķīrējtiesā visā tiesvedības gaitā veic rūpīgi un godprātīgi, taisnīgi un centīgi. Viņi jo īpaši:

   a) izskata tikai tos jautājumus, kuri bija izvirzīti šķīrējtiesas tiesvedībā un par kuriem jāpieņem nolēmums, un nedeleģē šo pienākumu citai personai;

b) veic visus atbilstošos pasākumus, lai viņu palīgi zinātu un ievērotu 2., 3., 4., 5., 9. un 10. punktu.

Šķīrējtiesnešu neatkarība un objektivitāte

7. Šķīrējtiesneši:

a) ir neatkarīgi un objektīvi un atturas radīt iespaidu, ka viņu rīcība ir nepiedienīga vai neobjektīva, un viņus nedrīkst ietekmēt savtīgas intereses, ārējs spiediens, politiski apsvērumi, sabiedrības protesti, lojalitāte pret Savienību vai Apvienoto Karalisti vai bailes no kritikas;

b) nedz tieši, nedz netieši neuzņemas saistības un nepieņem priekšrocības, kas jebkādā veidā varētu ietekmēt viņu pienākumu pienācīgu izpildi vai radīt šādu iespaidu;

c) neizmanto savu šķīrējtiesneša amatu, lai virzītu personiskas vai privātas intereses, un atturas no darbībām, kas var radīt iespaidu, ka kādam ir īpaša iespēja viņus ietekmēt;

d) neļauj finansiālām, darījumdarbības, profesionālajām, ģimenes vai sociālajām attiecībām vai pienākumiem ietekmēt savu rīcību vai spriedumus;

e) atturas no stāšanās tādās attiecībās vai no finansiālās ieinteresētības iegūšanas, kas varētu iespaidot viņu objektivitāti vai pamatoti radīt nepiedienīguma vai neobjektivitātes iespaidu;

f) neapspriež ar kādu no Pusēm vai abām Pusēm nevienu šķīrējtiesā notiekošas tiesvedības priekšmeta aspektu vai tiesvedības gaitu, ja nav klāt citi šķīrējtiesneši.

Agrāko šķīrējtiesnešu pienākumi

8. Visi agrākie šķīrējtiesneši atturas no darbībām, kas var radīt iespaidu, ka viņi, veicot pienākumus, ir bijuši neobjektīvi vai ieguvuši priekšrocības no jebkura šķīrējtiesas lēmuma vai nolēmuma.

Konfidencialitāte

9. Neviens šķīrējtiesnesis vai agrākais šķīrējtiesnesis nevienā brīdī:

a) neizpauž un neizmanto publiski nepieejamu informāciju, kas attiecas uz jebkādu tiesvedību šķīrējtiesā vai kas iegūta šādas tiesvedības gaitā, ja vien tas nenotiek minētās tiesvedības nolūkos, un nekādā gadījumā neizpauž un neizmanto šādu informāciju, lai gūtu labumu sev vai citām personām vai lai kaitētu citu personu interesēm;

b) neizpauž informāciju par apspriedēm šķīrējtiesā vai par jebkura šķīrējtiesneša uzskatiem.

10. Neviens šķīrējtiesnesis neizpauž šķīrējtiesas nolēmumu vai tā daļas, pirms to publicē saskaņā ar šo nolīgumu.